

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES EN VERORDENINGEN LOIS, DECRETS, ORDONNANCES ET REGLEMENTS

GEMEENSCHAPS- EN GEWESTREGERINGEN GOUVERNEMENTS DE COMMUNAUTE ET DE REGION GEMEINSCHAFTS- UND REGIONALREGIERUNGEN

VLAAMSE GEMEENSCHAP — COMMUNAUTE FLAMANDE

VLAAMSE OVERHEID

N. 2006 — 2569

[C — 2006/36000]

12 MEI 2006. — Besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning en van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne ter doorvoering van correcties van errata en verdere omzetting van EG-regelgeving

Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur,
VERSLAG AAN DE VLAAMSE REGERING

inzake het ontwerp van Besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning en van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne ter doorvoering van correcties van errata en verdere omzetting van EG-regelgeving

Algemene toelichting

Het ontwerpbesluit beoogt een aanpassing van de titels I en II van het VLAREM met het oog op :

- de verdere of verbeterde omzetting van de EG-regelgeving;
- het corrigeren van errata die in vorige wijzigingen zijn geslopen; met errata worden hier niet alleen foutieve overnamen van goedgekeurde teksten in het *Belgisch Staatsblad* bedoeld, maar ook en vooral (materiële) fouten die zijn geslopen in de door de Vlaamse Regering goedgekeurde teksten.

Deze concrete aanpassingen worden verder artikelsgewijze toegelicht. Bepaalde van deze aanpassingen zijn echter vrij substantieel en betreffen ook meerdere artikelen, reden waarom deze ook hierna op algemene wijze worden toegelicht. Het gaat hier inzonderheid om :

- de verdere omzetting van de EG-richtlijn 2000/60/EG van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid, gewijzigd bij beschikking van het Europees Parlement en de Raad nr. 2455/2001/EG van 20 november 2001;
- de verbeterde omzetting van de EG-richtlijn 1999/31/EG betreffende het storten van afvalstoffen en de implementatie van de Europese beschikking 2003/33/EG van 19 december 2002 tot vaststelling van criteria en procedures voor het aanvaarden van afvalstoffen op stortplaatsen overeenkomstig artikel 16 en bijlage II bij de EG-richtlijn 1999/31/EG betreffende het storten van afvalstoffen;
- de verbeterde omzetting van de EG-richtlijn 96/82/EG van 9 december 1996 betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken.

* EG-richtlijn 2000/60/EG van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid.

De EG-richtlijn 2000/60/EG van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid werd in Vlaams recht omgezet door het decreet van 18 juli 2003 (*Belgisch Staatsblad* 14 november 2003). Om op het terrein uitvoering te geven aan het decreet en de EG-richtlijn zijn er nog enige beslissingen te treffen vooral op het vlak van de aanwijzing van de bevoegde diensten en de vaststelling van procedures. Met het oog op een betere afstemming, noopt de EG-richtlijn aldus ook tot enige aanpassingen van VLAREM. Meer bepaald op het vlak van lozingen van verontreinigende stoffen in het aquatisch milieu. Zoals uit de toelichting hierna zal blijken, is de EG-regelgeving zoals die nu van toepassing is geworden met de EG-richtlijn 2000/60/EG allesbehalve een toonbeeld van eenvoud en duidelijkheid. Om deze reden wordt hierna zeer uitvoerig ingegaan op deze problematiek.

De verontreiniging veroorzaakt door bepaalde gevaarlijke stoffen die in het aquatische milieu worden geloosd, is op EU-niveau vooral geregeld door :

- de EG-richtlijn 76/464/EEG van 4 mei 1976 betreffende de verontreiniging veroorzaakt door bepaalde gevaarlijke stoffen die in het aquatisch milieu van de Gemeenschap worden geloosd;
- artikel 3 van deze richtlijn schrijft voor dat de lozing van « lijst I »-stoffen aan een voorafgaande vergunning moet worden onderworpen;
- artikel 7 van deze richtlijn schrijft voor dat voor iedere lozing die een « lijst II »-stof kan bevatten aan een voorafgaande vergunning moet worden onderworpen;
- de EG-richtlijn 80/68/EEG van 17 december 1979 betreffende de bescherming van het grondwater tegen verontreiniging veroorzaakt door de lozing van bepaalde gevaarlijke stoffen;
- artikel 4 van deze richtlijn bepaalt dat de directe lozing van « lijst I »-stoffen moet worden verboden en dat de indirecte lozing van « lijst I »-stoffen aan een vergunning moet worden onderworpen;

- artikel 5 van deze richtlijn schrijft voor dat de lozing van « lijst II »-stoffen aan een vergunning moet worden onderworpen;
- de EG-richtlijn 2000/60/EG van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid, gewijzigd bij beschikking van het Europees Parlement en de Raad nr. 2455/2001/EG van 20 november 2001;
- deze richtlijn legt voor elk stroomgebiedsdistrict (of het deel ervan gelegen op het grondgebied) o.m. de verplichting op :

** een analyse- en karakterisering met beoordeling van de effecten van menselijke activiteiten op de toestand van het oppervlakte- en grondwater uit te voeren, volgens de technische specificaties van de bijlagen II en III bij de EG-richtlijn (art. 5); dit moet een eerste maal gedaan zijn tegen uiterlijk 22 december 2004; deze karakterisering viseert inzonderheid alle relevante grondwaterwinningen met een debiet van minstens gemiddeld 10 m³/dag (punt 2.3 van bijlage II); voor deze vanaf een debiet van gemiddeld 100 m³/dag moet er zelfs een monitoring gebeuren (art. 7, 1);

** een maatregelenprogramma op te stellen (art. 11); dit maatregelenprogramma moet minstens de in lid 3 vermelde « basismaatregelen » omvatten; de punten e) tot en met l) van dit lid 3 hebben een directe relatie met de milieu- of meldingsplicht, waaronder :

* e) viseert inzonderheid grondwaterwinningen en opstuwing oppervlaktewater;

* f) viseert inzonderheid kunstmatig aanvullen van grondwater);

* g) schrijft voor dat de verplichte basismaatregelen voor de lozingen door puntbronnen die verontreiniging kunnen veroorzaken moeten bevatten, ofwel het verbod tot lozing van verontreinigende stoffen, ofwel een voorafgaande toestemming of registratie waarin emissiebeheersingsmaatregelen worden voorgeschreven voor de betrokken verontreinigende stoffen; in Vlaamse reglementaire benadering betekent dit dus expliciet een milieuvergunning- of meldingsplicht voor lozing van « verontreinigende stoffen » (lijst van bijlage VIII);

* k) schrijft voor dat de verplichte basismaatregelen van het maatregelenprogramma – in overeenstemming met de uit hoofde van artikel 16 door de EU-Commissie te ondernemen actie – ook maatregelen moeten bevatten ter bestrijding van de verontreiniging door lozing van prioritair stoffen; in Vlaamse reglementaire benadering betekent dit dus expliciet een milieuvergunning- of meldingsplicht voor lozing van « prioritair stoffen » (lijst van bijlage X);

volgens artikel 11, lid 7 van de richtlijn moeten de maatregelenprogramma's uiterlijk op 22 december 2009 zijn vastgesteld en moeten alle maatregelen uiterlijk op 22 december 2012 operationeel zijn; volgens artikel 66 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid moeten de maatregelenprogramma's voor Vlaanderen uiterlijk op 22 december 2009 voor het eerst zijn vastgesteld en vervolgens om de 6 jaar getoetst en zo nodig herzien;

- artikel 10 van deze richtlijn legt voorschriften op o.m. met betrekking tot de lozingen via puntbronnen; zonder dat dit expliciet is geëist, vergt dit in het licht van de Vlaamse reglementaire benadering het onderwerpen van de geïndiceerde lozingen aan een vergunnings- of meldingsplicht;

- artikel 22, 2) van deze richtlijn trekt o.m. de volgende EG-richtlijnen in met ingang van 22 december 2013 :

** EG-richtlijn 76/464/EEG met uitzondering van artikel 6 ervan dat reeds sedert 22 december 2000 is ingetrokken;

** EG-richtlijn 80/68/EEG.

- volgens artikel 22, 3) van deze richtlijn gelden voor de nog tot 21 december 2013 van toepassing blijvende EG-richtlijn 76/464/EEG de volgende overgangsbepalingen :

** de lijst van prioritair stoffen (bijlage X) vervangt de lijst van de stoffen in de mededeling van de Commissie aan de Raad van 22 juni 1982 betreffende gevaarlijke stoffen die dienen te worden opgenomen in lijst I van EG-richtlijn 76/464/EEG; m.a.w. wordt hier de toepassing van artikel 3 bedoeld;

** voor de toepassing van artikel 7 kunnen de beginselen van de EG-richtlijn 2000/60/EG worden toegepast voor de aanwijzing van de verontreinigende stoffen.

Samengevat kan dus het volgende worden gesteld.

** EG-richtlijn 76/464/EEG :

- de EG-richtlijn 76/464/EEG hanteerde 2 lijsten van stoffen :
- op basis van artikel 6 werd de lijst I vastgesteld met de zogenaamde zwarte lijststoffen waarvoor emissie- of immisiegrenswaarden moeten worden opgesteld;
- op basis van artikel 7 werd de lijst II vastgesteld met de zogenaamde grijze lijststoffen waarvoor reductieprogramma's moeten worden opgesteld;
- in de mededeling van de Commissie aan de Raad van 22 juni 1982 is een lijst met 132 stoffen opgenomen die in aanmerking komen voor plaatsing op lijst I, de zogenaamde « kandidaat lijst I stoffen »;
- voor 18 (17 + lidaan als indicatorstof) van deze 132 stoffen werden EG-dochterrichtlijnen met emissiegrenswaarden of waterkwaliteitsdoelstellingen uitgevaardigd; het betreft de EG-richtlijnen 82/176/EEG en 84/156/EEG (kwik), 83/513/EEG (cadmium), 84/491/EEG (hexachloorcyclohexaan), 86/280/EEG (DDT, tetrachloorkoolstof (HCH) en pentachloorfenol (PCP)), 88/347/EEG (aldrin, dieldrin, endrin, isodrin (« drins »)), hexachloorbenzeen (HCB), hexachloorbutadien (HCBd) en chloroform (CHCl₃)) en 90/415/EEG (1,2-dichloorethaan (EDC), trichloorerhyleen (TRI), perchloorethyleen (PER) en trichloorbenzeen (TCB));
- 10 van de voormelde 18 stoffen (9 + lidaan als indicator) staan expliciet op de lijst van prioritair stoffen (bijlage X van de EG-richtlijn 2000/60/EG) en zullen in de toekomst als zodanig behandeld worden; mogelijks herzielt de EU-Commissie de beheersingsmaatregelen voor deze stoffen; voor de overige 8 van deze 18 stoffen verandert in principe niets, tenzij de EU-Commissie hier met een voorstel komt voor aanpassing of intrekking van beheersmaatregelen voor deze stoffen;
- inmiddels blijven de voormelde dochterrichtlijnen van kracht tot wanneer ze op voorstel van de EU-Commissie door de Raad worden ingetrokken;
- vermits artikel 6 van de richtlijn is opgeheven, kunnen de resterende 114 stoffen niet meer het voorwerp uitmaken van een EG-regelgeving als zwarte lijststof op basis van EG-richtlijn 76/464/EEG;
- in uitvoering van artikel 7 van de richtlijn 76/464/EEG, werd in opdracht van de VMM het reductieprogramma van 16 januari 2001 opgesteld; een nominatieve lijst van de in rekening gebrachte 121 stoffen is als bijlage 5 opgenomen in dit reductieprogramma; volgens artikel 2.3.6.1, § 3 van titel II van het VLAREM worden de reductieprogramma's uiterlijk één jaar na de goedkeuring van het MINA-plan voor een bepaalde periode bevestigd of bijgestuurd; een geactualiseerd reductieplan voor de komende 4 jaar is op dit ogenblik in voorbereiding;

** EG-richtlijn 2000/60/EG :

- de EG-richtlijn 2000/60/EG hanteert de nieuwe begrippen prioritare stoffen en verontreinigende stoffen;
- onder bijlage VIII bij de richtlijn is de lijst van de verontreinigende stoffen opgenomen; de EU-Commissie kan voor deze stoffen, die (nog) niet op de lijst van prioritare stoffen staan, in de toekomst strategieën uitwerken;
- onder bijlage X bij de richtlijn is de lijst van de prioritare (met inbegrip van de prioritare gevaarlijke) stoffen opgenomen; voor deze stoffen moet de EU-Commissie voorstellen voor beheersingsmaatregelen indienen (artikel 16 van de richtlijn);
- de lijst van prioritare stoffen (bijlage X bij de richtlijn) vervangt de met toepassing van de EG-richtlijn 76/464/EEG vastgestelde lijst van zogenaamde kandidaat zwarte lijst stoffen.

In het licht van het gegeven dat tot 22 december 2013 de twee EG-richtlijnen van toepassing zijn (exclusief artikel 6 van de EG-richtlijn 76/464/EEG dat reeds is opgeheven) is er op het terrein van de lozing van « gevaarlijke stoffen » versus « verontreinigende stoffen » en « prioritare stoffen » enigszins enig « dubbel gebruik ». Milieuvergunningsgewijze kan dit nog vrij eenduidig worden opgevangen door de lozing van « verontreinigende stoffen » en van « prioritare stoffen » volgens de terminologie van de EG-richtlijn 2000/60/EG in de titels I en II van het VLAREM in te schrijven. Met de huidige VLAREM-benadering worden vergunningsgewijze immers reeds de uitgangspunten van de EG-richtlijn 2000/60/EG (met inbegrip van de immissiegerichte benadering) gehanteerd. Misschien ligt het ietwat moeilijker op het vlak van het reductieprogramma voorgeschreven door artikel 7 van de EG-richtlijn 76/464/EEG (van kracht tot ingang van 22 december 2013) enerzijds en het maatregelenprogramma voorgeschreven door artikel 11 van de EG-richtlijn 2000/60/EG (in uitvoering sedert 22 december 2003) anderzijds.

Om de VLAREM-reglementering in overeenstemming te brengen met de EG-richtlijn EG-richtlijn 2000/60/EG van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid, gewijzigd bij beschikking van het Europees Parlement en de Raad nr. 2455/2001/EG van 20 november 2001, zijn in bijgaand ontwerpbesluit inzonderheid de volgende VLAREM-aanpassingen opgenomen :

- ** in titel I van het VLAREM worden de volgende nieuwe definities conform de EG-richtlijn en ter uitvoering van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid (in artikel 3, § 2, 18°, 19° en 20° van dit decreet is als definitie nu enkel vermeld : « iedere overeenkomstig de Vlaamse milieuwetgeving door de Vlaamse Regering aangewezen ... ») ingevoerd :
 - « verontreinigende stoffen in afvalwater », waarvan in bijlage VIII bij de richtlijn een indicatieve lijst wordt gegeven; lijst die wordt opgenomen in de gewijzigde bijlage 2A van titel I van het VLAREM;
 - « prioritare stoffen in afvalwater », waarvoor wordt verwezen naar de lijst in bijlage X bij de richtlijn; lijst die wordt opgenomen in de gewijzigde bijlage 2C, lijst III, van titel I van het VLAREM; deze lijst omvat ook de « prioritare gevaarlijke stoffen in afvalwater », met name de aldus gemarkeerde stoffen van de voormelde lijst;
- ** in titel II van het VLAREM worden de milieuvorwaarden voor lozing van bedoelde stoffen overeenkomstig aangepast.

Voor alle duidelijkheid kan hier worden benadrukt dat met bijgaand ontwerpbesluit enkel de directe milieuvergunningsaspecten verder worden omgezet.

* EG-richtlijn 1999/31/EG betreffende het storten van afvalstoffen en de Europese beschikking 2003/33/EG tot vaststelling van criteria en procedures voor het aanvaarden van afvalstoffen op stortplaatsen

De EG-richtlijn 1999/31/EG betreffende het storten van afvalstoffen werd bij besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2001 (B.S. van 19 september 2001) in VLAREM omgezet. Bij deze omzetting is de fout gemaakt dat de drie in VLAREM voorziene categorieën van afvalstortplaatsen niet overeenkomstig de EG-richtlijn zijn omschreven. De in de EG-richtlijn vastgestelde categorie van stortplaatsen voor de meest gevaarlijke afvalstoffen is in VLAREM zelfs niet meer ingedeeld en aldus sedert 29 september 2001 niet meer onderworpen aan de milieuvergunningsplicht, noch aan de milieuvorwaarden van afdeling 5.2.4 van titel II van het VLAREM. Daarenboven is de indeling in 3 categorieën in de VLAREM-indelingsrubriek 2.3.6 dan nog afwijkend van de indeling omschreven in artikel 5.2.4.0.1 van titel II van het VLAREM. Ook werd met het voormelde besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2001 verkeerdelijk de door de EG-richtlijn 96/61/EEG van 24 september 1996 (GPBV-richtlijn) opgelegde VLAREM-subrubriek 2.3.10 geschrapt. M.a.w. ingevolge de hoger vermelde fout, gemaakt met het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2001, is de EG-richtlijn 96/61/EEG van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging sedert 29 september 2001 onvolledig omgezet. Daarbij komt tenslotte dat innmiddels de Europese beschikking 2003/33/EG van 19 december 2002 tot vaststelling van criteria en procedures voor het aanvaarden van afvalstoffen op stortplaatsen overeenkomstig artikel 16 en bijlage II bij de EG-richtlijn 1999/31/EG betreffende het storten van afvalstoffen is vastgesteld. Deze beschikking is sinds 16 juli 2004 van kracht en de criteria van deel 2 van de bij deze Beschikking gevoegde bijlage moeten door de lidstaten uiterlijk op 16 juli 2005 worden toegepast.

Met het ontwerpbesluit wordt beoogd de categorieën van stortplaatsen in de VLAREM-indelingslijst in te delen conform de EG-richtlijn enerzijds en anderzijds ook de milieuvorwaarden voor elk van deze stortcategorieën vast te stellen conform deze EG-richtlijn en met omzetting van de Europese beschikking 2003/33/EG van 19 december 2002 tot vaststelling van criteria en procedures voor het aanvaarden van afvalstoffen op stortplaatsen. Ook wordt de EG-richtlijn 96/61/EEG van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging opnieuw volledig omgezet (heropname VLAREM-subrubriek 2.3.10).

Hierna volgt een meer gedetailleerde toelichting hieromtrent.

** Stortplaatscategorieën

Met het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 (*Belgische Staatsblad* 31 juli 1995) werd de indeling van afvalstortplaatsen met ingang van 1 augustus 2005 (nieuwe rubriek 2.3.6) herschikt als volgt :

- a) categorie 3 : inerte afvalstoffen;
- b) categorie 2 : niet gevaarlijke afvalstoffen;
- c) categorie 1 : gevaarlijke afvalstoffen.

Artikel 4 van de EG-richtlijn 1999/31/EG betreffende het storten van afvalstoffen legt met ingang van 16 juli 2001 een quasi volledig gelijklopende indeling op. Bij de omzetting van deze EG-richtlijn met het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2001, is de fout gemaakt dat de 3 categorieën van afvalstortplaatsen niet werden omschreven overeenkomstig bedoelde EG-richtlijn. Met name werden bij de wijziging van de VLAREM-indelingsrubriek 2.3.6 weliswaar 3 categorieën behouden, maar werd de EG-categorie « stortplaats voor gevaarlijke afvalstoffen » (die enigszins overeenstemde met de vroegere VLAREM-categorie 1) niet opgenomen. Daarentegen werd de EG-categorie « stortplaats voor ongevaarlijke afvalstoffen » (die tevens stabiele, niet-reactieve gevaarlijke afvalstoffen omvat) opgesplitst in een categorie 1 en een categorie 2.

Stortplaatsen voor gevaarlijke afvalstoffen, andere dan stabiele, niet-reactieve gevaarlijke afvalstoffen, zijn bijgevolg sedert 29 september 2001 niet meer ingedeeld en... dus ook niet meer milieuvergunningplichtig. Bij oppervlakkige benadering zou hier kunnen geponeerd worden dat het storten van gevaarlijke afval valt onder de verwijderingshandeling D1 die is begrepen in de algemene verwijderings-VLAREM-rubriek 2.3.8. Deze redenering blijkt evenwel niet gedeeld te worden door de EG-regelgever zoals blijkt uit de lijst van GPBV-categorieën opgenomen onder bijlage I bij de EG-richtlijn 96/61/EG. Deze lijst omvat immers zowel eenzelfde algemene GPBV-verwijderingsrubriek 5.1 en daarnaast ook nog de specifieke stortplaats-rubriek 5.4.

Een tweede fout is geslopen bij de voormelde omzetting met het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2001. Meer bepaald werd ten onrechte de rubriek 2.3.10 geschrapt. Deze rubriek werd ter omzetting van de « GPBV » -EG-richtlijn ingevoegd bij besluit van de Vlaamse Regering van 12 januari 1999 en betreft een GPBV-installatie.

Het ontwerpbesluit beoogt beide fouten te herstellen.

De eerste fout wordt hersteld door herinvoering van de 3 categorieën volledig conform de EG-richtlijn (wat eigenlijk enigszins een terugkeer inhoudt naar de situatie zoals die bestond vóór de foutieve omzetting).

De tweede fout door het herinvoegen van de vroegere rubriek 2.3.10.

Naar de exploitanten van bestaande stortplaatsen toe, vormt deze rechtzetting geen enkel probleem omdat het hier allemaal 1ste klasse-inrichtingen betreft en in het ontwerpbesluit wordt voorzien dat de lopende vergunningen zonder meer geldig blijven (artikel 47, § 2).

** Milieuvoorwaarden waaronder aanvaardingscriteria

Met artikel 13 van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2001 werd de hele afdeling 5.2.4 van titel II van het VLAREM vervangen door nieuwe bepalingen. Het aldus vastgestelde nieuwe artikel 5.2.4.0.1, § 1 stelt op zijn beurt nogmaals de drie stortplaatscategorieën vast. Deze indeling stemt niet overeen noch met de EG-richtlijn 1999/31/EG van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen, noch met de met hetzelfde besluit geherformuleerde VLAREM-indelingsrubriek 2.3.6.

Verder bepaalt hetzelfde nieuwe artikel 5.2.4.0.1, § 1, laatste lid, dat de stortplaatscategorie moet worden vermeld in de milieuvergunning. Deze bepaling, ingevoegd op die plaats en geformuleerd als milieuvoorwaarde, wekt verkeerdelijk de indruk dat een vergunningverlenende overheid op basis van deze VLAREM II-bepalingen in de milieuvergunning aan de stortplaats een categorie kan toewijzen die verschillend is van deze die door de exploitant werd aangevraagd. Deze bepaling is wellicht bedoeld als omzetting van punt *a*) van artikel 9 van de EG-richtlijn 1999/31/EG dat de minimale inhoud van de milieuvergunning voorschrijft. Dergelijke bepaling hoort evenwel niet thuis in titel II van het VLAREM maar wel in titel I van het VLAREM en meer bepaald in artikel 30, § 1 dat reeds de minimale inhoud van een vergunningsbeslissing vaststelt. De stortplaatscategorie (punt *a*) van artikel 9) vormt weliswaar duidelijk een onderdeel van het voorwerp van de vergunning, maar voor een correcte omzetting van de EG-richtlijn 1999/31/EG dringt zich ook de expliciete opname van punt *b*) van artikel 9 (dus ook de lijst van de afvalstoffen en de totale afvalhoeveelheid) in artikel 30, § 1 van titel I van het VLAREM op.

Hoger vermelde bepalingen van artikel 5.2.4.0.1 van titel II van het VLAREM worden met het oog op de correcte omzetting van de EG-richtlijn opgeheven en de punten *a*) en *b*) van artikel 9 van de EG-richtlijn 1999/31/EG worden geïntegreerd in artikel 30, § 1 van titel I van het VLAREM (zie artikel 7 van het ontwerpbesluit).

De EG-richtlijn 1999/31/EG stelt in bijlage I bij de richtlijn algemene voorschriften voor alle stortplaatscategorieën vast. Bijlage II bij de richtlijn stelt de criteria en procedures voor de aanvaarding van afvalstoffen vast. Deze bepalingen zijn geïntegreerd in de huidige afdeling 5.2.4 van titel II van het VLAREM dat de sectorale milieuvoorwaarden voor stortplaatsen vaststelt. Artikel 16 van de EG-richtlijn 1999/31/EG voorziet dat de EU-Commissie de wijzigingen van de bijlagen bij de richtlijn kan vaststellen die nodig zijn voor de aanpassing aan de vooruitgang van de wetenschap en techniek. Met toepassing van dit artikel 16 werd de Europese Beschikking 2003/33/EG van 19 december 2002 tot vaststelling van criteria en procedures voor het aanvaarden van afvalstoffen op stortplaatsen vastgesteld. Overeenkomstig de beginselen opgenomen onder bijlage II bij de EG-richtlijn 1999/31/EG stelt deze Beschikking nu gedetailleerde criteria en procedures vast voor de aanvaarding van afvalstoffen op stortplaatsen. Ter omzetting van deze Europese Beschikking 2003/33/EG van 19 december 2002 tot vaststelling van criteria en procedures voor het aanvaarden van afvalstoffen op stortplaatsen, beoogt het ontwerpbesluit deze criteria en procedures te integreren in de afdeling 5.2.4 van titel II van het VLAREM door het vervangen van de subafdeling 5.2.4.1 (zie artikel 33 van het ontwerpbesluit).

** Hydrogeologische studies tweemaal voorgeschreven

Artikel 7, *d*) van de EG-richtlijn 1999/31/EG schrijft voor dat de milieuvergunningsaanvraag voor een stortplaats o.m. een beschrijving van het terrein moet bevatten met inbegrip van de hydrogeologische en geologische kenmerken.

Met het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2001 werd de vanuit de EG-richtlijn verplichte hydrogeologische studie evenwel tweemaal voorgeschreven :

- eerst bij de indiening van een milieuvergunningsaanvraag volgens artikel 5, § 2, 14° van titel I van het VLAREM, dat werd vervangen door artikel 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2001;
- vervolgens na het bekomen van de milieuvergunning maar vóór de inrichting van de stortplaats volgens artikel 5.2.4.3.2 van titel II van het VLAREM, ingevoegd bij hetzelfde besluit van 13 juli 2001.

De voor beide studies voorgeschreven inhoud is weliswaar ongeveer identiek. Voor de « tweede » studie, bedoeld in artikel 5.2.4.3.2 van titel II van het VLAREM, wordt echter bijkomend geëist dat de OVAM :

- wordt betrokken bij de uitvoering van de studie;
- haar goedkeuring moet hechten aan deze studie.

Deze dubbele verplichting betreft een onnodige en verwarrende overregulering en wordt als milieuvoorwaarde opgeheven in het licht van de conformering met de EG-richtlijn die voorschrijft dat bedoelde gegevens bij de milieuvergunningsaanvraag moeten zijn gevoegd (zie verder artikel 34).

* EG-richtlijn 96/82/EG van 9 december 1996 betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken

De problematiek van zware ongevallen was vroeger geregeld door de EG-richtlijn 82/501/EEG van 24 juni 1982 inzake de risico's van zware ongevallen bij bepaalde industriële activiteiten. De omzetting van deze EG-richtlijn in intern recht gebeurde in het VLAREM op basis van artikel 7 van het Milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985. Inzonderheid werd daartoe in titel I van het VLAREM een geëigend hoofdstuk IV met als oorspronkelijke titel « Het veiligheidsrapport » voorzien. Bij besluit van de Vlaamse Regering van 12 januari 1999 werd de titel van dit hoofdstuk IV vervangen door « Preventie van zware ongevallen ». Conform de EG-richtlijn werden de geïsoleerde Seveso-bedrijven milieuvergunningsplichtig gesteld door indeling onder rubriek 17.2 van de VLAREM-indelingslijst, met onderscheid tussen :

- (subrubriek 17.2.1) de « Seveso-lage » drempelbedrijven die preventiemaatregelen moeten treffen, verwijzend naar de hoeveelheden gevaarlijke producten vermeld onder kolom 2 van delen 1 en 2 van bijlage 6 bij titel I van het VLAREM;
- (subrubriek 17.2.2) de « Seveso-hoge » drempelbedrijven die een veiligheidsrapport moeten opstellen, verwijzend naar de hoeveelheden gevaarlijke producten vermeld onder kolom 3 van delen 1 en 2 van bijlage 6 bij titel I van het VLAREM.

Voormelde EG-richtlijn 82/501/EEG is sedert 3 februari 1999 ingetrokken. In de plaats daarvan geldt sedert 3 februari 1997 de EG-richtlijn 96/82/EG van 9 december 1996 betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken. De omzetting van deze EG-richtlijn in intern recht is gebeurd met :

- het decreet van 17 juli 2000 (B.S. 11 augustus 2000) houdende goedkeuring van het Samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999 tussen de federale staat, het Vlaams, het Waals en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken; het samenwerkingsakkoord is pas op 16 juni 2001 in het *Belgisch Staatsblad* bekendgemaakt en is bijgevolg sedert 26 juni 2001 in werking getreden;
- het decreet van 18 december 2002 tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel betreffende de milieueffect- en veiligheidsrapportage (*Belgisch Staatsblad* 13 februari 2003); dit decreet is sedert 13 februari 2003 in werking getreden;
- het besluit van de Vlaamse Regering van 29 september 2000 (*Belgisch Staatsblad* 22 mei 2001) waarmee in VLAREM de bepalingen inzake de eigenlijke preventie van zware ongevallen werden opgeheven (deze waren inmiddels ingeschreven in het Samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999 (*Belgisch Staatsblad* 16 juni 2001) en onder hoofdstuk IV van titel I van het VLAREM nog enkel bepalingen aangaande het veiligheidsrapport werden opgenomen).

Met bovenvermeld besluit van de Vlaamse Regering van 29 september 2000 (dat in werking is getreden op 1 juni 2001, dus ruim voor de uitvaardiging van het decreet van 18 december 2002 tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel betreffende de milieueffect- en veiligheidsrapportage) werd de fout gemaakt dat de kolom 2 uit de delen 1 en 2 van bijlage 6 bij titel I van het VLAREM werd geschrapt met ongewijzigde handhaving van de VLAREM-indelingsrubriek 17.2. Dit heeft tot gevolg :

- dat subrubriek 17.2.1, verwijzend naar kolom 2 van delen 1 en 2 van bijlage 6 bij titel I van het VLAREM, nu de « Seveso-hoge » drempelbedrijven viseert i.p.v. de « lage-Seveso » bedrijven;
- dat subrubriek 17.2.2, verwijzend naar de niet meer bestaande kolom 3 van delen 1 en 2 van bijlage 6 bij titel I van het VLAREM, nu inhoudloos is i.p.v. de « hoge-Seveso » bedrijven te viseren.

M.a.w. sedert het inwerking treden van bovenvermeld besluit van de Vlaamse Regering van 29 september 2000 (1 juni 2001) zijn de « lage-Seveso » bedrijven als dusdanig niet meer ingedeeld en dus ook niet meer milieuvergunningsplichtig. In de praktijk heeft deze fout wellicht niet zoveel gevolgen om reden dat er in principe kan van uitgegaan worden dat dit soort bedrijven nog altijd is ingedeeld op basis van een andere indelingsrubriek voor de opslag van gevaarlijke producten. Een echte garantie is dit evenwel niet gelet op het feit dat voor de Seveso-rubrieken 17.2.1 en 17.2.2 niet enkel de opgeslagen hoeveelheden worden geïsoleerd maar alle in de inrichting aanwezige producten (bvb. via tankwagens). Afgezien van de logica dat Seveso-bedrijven als dusdanig milieuvergunningsplichtig worden gesteld, moet hier verwezen worden naar de bepalingen van artikel 17 van de EG-richtlijn 96/82/EG die een milieuvergunningsplicht voor alle Seveso-bedrijven (zowel de lage als de hoge drempelbedrijven) impliceert.

Met betrekking tot het herstellen van bovenvermelde fout, is het belangrijk op te merken dat met artikel 6 van het decreet van 18 december 2002 tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel betreffende de milieueffect- en veiligheidsrapportage, artikel 7 van het Milieuvergunningsdecreet werd opgeheven, en dit met ingang van 13 februari 2003. Dit artikel 7 vormde de decretale basis voor MER en VR. Met betrekking tot deze opheffing van artikel 7 bepaalt artikel 12 van hetzelfde decreet van 18 december 2002 o.m. het volgende :

« Art. 12. De bepalingen die voorkomen in de onderstaande besluiten en die werden genomen op grond van artikel 7 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning of vallen onder het toepassingsgebied van artikel 200 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, blijven gelden tot ze worden opgeheven of gewijzigd :

1° het besluit van de Vlaamse Regering van 23 maart 1989 houdende organisatie van de milieueffectrapportage van bepaalde categorieën van hinderlijke inrichtingen, gewijzigd bij besluiten van de Vlaamse Regering van 27 april 1994, 25 januari 1995, 24 mei 1995, 4 februari 1997 en 10 maart 1998;

.....

5° hoofdstuk IV 'preventie van zware ongevallen', van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning en de bijlagen bij dit hoofdstuk (5, 6 en 7), voorzover dit nodig is voor de toepassing van de artikelen 7 en 8 van dit decreet;

6° besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne. » .

Uit een eerste oppervlakkige lezing van voormelde decretale overgangsbepalingen zou kunnen verondersteld worden dat op dit ogenblik geen wijziging of opheffing van het hoofdstuk IV kan worden overwogen. Een wijziging (hoe klein ook) of opheffing lijkt immers inzonderheid tot gevolg te hebben dat de oude nog in voege zijnde procedures voor erkenning van MER- en VR-deskundigen komen te vervallen, terwijl bedoelde erkenningproblematiek het voorwerp uitmaakt van een aparte en geëigende regelgeving die nog in voorbereiding is. Nader juridisch onderzoek leidt evenwel tot de conclusie :

- dat de overgangsbepaling van bedoeld artikel 12 niet zo streng mag geïnterpreteerd worden dat een wijziging van hoofdstuk IV of de bijlagen bij dit hoofdstuk tot gevolg heeft dat deze bepalingen niet meer geldig zijn;
- dat de Vlaamse Regering ingevolge bedoeld artikel 12 de bevoegdheid behoudt om hoofdstuk IV en de bijlagen bij dit hoofdstuk op te heffen of te wijzigen; wanneer er thans wordt voor geopteerd om slechts wijzigingen aan te brengen aan bijlage 6 van titel I van het VLAREM, impliceert dit dat deze bijlage, of hoofdstuk IV zelf, niet wordt opgeheven;
- dat de gewijzigde bepalingen overeenkomstig artikel 12 blijven gelden; indien wordt gewenst dat genoemde bepalingen worden opgeheven, moet dit uitdrukkelijk worden gedaan, zodat de minste wijziging van die bepalingen niet meteen de opheffing ervan kan impliceren.

Om de eerder geciteerde fout weg te werken, wordt bedoelde bijlage 6 dan ook gewoon vervangen door een nieuwe bijlage 6 die is vastgesteld overeenkomstig de bijlage I bij de EG-richtlijn 96/82/EG van 9 december 1996 betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken, zoals deze is gewijzigd door de EG-richtlijn 2003/105/EG van 16 december 2003. Er wordt voor deze werkwijze geopteerd, en niet voor het opnemen van een loutere verwijzing naar de desbetreffende bijlage van het Samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999 tussen de federale staat, het Vlaams, het Waals en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken. Dit met het oog op het behoud van de betere leesbaarheid van VLAREM, maar ook om bij latere wijzigingen van het Samenwerkingsakkoord, ongewilde wijzigingen op het vlak van milieuvergunningenreglementering te vermijden.

Artikelsgewijze toelichting

Wijzigingen Titel I van het VLAREM

Artikel 1

Met punten 1°, 2° en 3° worden de desbetreffende nieuwe definities van de EG-richtlijn 2000/60/EG van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid, gewijzigd bij beschikking van het Europees Parlement en de Raad nr. 2455/2001/EG van 20 november 2001 ingevoegd. Bedoelde begrippen worden in artikel 3, § 2, 18°, 19° en 20° van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid gedefinieerd door verwijzing naar « iedere overeenkomstig de Vlaamse milieuwetgeving door de Vlaamse Regering aangewezen ... » zodat deze wijziging tevens een uitvoering is van bedoeld decreet.

Met punt 4° wordt de definitie van het begrip « belangrijke wijziging van een inrichting » conform gemaakt met de EG-definitie. De definitie van punt 18° werd recent aangepast door het besluit van de Vlaamse Regering van 3 juni 2005 (*Belgisch Staatsblad* van 24 juni 2005) waarmee het Verdrag van Aarhus en de EG-inspraakrichtlijn 2003/35/EG van 26 mei 2003 tot voorziening in inspraak van het publiek in de opstelling van bepaalde plannen en programma's betreffende het milieu en, met betrekking tot inspraak van het publiek en toegang tot de rechter, tot wijziging van de Richtlijnen van de Raad 85/337/EEG en 96/61/EG werd omgezet. Artikel 4 van deze EG-inspraakrichtlijn wijzigt de EG-GPBV-richtlijn 96/61/EG en bepaalt inzonderheid wat onder belangrijke wijziging moet worden verstaan. Sommige GPBV-rubrieken bevatten evenwel geen drempelwaarden en daarom wordt met artikel 1, 4° de pas gewijzigde definitie nu volledig conform de EG-definitie geformuleerd.

Met punt 5° wordt de definitie « watervoerende laag » van de EG-richtlijn 2000/60/EG van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid ingevoegd. Deze definitie is identiek aan deze opgenomen in artikel 3, § 2, 5° van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid. Zij wordt hier ingevoegd gelet op de directe en belangrijke relevantie ervan voor o.m. de milieuvergunningen voor grondwaterwinningen.

Artikel 2

Punt 1° beoogt de rechtzetting van een inhoudelijke fout die is geslopen in het besluit van de Vlaamse Regering van 28 november 2003 dat bedoeld punt 15°*bis* heeft ingevoerd. In punt 15°*bis*, *b*) wordt met name verwezen naar een hydrogeologische studie alhoewel deze niet is vereist. Volgens punt 15°*bis*, *a*) moet daarentegen wel o.m. de grondwaterhuishouding van het terrein en van de omgeving worden gegeven. Het ligt voor de hand dat het voorstel van werkplan, bedoeld onder punt 15°*bis*, *b*), enkel maar kan steunen op dit voorgeschreven document.

De punten 2° en 3° kaderen in de verdere omzetting van de EG-richtlijn 2000/60/EG van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid. Voor de uitvoering van deze richtlijn, in het bijzonder artikel 5 en bijlage II ervan (inventaris grondwaterwinningen met een debiet van minimum gemiddeld 10 m³/dag), artikel 7 (drinkwaterwinningen) en artikel 11 (maatregelenprogramma) ervan, is immers een eenduidige identificatie van de watervoerende lagen onmisbaar.

De punten 4° en 5° beogen de correctie van materiële fouten die zijn geslopen in het besluit van de Vlaamse Regering van 4 februari 2005 bij de omzetting van de EG-richtlijn 2003/87/EG van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van Richtlijn 96/61/EG van de Raad.

Artikel 3

Dit artikel beoogt de correctie van een erratum geslopen in het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 2004 waarmee de EG-richtlijn 98/81/EG van 26 oktober 1998 en de Beschikking 2001/204/EG van 8 maart 2001 tot wijziging van de EG-richtlijn 90/219/EEG van 23 april 1990 inzake het ingeperkte gebruik van genetisch gemodificeerde micro-organismen (GGO's) werd omgezet.

Artikelen 4, 5 en 6

Deze artikelen beogen de correctie van materiële fouten die zijn geslopen in het besluit van de Vlaamse Regering van 4 februari 2005 bij de omzetting van de EG-richtlijn 2003/87/EG van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten.

Artikel 7

Dit artikel beoogt de verbeterde omzetting van artikel 9 van de EG-richtlijn 1999/31/EG van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen (zie onder de algemene toelichting).

Artikel 8

Dit artikel beoogt de opname in artikel 30*bis*, § 2, van titel I van het VLAREM, van een verwijzing naar de doelstellingen van de EG-richtlijn 2000/60/EG van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid zoals die in ruimere mate zijn vastgesteld door artikel 5 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid.

Artikel 9

Met het besluit van de Vlaamse Regering van 3 juni 2005 (*Belgisch Staatsblad* van 24 juni 2005) werd het Verdrag van Aarhus en de EG-inspraakrichtlijn 2003/35/EG van 26 mei 2003 tot voorziening in inspraak van het publiek in de opstelling van bepaalde plannen en programma's betreffende het milieu en, met betrekking tot inspraak van het publiek en toegang tot de rechter, tot wijziging van de Richtlijnen van de Raad 85/337/EEG en 96/61/EG omgezet. Daarbij werd onder meer in artikel 45 van titel I van het VLAREM een nieuwe § 4*bis* ingevoegd waarmee aan de procedure voor aanvraag tot wijziging van vergunningsvoorwaarden, een openbaar onderzoek werd toegevoegd. Bij de oplegging van dit openbaar onderzoek werd over het hoofd gezien dat het aanvraagdossier tot wijziging van vergunningsvoorwaarden geen kadastrale legger bevat van de eigenaars van kadastrale percelen gelegen binnen een straal van 100 m. Gelet op het feit dat het hier enkel gaat om een mogelijke wijziging van vergunningsvoorwaarden, wordt de schriftelijke kennisgeving van eigenaars en gebruikers van gebouwen binnen een straal van 100 m in deze niet noodzakelijk geacht. Deze individuele schriftelijke kennisgeving is overigens ook niet verplicht gesteld door boven vermelde EG-inspraakrichtlijn. De alternatieve oplossing, met name het handhaven van bedoelde individuele schriftelijke kennisgeving, vereist dat aan dergelijke vraag voortaan een kadastrale legger zou moeten worden toegevoegd, waardoor de procedure onnodig wordt verzwaard.

De aanvulling van artikel 45, § 4*bis*, door dit artikel, preciseert dat in dit geval de schriftelijke kennisgeving van eigenaars en gebruikers, bedoeld in artikel 17, § 3, 1°, niet is vereist. ».

Wijzigingen bijlagen bij titel I van het VLAREM

Artikel 10

Dit artikel beoogt een aanpassing van bepaalde rubrieken van de VLAREM-indelingslijst (bijlage 1 bij titel I van het VLAREM) met het oog op een correcte omzetting van de EG-regelgeving.

** Punten 1°, 4°, 13° tot en met 39° (exclusief punt 29°, a))

Met het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 (*Belgisch Staatsblad* 17 februari 2005) werden inzonderheid de lijsten vastgesteld van de MER-plichtige projecten (bijlagen I en II). De wijzigingen onder deze punten beogen de nieuwe MER-plichtige inrichtingen overeenkomstig in te delen in de eerste klasse van de VLAREM-indelingslijst. Het is met name zo dat artikel 2 van de EG-richtlijn 85/337/EEG van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, gewijzigd bij de EG-richtlijnen 97/11/EG van 3 maart 1997 en 2003/35/EG van 26 mei 2003, voorschrijft dat de lidstaten de nodige maatregelen moeten treffen om te verzekeren dat een vergunning vereist is voor projecten die een aanzienlijk milieueffect kunnen hebben.

Met het oog op het behoud van rechtszekerheid van de bestaande en vergunde bedrijven enerzijds, maar ook van de functionaliteit van de VLAREM-indelingslijst, waarin de activiteiten maximaal thematisch zijn gerangschikt, anderzijds, gebeurt de integratie van de nieuwe MER-plichtige bedrijven telkens aansluitend bij de aanverwante activiteit.

MER-plichtige projecten die, wat het leefmilieudomein betreft, tot de federale bevoegdheid behoren, werden evenwel niet geïntegreerd (bvb. met betrekking tot kernenergie, mijnen, e.d.), evenmin als projecten die enkel de bouwvergunning betreffen (bvb. aanleg van wegen, waterwegen, spoorwegen, e.d.). Onder punt 18° werd ook de « zeebodem » mee opgenomen om reden dat het gedeelte van de zee van de laagwater- tot de hoogwaterlijn behoort het grondgebied van het Vlaams Gewest.

Punt 4° beoogt daarenboven tegelijkertijd ook een afstemming van de subrubriek 2.2.4 op de terminologie van de EG-Verordening (EG) nr. 1774/2002 van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten, zoals gewijzigd bij de EG-Verordeningen (EG) nr. 808/2003 van 12 mei 2003 en (EG) nr. 668/2004 van 10 maart 2004. Het is bekend dat een EG-Verordening rechtsreeks uitvoering heeft en niet in intern recht moet worden omgezet.

** Punten 2° en 3°

De Europese beschikking 2003/33/EG van 19 december 2002 tot vaststelling van criteria en procedures voor het aanvaarden van afvalstoffen op stortplaatsen bevat onder punt 2.3.3 van de bij deze Beschikking bijgevoegde bijlage een geëigende regeling voor « Asbestafval ». Meer bepaald wordt voorgeschreven dat bouw materiaal dat asbest bevat en ander geschikt asbestafval zonder tests mogen worden gestort op stortplaatsen voor ongevaarlijke afvalstoffen in overeenstemming met « stabiele niet-reactieve gevaarlijke afvalstoffen » als bedoeld in artikel 6, c), iii, van de EG-richtlijn 1999/31/EG. Voor de toepassing van deze bepalingen dringt zich een overeenkomstige regeling in VLAREM op wat inzonderheid de invoering van indelingsrubrieken voor deze nieuw geïntegreerde afvalstoffen veronderstelt.

1° Rubriek 2.1.2

Het bestaande punt b) wordt opgesplitst in een nieuw punt b) en c) ten einde een geëigende subrubriek c) voor de opslag van asbestcementen afval te creëren. De nieuwe subrubriek b) blijft de opslag van niet (voor)gesorteerde afvalstoffen viserend. De nieuwe subrubriek c) viseert in de geest van boven vermelde EG-beschikking daarentegen uitsluitend bedoelde asbestafval.

2° Subrubriek 2.2.1, e)

Het bestaande punt 2° wordt opgesplitst in een nieuw punt 2° en 3° ten einde een geëigende subrubriek 3° voor de opslag van asbestcementen afval te creëren. Een containerpark is in regel geïntegreerd door subrubriek 2.2.1, b). Wanneer asbestcementen afval ook op het containerpark wordt aanvaard wordt tevens subrubriek 2.2.1, e), 1° en mogelijks zelfs 3° van toepassing. Voor deze eerste klasse-inrichting wordt evenwel geen verplichting tot aanstelling van een milieucoördinator geëist.

** Punten 5° tot en met 12°

Deze punten beogen de VLAREM-indelingsrubriek 2 « Afvalstoffen » conform te maken met de EG-richtlijn 1999/31/EG betreffende het storten van afvalstoffen, de Europese beschikking 2003/33/EG tot vaststelling van criteria en procedures voor het aanvaarden van afvalstoffen op stortplaatsen alsook met de EG-richtlijn 96/61/EEG van 24 september 1996 inzake de geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (de X-bedrijven).

In het domein van de indelingsrubriek 2 « Afvalstoffen » situeren zich volgens de bijlage I bij de EG-richtlijn 96/61/EEG de volgende GPBV-categorieën :

1) 5.1. Installaties voor de verwijdering of nuttige toepassing van gevaarlijke afvalstoffen als bedoeld in de lijst van artikel 1, lid 4, van Richtlijn 91/689/EEG in de zin van de bijlagen II A (1) en II B (2) (handelingen R1, R5, R6, R8 en R9) van Richtlijn 75/442/EEG en van Richtlijn 75/439/EEG van de Raad van 16 juni 1975 inzake de verwijdering van afgewerkte olie met een capaciteit van meer dan 10 ton per dag.

Opgesplitst naar « nuttige toepassing » (VLAREM-rubriek 2.2) enerzijds en « verwijdering » (VLAREM-rubriek 2.3) anderzijds, geeft dit :

- « nuttige toepassing » : Installaties voor de nuttige toepassing van gevaarlijke afvalstoffen in de zin van de bijlage II B (3) (handelingen R1, R5, R6, R8 en R9) bij EG-richtlijn 75/442/EEG met een capaciteit van meer dan 10 ton per dag.

Hieronder valt de VLAREM-rubriek 2.2.7. Deze rubriek viseert evenwel alle nuttige toepassingen, terwijl de GPBV-categorieën enkel de handelingen R1, R5, R6, R8 en R9 viseren.

- « verwijdering » : Installaties voor de verwijdering van gevaarlijke afvalstoffen in de zin van de bijlage II A (4) bij EG-richtlijn 75/442/EEG en in de zin van EG-richtlijn 75/439/EEG van de Raad van 16 juni 1975 inzake de verwijdering van afgewerkte olie met een capaciteit van meer dan 10 ton per dag

Hieronder vallen de VLAREM-rubrieken 2.3.4.1.b), c), g), h), k), m) en 2.3.8.

2) 5.2. Installaties voor de verbranding van stedelijk afval in de zin van Richtlijn 89/369/EEG van de Raad van 8 juni 1989 ter voorkoming van door nieuwe installaties voor de verbranding van stedelijk afval veroorzaakte luchtverontreiniging en Richtlijn 89/429/EEG van de Raad van 21 juni 1989 ter vermindering van door bestaande installaties voor de verbranding van stedelijk afval veroorzaakte luchtverontreiniging, met een capaciteit van meer dan 3 ton per uur

Hieronder vallen de VLAREM-rubrieken 2.3.4.1.e) en f) en 2.3.4.2.a), e), f), j). De VLAREM-rubriek 2.3.4.2 vermeldt nergens een onderdrempel, terwijl de GPBV-rubriek 5.2 wel een onderdrempel van 3 ton per uur hanteert.

3) 5.3. Installaties voor de verwijdering van ongevaarlijke afvalstoffen in de zin van bijlage II A van Richtlijn 75/442/EEG, rubrieken D8, D9 (5), met een capaciteit van meer dan 50 ton per dag.

Hieronder valt de VLAREM-rubriek 2.3.9. Deze VLAREM-rubriek citeert de termen D8 en D9 niet correct inzonderheid door het weglaten van « op een niet elders in dit artikel aangegeven wijze » waardoor de VLAREM-rubriek ruimer is dan de GPBV-rubriek.

4) 5.4. Stortplaatsen die meer dan 10 ton per dag ontvangen of een totale capaciteit van meer dan 25 000 ton hebben, met uitzondering van stortplaatsen voor inerte afvalstoffen.

Onder de VlareM rubrieken 2.3.6, die specifiek over stortplaatsen gaat, is er voor geen enkele subrubriek een vermelding « X ». Gesteld zou kunnen worden dat deze GPBV-rubriek, voor wat de gevaarlijke afvalstoffen betreft, valt onder de verwijderingshandeling D1 die het storten op of in de bodem omvat en die is begrepen in de algemene verwijderings-VLAREM-rubriek 2.3.8. Daarom moet evenwel opgemerkt worden dat in de lijst van GPBV-rubrieken van bijlage I bij de EG-richtlijn 96/61/EG eenzelfde algemene GPBV-verwijderingsrubriek 5.1 bestaat en dat deze lijst daarnaast toch ook nog de specifieke stortplaats-rubriek 5.4 omvat. Het is dus wel degelijk noodzakelijk de vroegere VLAREM-rubriek 2.3.10, die deze GPBV-rubriek omvatte en die bij besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2001 werd geschrapt, opnieuw in te voegen.

5) 6.5. Installaties voor de destructie of verwerking van kadavers en dierlijk afval met een verwerkingscapaciteit van meer dan 10 ton per dag.

Hieronder vallen de VLAREM-rubrieken 2.3.4.1.i) en l) en 2.3.4.2.f).

Met punt 9° wordt de rubriek 2.3.6 « stortplaatsen » geherstructureerd conform de EG-richtlijn 1999/31/EG betreffende het storten van afvalstoffen en de Europese beschikking 2003/33/EG van 19 december 2002 tot vaststelling van criteria en procedures voor het aanvaarden van afvalstoffen op stortplaatsen. De subrubriek 2.3.6.c),3) heeft betrekking op asbestafval. Hieruit mag evenwel niet afgeleid worden, dat asbestafval niet op andere (sub)categorieën zou mogen worden gestort. Zoals reeds onder punt 2° en 3° werd opgemerkt voorziet de EG-Beschikking dat bouw materiaal dat asbest bevat en ander geschikt asbestafval zelfs zonder tests mogen worden gestort op stortplaatsen voor ongevaarlijke afvalstoffen in overeenstemming met « stabiele niet-reactieve gevaarlijke afvalstoffen » als bedoeld in artikel 6, c), iii, van de EG-richtlijn 1999/31/EG (zie het nieuwe artikel 5.2.4.1.8, § 5 van titel II van het VLAREM dat met het artikel 36 wordt ingevoegd). Het derde lid van het nieuwe artikel 5.2.4.1.8, § 5 van titel II van het VLAREM bepaalt daarenboven expliciet dat voor stortplaatsen die uitsluitend asbest bevattend bouw materiaal ontvangen, de eisen inzake inrichting en infrastructuur van de stortplaats, zoals bepaald in subafdeling 5.2.4.3, onder voorwaarden in de milieuvergunning kunnen worden afgezwakt.

Rekening houdend met de gegevens zoals hoger toegelicht, worden met de punten 5° tot en met 12° de (deel)rubrieken 2.2.7, 2.3.4.1, 2.3.4.2, 2.3.4.4, 2.3.6, 2.3.8, 2.3.9 en 2.3.10 geformuleerd.

** Punt 29°, a)

Zoals uit de formulering ervan blijkt, viseert rubriek 31 « motoren » en rubriek 43 « verbrandingsinstallaties ». Gasturbines en stoom- en gasturbine-installaties vallen daarbij onder de rubriek 31. De sectorale milieuvorwaarden voor stookinstallaties (rubriek 43) zijn aldus vastgesteld door hoofdstuk 5.43 van VLAREM II, terwijl de sectorale milieuvorwaarden voor motoren en turbines zijn vastgesteld door hoofdstuk 5.31 van VLAREM II. Rekening houdend met het gegeven dat bepaalde turbines onder de EG-richtlijn 2001/80/EG van 23 oktober 2001 « grote stookinstallaties » vallen, bepaalt artikel 5.31.1.1 van VLAREM II dat « Voor gasturbines en stoom- en gasturbine-installaties gelden de overeenkomstige bepalingen van afdeling 5.43.3 ».

Volgens de GPBV-richtlijn 96/61/EG van 24 september 1996 betreffen « Stookinstallaties met een hoeveelheid vrijkomende warmte van meer dan 50 MW » GPBV-inrichtingen. Deze GPBV-rubriek werd bij besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999 omgezet met invoeging van de VLAREM-rubriek 43.3 die luidt als volgt :

43.3.	Stookinstallaties met een hoeveelheid vrijkomende warmte van meer dan 50 MW Er kan overlapping zijn met de rubrieken 43.1 en 43.2.	1	M, X	B	P	J
-------	---	---	------	---	---	---

Volgens de EG-richtlijn 2001/80/EG van 23 oktober 2001 inzake de beperking van de emissies van bepaalde verontreinigende stoffen in de lucht door grote stookinstallaties, omgezet bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2003, zijn bepaalde turbines ook als stookinstallatie te beschouwen. In het licht van de indeling van turbines onder de VLAREM-rubriek 31, vergt een correcte omzetting van de EG-richtlijn 2001/80/EG van 23 oktober 2001 dat deze GPBV-rubriek ook wordt ingeschreven in rubriek 31. Dit wordt gerealiseerd door de toevoeging van subrubriek 3° onder rubriek 31.1.

Het begrip « vrijkomende warmte » is in de GPBV-richtlijn 96/61/EG niet nader gedefinieerd. Het gaat hierbij om de totale warmte die vrijkomt bij de verbranding van de gebruikte fossiele brandstof in de installatie (al dan niet omgezet in een andere vorm van energie).

** Punt 40°

Met het oog op het reduceren van de uitstoot van vluchtige organische stoffen (VOS), heeft de EG-richtlijn 1999/13/EG van 11 maart 1999 inzake de beperking van de emissie van vluchtige organische stoffen ten gevolge van het gebruik van organische oplosmiddelen bij bepaalde werkzaamheden en in installaties een vrij strenge regelgeving opgelegd. Met inbegrip van richtsnoeren voor een « oplosmiddelenboekhouding ».

De EG-richtlijn werd omgezet door het besluit van de Vlaamse Regering van 23 april 2004, waarbij meer bepaald een indelingsrubriek 59 werd ingevoegd conform de categorieën van industriële activiteiten opgenomen in bijlage I van voormelde EG-richtlijn. Aldus werd ook een subrubriek 59.3 « Overspuiten van voertuigen » ingevoegd die 3 onderverdelingen omvat. Punt 1° van deze 3 onderverdelingen luidt als volgt :

« 1° het aanbrengen van een coating op voertuigen, of een deel daarvan, als onderdeel van de reparatie, de bescherming of de decoratie van voertuigen buiten de fabriek; ».

Het overeenkomstige punt van bijlage I van de EG-richtlijn 1999/13/EG van 11 maart 1999 luidt als volgt :

« 1° het aanbrengen van een laklaag op wegvoertuigen, zoals gedefinieerd in Richtlijn 70/156/EEG, of een deel daarvan, als onderdeel van de reparatie, de bescherming of de decoratie van voertuigen buiten de fabriek; ».

De EG-richtlijn 2004/42/EG van 21 april 2004 inzake de beperking van emissies van vluchtige organische stoffen ten gevolge van het gebruik van organische oplosmiddelen in bepaalde verven en vernissen en producten voor het overspuiten van voertuigen en tot wijziging van Richtlijn 1999/13/EG (artikel 13), die op 30 april 2004 in werking is getreden, stelt regels vast met betrekking tot het in de handel brengen van bedoelde verven, vernissen en producten. Binnen het gewestelijke bevoegdheidspakket, wordt echter ook de voormelde subsector 1° van het « Overspuiten van voertuigen » uit de bijlage I van de EG-richtlijn 1999/13/EG geschrapt. Weliswaar aangevend dat de lidstaat maatregelen kan handhaven of invoeren. Deze schrapping betekent evenwel dat deze subactiviteit niet meer valt onder de toepassing van voormelde EG-richtlijn 1999/13/EG. Als alternatief wordt het VOS-gehalte van de voor het overspuiten van voertuigen in de handel gebrachte producten gereguleerd en dit met ingang van 1 januari 2007.

In het licht van de voormelde wijziging van de EG-richtlijn 1999/13/EG van 11 maart 1999 wordt met dit artikel van het ontwerpbesluit de overeenkomstige subrubriek 59.3.1° opgeheven. Vermits mag aangenomen worden dat de beoogde reductiedoelstellingen worden bereikt door de overschakeling naar VOS-arme verven, vernissen en producten, is deze opheffing pas met ingang van 1 januari 2007 voorzien. Het betreft hier ongetwijfeld een relevante vereenvoudiging voor de exploitanten van de installaties, geïndiceerd in subrubriek 59.3.1°, waarvoor inzonderheid het houden van de solventenboekhouding vaak voor problemen zorgde.

Artikel 11

Dit artikel beoogt een aanpassing van de bijlage 2 bij titel I van het VLAREM in het licht van de bepalingen van de EG-richtlijn 2000/60/EG van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid, gewijzigd bij beschikking van het Europees Parlement en de Raad nr. 2455/2001/EG van 20 november 2001. Inzonderheid worden de lijst van verontreinigende stoffen in afvalwater (bijlage VIII bij de EG-richtlijn) alsook de lijst van prioritair stoffen in afvalwater

(bijlage X bij de EG-richtlijn) geïntegreerd.

Artikel 12 en bijlage I

Zoals reeds hoger bij artikel 2 werd toegelicht, is voor de uitvoering van de EG-richtlijn 2000/60/EG van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid, in het bijzonder de artikelen 5 en 7 ervan, een eenduidige identificatie van de watervoerende lagen onmisbaar. Dit artikel voegt in dat licht een nieuwe bijlage 2bis toe met de lijst van de watervoerende lagen in Vlaanderen. Deze lijst is gesteund op de hydrogeologische codering van de ondergrond van Vlaanderen.

Artikel 13 en 14

Deze artikelen beogen de correctie van materiële fouten die zijn geslopen in het besluit van de Vlaamse Regering van 4 februari 2005 bij de omzetting van de EG-richtlijn 2003/87/EG van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten.

Artikel 15 en bijlage II

De EG-richtlijn 96/82/EG van 9 december 1996 betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken werd omgezet met het besluit van de Vlaamse Regering van 29 september 2000 (*Belgisch Staatsblad* 22 mei 2001). Hoger werd onder de algemene toelichting uitvoerig toegelicht dat bij deze omzetting de fout werd gemaakt dat de kolom 2 uit de delen 1 en 2 van bijlage 6 bij titel I van het VLAREM werd geschrapt met ongewijzigde handhaving van de VLAREM-rubriek 17.2.

Ook werd toegelicht dat een wijziging van bijlage 6 kan worden overwogen met behoud van de oude nog in voege zijnde procedures voor erkenning van MER- en VR-deskundigen.

Met dit artikel wordt de huidige bijlage 6 vervangen door een nieuwe bijlage 6. Deze nieuwe bijlage 6 is tevens geactualiseerd. Met name is deze vastgesteld overeenkomstig de bijlage I bij de EG-richtlijn 96/82/EG van 9 december 1996 betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken, zoals die is gewijzigd door de EG-richtlijn 2003/105/EG van 16 december 2003.

Artikel 16

Zoals vermeld onder de rubriek 17.3 van de indelingslijst, worden voor de toepassing van deze rubriek als « gevaarlijke producten » beschouwd, de stoffen bedoeld in bijlage 7 bij titel I van het VLAREM.

Met dit artikel wordt de bijlage 7 geactualiseerd overeenkomstig de bijlage I bij de EG-richtlijn 96/82/EG van 9 december 1996 betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken, zoals die recent is gewijzigd door de EG-richtlijn 2003/105/EG van 16 december 2003.

Artikel 17 en 18

Deze artikelen zetten materiële fouten recht die bij de omzetting van de EG-richtlijn 98/81/EG van 26 oktober 1998 en de Beschikking 2001/204/EG van 8 maart 2001 tot wijziging van de EG-richtlijn 90/219/EEG van 23 april 1990 inzake het ingeperkte gebruik van genetisch gemodificeerde micro-organismen (GGO's) in het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 2004 was geslopen.

Wijzigingen titel II van het VLAREM

Artikel 19

Punt 1° en 3° beogen de correctie van een materiële fout die bij de omzetting van de EG-richtlijn 2001/80/EG van 23 oktober 2001 inzake de beperking van de emissies van bepaalde verontreinigende stoffen in de lucht door grote stookinstallaties, in het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2003 is geslopen.

Voormelde EG-richtlijn 2001/80/EG van 23 oktober 2001 werd, voor wat betreft de aspecten « biomassa » en « biomassa-afval », bij besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2003 omgezet deels onder de afdeling « Afval » en deels onder de afdeling « Stookinstallaties ». De definities stemmen echter niet overeen met deze van voormelde EG-richtlijn. De definities worden nu wel in overeenstemming met de EG-richtlijn gebracht.

Punt 2° beoogt de correctie van een materiële fout die bij de omzetting van de EG-richtlijn 98/81/EG van 26 oktober 1998 en de Beschikking 2001/204/EG van 8 maart 2001 tot wijziging van de EG-richtlijn 90/219/EEG van 23 april 1990 inzake het ingeperkte gebruik van genetisch gemodificeerde micro-organismen (GGO's) in het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 2004 was geslopen.

Punt 4° wijzigt de definities oppervlaktewaterbescherming in artikel 1.1.2 van titel II van het VLAREM met het oog op het introduceren in VLAREM van de begrippen en definities van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, dit ter uitvoering van de EG-richtlijn 2000/60/EG van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid, gewijzigd bij beschikking van het Europees Parlement en de Raad nr. 2455/2001/EG van 20 november 2001.

Artikel 20

Dit artikel beoogt een correctie van de verwijzing in artikel 1.3.2.1, onder de punten d en f, inzake de toepasselijke erkenningprocedures, met name het VLAREA.

Artikel 21

Het Verdrag van Aarhus en de EG-richtlijn 2003/35/EG van 26 mei 2003 tot voorziening in inspraak van het publiek in de opstelling van bepaalde plannen en programma's betreffende het milieu en, met betrekking tot inspraak van het publiek en toegang tot de rechter, tot wijziging van de Richtlijnen van de Raad 85/337/EEG en 96/61/EG, werd omgezet met het besluit van de Vlaamse Regering van 3 juni 2005 (*Belgisch Staatsblad* van 24 juni 2005).

Zoals ook uit een studie, naar de correcte omzetting van EG-richtlijnen, die op initiatief van de afdeling Europa en Milieu van de AMINAL werd uitgevoerd, blijkt, is artikel 2 van boven vermelde EG-inspraakrichtlijn niet correct omgezet wat betreft de in punt f) van de bijlage I van deze EG-richtlijn genoemde plannen of programma's. Het betreft hier meer bepaald de plannen of programma's die zijn voorgeschreven door artikel 8, lid 3, van de EG-richtlijn 96/62/EG van 27 september 1996 inzake de beoordeling en het beheer van de luchtkwaliteit. Volgens dit artikel 8, lid 3, moet voor de zones waar de niveaus van een of meer verontreinigende stoffen de grenswaarde, verhoogd met de overschrijdingsmarge, overschrijden, een plan of programma worden opgesteld en uitgevoerd dat er toe leidt dat binnen de daarvoor gestelde termijn aan de grenswaarde wordt voldaan. Volgens artikel 2 van de EG-inspraakrichtlijn moet aan het publiek inspraak worden gegeven in de opstelling en wijziging of herziening van deze plannen of programma's.

De opstelling van bedoeld plan of programma is conform de EG-richtlijn 96/62/EG van 27 september 1996 inzake de beoordeling en het beheer van de luchtkwaliteit reeds geregeld door artikel 2.5.3.7, § 2 van titel II van het VLAREM dat werd ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 24 maart 1998. Ter omzetting van de inspraakbepalingen van de EG-richtlijn 2003/35/EG van 26 mei 2003 wordt nu artikel 2.5.3.7, § 2 van titel II van het VLAREM aangevuld met een derde lid dat een gepaste inspraakprocedure voorziet. Deze procedure is geïnspireerd op de inspraakregeling voor sectorale uitvoeringsplannen vastgesteld in artikel 35 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen.

Artikel 22

Dit artikel beoogt de vervolledigde omzetting van de van de EG-richtlijn 1999/31/EG betreffende het storten van afvalstoffen en de implementatie van de Europese beschikking 2003/33/EG van 19 december 2002 tot vaststelling van criteria en procedures voor het aanvaarden van afvalstoffen op stortplaatsen overeenkomstig artikel 16 en bijlage II bij de EG-richtlijn 1999/31/EG betreffende het storten van afvalstoffen. Meer bepaald gaat het hier over het aspect van verplichte rapportering aan de Europese Commissie. Daartoe wordt met dit artikel een hoofdstuk 2.7 en een afdeling 2.7.1 heringevogd in titel II van het VLAREM.

Artikel 23

De EG-richtlijn 76/769/EEG van 27 juli 1976 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake de beperking van het op de markt brengen en van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten legt beperkingen op aan :

- het in de handel brengen van bepaalde gevaarlijke stoffen, zijnde duidelijk een bevoegdheid van de federale overheid;
- het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen, zijnde een mede-gewestelijke bevoegdheid.

Deze beperkingen zijn opgenomen in de bijlage I bij deze richtlijn, terwijl in een « Aanhangsel » aan deze bijlage de gevaarlijke stoffen (met hun gevareneigenschappen) zijn opgenomen onder dezelfde benaming als in de lijst vastgesteld door de EG-richtlijn 67/548/EEG (lijst opgenomen onder deel II van bijlage 7 bij titel I van het VLAREM).

De boven vermelde bijlage met beperkingen omvat op dit ogenblik 47 gevaarlijke stoffen. Niet voor al deze stoffen zijn er evenwel beperkingen inzake gebruik voorgeschreven en niet alle gebruiksbeperkingen betreffen exploitaties geïmplementeerd door VLAREM. Verder zijn de opgelegde gebruiksbeperkingen tot dusver grotendeels rechtstreeks in de sectorale reglementering opgenomen. Vastgesteld moet worden dat het hier echter vaak gaat om gebruiksbeperkingen die betrekking hebben op meerdere milieucompartimenten en ook niet altijd toe te wijzen zijn aan één welbepaalde industriële sector. Ook moet worden vastgesteld dat bedoelde lijst met beperkingen vrij frequent wordt aangepast aan de technische vooruitgang: op dit ogenblik zijn er aldus al 16 technische aanpassingen doorgevoerd. Van deze 16 aanpassingen zijn er 7 die werden doorgevoerd na 1 januari 2003 (EG-richtlijnen 2003/2/EG, 2003/3/EG, 2003/11/EG, 2003/36/EG, 2003/34/EG, 2003/53/EG en 2004/21/EG).

Met het oog op een meer gecoördineerde omzetting van deze EG-richtlijn worden de meest recente technische aanpassingen (EG-richtlijnen) nu gecentraliseerd onder een geëigende afdeling onder het hoofdstuk 4 « Algemene voorschriften ». Daartoe voegt dit artikel een nieuwe afdeling 4.1.11 in met de omzetting, voor wat het luik « gebruik » betreft, van de EG-richtlijnen :

1° EG-richtlijn 2001/90/EG van 26 oktober 2001 inzake gebruik van stoffen en preparaten voor houtbehandeling (art. 4.1.11.2);

2° EG-richtlijn 2001/91/EG van 29 oktober 2001 inzake gebruik van hexachloorethaan bij de fabricage of bewerking van non-ferrometalen (art. 4.1.11.3);

3° EG-richtlijn 2002/62/EG van 9 juli 2002 inzake gebruik van organische tinverbindingen (art. 4.1.11.4);

4° EG-richtlijn 2003/2/EG van 6 januari 2003 inzake gebruik van arseenverbindingen (art. 4.1.11.5);

5° EG-richtlijn 2003/11/EG van 6 februari 2003 inzake gebruik van difenylether (art. 4.1.11.6);

6° EG-richtlijn 2003/53/EG van 18 juni 2003 inzake gebruik van fenol (art. 4.1.11.7).

Artikel 24

Dit artikel beoogt een aanpassing, ter verduidelijking van het begrip « bedrijfsafvalwater dat geen gevaarlijke stoffen bevat », van het artikel 4.2.2.1 van titel II van het VLAREM in het licht van de wijziging van bijlage 2C bij titel I van het VLAREM (zie artikel 10, 3°).

Artikel 25

Dit artikel beoogt de correctie van een materiële fout die is geslopen in het besluit van de Vlaamse Regering van 4 februari 2005 bij de omzetting van de EG-richtlijn 2003/87/EG van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van Richtlijn 96/61/EG van de Raad.

Artikel 26 tot en met 30

Deze artikelen bewerkstelligen de omzetting van de aspecten asbestafval van de EG-richtlijn 1999/31/EG betreffende het storten van afvalstoffen en de implementatie van de Europese beschikking 2003/33/EG van 19 december 2002 tot vaststelling van criteria en procedures voor het aanvaarden van afvalstoffen op stortplaatsen overeenkomstig artikel 16 en bijlage II bij de EG-richtlijn 1999/31/EG betreffende het storten van afvalstoffen.

Artikel 31 tot en met 33

Deze artikelen beogen een beter afgestemde regelgeving, vooral vanuit handhavingsoogpunt, ter toepassing van de EG-richtlijn 2000/76/EG van 4 december 2000 betreffende de verbranding van afval, die o.m. geen continue meting van dioxinen en furanen voorschrijft.

Artikel 34

Zoals onder de algemene toelichting al nader is uiteengezet, werd bij de omzetting van de EG-richtlijn 1999/31/EG betreffende het storten van afvalstoffen bij besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2001 (*Belgisch Staatsblad* van 19 september 2001) o.m. de fout gemaakt dat de omschrijving van de drie in deze EG-richtlijn bepaalde stortplaatscategorieën niet correct in VLAREM werd overgenomen, noch in de rubriek 2.3.6 van de indelingslijst, noch in artikel 5.2.4.0.1, § 1 van titel II van het VLAREM. Bovendien was de omschrijving onder de rubriek 2.3.6 dan nog eens verschillend van deze onder artikel 5.2.4.0.1, § 1 van titel II van het VLAREM.

Met artikel 9, punt 7° wordt rubriek 2.3.6 van de indelingslijst conform gemaakt met de EG-richtlijn 1999/31/EG.

Met dit artikel wordt de indeling onder het huidige artikel 5.2.4.0.1, § 1 van titel II van het VLAREM opgeheven en vervangen door een omschrijving van het toepassingsgebied van de afdeling 5.2.4. De indeling van stortplaatsen in categorieën betreffen immers indelingscriteria die sowieso thuishoren in de indelingslijst en in geen geval in titel II van het VLAREM.

Artikelen 35 en 36

Deze artikelen beogen de verdere correcte omzetting van de EG-richtlijn 1999/31/EG betreffende het storten van afvalstoffen alsook de volledige omzetting van de Europese beschikking 2003/33/EG van 19 december 2002 tot vaststelling van criteria en procedures voor het aanvaarden van afvalstoffen op stortplaatsen overeenkomstig artikel 16 en bijlage II bij de EG-richtlijn 1999/31/EG betreffende het storten van afvalstoffen.

Met artikel 35 wordt het artikel 5.2.4.0.3 van titel II van het VLAREM aangevuld met een punt 3 omvattende overgangsbepalingen in het kader van de implementatie van boven vermelde Europese beschikking 2003/33/EG van 19 december 2002. Volgens artikel 7 van deze beschikking moeten de vastgestelde criteria sinds 16 juli 2005 worden toegepast. Het spreekt niettemin voor zichzelf dat vanuit technisch oogpunt het noodzakelijk is enige overgangstermijn in acht te nemen gedurende dewelke de exploitanten van de geïmplementeerde stortplaatsen zich op het terrein kunnen confirmeren met de nieuwe criteria. Een termijn lopende tot 1 december 2006 wordt hiervoor voldoende geacht. Hetzelfde geldt voor het scheppen van duidelijkheid over onder welke nieuwe (sub)categorie van stortplaats, van deze vermeld in rubriek 2.3.6, de bestaande en vergunde stortplaats valt. Alhoewel dit in principe technisch kan worden uitgemaakt op basis van de verleende milieuvergunning(en), wordt - met het oog op het verzekeren van de nodige rechtszekerheid - er voor geopteerd dat de exploitant zelf zijn optiekeuze kenbaar maakt. Aldus legt de nu vastgestelde overgangsregeling op dat de exploitant van een stortplaats er is toe gehouden uiterlijk voor 1 december 2006 bij wijze van mededeling kleine verandering aan de vergunning verlenende overheid kenbaar te maken onder welke subcategorie de bestaande en vergunde stortplaats valt.

Met artikel 36 wordt de nieuwe subafdeling 5.2.4.1 « De aanvaarding van afvalstoffen op de stortplaats » vastgesteld. Uiteraard betreft dit in de eerste plaats de letterlijke integratie van de bepalingen van de EG- beschikking 2003/33/EG van 19 december 2002. Voor die gevallen waar de lidstaat gemachtigd blijft zelf aanvaardingscriteria vast te stellen werden evenwel ook enkele van de huidige gangbare voorwaarden gehandhaafd. Het betreft hier inzonderheid de bepalingen van artikel 5.2.4.1.2, verder de criteria voor monolytisch afval geïnspireerd op vroegere VLAREA-voorschriften voor secundaire grondstoffen voor vormgegeven bouwstof en ten slotte de criteria voor stortplaatsen voor anorganische ongevaarlijke afvalstoffen met een laag gehalte aan organische/biologisch afbreekbare stoffen, vastgesteld in artikel 5.2.4.1.8, § 7.

Met betrekking tot afvalstoffen bestaande uit asbesthoudende bouwmaterialen waarbij asbestvezels in gebonden vorm aanwezig zijn, bepaalt het nieuwe artikel 5.2.4.1.9, § 6, tweede lid, 1° dat « het in gebonden vorm aanwezig zijn wordt nagegaan aan de hand van de meetmethode voor de vezelvrijstelling van asbesthoudend afvalmaterialen en moet worden geattesteerd door een daartoe erkend milieudeskundige ». Deze bepalingen houden niet in dat voor elk asbesthoudend voorwerp dat gestort wordt een attest van een erkend milieudeskundige is vereist.

Artikel 37

Zoals onder de algemene toelichting al nader is uiteengezet, werd bij de omzetting van de EG-richtlijn 1999/31/EG betreffende het storten van afvalstoffen bij besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2001 (*Belgisch Staatsblad* van 19 september 2001) ook de fout gemaakt dat de door artikel 7, d) van de EG-richtlijn 1999/31/EG voorgeschreven hydrogeologische studie (toe te voegen bij de milieuvergunningaanvraag voor een stortplaats) door de aldus gewijzigde VLAREM-reglementering tweemaal wordt geëist en dan nog met verschillende inhoud en verschillende procedure. Met name :

- eerst bij de indiening van een milieuvergunningaanvraag volgens artikel 5, § 2, 14° van titel I van het VLAREM, dat werd vervangen door artikel 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2001;
- vervolgens na het bekomen van de milieuvergunning maar vóór de inrichting van de stortplaats volgens artikel 5.2.4.3.2 van titel II van het VLAREM, ingevoegd bij hetzelfde besluit van 13 juli 2001.

In het licht van de conformering met de EG-richtlijn die voorschrijft dat bedoelde gegevens bij de milieuvergunningaanvraag moeten zijn gevoegd, beoogt dit artikel deze dubbele verplichting, die een onnodige en verwarrende overregulering betreft, ongedaan te maken door opheffing van artikel 5.2.4.3.2 van titel II van het VLAREM.

Artikel 38

Dit artikel beoogt een wijziging van artikel 5.2.4.3.3, § 1, van titel II van het VLAREM in het licht van de doorgevoerde correctie vermeld onder artikel 39.

Artikel 39 en 40

Met artikel 10, 40°, wordt in rubriek 59.3 de subrubriek 1°

« het aanbrengen van een coating op voertuigen, of een deel daarvan, als onderdeel van de reparatie, de bescherming of de decoratie van voertuigen buiten de fabriek » opgeheven. Deze opheffing kadert in de overeenkomstige wijziging van de EG-richtlijn 1999/13/EG door de EG-richtlijn 2004/42/EG van 21 april 2004 inzake de beperking van emissies van vluchtige organische stoffen ten gevolge van het gebruik van organische oplosmiddelen in bepaalde verven en vernissen en producten voor het overspuiten van voertuigen. De beoogde VOS-reductie wordt hier nu meteen aan de bron bewerkstelligd door gebruik van VOS-arme verven en vernissen. Deze activiteit blijft uiteraard wel onverminderd ingedeeld onder de subrubriek 4.3. Met de artikelen 39 en 40 worden de desbetreffende sectorale milieuvoorwaarden van artikel 5.4.3.1.4 en 5.4.3.2.1 met deze nieuwe benadering in overeenstemming gebracht. Daardoor moeten de kleine « carrossierbedrijven » geen oplosmiddelenboekhouding meer bijhouden.

Artikel 41

Dit artikel beoogt een aanpassing van de technische eisen die worden gesteld aan de spuittoestellen in het kader van de EG-richtlijn 1999/13/EG van 11 maart 1999 inzake de beperking van de emissie van vluchtige organische stoffen ten gevolge van het gebruik van organische oplosmiddelen bij bepaalde werkzaamheden en in installaties, die werd omgezet door het besluit van de Vlaamse Regering van 23 april 2004.

Artikel 42

Het huidige hoofdstuk 5.18 stelt de sectorale milieuvoorwaarden vast voor groeven en graverijen. Deze voorwaarden zijn niet relevant voor de nieuw ingevoerde subrubriek 18.3 « winning van mineralen door afbaggering van de zee- of rivierbodem ». Met dit artikel wordt bedoeld hoofdstuk dan ook niet van toepassing op deze activiteit. Aldus zijn op deze nieuw ingedeelde activiteit enkel de algemene voorwaarden van toepassing desgevallend aangevuld door bijzondere voorwaarden in de milieuvergunning.

Artikel 43, 44 en 45

Het hoofdstuk 5.31 « Motoren met inwendige verbranding » werd vrij grondig aangepast bij besluit van de Vlaamse Regering van 23 april 2004 en gewijzigd bij erratum van 24 april 2004. Daarbij werden emissiegrenswaarden ingeschreven die strenger zijn dan de normen in de ons omringende landen en het protocol van Göteborg. Vooral voor de toepassing van hernieuwbare energiebronnen zoals biogassen en stortgas in motoren zijn deze emissiegrenswaarden vaak niet haalbaar. Dit leidt tot zowel een meerkost voor de werking van Vlaamse ondernemingen ten opzichte van gelijkaardige ondernemingen uit de omringende landen, als tot een ernstige belemmering voor de ontwikkeling van hernieuwbare energiebronnen en warmtekrachtkoppeling met motoren. Daardoor komt ook de realisatie van de doelstellingen inzake hernieuwbare energiebronnen en de realisatie van reductiedoelstellingen op het vlak van broeikasgasemissies en het verbruik van fossiele brandstoffen onder druk.

De artikelen beogen daarom een aanpassing van de normering op basis van wat haalbaar is met toepassing van beste beschikbare technieken. De emissies van schadelijke stoffen blijven beperkt en het Vlaamse Gewest blijft hiermee ook nog altijd voldoen aan het protocol van Göteborg.

Voor gasmotoren wordt verduidelijkt dat de emissiegrenswaarde van 150 mg/m³ voor organische stoffen geen betrekking heeft op methaanemissies, zoals ook bedoeld werd in de BBT-studie uitgevoerd door de VITO. Voor gasmotoren vergund voor 2005 geldt deze emissiegrenswaarde niet, aangezien deze emissiegrenswaarde slechts haalbaar is door plaatsing van een katalysator. De plaatsing van dergelijke katalysator op bestaande installaties is in de praktijk vaak niet mogelijk.

Voor biogasmotoren vergund vanaf 2000 wordt de CO-emissiegrenswaarde van 650 mg/m³ opgetrokken naar 1300 mg/m³. Voor biogasmotoren vergund in de periode 1993-1999 geldt de NO_x-emissiegrenswaarde van 2600 x η/30 in plaats van 1300 x η/30 mg/m³. Deze wijzigingen zijn aangewezen gezien de oorspronkelijke normen zich baseerden op de best beschikbare techniek voor aardgasmotoren, en daarbij onvoldoende rekening werd gehouden met de specifieke kenmerken van biogasmotoren.

Voor dieselmotoren zijn de NO_x-emissiegrenswaarden die gelden voor motoren vergund na 2000 niet haalbaar met aanvaardbare kosten. Daarom wordt voorgesteld voor dieselmotoren vergund in de periode 2000-2004 vanaf 2008 een NO_x-emissiegrenswaarde te voorzien van 4000 mg/m³ voor een thermisch vermogen kleiner dan 3 megawatt, 2000 mg/m³ tussen 3 en 5 megawatt en 500 mg/m³ boven 5 megawatt. Voor dieselmotoren vergund vanaf 2005 geldt een NO_x-emissiegrenswaarde van 1000 mg/m³ voor een thermisch vermogen kleiner dan 5 megawatt, en 500 mg/m³ groter dan 5 megawatt.

Artikel 46

De EG-richtlijn 2001/80/EG van 23 oktober 2001 inzake de beperking van de emissies van bepaalde verontreinigende stoffen in de lucht door grote stookinstallaties werd omgezet bij besluit van de Vlaamse Regering van 23 april 2004 (*Belgisch Staatsblad* 30 juni 2004). Bijlage VIII van deze EG-richtlijn schrijft continue metingen voor van de concentraties zwaveldioxide, stikstofoxiden en stof van afvalgassen van elke stookinstallatie met een nominaal thermisch vermogen van 100 MW of meer. Volgens dezelfde bijlage zijn in afwijking daarvan continue metingen niet voorgeschreven in de volgende gevallen :

- voor stookinstallaties met een levensduur van minder dan 10.000 bedrijfsuren;
- voor zwaveldioxide en stof van ketels en gasturbines die met aardgas worden gestookt,
- voor zwaveldioxide van gasturbines en ketels die gestookt worden met olie waarvan het zwavelgehalte bekend is, ingeval er geen ontzwavelingsuitrusting is;
- voor zwaveldioxide van met biomassa gestookte ketels, wanneer de exploitant kan aantonen dat de SO₂-emissies in geen geval hoger zijn dan de voorgeschreven emissiegrenswaarden.

In artikel 5.43.3.3, § 2, tweede lid, van titel II van het VLAREM dat geldt voor gasturbines en stoom- en gasturbinesinstallaties zijn de volgende afwijkingen opgenomen :

« Die continue metingen zijn niet vereist :

1° voor SO₂ van gasturbines en stoom- en gasturbine-installaties die gestookt worden met aardgas;

2° voor SO₂ van gasturbines en stoom- en gasturbine-installaties die gestookt worden met vloeibare brandstof waarvan het zwavelgehalte bekend is, ingeval er geen ontzwavelingsuitrusting is. ».

Met dit artikel 46 wordt, conform de EG-richtlijn 2001/80/EG van 23 oktober 2001 inzake de beperking van de emissies van bepaalde verontreinigende stoffen in de lucht door grote stookinstallaties, in boven vermeld artikel 5.43.3.3, § 2 voor gasturbines en stoom- en gasturbine-installaties die gestookt worden met aardgas, bijkomend de parameter stof toegevoegd waarvoor geen continue meting is vereist.

Artikel 47

Dit artikel beoogt onder de sectorale milieuvorwaarden voor slachthuizen en slachterijen (afdeling 5.45.2 van titel II van het VLAREM) artikel 5.45.2.3, § 2bis, aan te passen aan de terminologie van de EG-Verordening (EG) nr. 1774/2002 van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten, zoals gewijzigd bij de EG-Verordeningen (EG) nr. 808/2003 van 12 mei 2003 en (EG) nr. 668/2004 van 10 maart 2004. Het is bekend dat een EG-Verordening rechtsreeks uitvoering heeft en niet in intern recht moet worden omgezet.

Artikel 48 en 49

Deze artikelen beogen de correctie van tikfouten geslopen in het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 2004 waarmee de EG-richtlijn 98/81/EG van 26 oktober 1998 en de Beschikking 2001/204/EG van 8 maart 2001 tot wijziging van de EG-richtlijn 90/219/EEG van 23 april 1990 inzake het ingeperkte gebruik van genetisch gemodificeerde micro-organismen (GGO's) werd omgezet.

Artikel 50 en 51

Deze artikelen beogen de correctie van een verwijzingsfout die is geslopen in het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999.

Artikel 52

Dit artikel beoogt de correctie van een tikfout geslopen in het besluit van de Vlaamse Regering van 31 mei 2002.

Wijzigingen bijlagen titel II van het VLAREM

Artikel 53 en bijlage III

Dit artikel beoogt de invoeging van een bijlage 5.2.4.1 ter omzetting van de Europese beschikking 2003/33/EG van 19 december 2002 tot vaststelling van criteria en procedures voor het aanvaarden van afvalstoffen op stortplaatsen overeenkomstig artikel 16 en bijlage II bij de EG-richtlijn 1999/31/EG betreffende het storten van afvalstoffen.

Artikel 54

Dit artikel beoogt de correctie van tikfouten geslopen in het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999 bij de wijziging van de bijlage 5.3.2 van titel II van het VLAREM aangaande sectorale lozingsnormen.

Artikel 55

Dit artikel beoogt de correctie van tikfouten geslopen in het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 2004 bij de vervanging van de bijlage 5.5.1.3 van titel II van het VLAREM inzake de indelingscriteria van GGO's.

Artikel 56

Dit artikel beoogt de correctie van tikfouten geslopen in het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 2004 bij de vervanging van de bijlage 5.5.1.4 van titel II van het VLAREM inzake beschermingsmaatregelen voor GGO's.

Slotbepalingen

Artikel 57

Dit artikel regelt de overgangssituatie van lopende procedures en lopende milieuvergunningen voor inrichtingen die onder de toepassing vallen van de door dit besluit doorgevoerde wijzigingen van de indelingslijst.

Artikel 58

Dit artikel voorziet bij wijze van overgangsregeling een afwijkende regeling voor de geïsoleerde « carrossierbedrijven » op de algemene regel dat strengere vergunningsvoorwaarden prioriteit hebben op nieuwe maar meer soepele VLAREM-milieuvoorwaarden. Deze afwijkende regeling wil een inhoudelijk zinloze dossierstroom vermijden die anders nodig is om elke individuele milieuvergunning in overeenstemming te brengen met de door onderhavig besluit ter zake nieuw vastgestelde milieuvoorwaarden.

Artikel 59

Dit artikel regelt de datum van inwerkingtreden van het besluit.

Artikel 60

Dit artikel regelt de uitvoering van het besluit.

De Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur,
K. PEETERS

(1) Bijlage IIA

- D1 Storten op of in de bodem (vb. op een vuilstortplaats, enz.);
 - D2 Uitrijden (vb. biodegradatie van vloeibaar of slibachtig afval in de bodem, enz.);
 - D3 Injectie in de diepe ondergrond (vb. injectie van verpompbare afvalstoffen in putten, zoutkoepels of natuurlijk gevormde holten, enz.);
 - D4 Opslag in waterbekkens (vb. het lozen van vloeibaar of slibachtig afval in putten, vijvers of lagunen, enz.);
 - D5 Verwijderen op speciaal ingerichte locaties (vb. in afzonderlijke beklede, afgedekte cellen die onderling en van de omgeving afgeschermd zijn, enz.);
 - D6 lozen in wateren, behalve zeeën en oceanen;
 - D7 Verwijderen in zeeën en oceanen, inclusief inbrengen in de bodem;
 - D8 Biologische behandeling op een niet elders in dit artikel aangegeven wijze waardoor verbindingen of mengsels ontstaan die worden verwijderd op een van de onder D1 tot en met D12 vermelde methodes;
 - D9 Fysisch-chemische behandeling op een niet elders in dit artikel aangegeven wijze waardoor verbindingen of mengsels ontstaan die worden verwijderd op een van de onder D1 tot en met D12 vermelde methodes (vb. verdampen, drogen, calcineren, enz.);
 - D10 Verbranding op het land;
 - D11 Verbranding op zee;
 - D12 Permanente opslag (vb. plaatsen van houders in mijnen, enz.);
 - D13 Vermengen vóór een van de onder D1 tot en met D12 vermelde handelingen;
 - D14 Herverpakken vóór een van de onder D1 tot en met D13 vermelde handelingen;
 - D15 Opslag in afwachting van een van de onder D1 tot en met D14 vermelde behandelingen (met uitsluiting van voorlopige opslag die voorafgaat aan inzameling op de plaats van productie).
- (2) R1 Hoofdgebruik als brandstof of een andere wijze van energieopwekking;
- R2 Terugwinning van oplosmiddelen;
 - R3 Recycling/terugwinning van organische stoffen die niet als oplosmiddelen worden gebruikt (met inbegrip van compostbemesting en bemesting met andere biologisch omgezette stoffen);
 - R4 Recycling/terugwinning van metalen en metaalverbindingen;
 - R5 Recycling/terugwinning van andere anorganische stoffen;
 - R6 Terugwinning van zuren of basen;
 - R7 Terugwinning van bestanddelen die worden gebruikt om vervuiling tegen te gaan;
 - R8 Terugwinning van bestanddelen uit katalysatoren;
 - R9 Herraffinage van olie en ander hergebruik van olie;
 - R10 Uitrijden voor landbouwkundige of ecologische verbetering;
 - R11 Gebruik van afvalstoffen die bij een van de onder R1 tot en met R10 genoemde behandelingen vrijkomen;
 - R12 Uitwisseling van afvalstoffen voor een van de onder R1 tot en met R11 genoemde behandelingen;
 - R13 Opslag van afvalstoffen voor een van de onder R1 tot en met R12 genoemde behandelingen (met uitsluiting van voorlopige opslag die voorafgaat aan inzameling op de plaats van productie).
- (3) R1 Hoofdgebruik als brandstof of een andere wijze van energieopwekking;
- R5 Recycling/terugwinning van andere anorganische stoffen;
 - R6 Terugwinning van zuren of basen;
 - R8 Terugwinning van bestanddelen uit katalysatoren;
 - R9 Herraffinage van olie en ander hergebruik van olie;

(4) Bijlage IIA

- D1 Storten op of in de bodem (vb. op een vuilstortplaats, enz.);
- D2 Uitrijden (vb. biodegradatie van vloeibaar of slibachtig afval in de bodem, enz.)
- D3 Injectie in de diepe ondergrond (vb. injectie van verpompbare afvalstoffen in putten, zoutkoepels of natuurlijk gevormde holten, enz.);
- D4 Opslag in waterbekkens (vb. het lozen van vloeibaar of slibachtig afval in putten, vijvers of lagunen, enz.);
- D5 Verwijderen op speciaal ingerichte locaties (vb. in afzonderlijke beklede, afgedekte cellen die onderling en van de omgeving afgeschermd zijn, enz.);
- D6 lozen in wateren, behalve zeeën en oceanen;
- D7 Verwijderen in zeeën en oceanen, inclusief inbrengen in de bodem;
- D8 Biologische behandeling op een niet elders in dit artikel aangegeven wijze waardoor verbindingen of mengsels ontstaan die worden verwijderd op een van de onder D1 tot en met D12 vermelde methodes;
- D9 Fysisch-chemische behandeling op een niet elders in dit artikel aangegeven wijze waardoor verbindingen of mengsels ontstaan die worden verwijderd op een van de onder D1 tot en met D12 vermelde methodes (vb. verdampen, drogen, calcineren, enz.);
- D10 Verbranding op het land;
- D11 Verbranding op zee;
- D12 Permanente opslag (vb. plaatsen van houders in mijnen, enz.);
- D13 Vermengen vóór een van de onder D1 tot en met D12 vermelde handelingen;
- D14 Hervpakken vóór een van de onder D1 tot en met D13 vermelde handelingen;
- D15 Opslag in afwachting van een van de onder D1 tot en met D14 vermelde behandelingen (met uitsluiting van voorlopige opslag die voorafgaat aan inzameling op de plaats van productie).

(5) D8 Biologische behandeling op een niet elders in dit artikel aangegeven wijze waardoor verbindingen of mengsels ontstaan die worden verwijderd op een van de onder D1 tot en met D12 vermelde methodes;

- D9 Fysisch-chemische behandeling op een niet elders in dit artikel aangegeven wijze waardoor verbindingen of mengsels ontstaan die worden verwijderd op een van de onder D1 tot en met D12 vermelde methodes (vb. verdampen, drogen, calcineren, enz.);

12 MEI 2006. — Besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning en van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne ter doorvoering van correcties van errata en verdere omzetting van EG-regelgeving

De Vlaamse Regering,

Gelet op artikel 1 van de wet van 28 december 1964 betreffende de bestrijding van de luchtverontreiniging;

Gelet op artikel 32^{quater}, § 2, van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging;

Gelet op de artikelen 39 en 44 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen;

Gelet op het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, gewijzigd bij de decreten van 7 februari 1990, 12 december 1990, 21 december 1990, 22 december 1993, 21 december 1994, 8 juli 1996, 21 oktober 1997, 11 mei 1999, 18 mei 1999, 9 maart 2001, 21 december 2001, 18 december 2002, 16 januari 2004, 6 februari 2004, 26 maart 2004 en 22 april 2005, inzonderheid op de artikelen 3, 4, 12, § 1, 14, 17, 20, 21, § 3, 22, 22bis en 27, § 3;

Gelet op artikel 4.5.1 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 3 juni 2005;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 4 februari 2005;

Overwegende de EG-richtlijn 2004/42/EG van 21 april 2004 inzake de beperking van emissies van vluchtige organische stoffen ten gevolge van het gebruik van organische oplosmiddelen in bepaalde verven en vernissen en producten voor het overspuiten van voertuigen en tot wijziging van Richtlijn 1999/13/EG;

Overwegende dat bij de omzetting van de volgende EG-richtlijnen in Vlaamse regelgeving errata zijn geslopen :

- EG-richtlijn 2003/87/EG van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van Richtlijn 96/61/EG van de Raad;
- EG-richtlijn 2003/35/EG van 26 mei 2003 tot voorziening in inspraak van het publiek in de opstelling van bepaalde plannen en programma's betreffende het milieu en, met betrekking tot inspraak van het publiek en toegang tot de rechter, tot wijziging van de Richtlijnen van de Raad 85/337/EEG en 96/61/EG;
- EG-richtlijn 2001/80/EG van 23 oktober 2001 inzake de beperking van de emissies van bepaalde verontreinigende stoffen in de lucht door grote stookinstallaties;
- EG-richtlijn 2000/76/EG van 4 december 2000 betreffende de verbranding van afval;
- EG-richtlijn 2000/60/EG van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid, gewijzigd bij beschikking van het Europees Parlement en de Raad nr. 2455/2001/EG van 20 november 2001;
- EG-richtlijn 1999/31/EG van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen;
- EG-richtlijn 98/81/EG van 26 oktober 1998 en de Beschikking 2001/204/EG van 8 maart 2001 tot wijziging van de EG-richtlijn 90/219/EEG van 23 april 1990 inzake het ingeperkte gebruik van genetisch gemodificeerde micro-organismen (GGO's);

- EG-richtlijn 96/82/EG van 9 december 1996 betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken, gewijzigd bij de EG-Verordening nr. 1882/2003 van 29 september 2003 en bij de EG-richtlijn 2003/105/EG van 16 december 2003;
- EG-richtlijn 96/61/EEG van 24 september 1996 inzake de geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging;
- EG-richtlijn 85/337/EEG van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, zoals gewijzigd door Richtlijn 97/11/EG van de Raad van 3 maart 1997 en Richtlijn 2003/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003;
- EG-richtlijn 76/769/EEG van 27 juli 1976 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der Lidstaten inzake de beperking van het op de markt brengen en van het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten, laatst gewijzigd door de Richtlijn van de Commissie 2004/21/EG van 24 februari 2004;

dat het noodzakelijk is aanpassingen aan te brengen in titel I en II van het VLAREM om die omzettingsserrata te corrigeren;

Overwegende dat de Beschikking 2003/33/EG van de EU-Raad van 19 december 2002 tot vaststelling van criteria en procedures voor het aanvaarden van afvalstoffen op stortplaatsen uiterlijk op 16 juli 2005 door de lidstaten van de Europese Unie moet worden toegepast en in het interne recht van de lidstaten moet worden geïmplementeerd;

Overwegende de EG-richtlijnen als gevolg van de negende en de tiende aanpassing aan de technische vooruitgang van EG-richtlijn 76/769/EEG van 27 juli 1976 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake de beperking van het op de markt brengen en het gebruik van bepaalde gevaarlijke stoffen en preparaten :

- EG-richtlijn 2002/62/EG van 9 juli 2002 tot negende aanpassing aan de technische vooruitgang van bijlage I bij EG-richtlijn 76/769/EEG (organische tinverbindingen) waarvan de bepalingen vanaf 1 januari 2003 door de lidstaten moeten worden toegepast;
- EG-richtlijn 2003/2/EG van 6 januari 2003 inzake de beperking van het op de markt brengen en van het gebruik van arseen (tiende aanpassing aan de technische vooruitgang van EG-richtlijn 76/769/EEG) waarvan de bepalingen vanaf 30 juni 2004 door de lidstaten moeten worden toegepast;

Gelet op het advies van de Inspectie van Financiën, gegeven op 14 juli 2005;

Gelet op het advies van de Raad van State nummer 39.787/3, gegeven op 21 februari 2006, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 1°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Op voorstel van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur;

Na beraadslaging,

Besluit :

HOOFDSTUK I. — *Wijzigingen aan titel I van het VLAREM*

Artikel 1. In artikel 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 27 april 1994, 1 juni 1995, 12 januari 1999, 6 februari 2004, 14 mei 2004, 4 februari 2005 en 3 juni 2005, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° punt 13°, opgeheven door het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing :

« 13° « gevaarlijke stoffen » : toxische, persistente en bioaccumuleerbare stoffen of groepen van stoffen en andere stoffen of groepen van stoffen die aanleiding geven tot evenveel bezorgdheid; »;

2° punt 14°, opgeheven door het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing :

« 14° « prioritaire stoffen » : stoffen waarvan de lijst overeenkomstig de EG-richtlijn 2000/60/EG is vastgesteld in lijst III van bijlage 2C bij dit besluit; hiertoe behoren prioritaire gevaarlijke stoffen op gebied van waterbeleid' waarvoor maatregelen moeten worden getroffen; «

3° een punt 14bis° wordt ingevoegd, dat luidt als volgt :

« 14bis° « verontreinigende stoffen » : iedere stof die tot verontreiniging kan leiden, met name de stoffen waarvan de lijst overeenkomstig de EG-richtlijn 2000/60/EG is vastgesteld in bijlage 2A bij dit besluit; »;

4° het punt 18° wordt vervangen door wat volgt :

« 18° « belangrijke wijziging van een inrichting »:

een wijziging van de kenmerken of de werking, of een uitbreiding van de installatie die gevolgen voor het milieu kan hebben en die volgens de vergunningverlenende overheid negatieve en significante effecten kan hebben op mens of milieu;

in de zin van deze definitie wordt elke wijziging of uitbreiding van een exploitatie geacht belangrijk te zijn, indien de wijziging of uitbreiding voldoet aan de in de indelingslijst genoemde drempelwaarden, voorzover deze bestaan; »;

5° een punt 25bis° wordt ingevoegd dat luidt als volgt :

« 25bis° « watervoerende laag » : een of meer ondergrondse rotslagen of andere geologische lagen die voldoende poreus en doorlatend zijn voor een belangrijke grondwaterstroming of de onttrekking van aanzienlijke hoeveelheden grondwater; »;

6° een punt 43° wordt ingevoegd dat luidt als volgt :

« 43° « bijzonder beschermd gebied » : een gebied dat behoort tot één of meer van de volgende gebieden :

- a) de speciale beschermingszones, de definitief vastgestelde gebieden die in aanmerking komen als speciale beschermingszone en de waterrijke gebieden van internationale betekenis overeenkomstig het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu;
- b) een beschermd duingebied of voor het duingebied belangrijk landbouwgebied zoals aangegeven ter uitvoering van het decreet van 14 juli 1993 houdende maatregelen tot bescherming van de kustduinen;
- c) groengebieden, natuurgebieden, natuurgebieden met wetenschappelijke waarde en de ermee vergelijkbare gebieden, aangewezen op plannen van aanleg en de ruimtelijke uitvoeringsplannen van kracht in de ruimtelijke ordening;
- d) bosgebieden, valleigebieden, brongebieden, overstromingsgebieden, agrarische gebieden met ecologisch belang of ecologische waarde en de ermee vergelijkbare gebieden, aangewezen op plannen van aanleg en de ruimtelijke uitvoeringsplannen van kracht in de ruimtelijke ordening;
- e) een beschermd landschap, stads- of dorpsgezicht, monument of archeologische zone;
- f) de waterwingebieden en bijhorende beschermingszones type I en II vastgesteld ter uitvoering van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer;
- g) het Vlaams Ecologisch Netwerk overeenkomstig het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu;
- h) een volgens een plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan vastgesteld erfgoedlandschap. ».

Art. 2. In artikel 5 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 27 april 1994, 1 juni 1995, 12 januari 1999, 13 juli 2001, 5 oktober 2001, 31 mei 2002, 28 november 2003, 6 februari 2004, 14 mei 2004, 4 februari 2005 en 3 juni 2005 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° in § 2, 15°bis, b) worden de woorden « van de resultaten van de bij te voegen hydrogeologische studie » vervangen door de woorden « van de grondwaterhuishouding van het terrein en van de omgeving »;
- 2° aan § 2, 16bis°, wordt een punt j) toegevoegd dat luidt als volgt :
« j) de identificatie van de watervoerende laag zo mogelijk met verwijzing naar de unieke code zoals weergegeven in de tabel van bijlage 2bis bij dit besluit; »;
- 3° aan § 2, 16ter°, wordt een punt f) toegevoegd dat luidt als volgt :
« f) de identificatie van de watervoerende laag die wordt aangevuld zo mogelijk met verwijzing naar de unieke code zoals weergegeven in de tabel van bijlage 2bis bij dit besluit; »;
- 4° in § 9 wordt punt 2° vervangen door wat volgt :
« 2° een berekening van de verwachte, voor de BKG-inrichting relevante broeikasgasemissies in het kalenderjaar van opstart van de inrichting; »;
- 5° in § 9 wordt punt 3° vervangen door wat volgt :
« 3° een berekening van de jaarlijks verwachte, voor de BKG-inrichting relevante broeikasgasemissies in een normaal kalenderjaar van exploitatie; ».

Art. 3. In artikel 6bis, § 2, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 januari 1999 en gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 2004, wordt het nummer « 5° » vervangen door het nummer « 4° ».

Art. 4. In artikel 6ter, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 januari 1999 en gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 4 februari 2005, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° in § 1, tweede lid, 4°, worden de punten b) en c) vervangen door wat volgt :
« b) een berekening van de verwachte, voor de BKG-inrichting relevante broeikasgasemissies in het kalenderjaar van opstart van de inrichting;
c) een berekening van de jaarlijks verwachte, voor de BKG-inrichting relevante, broeikasgasemissies in een normaal kalenderjaar van exploitatie; »;
- 2° aan § 1, tweede lid, wordt een punt 5° toegevoegd, dat luidt als volgt :
« 5° als het om een verandering gaat van een inrichting die is ingedeeld onder rubriek 43.4 van bijlage I bij Titel I van het VLAREM, waardoor de inrichting niet meer als BKG-inrichting wordt ingedeeld : een door het verificatiebureau geverifieerde en goedgekeurde berekening van het totale thermische ingangsvermogen. ».

Art. 5. Aan artikel 6quater, § 3, eerste lid, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het decreet van 12 januari 1999 en gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 september 2003, worden de volgende woorden toegevoegd :

« Als de mededeling betrekking heeft op een BKG-inrichting, wordt daarenboven een exemplaar gezonden aan de afdeling Algemeen Milieu- en Natuurbeleid van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer ».

Art. 6. In artikel 21 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 28 oktober 1992, 12 januari 1999, 14 mei 2004 en 4 februari 2005, wordt § 9 vervangen door wat volgt :

« § 9. Het advies van de afdeling Algemeen Milieu- en Natuurbeleid van de administratie voor Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer bevat de volgende gegevens :

- 1° een gemotiveerde beoordeling van (een aanpassing aan) het monitoring protocol zoals bepaald in artikel 5, § 9 1°;
- 2° een gemotiveerde beoordeling van de berekening van de verwachte, voor de BKG-inrichting relevante, broeikasgasemissies in het kalenderjaar van opstart van de inrichting;
- 3° een gemotiveerde beoordeling van de berekening van de jaarlijks verwachte, voor de BKG-inrichting relevante broeikasgasemissies in een normaal kalenderjaar van exploitatie. ».

Art. 7. Aan artikel 30, § 1, van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 4 februari 2005, wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

« De vergunning voor stortplaatsen van afval bevat overeenkomstig de EG-richtlijn 1999/31/EG van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen daarenboven minstens ook nog :

1° de stortplaatscategorie;

2° de lijst van de afvalsoorten en de totale hoeveelheid afvalstoffen die op de stortplaats mogen worden gestort;

3° voorzover niet begrepen in de toepasselijke algemene en sectorale milieuvorwaarden van titel II van het VLAREM :

a) de voorschriften voor de stortvoorbereidingen, stortwerkzaamheden en toezichts- en controleprocedures, met inbegrip van urgentieplannen alsmede voorlopige voorschriften voor de sluitings- en nazorgwerkzaamheden;

b) de bepaling dat de exploitant ten minste eenmaal per jaar het rapport bedoeld in artikel 5.2.4.6.5 van titel II van het VLAREM moet bezorgen aan de toezichthoudende overheden en aan de OVAM. ».

Art. 8. Aan artikel 30*bis*, § 2, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 januari 1999 en gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2003, wordt een punt 15° toegevoegd, dat luidt als volgt :

« 15° ze bijdragen tot de verwezenlijking van de doelstellingen van artikel 5 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid. ».

Art. 9. Artikel 45, § 4*bis*, eerste lid, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 3 juni 2005, wordt aangevuld met de volgende woorden : « In dit geval is evenwel de schriftelijke kennisgeving van eigenaars en gebruikers, bedoeld in artikel 17, § 3, 1°, niet vereist. ».

HOOFDSTUK II. — Wijzigingen aan de bijlagen bij titel I van het VLAREM

Art. 10. In bijlage 1 bij het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 27 april 1994, 1 juni 1995, 12 januari 1999, 6 februari 2004, 14 mei 2004, 4 februari 2005 en 3 juni 2005, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in rubriek 1.4, tweede kolom, worden de woorden « capaciteit van 200 000 ton » vervangen door de woorden « opslagcapaciteit van 100 000 ton »;

2° rubriek 2.1.2 wordt vervangen door wat volgt :

«

2.1.2.	Opslag en overslag van afvalstoffen die niet aan verwerking verbonden zijn, met een opslagcapaciteit van (overslag van afvalstoffen is het bijeenvoegen van gelijksoortige afvalstoffen in grotere recipiënten en/of transportmiddelen met het oog op een rendabeler transport ervan) :					
	a) maximaal 1 ton	2	O, T			
	b) meer dan 1 ton voor afvalstoffen die ook asbestafval als bedoeld sub c) kunnen omvatten	1	O, T	B		
	c) meer dan 1 ton voor asbestafval bestaande uit asbestcement of andere asbesthoudende bouwmaterialen waarin asbest in gebonden vorm aanwezig is	1	O, T	N		

»;

3° in rubriek 2.2.1 wordt punt e) vervangen door wat volgt :

«

	e) gevaarlijke afvalstoffen met een opslagcapaciteit van :					
	1° maximaal 1 ton	2	O,T			
	2° meer dan 1 ton voor afvalstoffen andere dan asbestafval bestaande uit asbestcement of andere asbesthoudende bouwmaterialen waarin asbest in gebonden vorm aanwezig is	1	G, O, T	A	P	J
	3° meer dan 1 ton voor asbestafval bestaande uit asbestcement of andere asbesthoudende bouwmaterialen waarin asbest in gebonden vorm aanwezig is	1	O, T	N		

»;

4° subrubriek 2.2.4 wordt vervangen door wat volgt :

«

2.2.4.	<p>Opslag en behandeling van dierlijke bijproducten : De verwijdering door verbranden of begraven is in deze context geen verwerking. Voor de toepassing van deze subrubriek gelden de volgende definities :</p> <p>* « dierlijke bijproducten » : hele kadavers of delen van dieren of producten van dierlijke oorsprong zoals bedoeld in de artikelen 4, 5 en 6 van de EU-Verordening nr. 1774/2002 van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten, die niet voor menselijke consumptie bestemd zijn, met inbegrip van eicellen, embryo's en sperma;</p> <p>* « categorie 1-materiaal » : dierlijke bijproducten zoals bedoeld in artikel 4 van bovenvermelde EU-Verordening nr. 1774/2002;</p> <p>* « categorie 2-materiaal » : dierlijke bijproducten zoals bedoeld in artikel 5 van bovenvermelde EU-Verordening nr. 1774/2002; de be- en verwerking van dierlijke mest valt evenwel onder de toepassing van de rubriek 28.3;</p> <p>* « categorie 3-materiaal » : dierlijke bijproducten zoals bedoeld in artikel 6 van bovenvermelde EU-Verordening nr. 1774/2002.</p> <p>a) Opslag en bewerking van categorie 3-materiaal, met een opslagcapaciteit van :</p> <p>1° maximaal 10 ton</p> <p>2° meer dan 10 ton</p> <p>b) Opslag en verwerking van categorie 3-materiaal</p> <p>c) Opslag en be- of verwerking van categorie 2-materiaal</p> <p>d) Opslag en be- of verwerking van categorie 1-materiaal</p> <p>e) Installaties voor de destructie of verwerking van kadavers en dierlijke afval met een verwerkingscapaciteit van meer dan 10 ton per dag Er kan overlapping zijn met deelrubriek 2.2.4, b), c) of d).</p> <p>f) Inrichtingen bestemd voor de destructie van kadavers. Er kan overlapping zijn met deelrubriek 2.2.4, b), c), d) of e).</p>	2	G, O, T	B	P	
		1	G, O, T	A	P	
		1	G, O, T	B	P	
		1	G, M, O, T	A	P	J
		1	G, M, O, T	A	P	J
		1	G, M, O, T, X	A	P	J
		1	G, M, O, T	A	P	J

»;

5° rubriek 2.2.7 wordt vervangen door wat volgt :

«

2.2.7.	<p>Installaties voor de nuttige toepassing van gevaarlijke afvalstoffen, met een capaciteit van meer dan 10 ton per dag, in de zin van de bijlage II B (handelingen R1, R5, R6, R8 en R9) bij EG-richtlijn 75/442/EEG, met name : [er kan een overlapping zijn met andere deelrubrieken van rubriek 2.2]</p> <p>R1 Hoofdgebruik als brandstof of een andere wijze van energieopwekking</p> <p>R5 Recycling/terugwinning van andere anorganische stoffen</p> <p>R6 Terugwinning van zuren of basen</p> <p>R8 Terugwinning van bestanddelen uit katalysatoren</p> <p>R9Herraffinage van olie en ander hergebruik van olie</p>	1	E, G, O, X	B		
		1	G,O,X	B		
		1	G, O, X	B		
		1	G, O, X	B		
		1	G, O, X	B		

»;

6° in rubriek 2.3.4.1 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- a) in punt c), vierde kolom, wordt de letter « X » geschrapt;
- b) in punt e), vierde kolom, wordt de letter « X » geschrapt;
- c) in punt f), vierde kolom, wordt de letter « X » geschrapt;
- d) in punt g), vierde kolom, wordt de letter « X » geschrapt;
- e) in punt h), vierde kolom, wordt de letter « X » geschrapt;
- f) in punt i), vierde kolom, wordt de letter « X » geschrapt;
- g) in punt j), vierde kolom, wordt de letter « X » geschrapt;
- h) in punt k), vierde kolom, wordt de letter « X » geschrapt;
- i) in punt l), vierde kolom, wordt de letter « X » geschrapt;
- j) in punt m), vierde kolom, wordt de letter « X » geschrapt;

7° in rubriek 2.3.4.2 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- c) in punt c), vierde kolom, wordt de letter « X » geschrapt;
- d) in punt d), vierde kolom, wordt de letter « X » geschrapt;
- e) in punt e), vierde kolom, wordt de letter « X » geschrapt;
- f) in punt f), vierde kolom, wordt de letter « X » geschrapt;
- g) in punt g), vierde kolom, wordt de letter « X » geschrapt;

8° aan rubriek 2.3.4 wordt een deelrubriek 2.3.4.4 toegevoegd die luidt als volgt :

«

2.3.4.4.	Installaties voor de verbranding van huishoudelijk afval, afval van commerciële bedrijven, kantoren, ondernemingen en andere afvalstoffen die gezien hun aard of hun samenstelling met huishoudelijk afval kunnen worden gelijkgesteld [EG-richtlijn 2000/76/EG van 4 december 2000 betreffende de verbranding van afval] met een capaciteit van meer dan 3 ton per uur [er kan een overlapping zijn met andere deelrubrieken van rubriek 2.3]	1	E, G, O, M, T, X	B	P	J
----------	---	---	------------------------	---	---	---

»;

9° rubriek 2.3.6 wordt vervangen door wat volgt :

«

2.3.6	Stortplaatsen, andere dan die vermeld in rubriek 2.3.7, van : Het rechtstreeks terugstorten op de plaats van ontginning, van materialen of stoffen in hun natuurlijke staat, voorzover ze afkomstig zijn van geologische afzettingen die tot het tertiaire of het kwartaire tijdperk behoren (zand-, klei-, leem, mergel en grindafzettingen) is geen stortactiviteit. a) Categorie 3 : stortplaats voor inerte afvalstoffen 1) stortplaats voor inerte afvalstoffen 2) monostortplaats voor inerte afvalstoffen b) Categorie 2 : stortplaats voor niet gevaarlijke afvalstoffen 1) stortplaats voor gemengde niet-gevaarlijke voor huishoudelijke vaste afvalstoffen met hoog gehalte aan organisch/bioafbreekbaar en anorganisch afval 2) stortplaats voor voornamelijk organisch niet-gevaarlijke afvalstoffen 3) stortplaats voor anorganische niet-gevaarlijke afvalstoffen met laag organisch/bioafbreekbaar gehalte 4) monostortplaats voor niet-gevaarlijke afvalstoffen, andere dan inerte afvalstoffen 5) stortplaats voor niet-gevaarlijke afvalstoffen van iedere andere oorsprong die voldoen aan de criteria voor de aanvaarding van afvalstoffen op stortplaatsen voor niet gevaarlijk afval (criteria : zie afdeling 5.2.4 van titel II van het VLAREM)					
		1	E, O	B		
		1	E, O	B		
		1	E, G, O	A	P	J
		1	E, G, O	A	P	J
		1	E, G, O	A	P	J
		1	E, G, O	A	P	J
		1	E, G, O	A	P	J

6) stortplaats voor stabiele, niet-reactieve gevaarlijke afvalstoffen (bij voorbeeld verharde of verglaasde afvalstoffen) met een uitlooggedrag dat gelijkwaardig is aan dat van de onder 5° vermelde niet gevaarlijke afvalstoffen, en die voldoen aan de relevante aanvaardingscriteria (criteria : zie afdeling 5.2.4 van titel II van het VLAREM); die gevaarlijke afvalstoffen worden niet gestort in cellen die voor biologisch afbreekbare niet gevaarlijke afvalstoffen bestemd zijn	1	E, G, O	A	P	J
c) Categorie 1 : stortplaats voor gevaarlijke afvalstoffen					
1) stortplaats voor gevaarlijke afvalstoffen die voldoen aan de criteria voor de aanvaarding van afvalstoffen op stortplaatsen voor gevaarlijke afvalstoffen (criteria : zie afdeling 5.2.4 van titel II van het VLAREM)	1	E, G, O	A	P	J
2) monostortplaats voor gevaarlijke afvalstoffen	1	E, G, O	A	P	J
3) monostortplaatsen voor gevaarlijke afvalstoffen die bestaan uit asbestcement of andere asbesthoudende bouwmaterialen waarin asbest in gebonden vorm aanwezig is	1	E, G, O	B	P	J
4) Ondergrondse opslagplaats voor gevaarlijke afvalstoffen	1	E, G, O	B	P	J

»;

10° rubriek 2.3.8 wordt vervangen door wat volgt :

«

2.3.8.	Installaties voor de verwijdering van gevaarlijke afvalstoffen, met een capaciteit van meer dan 10 ton per dag, in de zin van de bijlage II A bij EG-richtlijn 75/442/EEG en in de zin van EG-richtlijn 75/439/EEG van de Raad van 16 juni 1975 inzake de verwijdering van afgewerkte olie, met name : [er kan een overlapping zijn met andere deelrubrieken van rubriek 2.3]				
D1 Storten op of in de bodem (vb. op een vuilstortplaats, enz.)	1	E, G, O, X	B	E	J
D2 Uitrijden (vb. biodegradatie van vloeibaar of slibachtig afval in de bodem, enz.)	1	E, G, O, X	B	E	J
D3 Injectie in de diepe ondergrond (vb. injectie van verpompbare afvalstoffen in putten, zoutkoepels of natuurlijk gevormde holten, enz.)	1	E, G, O, X	B	E	J
D4 Opslag in waterbekkens (vb. het lozen van vloeibaar of slibachtig afval in putten, vijvers of lagunen, enz.)	1	E, G, O, X	B	E	J
D5 Verwijderen op speciaal ingerichte locaties (vb. in afzonderlijke beklede, afgedekte cellen die onderling en van de omgeving afgeschermd zijn, enz.)	1	E, G, O, X	B	E	J
D6 lozen in wateren, behalve zeeën en oceanen;	1	E, G, O, X	B	E	J
D7 Verwijderen in zeeën en oceanen, inclusief inbrengen in de bodem	1	E, G,O, X	B	E	J
D8 Biologische behandeling op een niet elders in dit artikel aangegeven wijze waardoor verbindingen of mengsels ontstaan die worden verwijderd op een van de onder D1 tot en met D12 vermelde methodes	1	E, G, O, X	B	E	J
D9 Fysisch-chemische behandeling op een niet elders in dit artikel aangegeven wijze waardoor verbindingen of mengsels ontstaan die worden verwijderd op een van de onder D1 tot en met D12 vermelde methodes (vb. verdampen, drogen, calcineren, enz.)	1	E, G, O, X	B	E	J
D10 Verbranding op het land	1	E, G, O, X	B	E	J
D11 Verbranding op zee	1	E, G, O, X	B	E	J
D12 Permanente opslag (vb. plaatsen van houders in mijnen, enz.)	1	E, G, O, X	B	E	J

	D13 Vermengen vóór een van de onder D1 tot en met D12 vermelde handelingen;	1	E, G, O, X	B	E	J
	D14 Herverpakken vóór een van de onder D1 tot en met D13 vermelde handelingen	1	E, G, O, X	B	E	J
	D15 Opslag in afwachting van een van de onder D1 tot en met D14 vermelde behandelingen (met uitsluiting van voorlopige opslag die voorafgaat aan inzameling op de plaats van productie)	1	E, G, O, X	B	E	J
	D16 Installaties voor de verwijdering van afgewerkte olie (EG-richtlijn 75/439/EEG van 16 juni 1975 inzake de verwijdering van afgewerkte olie)	1	E, G, O, X	B	E	J

»;

11° rubriek 2.3.9 wordt vervangen door wat volgt :

«

2.3.9.	Installaties voor de verwijdering van niet gevaarlijke afvalstoffen, met een capaciteit van meer dan 50 ton per dag, in de zin van bijlage II A van Richtlijn 75/442/EEG, rubrieken D8, D9, met name : [er kan een overlapping zijn met andere deelrubrieken van rubriek 2.2]					
	D8 Biologische behandeling op een niet elders in de bijlage II A (zie verwijderingshandelingen D1 tot en met D15 in subrubriek 2.3.8) aangegeven wijze waardoor verbindingen of mengsels ontstaan die worden verwijderd op een van de onder D1 tot en met D12 onder rubriek 2.3.8 vermelde methodes	1	E, G, O, X	B	E	J
	D9 Fysisch-chemische behandeling op een niet elders in de bijlage II A (zie verwijderingshandelingen D1 tot en met D15 in subrubriek 2.3.8) aangegeven wijze waardoor verbindingen of mengsels ontstaan die worden verwijderd op een van de onder D1 tot en met D12 onder rubriek 2.3.8 vermelde methodes (vb. verdampen, drogen, calcineren, enz.)	1	E, G, O, X	B	E	J

»;

12° aan rubriek 2.3 wordt een deelrubriek 2.3.10 toegevoegd die luidt als volgt :

«

2.3.10.	Stortplaatsen die meer dan 10 ton per dag ontvangen of een totale capaciteit van meer dan 25 000 ton hebben, met uitzondering van stortplaatsen voor inerte afvalstoffen. [er kan een overlapping zijn met andere deelrubrieken van rubriek 2.3.6]	1	E, G,O, X	B	E	J
---------	---	---	-----------------	---	---	---

»;

13° in rubriek 3.6.4, tweede kolom, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

a) in punt 2°, worden de woorden « tot en met 500 « vervangen door de woorden « tot 500 »;

b) in punt 3°, worden de woorden « meer dan 500 « vervangen door de woorden « 500 of meer »;

14° in rubriek 6 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

a) in de tweede kolom wordt het opschrift « Brandstoffen (vaste) « vervangen door het opschrift « Brandstoffen »;

b) een subtitel 6.3 wordt toegevoegd die luidt als volgt :

«

6.3.	Bovengrondse opslag van fossiele brandstoffen met een oppervlakte van 25 ha of meer. Er kan overlapping zijn met de rubrieken 1 en 6.2.	1		B		J
------	--	---	--	---	--	---

»;

15° in rubriek 7 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

a) in subrubriek 7.3, tweede kolom, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1) in punt 1°, worden de woorden « tot en met 500 000 ton per jaar « vervangen door de woorden « tot 500 000 ton per jaar »;

2) in punt 2°, worden de woorden « meer dan 500 000 ton per jaar « vervangen door de woorden « 500 000 ton per jaar of meer »;

b) aan rubriek 7 wordt een subrubriek 7.12 toegevoegd die luidt als volgt :

«

7.12.	Chemische industrie : Er kan overlapping zijn met andere subrubrieken van rubriek 7, 20 en 28. 1° Chemische industrie voor de behandeling van tussenproducten en vervaardiging van chemicaliën :					
	a) Chemische installatie voor de productie van organische chemicaliën met een productiecapaciteit van 100 000 ton per jaar of meer	1	G, M	A	P	J
	b) Chemische installatie voor de productie van kunstmeststoffen met een productiecapaciteit van 100 000 ton per jaar of meer	1	G, M	A	P	J
	c) Chemische installatie voor de productie van anorganische chemicaliën met een productiecapaciteit van 250 000 ton per jaar of meer	1	G, M	A	P	J
	2° Chemische industrie voor de productie van bestrijdingsmiddelen en farmaceutische producten, verven en vernissen, elastomeren en peroxiden :					
	a) Inrichtingen voor de productie van bestrijdingsmiddelen met een productiecapaciteit van 30 000 ton per jaar of meer	1	G, M	A	P	J
	b) Inrichtingen voor de productie van farmaceutische stoffen met een productiecapaciteit van 30 000 ton per jaar of meer	1	G, M	A	P	J
	c) Inrichtingen voor de productie van elastomeren, verven, vernissen of peroxiden met een productiecapaciteit van 100 000 ton per jaar of meer	1	G, M	A	P	J

»;

16° in rubriek 9.10, tweede kolom, worden de woorden « van vis met een jaarproductie van : « vervangen door de woorden « van vis met een jaarproductiecapaciteit aan levend gewicht van : »;

17° aan rubriek 10 wordt een subrubriek 10.3 toegevoegd die luidt als volgt :

«

10.3.	Volgende bierbrouwerijen en mouterijen : Er kan een overlapping zijn met de subrubrieken 10.1 en 10.2.					
	1° Bierbrouwerijen met een productiecapaciteit van 75 miljoen liter per jaar of meer	1		N	E	J
	2° Mouterijen met een productiecapaciteit van 60 000 ton per jaar of meer	1		N	E	J

»;

18° aan rubriek 18 wordt een subrubriek 18.3 en een subrubriek 18.4 toegevoegd die luiden als volgt :

«

18.3.	Winning van mineralen door afbaggering van de zee- of rivierbodem :					
	1° met een volume van 100000 m ³ per jaar of meer	1	E, M, O, W	N		
	2° die een aanzienlijke invloed kan hebben op een bijzonder beschermd gebied	1	E, M, O, W	N		
18.4.	Oppervlakte-installaties van bedrijven voor de winning van steenkool, aardolie, aardgas, erts en bitumineuze schisten Er kan overlapping zijn met de rubrieken 1.3 en 16.9, e).	1	E, M, O	B		

»;

19° aan rubriek 19 wordt een subrubriek 19.7 toegevoegd die luidt als volgt :

«

19.7.	Houtvezelplaat- spaanderplaat-, duplex-, triplex- en multiplexfabrieken met een productiecapaciteit van 200 ton per dag en meer. Er kan overlapping zijn met een of meer subrubrieken van rubriek 19.	1		B		
-------	--	---	--	---	--	--

»;

20° subrubriek 20.1.6 wordt vervangen door wat volgt :

«

20.1.6.	Installaties voor het opwekken van elektriciteit door middel van windenergie :					
	1° met een elektrisch vermogen van :					
	a) 300 kW tot en met 500 kW	3				
	b) meer dan 500 kW tot en met 5 000 kW	2				
	c) meer dan 5 000 kW	1	E	B		
	2° Indien de activiteit betrekking heeft :	1	E	B		
	- op 20 windturbines of meer, of					
	- op 4 windturbines of meer, die een aanzienlijke invloed hebben of kunnen hebben op een bijzonder beschermd gebied					

»;

21° aan subrubriek 20.2 wordt een deelrubriek 20.2.6 en een deelrubriek 20.2.7 toegevoegd die luiden als volgt :

«

20.2.6.	Installaties voor de productie van ruwijzer of staal (primaire of secundaire smelting), met inbegrip van continugieten, met een productiecapaciteit van 100.000 ton per jaar of meer. Er kan overlapping zijn met een of meer subrubriek 20.2.2.	1	G, M	A	P	J
20.2.7.	Installaties voor het smelten (met inbegrip van het legeren), het (vorm)gieten, walsen (koud- en warmwalsen), het trekken van non-ferrometalen, met uitzondering van edele metalen – inclusief terugwinningsproducten (affineren, vormgieten, enz.) – met een productiecapaciteit van 50.000 ton per jaar of meer. Er kan overlapping zijn met een of meer subrubrieken van de rubrieken 20 en 29.	1	M	A	P	J

»;

22° subrubriek 20.3.1 wordt vervangen door wat volgt :

«

20.3.1.	Installaties voor de productie van cement :					
	1° Inrichtingen voor de productie van cement en kalk door middel van draaiovens met een geïnstalleerde totale drijfkraft :					
	a) tot en met 200 kW	2				
	b) van meer dan 200 kW	1	M	A	P	J
	2° Installaties voor de vervaardiging van cement met een productiecapaciteit van 150.000 ton per jaar of meer	1	M	A	P	J

»;

23° in subrubriek 20.3.2, tweede kolom, e), worden de volgende wijzigingen aangebracht :

a) in punt 1°, eerste gedachtestreepje, worden de woorden « 20 000 ton eindproducten » vervangen door de woorden « 10 000 ton eindproducten »;

b) in punt 1°, tweede gedachtestreepje, worden de woorden « 20 000 ton eindproducten » vervangen door de woorden « 10 000 ton eindproducten »;

c) in punt 2°, eerste gedachtestreepje, worden de woorden « 50 ton eindproducten » vervangen door de woorden « 25 ton eindproducten »;

d) in punt 2°, tweede gedachtestreepje, worden de woorden « 50 ton eindproducten » vervangen door de woorden « 25 ton eindproducten »;

e) in punt 3°, eerste gedachtestreepje, worden de woorden « 200 ton per jaar » vervangen door de woorden « 100 ton per jaar »;

f) in punt 3°, tweede gedachtestreepje, worden de woorden « 200 ton per jaar » vervangen door de woorden « 100 ton per jaar »;

24° subrubriek 20.3.3 wordt vervangen door wat volgt :

«

20.3.3.	Installaties voor de productie van rotsvezels en glaswol :					
	1° met een geïnstalleerde totale drijfkracht :					
	a) tot en met 200 kW	2				
	b) van meer dan 200 kW	1	M	A	P	J
	2° met een productiecapaciteit van 30 000 ton per jaar of meer.	1	M	A	P	J
	Er is overlapping mogelijk met 1°.					

»;

25° subrubriek 20.3.4 wordt vervangen door wat volgt :

«

20.3.4.	Installaties voor het vervaardigen en behandelen van glas :					
	1° Installaties voor de fabricage van glas (plat, hol en speciaal) met inbegrip van installaties voor de fabricage van glasvezels, met een smeltcapaciteit per dag van :					
	a) 4 ton tot en met 20 ton	2				
	b) meer dan 20 ton	1	M, X, Y _k	A	P	J
	2° Installaties voor het vervaardigen en behandelen van glas (met inbegrip van glasvezels) met een productiecapaciteit van 30.000 ton per jaar of meer.	1	M	A	P	J
	Er is overlapping mogelijk met 1°.					

»;

26° subrubriek 23.1 wordt vervangen door wat volgt :

«

23.1.	Inrichtingen voor het vervaardigen van kunststoffen en van kunstmatige vezels :					
	1° Inrichtingen voor het vervaardigen van kunststoffen en van kunstmatige vezels met een geïnstalleerde totale drijfkracht van :					
	a) 5 kW tot en met 10 kW	3				
	b) meer dan 10 kW tot en met 200 kW	2				
	c) meer dan 200 kW	1	M	A	P	J
	2° Installaties voor het vervaardigen van kunstmatige minerale vezels met een productiecapaciteit van 100.000 ton per jaar of meer.	1	M	A	P	J
	Er is overlapping mogelijk met 1°.					

»;

27° aan subrubriek 25.1 wordt een deelrubriek 25.1.3 toegevoegd die luidt als volgt :

«

25.1.3.	Installaties voor het looien van huiden met een productiecapaciteit van 1 000 ton per jaar of meer Er kan overlapping zijn met deelrubriek 25.1.1.	1		B		
---------	---	---	--	---	--	--

»;

28° in rubriek 29 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

a) in subrubriek 29.5.5, tweede kolom, wordt punt 4° aangevuld met de volgende woorden :

« inhoud van enkel de behandelingsbaden (exclusief spoelbaden) »;

b) een subrubriek 29.5.9 wordt toegevoegd die luidt als volgt :

«

29.5.9.	Installaties voor de verwerking van ferrometalen door : - warmwalsen; - koudwalsen van vlakke platen; - smeden met hamers; - het aanbrengen van deklagen van gesmolten metaal; met een productiecapaciteit van 100 000 ton per jaar of meer. Er kan overlapping zijn met een of meer deelrubrieken van de rubrieken 20 en 29.	1	M	B	P	J
---------	---	---	---	---	---	---

»;

29° in rubriek 31 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

a) subrubriek 31.1 wordt vervangen door wat volgt :

«

31.1.	Vast opgestelde motoren met een totaal nominaal vermogen van :					
	1° 10 kW tot en met 500 kW	2	T	N		
	2° meer dan 500 kW	1	T	N		
	3° Turbines met een hoeveelheid vrijkomende warmte van meer dan 50 MW Er kan overlapping zijn met sub 2°.	1	M,X	B	P	J

»;

b) een subrubriek 31.3 wordt toegevoegd die luidt als volgt :

«

31.3.	Testbanken voor motoren, turbines of reactoren als motoren met een stuwkracht van 500 kN of meer, of met een vermogen van 10 MW of meer. Er kan overlapping zijn met subrubriek 31.2.	1		B	P	J
-------	--	---	--	---	---	---

»;

30° aan subrubriek 32.9 wordt een punt 5° toegevoegd dat luidt als volgt :

«

32.9.	5° Permanente race- en testbanen voor gemotoriseerde voertuigen met een oppervlakte van 5 ha of meer. Er kan een overlapping zijn met andere deelrubrieken van subrubriek 32.9.	1		N		
-------	--	---	--	---	--	--

»;

31° subrubriek 36.3 wordt vervangen door wat volgt :

«

36.3.	Inrichtingen voor het vervaardigen en behandelen van producten op basis van elastomeren :					
	1° met een geïnstalleerde totale drijfkracht :					
	a) 5 kW tot en met 10 kW	3				
	b) van meer dan 10 kW tot en met 200 kW	2				
	c) meer dan 200 kW	1	M	B	P	J
	2° met een verwerkingscapaciteit van 100 000 ton per jaar of meer	1	M	B	P	J

»;

32° aan rubriek 41 wordt een subrubriek 41.11 toegevoegd die luidt als volgt :

«

41.11.	Installaties voor het produceren en bewerken van celstof met een productiecapaciteit van 100 ton per dag en meer. Er kan overlapping zijn met een of meer deelrubrieken van rubriek 41.	1		B		
--------	---	---	--	---	--	--

»;

33° in rubriek 45 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

a) subrubriek 45.1 wordt aangevuld met een punt e) dat luidt als volgt :

«

45.1.	e) met een verwerkingscapaciteit van 30.000 ton levend gewicht per jaar of meer (er kan overlapping zijn met a), b) of c)).	1	G	B		
-------	---	---	---	---	--	--

»;

b) een subrubriek 45.17 wordt toegevoegd die luidt als volgt :

«

45.17.	Volgende inrichtingen uit de voedings- en genotmiddelenindustrie : Er kan overlapping zijn met een of meer subrubrieken van de rubrieken 44 en 45.					
1° Inrichtingen voor het vervaardigen van plantaardige of dierlijke oliën en vetten met een productiecapaciteit van 60 000 ton per jaar of meer	1	M	B	P	J	
2° Inrichtingen voor het conserveren van dierlijke en/of plantaardige producten met een productiecapaciteit van 100.000 ton per jaar of meer	1	M	B	P	J	
3° Zuivelfabrieken met een productiecapaciteit van 100 000 ton per jaar of meer	1	M	B	P	J	
4° Suikerwarenfabrieken met een productiecapaciteit van 90 000 ton per jaar of meer	1	M	B	P	J	
5° Sirop- of frisdrankenfabrieken met een productiecapaciteit van 75 miljoen liter per jaar of meer	1	M	B	P	J	
6° Vismeel- en visoliefabrieken met een productiecapaciteit van 10 000 ton per jaar of meer	1	M	B	P	J	
7° Suikerfabrieken met een productiecapaciteit van 500 ton per dag of meer	1	M	B	P	J	

»;

34° subrubriek 48.3 wordt vervangen door wat volgt :

«

48.3.	Havens en haveninstallaties, met inbegrip van visserijhavens					
1° Havens en haveninstallaties, met inbegrip van visserijhavens :						
a) voor schepen van 1 000 tot 1 350 ton	2	A	N			
b) voor de binnenscheepvaart voor schepen van meer dan 1 350 ton	1		B	P	J	
2° Havens en haveninstallaties, met inbegrip van visserijhavens	1		B	P	J	

»;

35° aan rubriek 53 wordt een subrubriek 53.10 en een subrubriek 53.11 toegevoegd die respectievelijk luiden als volgt :

«

53.10.	Waterbeheersingsprojecten voor landbouwdoeleinden, met name :					
	Er kan overlapping zijn met een of meer subrubrieken van de rubrieken 52, 53, 54, 55 en 56.					
	1° Een irrigatieproject van 100 ha en meer, of	1	W	N	P	J
	2° Een droogleggingsproject van 50 ha of meer, of	1	W	N	P	J
	3° Een droogleggingsproject van 15 ha of meer, dat een aanzienlijke verlaging van de freatische grondwatertafel in een bijzonder beschermd gebied tot gevolg kan hebben.	1	W	N	P	J
53.11.	Werken voor het onttrekken van grondwater :					
	Er kan overlapping zijn met een of meer subrubrieken van de rubriek 53.					
	1° Grondwaterwinningen met een capaciteit van 2 500 m ³ per dag of meer	1	W	N	P	J
	2° Onttrekken van grondwater met een capaciteit van 1.000 m ³ per dag of meer als de activiteit gelegen is in of een aanzienlijke invloed kan hebben op een gebied zoals aangeduid in uitvoering van het decreet houdende maatregelen ter bescherming van de kustduinen van 14 juli 1993 of als de activiteit een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone kan veroorzaken	1	W	N	P	J

»;

36° in rubriek 54.3, tweede kolom, worden de woorden « 10 miljoen m³ of meer » vervangen door de woorden « 10 miljoen m³ of meer, respectievelijk de capaciteit 2.500 m³ per dag of meer, »;

37° in rubriek 55.2, tweede kolom, punt 3, worden de woorden « diepte van meer dan 500 m » vervangen door de woorden « diepte van 100 m »;

38° in rubriek 56 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

a) in subrubriek 56.1, tweede kolom, worden in punt 1° de woorden « meer bedraagt dan 100 miljoen m³ per jaar » vervangen door de woorden « 75 miljoen m³ of meer per jaar bedraagt »;

b) subrubriek 56.2 wordt vervangen door wat volgt :

«

56.2.	Stuwdammen en andere installaties voor het stuwen of permanent of voor lange termijn opslaan van water :					
	1° wanneer een nieuwe of extra hoeveelheid water :					
	a) van 1 tot en met 10 miljoen m ³ wordt gestuwd of opgeslagen	2	W	N		
	b) van meer dan 10 miljoen m ³ wordt gestuwd of opgeslagen	1	W	B	P	J
	2° met een oppervlakte van 15 ha of meer of met een nuttige inhoud van 1 miljoen m ³ of meer	1	W	B	P	J

»;

39° in subrubriek 57.1, tweede kolom, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

a) in punt 1°, worden de woorden « 1 900 meter » vervangen door de woorden « 800 meter »;

b) in punt 2°, worden de woorden « 1 900 meter » vervangen door de woorden « 800 meter »;

40° in rubriek 59.3 wordt punt 1° opgeheven met ingang van 1 januari 2007.

Art. 11. In bijlage 2 bij hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 27 april 1994, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in het opschrift worden de woorden « gevaarlijke stoffen » vervangen door de woorden « verontreinigende stoffen, prioritaire stoffen en gevaarlijke stoffen »;

2° « BIJLAGE 2A », opgeheven door het besluit van de Vlaamse Regering van 27 april 1994, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing :

« BIJLAGE 2A
INDICATIEVE LIJST VAN DE BELANGRIJKSTE VERONTREINIGENDE STOFFEN IN AFVALWATER

(Bijlage VIII bij de EG-richtlijn 2000/60/EG van 23 oktober 2000
tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid)

- 1) Organische halogeenvbindingen en stoffen die in water dergelijke verbindingen kunnen vormen.
- 2) Organische fosforverbindingen.
- 3) Organische tinverbindingen.
- 4) Stoffen en preparaten, of de afbraakproducten daarvan, waarvan is aangetoond dat ze carcinogene of mutagene eigenschappen hebben, of eigenschappen die in of via het aquatische milieu gevolgen kunnen hebben voor steroidogene functies, schildklierfuncties, de voortplanting of andere hormonale functies.
- 5) Persistente koolwaterstoffen en persistente en bioaccumuleerbare organische toxische stoffen.
- 6) Cyaniden.
- 7) Metalen en metaalverbindingen.
- 8) Arseen en arseenverbindingen.
- 9) Biociden en gewasbeschermingsmiddelen.
- 10) Stoffen in suspensie.
- 11) Stoffen die bijdragen tot de eutrofiëring (met name nitraten en fosfaten).
- 12) Stoffen die een ongunstige invloed uitoefenen op de zuurstofbalans (en die kunnen worden gemeten met behulp van parameters zoals BZV, CZV, enz.). »;

3° in bijlage 2B wordt tussen het opschrift en de subtitel « Lijst I » een aanhef ingevoegd die luidt als volgt :

« De lijsten I en II hieronder zijn overeenkomstig artikel 22, lid 2, van de EG-richtlijn 2000/60/EG van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid van kracht tot 22 december 2013. »;

4° in bijlage 2C worden de volgende wijzigingen aangebracht :

a) de titel wordt vervangen door wat volgt :

« BIJLAGE 2C.

LIJST VAN GEVAARLIJKE STOFFEN VOOR LOZING IN AQUATISCH MILIEU
(EG-richtlijnen 76/464/EEG van 4 mei 1976 en 2000/60/EG van 23 oktober 2000) »;

b) tussen het opschrift en de subtitel « Lijst I » wordt een aanhef ingevoegd die luidt als volgt :

« De lijsten I en II hierna zijn overeenkomstig artikel 22, lid 2, van de EG-richtlijn 2000/60/EG van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid van kracht tot 22 december 2013. »;

c) een lijst III wordt toegevoegd die luidt als volgt :

« Lijst III

Lijst van prioritaire stoffen op het gebied van het waterbeleid

(Bijlage X bij de EG-richtlijn 2000/60/EG van 23 oktober 2000
tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid,
gewijzigd bij Beschikking nr. 2455/2001/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 november 2001)

Van de hierna genoemde prioritaire stoffen zijn enkel de stoffen die in de laatste kolom zijn aangewezen als « prioritaire gevaarlijke stof » te beschouwen als gevaarlijke stof voor lozing in aquatisch milieu.

	CAS-nummer (1)	EU-nummer (2)	Naam van de prioritaire stof	Aangewezen als prioritaire gevaarlijke stof
(1)	15972-60-8	240-110-8	alachloor	
(2)	120-12-7	204-371-1	antraceen	(X) (***)
(3)	1912-24-9	217-617-8	atrazine	(X) (***)
(4)	71-43-2	200-753-7	benzeen	stof
(5)	n.v.t.	n.v.t.	gebromeerde difenylethers (**)	X (****)stofs- tof
(6)	7440-43-9	231-152-8	cadmium en zijn verbindingen	Xstofstofstof- stof
(7)	85535-84-8	287-476-5	C10-13-chlooralkanen (**)	X
(8)	470-90-6	207-432-0	chloorfenvinfos	
(9)	2921-88-2	220-864-4	chloorpyrifos	(X) (***)
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-dichloorethaan	
(11)	75-09-2	200-838-9	dichloormethaan	
(12)	117-81-7	204-211-0	bis(2-ethylhexyl)ftalaat (DEHP)	(X) (***)stofs- tof

	CAS-nummer (1)	EU-nummer (2)	Naam van de prioritaire stof	Aangewezen als prioritaire gevaarlijke stof
(13)	330-54-1	206-354-4	diuron	(X) (***)
(14)	115-29-7	204-079-4	endosulfan	(X) (***)
	959-98-8	n.v.t.	(alfa-endosulfan)	
(15)	206-44-0	205-912-4	(fluorantheen) (****)	
(16)	118-74-1	204-273-9	hexachloorbenzeen	X
(17)	87-68-3	201-765-5	hexachloorbutadien	X
(18)	608-73-1	210-158-9	hexachloorcyclohexaan	X
	58-89-9	200-401-2	(gamma-isomeer, linaan)	
(19)	34123-59-6	251-835-4	isoproturon	(X) (***)
(20)	7439-92-1	231-100-4	lood en zijn verbindingen	(X) (***)
(21)	7439-97-6	231-106-7	kwik en zijn verbindingen	X
(22)	91-20-3	202-049-5	naftaleen	(X) (***)stofs- tof
(23)	7440-02-0	231-111-4	nikkel en zijn verbindingen	
(24)	25154-52-3	246-672-0	nonylfenolen	X
	104-40-5	203-199-4	(4-(para)-nonylfenol)	
(25)	1806-26-4	217-302-5	octylfenolen	(X) (***)
	140-66-9	n.v.t.	(para-tert-octylfenol)	
(26)	608-93-5	210-172-5	pentachloorbenzeen	X
(27)	87-86-5	201-778-6	pentachloorfenol	(X) (***)
(28)	n.v.t.	n.v.t.	polyaromatische koolwaterstoffen	X
	50-32-8	200-028-5	(benzo(a)pyreen)	
	205-99-2	205-911-9	(benzo(b)fluorantheen)	
	191-24-2	205-883-8	(benzo(g,h,i)peryleen)	
	207-08-9	205-916-6	(benzo(k)fluorantheen)	
	193-39-5	205-893-2	(indeno(1,2,3-cd)pyreen)	
(29)	122-34-9	204-535-2	simazine	(X) (***)
(30)	688-73-3	211-704-4	tributyltinverbindingen	Xstofsstof
	36643-28-4	n.v.t.	(tributyltin-kation)	
(31)	12002-48-1	234-413-4	trichloorbenzenen	(X) (***)
	120-82-1	204-428-0	(1,2,4-trichloorbenzeen)	
(32)	67-66-3	200-663-8	trichloormethaan (chloroform)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	trifluraline	(X) (***)

(*) Waar groepen van stoffen zijn geselecteerd, zijn typische voorbeelden daarvan als indicatieve parameter vermeld (tussen haakjes en zonder nummer). De invoering van beheersingsmaatregelen wordt op deze specifieke stoffen afgestemd, maar waar nodig blijft het mogelijk andere vertegenwoordigers van deze groepen daarin op te nemen.

(**) Deze groepen van stoffen omvatten meestal een groot aantal verschillende verbindingen. Adequate indicatieve parameters kunnen op dit moment niet worden vermeld.

(***) Deze prioritaire stof zal worden geëvalueerd met het oog op een eventuele aanwijzing als «prioritaire gevaarlijke stof». De Commissie legt uiterlijk 12 maanden na de goedkeuring van deze lijst een voorstel aan het Europees Parlement en de Raad voor inzake de definitieve classificatie van deze stof. De evaluatie laat het tijdschema onverlet dat in artikel 16 van Richtlijn 2000/60/EG is bepaald voor de voorstellen van de Commissie inzake beheersingsmaatregelen.

(****) Alleen pentabroombifenylether (CAS-nummer 32534-81-9).

(*****) Fluorantheen komt voor op de lijst als een indicator voor andere, gevaarlijker polyaromatische koolwaterstoffen.

(1) CAS : Chemical Abstract Services.

(2) Nummer in de Europese inventaris van bestaande chemische handelstoffen (European Inventory of Existing Commercial Chemical Substances : EINECS) of de Europese lijst van chemische stoffen waarvan kennisgeving is gedaan (European List of Notified Chemical Substances : ELINCS).

(*****) Lijst III is een minimale lijst, overgenomen uit de richtlijn, die aangevuld kan worden in uitvoering van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid en in uitvoering van het Reductieprogramma gevaarlijke stoffen 2005 – zoals vastgesteld op 23 oktober 2005 in uitvoering van art. 2.3.6.1 § 1. »

Art. 12. In hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 3 juni 2005, wordt een bijlage 2bis ingevoegd die onder bijlage I bij dit besluit is gevoegd.

Art. 13. In bijlage 3, deel F, punt 5, van hetzelfde besluit, laatst gewijzigd bij Besluit van de Vlaamse Regering van 4 februari 2005, worden de punten b en c respectievelijk vervangen door wat volgt :

« b) een berekening van de verwachte, voor de BKG-inrichting relevante, broeikasgasemissies in het kalenderjaar van opstart van de inrichting;

c) een berekening van de jaarlijks verwachte, voor de BKG-inrichting relevante, broeikasgasemissies in een normaal kalenderjaar van exploitatie; ».

Art. 14. In bijlage 4, deel D, punt 4.11, van hetzelfde besluit, laatst gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 3 juni 2005, worden de punten 2. en 3. respectievelijk vervangen door wat volgt :

« 2. een berekening van de verwachte, voor de BKG-inrichting relevante, broeikasgasemissies in het kalenderjaar van opstart van de inrichting;

3. een berekening van de jaarlijks verwachte, voor de BKG-inrichting relevante, broeikasgasemissies in een normaal kalenderjaar van exploitatie; ».

Art. 15. Bijlage 6 van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 januari 1999 en gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 15 juni 1999 en 29 september 2000, wordt vervangen door de bijlage 6, die onder bijlage II bij dit besluit is gevoegd.

Art. 16. In bijlage 7 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 12 januari 1999 en 29 september 2000 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° het opschrift wordt vervangen door wat volgt :

« BIJLAGE 7

Lijst van gevaarlijke producten
(rubriek 17.3 van de indelingslijst) »;

2° deel I, opgeheven door het besluit van de Vlaamse Regering van 29 september 2000, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing :

« DEEL I: LIJST VAN DE GEVAARLIJKE PRODUCTEN (STOFFEN EN PREPARATEN) VERMELD IN DE EG-RICHTLIJN 96/82/EG VAN 9 DECEMBER 1996 BETREFFENDE DE BEHEERSING VAN DE GEVAREN VAN ZWARE ONGEVALLLEN WAARBIJ GEVAARLIJKE STOFFEN ZIJN BETROKKEN

Deze lijst omvat de gevaarlijke stoffen en ingedeelde categorieën van stoffen en preparaten zoals vermeld in de bijlage 6 bij titel I van het VLAREM. » .

3° in het opschrift van deel II worden de woorden « GEVAARLIJKE STOFFEN EN PREPARATEN BEDOELD IN DE EG-RICHTLIJN 67/548/EEG VAN 27 JUNI 1967 » aangevuld met de woorden « EN DE EG-RICHTLIJN 1999/45/EG VAN 31 MEI 1999 ».

Art. 17. In bijlage 15B van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 2004, worden in de eerste zin de woorden « kan worden vrijgesteld van de toepassing van dit besluit » vervangen door de woorden « valt niet onder het toepassingsgebied van dit besluit ».

Art. 18. In bijlage 17 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 2004, worden in de eerste zin de woorden « moet dat te worden toegelicht » vervangen door de voorwaarden « moet dat worden toegelicht ».

HOOFDSTUK III. — *Wijzigingen aan titel II van het VLAREM*

Art. 19. In artikel 1.1.2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 26 juni 1996, 24 maart 1998, 19 januari 1999, 20 april 2001, 13 juli 2001, 6 februari 2004, 14 mei 2004 en 4 februari 2005 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in « Definities afvalstoffenverwerking », onderdeel « Verbrandings- en meeverbrandingsinstallaties voor biomassa-afval », worden in de definitie « biomassa-afval » de volgende wijzigingen aangebracht :

a) de woorden « één of meer van de volgende afvalstoffen, die kunnen worden gebruikt om energie terug te winnen » worden vervangen door de woorden « de volgende als brandstof gebruikte afvalstoffen »;

b) in het tweede gedachtestreepje worden de woorden « plantaardig afval van de levensmiddelenindustrie » vervangen door de woorden « plantaardig afval van de levensmiddelenindustrie, indien de opgewekte warmte wordt teruggewonnen »;

c) het vierde gedachtestreepje « onbehandeld houtafval » wordt geschrapt;

d) het zesde gedachtestreepje « niet verontreinigd behandeld houtafval » wordt vervangen door wat volgt :

« - houtafval, met uitzondering van houtmateriaal dat als gevolg van een behandeling met houtbeschermingsmiddelen of van het aanbrengen van een beschermingslaag, gehalogeneerde organische verbindingen dan wel zware metalen kan bevatten, met inbegrip van met name dergelijk houtafval dat afkomstig is van constructie- en sloopafval; »;

2° in « Definities genetisch gemodificeerde en/of pathogene organismen », eerste gedachtestreepje, wordt de nummering « 1- » vervangen door « - »;

3° in « Definities luchtverontreiniging », onderdeel « Stookinstallaties », worden in de definitie « biomassa-afval » de volgende wijzigingen aangebracht :

a) de woorden « één of meer van de volgende afvalstoffen, die kunnen worden gebruikt om energie terug te winnen » worden vervangen door de woorden « de volgende als brandstof gebruikte afvalstoffen »;

b) in het tweede gedachtestreepje worden de woorden « plantaardig afval van de levensmiddelenindustrie » vervangen door de woorden « plantaardig afval van de levensmiddelenindustrie, indien de opgewekte warmte wordt teruggewonnen »;

c) het vierde gedachtestreepje « onbehandeld houtafval » wordt geschrapt;

d) het zesde gedachtestreepje « niet verontreinigd behandeld houtafval » wordt vervangen door wat volgt :

« - houtafval, met uitzondering van houtmateriaal dat als gevolg van een behandeling met houtbeschermingsmiddelen of van het aanbrengen van een beschermingslaag, gehalogeneerde organische verbindingen dan wel zware metalen kan bevatten, met inbegrip van met name dergelijk houtafval dat afkomstig is van constructie- en sloopafval; »;

4° in « Definities oppervlaktewaterbescherming » worden de volgende wijzigingen aangebracht :

a) het opschrift van deze thematisch gegroepeerde definities dat luidt als volgt :

« Definities oppervlaktewaterbescherming
(hoofdstukken 2.3, 4.2, 5.3 en 6.2) »

wordt vervangen door wat volgt :

« Definities oppervlaktewater- en grondwaterbescherming(integraal waterbeleid)
(hoofdstukken 2.3, 4.2, 5.3 en 6.2 (oppervlaktewater) en 2.4, 4.3, 5.52, 5.53, 5.54 en 5.55 (grondwater)) »;

b) in de onder het opschrift, vermeld in a, thematisch gegroepeerde definities, wordt een tussenschrift ingevoegd dat luidt als volgt :

« INTEGRAAL WATERBELEID
(EG-richtlijn 2000/60/EG van 23 oktober 2000

tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid)

De begrippen en definities, vermeld in artikel 3, § 2, van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid zijn ook van toepassing op dit besluit. ».

Art. 20. Artikel 1.3.2.1 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, worden de woorden

« d. en f. het besluit van de Vlaamse Regering van 30 juli 1982 houdende nadere regels inzake de erkenning van laboratoria ter uitvoering van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 18 november 1992 »

vervangen door de woorden

« d. en f. het besluit van de Vlaamse Regering van 5 december 2003 tot vaststelling van het Vlaams Reglement inzake afvalvoorkoming en -beheer (VLAREA); ».

Art. 21. Artikel 2.5.3.7, § 2, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 24 maart 1998, wordt aangevuld met een derde lid dat luidt als volgt :

« De plannen of programma's, bedoeld in het tweede lid, en elke wijziging of herziening ervan, met inachtneming van de EG-richtlijn 2003/35/EG van 26 mei 2003 tot voorziening in inspraak van het publiek in de opstelling van bepaalde plannen en programma's betreffende het milieu en, met betrekking tot inspraak van het publiek en toegang tot de rechter, tot wijziging van de Richtlijnen 85/337/EEG en 96/61/EG van de Raad, worden als volgt opgesteld :

1° de Vlaamse Milieumaatschappij betreft de meest belanghebbende overheidsorganen, instellingen en privaatrechtelijke organisaties bij het ontwerpen van het plan of programma; het betreffen inzonderheid :

- a) de afdelingen Milieuvergunningen en Land van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie;
- b) het Agentschap voor Natuur en Bos;
- c) de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij;
- d) de Vlaamse Landmaatschappij;
- e) het departement Mobiliteit en Openbare Werken;
- f) de NV Waterwegen en Zeekanaal;
- g) RO-Vlaanderen;
- h) de NV Aquafin;
- i) de betrokken watervoorzieningsmaatschappijen;

2° het ontwerp van plan of programma wordt door de Vlaamse minister bevoegd voor leefmilieu na kennisgeving aan de Vlaamse Regering bij uittreksel bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* en voor een termijn van twee maanden ter inzage gelegd bij de betrokken gemeenten en bij de Vlaamse Milieumaatschappij; gedurende deze termijn kan iedereen bezwaren of opmerkingen schriftelijk ter kennis brengen van de Vlaamse Milieumaatschappij;

3° tegelijkertijd met de bekendmaking ervan wordt het ontwerp bezorgd aan de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen en de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen, die een met redenen omkleed advies uitbrengen binnen een vervalttermijn van twee maanden na ontvangst van het ontwerp; deze adviezen zijn niet bindend;

4° het plan of programma wordt vastgesteld door de Vlaamse Regering, rekening houdend met de gegeven adviezen en met de ingediende bezwaren of opmerkingen; wanneer de regering het door de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen of de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen uitgebrachte advies niet volgt, hetzij geheel of gedeeltelijk, dan verantwoordt ze dit in een verslag, gevoegd bij de in punt 5° bedoelde bekendmaking;

5° het plan of programma wordt bij uittreksel bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad*; het ligt ter inzage bij de Vlaamse Milieumaatschappij en de betrokken gemeenten. ».

Art. 22. Hoofdstuk 2.7 van hetzelfde besluit, opgeheven door het besluit van de Vlaamse Regering van 5 december 2003, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing :

« HOOFDSTUK 2.7.
BELEIDSTAKEN INZAKE AFVALSTOFFEN

Afdeling 2.7.1.

VERSLAGGEVING AAN DE EUROPESE COMMISSIE

Art. 2.7.1.1. § 1. Overeenkomstig artikel 15 van de EG-richtlijn 1999/31/EG van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen zendt de OVAM om de drie jaar via de geëigende kanalen aan de Europese Commissie een verslag over de uitvoering van deze EG-richtlijn, waarin speciaal aandacht wordt geschonken aan de Vlaamse strategieën die krachtens artikel 5 van dezelfde richtlijn aangaande afvalstoffen en vormen van behandeling die niet op een stortplaats mogen worden aanvaard, moeten worden ontwikkeld. Dat verslag wordt opgesteld aan de hand van een vragenlijst of schema opgesteld door de Europese Commissie volgens de procedure van artikel 6 van EG-richtlijn 91/692/EEG.

§ 2. Het verslag wordt aan de Europese Commissie toegezonden, telkens binnen negen maanden na afloop van de periode van drie jaar waarop het betrekking heeft aan de Europese Commissie toegezonden.

Art. 2.7.1.2. Overeenkomstig de Beschikking van de Raad 2003/33/EG van 19 december 2002 tot vaststelling van criteria en procedures voor het aanvaarden van afvalstoffen op stortplaatsen overeenkomstig artikel 16 en bijlage II van Richtlijn 1999/31/EG betreffende het storten van afvalstoffen, en meer bepaald punt 2 van de bijlage ervan, stelt de OVAM jaarlijks een verslag op over het aantal vergunningen die krachtens de bepalingen van artikel 5.2.4.1.6, § 2, zijn afgegeven.

Die verslagen worden om de drie jaar door de OVAM via de geëigende kanalen aan de Europese Commissie toegezonden als onderdeel van de rapportage bedoeld in artikel 2.7.1.1. ».

Art. 23. Aan hoofdstuk 4.1 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 26 juni 1996, 19 januari 1999, 12 december 2003 en 2 april 2004, wordt een afdeling 4.1.11 toegevoegd, bestaande uit artikel 4.1.11.1 tot en met 4.1.11.7, dat luidt als volgt :

« Afdeling 4.1.11. GEBRUIK VAN GEVAARLIJKE STOFFEN
(EG-richtlijn 76/769/EEG van 27 juli 1976)

Art. 4.1.11.1. De in deze afdeling voorgeschreven beperkingen zijn niet van toepassing op het gebruik voor onderzoeks-, ontwikkelings- of analysemethoden.

Art. 4.1.11.2. Gebruik van stoffen en preparaten voor houtbehandeling

Overeenkomstig de EG-richtlijn 2001/90/EG van 26 oktober 2001 mogen de volgende stoffen niet worden gebruikt voor de behandeling van hout :

- 1° creosoot;
- 2° creosootolie;
- 3° destillaten (koolteer), naftaleenoliën;
- 4° creosootolie, acenafteenfractie;
- 5° destillaten (koolteer), bovenste;
- 6° antraceenolie;
- 7° teerzuren, kool, ruw;
- 8° creosoot, hout;
- 9° lagetemperatuurkoolteerolie, alkalische.

Art. 4.1.11.3. Gebruik van hexachloorethaan

Overeenkomstig de EG-richtlijn 2001/91/EG van 29 oktober 2001 mag hexachloorethaan niet worden gebruikt bij de fabricage of bewerking van non-ferrometalen.

Art. 4.1.11.4. Gebruik van organische tinverbindingen

Overeenkomstig de EG-richtlijn 2002/62/EG van 9 juli 2002 mogen organische tinverbindingen niet worden gebruikt :

- 1° als stoffen en bestanddelen van preparaten, als ze fungeren als biocide in los gebonden aangroeiwerende verf;
- 2° als stoffen en bestanddelen die fungeren als biociden ter voorkoming van de aangroeiing van micro-organismen, planten of dieren op :

a) alle vaartuigen, ongeacht hun lengte, bedoeld voor gebruik op volle zee, in kustgebieden, in estuaria, op binnenwateren of op meren;

b) fuiken, drijvers, netten, alsmede alle overige apparatuur of uitrusting die bij de teelt van vissen en schaal- en schelpdieren wordt gebruikt;

c) alle apparatuur of uitrusting die zich geheel of gedeeltelijk onder water bevindt;

3° als stoffen en bestanddelen van preparaten voor de behandeling van industrieel water.

Art. 4.1.11.5. Gebruik van arseenverbindingen

Overeenkomstig de EG-richtlijn 2003/2/EG van 6 januari 2003 mogen arseenverbindingen niet worden gebruikt :

1° als verbindingen en bestanddelen van preparaten gebruikt :

a) ter voorkoming van de aangroeiing van micro-organismen, planten of dieren op :

i) scheepsrompen;

ii) fuiken, drijvers, netten, alsmede alle overige apparatuur of uitrusting die bij de teelt van vissen en schaal- en schelpdieren wordt gebruikt;

i) ii) alle apparatuur of uitrusting die zich geheel of gedeeltelijk onder water bevindt;

b) voor de verduurzaming van hout;

2° als stoffen en bestanddelen van preparaten gebruikt bij de behandeling van industrieel water, ongeacht het gebruik daarvan.

Art. 4.1.11.6. Gebruik van difenylether

Overeenkomstig de EG-richtlijn 2003/11/EG van 6 februari 2003 mogen de volgende stoffen noch als stof, noch als bestanddeel van stoffen of preparaten in hogere concentraties dan 0,1 massaprocent worden gebruikt :

1° Difenylether, pentabroomderivaat (C₁₂H₅Br₅O);

2° Difenylether, octabroomderivaat (C₁₂H₂Br₈O).

Art. 4.1.11.7. Gebruik van fenol

§ 1. Overeenkomstig de EG-richtlijn 2003/53/EG van 18 juni 2003 mogen de volgende stoffen niet als verbinding of bestanddeel van preparaten in concentraties van 0,1 % (g/g) of meer worden gebruikt voor de toepassingen vermeld in § 2 :

1° Nonylphenol $C_6H_4(OH)C_9H_{19}$;

2° Nonylphenolethoxylaats $(C_2H_4O)_n C_{15}H_{24}O$.

§ 2. De verbodsbepaling van § 1 betreft de volgende toepassingen :

1° industriële en institutionele reiniging, behalve :

a) chemische reiniging in gecontroleerde gesloten systemen met recycling of verbranding van het wasmiddel;

b) reiniging in systemen waarbij het wasmiddel in een speciale behandeling wordt gerecycled of verbrand;

2° huishoudelijke reiniging;

3° textiel- en leerbewerking, behalve :

a) bewerking zonder lozing in afvalwater;

b) bewerking in systemen waarbij de organische fractie in een speciale behandeling volledig uit het proceswater wordt verwijderd vóór het afvalwater biologisch wordt behandeld (ontvetting van schapenvachten);

4° emulgatoren in speedipers voor landbouwgebruik;

metaalbewerking, behalve in gecontroleerde gesloten systemen met recycling of verbranding van het wasmiddel

5° vervaardiging van pulp en papier;

6° cosmetica;

7° andere persoonlijke verzorgingsproducten, behalve :

— spermiciden;

8° coformulanten in gewasbeschermingsmiddelen en biociden. ».

Art. 24. In artikel 4.2.2.1 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, worden de woorden « die behoren tot de families en groepen van stoffen vermeld in de lijsten I en II van bijlage 2C » vervangen door de woorden « die conform bijlage 2C bij titel I van het VLAREM als gevaarlijke stof zijn te beschouwen of die behoren tot de families en groepen van stoffen vermeld in deze bijlage 2C »

Art. 25. Aan artikel 4.10.1.4, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 4 februari 2005, wordt een § 2 toegevoegd die luidt als volgt :

« § 2. Als startend monitoring protocol geldt het monitoring protocol dat bij de milieuvergunningaanvraag of de mededeling kleine verandering is gevoegd.

Elke latere actualisering en/of wijziging van voormeld protocol moet door het verificatiebureau geverifieerd en goedgekeurd worden. Het geactualiseerde en/of gewijzigde monitoring protocol wordt, na verificatie en goedkeuring door het verificatiebureau, door de exploitant in vijf exemplaren voor aanvaarding aan de Afdeling AMINABEL toegestuurd. Een exemplaar van deze aanvaarde actualisering of wijziging wordt door dezelfde afdeling toegestuurd aan de Vergunningverlenende Overheid en de Afdelingen Milieu-inspectie en Milieuvergunningen van de AMINAL. ».

Art. 26. In artikel 5.2.2.1.1, § 1 van hetzelfde besluit wordt punt 2° vervangen door wat volgt :

« 2° bouw- en sloopafval met inbegrip van asbestcementafval of andere asbesthoudende bouwmaterialen waarin asbest in gebonden vorm aanwezig is; ».

Art. 27. In artikel 5.2.2.1.3 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999 en 28 november 2003, wordt § 3 vervangen door wat volgt :

« § 3. Het ingezamelde asbestcementafval of ander asbesthoudend afval waarin asbest in gebonden vorm aanwezig is, moet gescheiden van de rest van het bouw- en sloopafval worden opgeslagen. Er mag geen enkele bewerking, andere dan het sorteren, op het asbesthoudend afval worden uitgevoerd. Alle nodige maatregelen moeten genomen worden om verspreiding van asbestvezels te voorkomen. ».

Art. 28. In artikel 5.2.2.4.1 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 november 2003, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° aan § 1 wordt een punt 5° toegevoegd, dat luidt als volgt :

« 5° bouw- en sloopafval met inbegrip van asbestcementafval of andere asbesthoudende bouwmaterialen waarin asbest in gebonden vorm aanwezig is;

2° in § 2 wordt punt 1° vervangen door wat volgt :

« 1° gevaarlijke afvalstoffen met inbegrip van KGA, uitgezonderd, voor zover uitdrukkelijk vermeld in de milieuvergunning, asbestcementafval of andere asbesthoudende bouwmaterialen waarin asbest in gebonden vorm aanwezig is; ».

Art. 29. Aan artikel 5.2.2.4.2 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 28 november 2003 en 5 december 2003, wordt een § 7 toegevoegd die luidt als volgt :

« § 7. Op bouw- en sloopafval waarin via visuele keuring vastgesteld wordt dat asbestcement aanwezig is, worden er in geen geval breekactiviteiten uitgevoerd. ».

Art. 30. Artikel 5.2.2.4.3 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 november 2003, wordt vervangen door wat volgt :

« Art. 5.2.2.4.3. Het ingezamelde asbestcementafval of andere asbesthoudende afval waarin asbest in gebonden vorm aanwezig is, dient gescheiden van de rest van het bouw- en sloopafval te worden opgeslagen. Er mag geen enkele bewerking, andere dan het sorteren, op het asbesthoudend afval worden uitgevoerd. Alle nodige maatregelen moeten genomen worden om verspreiding van asbestvezels te voorkomen. ».

Art. 31. In artikel 5.2.3bis.1.24, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2003, wordt § 3 vervangen door wat volgt :

« § 3. De procedures, methodes en vast opgestelde apparatuur voor monsterneming en metingen worden goedgekeurd door een hiervoor erkend milieudeskundige. Die keuring gebeurt conform een code van goede praktijk en omvat ten minste een jaarlijkse beperkte keuring en een driejaarlijkse uitgebreide keuring met onder meer vergelijkende emissiemetingen overeenkomstig de referentiemethoden.

De keuring van de vast opgestelde meetapparatuur voor de continue bemonstering van dioxinen en furanen moet ten minste om de drie jaar gebeuren volgens een code van goede praktijk. Een kopie van de desbetreffende keuringsrapporten worden bezorgd aan de toezichthoudende overheid.

Alle resultaten worden op passende wijze geregistreerd, verwerkt en gepresenteerd zodat de toezichthoudende overheid kan nagaan of de vastgestelde voorwaarden en emissiegrenswaarden worden nageleefd. ».

Art. 32. Artikel 5.2.3bis.1.26, § 2, vierde lid, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2003, wordt vervangen door wat volgt :

« Behalve voor verbrandingsinstallaties voor huishoudelijke afvalstoffen kan de vergunningverlenende overheid op vraag van de exploitant en op basis van een evaluatieverslag van de toezichthoudende overheid, toestaan dat er geen continue bemonstering van dioxinen en furanen wordt uitgevoerd en/of de analysefrequentie wordt verminderd. ».

Art. 33. In artikel 5.2.3bis.4.19 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2003, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1 worden de woorden « artikel 5.2.3bis.4.18 » vervangen door de woorden « artikel 5.2.3bis.4.12 en in artikel 5.2.3bis.4.18 »;

2° § 2 wordt vervangen door wat volgt :

« § 2. De procedures, methodes en vast opgestelde apparatuur voor monsterneming en metingen worden goedgekeurd door een hiervoor erkend milieudeskundige. Die keuring gebeurt conform een code van goede praktijk en omvat ten minste een jaarlijkse beperkte keuring en een driejaarlijkse uitgebreide keuring met onder meer vergelijkende emissiemetingen overeenkomstig de referentiemethoden.

De keuring van de vast opgestelde meetapparatuur voor de continue bemonstering van dioxinen en furanen moet ten minste om de drie jaar gebeuren volgens een code van goede praktijk. Een kopie van de desbetreffende keuringsrapporten worden bezorgd aan de toezichthoudende overheid.

Alle resultaten worden op passende wijze geregistreerd, verwerkt en gepresenteerd zodat de toezichthoudende overheid kan nagaan of de vastgestelde voorwaarden en emissiegrenswaarden worden nageleefd. ».

Art. 34. Artikel 5.2.4.0.1 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2001, wordt vervangen door wat volgt :

« De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in de rubriek 2.3.6 en de rubriek 2.3.10 van de indelingslijst. ».

Art. 35. Aan artikel 5.2.4.0.3 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2001, wordt een punt 3 toegevoegd dat luidt als volgt :

« 3. Overgangsbepalingen met betrekking tot subafdeling 5.2.4.1 in het kader van de implementatie van de Europese beschikking 2003/33/EG van 19 december 2002 tot vaststelling van criteria en procedures voor het aanvaarden van afvalstoffen op stortplaatsen overeenkomstig artikel 16 en bijlage II van Richtlijn 1999/31/EG betreffende het storten van afvalstoffen.

a) Overeenkomstig artikel 7 van de Europese beschikking 2003/33/EG heeft de subafdeling 5.2.4.1 en de bijlage 5.2.4.1 uitwerking met ingang van 16 juli 2004, met uitzondering van de criteria van deel 2 die van kracht worden op 16 juli 2005.

b) Voor de op 16 juli 2005 bestaande en vergunde stortplaatsen waarvoor een toelating tot verdere uitbating is verleend met toepassing van de overgangsbepalingen van punt 2 van onderhavig artikel, gelden de volgende overgangsbepalingen :

1) de stortplaatsen die onder de vroegere subrubriek 2.3.6, a) als categorie 3-stortplaats zijn vergund, blijven voor de termijn van de lopende vergunning als dusdanig vergund onder de nieuwe subrubriek 2.3.6, a); de bepalingen van subafdeling 5.2.4.1 voor stortplaatsen categorie 3 zijn hierop van toepassing;

2) de bestaande en vergunde stortplaatsen voor asbestcementafval die als categorie 3-stortplaats zijn vergund, blijven voor de termijn van de lopende vergunning vergund, opgesplitst in enerzijds onder de nieuwe subrubriek 2.3.6.c).3) als monostortplaats voor asbesthoudend bouwmetaal waarin asbest in gebonden vorm aanwezig is en anderzijds onder de nieuwe subrubriek 2.3.6.a).1) als stortplaats voor inerte afvalstoffen;

3) de stortplaatsen die onder de vroegere subrubriek 2.3.6, b) als categorie 2-stortplaats zijn vergund, blijven voor de termijn van de lopende vergunning als dusdanig vergund onder de nieuwe subrubriek 2.3.6, b); de bepalingen van subafdeling 5.2.4.1 voor stortplaatsen categorie 2 zijn hierop van toepassing;

4) de stortplaatsen die onder de vroegere subrubriek 2.3.6, c) als categorie 1-stortplaats zijn vergund, blijven voor de termijn van de lopende vergunning vergund als opgesplitst in enerzijds een categorie 1-stortplaats en anderzijds een categorie 2-stortplaats onder de nieuwe subrubriek 2.3.6, b); de bepalingen van subafdeling 5.2.4.1 voor stortplaatsen categorie 1 respectievelijk stortplaatsen categorie 2 zijn hierop van toepassing;

5) voor alle bestaande vergunde stortplaatsen geldt dat enkel die afvalstoffen of groepen van afvalstoffen mogen worden aanvaard waarvoor in de milieuvergunning expliciet vergunning is verleend;

6) de exploitant van een stortplaats als bedoeld in punt 3) of 4) is er toe gehouden uiterlijk voor 1 december 2006 bij wijze van mededeling kleine verandering aan de vergunning verlenende overheid kenbaar te maken onder welke subcategorieën van categorie 2 en/of van categorie 1 de bestaande stortplaats valt. ».

Art. 36. In hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 4 februari 2005, wordt subafdeling 5.2.4.1 dat bestaat uit de artikelen 5.2.4.1.1 tot en met 5.2.4.1.6, vervangen door wat volgt :

« Subafdeling 5.2.4.1. De aanvaarding van afvalstoffen op de stortplaats

Art. 5.2.4.1.1. § 1. Deze subafdeling schrijft de uniforme indeling en de aanvaardingsprocedure voor afvalstoffen voor overeenkomstig de bijlage bij de Europese Beschikking 2003/33/EG van 19 december 2002 tot vaststelling van criteria en procedures voor het aanvaarden van afvalstoffen op stortplaatsen overeenkomstig artikel 16 en bijlage II bij EG-richtlijn 1999/31/EG betreffende het storten van afvalstoffen, zoals vastgesteld door deze subafdeling.

§ 2. Punt A van deze subafdeling schrijft de procedure voor het bepalen van de aanvaardbaarheid van afvalstoffen op stortplaatsen voor. Deze procedure bestaat uit de basiskarakterisering, een controletest en de verificatie ter plaatse.

§ 3. Punt B van deze subafdeling schrijft de aanvaardingsplicht voor elke stortplaats voor. Afvalstoffen mogen alleen op een stortplaats worden aanvaard als zij voldoen aan de aanvaardingscriteria van de desbetreffende stortplaatscategorie.

§ 4. Punt C van deze subafdeling geeft een overzicht van de te gebruiken methoden voor het bemonsteren en testen van afvalstoffen.

Art. 5.2.4.1.2. § 1. De volgende afvalstoffen mogen niet op een stortplaats worden aanvaard :

1° afvalstoffen waarvoor krachtens het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen en zijn uitvoeringsbesluiten een stortverbod geldt;

2° vloeibare afvalstoffen of afvalstoffen met onvoldoende draagkracht, uitgezonderd :

a) hydraulisch getransporteerde afvalstoffen die gestort worden in functie van de ontwatering ervan, in een daartoe ingericht en vergund ontwateringsbekken al dan niet deel uitmakend van de stortplaats;

b) afvalstoffen in brij- of pasteuze vorm afkomstig van de fysico-chemische immobilisatiebehandeling van afvalstoffen met het oog op de uitharding voor zover die afvalstoffen uitdrukkelijk in de milieuvergunning zijn toegelaten en mits naleving van de daartoe in de vergunning gestelde bijzondere voorwaarden;

3° afvalstoffen die onder de op de stortplaats heersende omstandigheden ontplofbaar, bijtend, oxiderend zeer licht ontvlambaar, licht ontvlambaar of ontvlambaar zijn, zoals omschreven in het VLAREA;

4° afvalstoffen die meer dan 0,1 % giftige organische stoffen bevatten gekenmerkt door het symbool T+ of T, uitgedrukt op de watervrije afvalstof;

5° afvalstoffen die giftige anorganische stoffen bevatten in concentraties groter dan de drempelwaarde waarbij preparaten ervan het symbool T+ of T op basis van de toxicologische eigenschappen van de stoffen (R-zinnen 23, 24, 25, 26, 27, 28, 39, en 48) wordt gegeven (Richtlijn 88/379/EEG van 7 juni 1988 zoals gewijzigd door de Richtlijn 93/18/EEG van 5 april 1993), uitgedrukt op de watervrije afvalstof;

6° afvalstoffen waarvan het percolaat, rekeninghoudend met mogelijke interacties met het percolaat van andere gestorte afvalstoffen, de afsluitlaag of de percolaatdrainage zou kunnen aantasten of de goede werking ervan zou kunnen schaden;

7° ziekenhuisafval en andere klinische afvalstoffen, afkomstig van medische of diergeneeskundige instellingen, die infectueus zijn zoals omschreven in Richtlijn 91/689/EEG (eigenschap H9 van bijlage III), en afvalstoffen behorende tot categorie 14 (bijlage I, deel A) van die Richtlijn;

8° gebruikte banden; deze verbodsbepaling geldt niet voor fietsbanden en banden met een buitendiameter van meer dan 1.400 mm;

9° alle andere soorten afvalstoffen die niet voldoen aan de geldende aanvaardingscriteria; het is verboden afvalstoffen te verdunnen of te vermengen uitsluitend om aan de aanvaardingscriteria te voldoen.

§ 2 Van de bepalingen van § 1, 5°, kan in de milieuvergunning worden afgeweken mits aan volgende voorwaarden wordt voldaan :

1° de afvalstoffen worden voorbehandeld zodat de aanwezige giftige verbindingen zo goed mogelijk worden omgelegd naar minder giftige verbindingen en zodat aan de geldende aanvaardbaarheidscriteria wordt voldaan;

2° de afvalstoffen op een apart gedeelte van de stortplaats worden gestort. Bij de inrichting, uitbating en afwerking van dat deel van de stortplaats dienen de nodige maatregelen getroffen opdat in alle opzichten een nulemissie wordt bereikt, meer bepaald mag noch door manipulatie van de afvalstoffen, noch door percolaat, noch door verspreiding van stof of dergelijke enige emissie optreden;

3° de afvalstoffen kunnen slechts op de stortplaats worden aanvaard voorzover ze uitdrukkelijk in de milieuvergunning zijn toegelaten en mits naleving van de daartoe in de milieuvergunning gestelde bijzondere voorwaarden.

§ 3. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning aanvaardt de exploitant van een openbare stortplaats binnen de perken van zijn vergunning afvalstoffen aangevoerd door derden en afkomstig uit het verwerkingsgebied zoals vastgelegd in het Afvalstoffenplan waarin de stortplaats gelegen is.

A. Procedure voor het aanvaarden van afvalstoffen op stortplaatsen

Art. 5.2.4.1.3. Basiskarakterisering

Basiskarakterisering is de eerste stap in de aanvaardingsprocedure en houdt een volledige karakterisering van de afvalstoffen in door het verzamelen van alle benodigde informatie voor het veilig verwijderen van de afvalstoffen op lange termijn. Voor elk type afvalstof is basiskarakterisering vereist.

Voor deze basiskarakterisering geldt het volgende :

1° Basiskarakterisering heeft de volgende functies :

a) basisinformatie over de afvalstoffen (type en herkomst, samenstelling, consistentie, uitloogbaarheid en - zo nodig en beschikbaar - andere karakteristieke eigenschappen);

b) basisinformatie voor het verwerven van inzicht in het gedrag van afvalstoffen op stortplaatsen en opties voor behandeling als vastgesteld in de afdeling 5.2.4 van dit besluit;

c) beoordeling van afvalstoffen aan de hand van grenswaarden;

d) vaststelling van de belangrijkste variabelen (kritische parameters) voor het uitvoeren van de controletest en opties voor de vereenvoudiging van deze test (wat moet leiden tot een aanzienlijke vermindering van het aantal te meten bestanddelen, maar uitsluitend na overlegging van de relevante informatie); karakterisering kan verhoudingen tussen basiskarakterisering en resultaten van vereenvoudigde testprocedures opleveren alsmede frequentie van controletests.

Als de basiskarakterisering van een afvalstof laat zien dat de stof voldoet aan de in punt B van deze subafdeling vervatte criteria voor een stortplaatscategorie, wordt de stof geacht aanvaardbaar te zijn voor deze stortplaatscategorie. Indien de afvalstof niet aan de criteria voldoet, is deze niet aanvaardbaar voor deze stortplaatscategorie.

De producent van de afvalstoffen, of de persoon die verantwoordelijk is voor het beheer ervan, is er tevens verantwoordelijk voor dat de informatie aangaande de karakterisering correct is.

De exploitant bewaart de vereiste informatie gedurende een periode van 10 jaar.

2° De essentiële eisen voor basiskarakterisering van de afvalstoffen zijn de volgende :

- a) bron en oorsprong van de afvalstoffen;
- b) informatie over het proces waarbij de afvalstoffen zijn geproduceerd (beschrijving en kenmerken van grondstoffen en producten);
- c) beschrijving van de afvalbehandeling die is toegepast krachtens afdeling 5.2.4 van dit besluit of een verklaring van redenen waarom zulk een behandeling niet noodzakelijk wordt geacht;
- d) gegevens over de samenstelling van de afvalstoffen en het uitlooggedrag indien van toepassing;
- e) uiterlijk van de afvalstoffen (geur, kleur, fysische vorm);
- f) code volgens de Europese lijst van afvalstoffen zoals opgenomen in bijlage 1.2.1 van het VLAREA;
- g) voor gevaarlijke afvalstoffen ingeval van spiegelcategorieën : de desbetreffende gevaarlijke eigenschappen overeenkomstig bijlage III van Richtlijn 91/689/EG van de Raad van 12 december 1991 betreffende gevaarlijke afvalstoffen, zoals opgenomen in afdeling 2.4 van het VLAREA;
- h) informatie waaruit blijkt dat de afvalstoffen niet onder de uitsluitingen van artikel 5.2.4.1.2 vallen;
- i) de stortplaatscategorie waarin de afvalstoffen kunnen worden aanvaard;
- j) zo nodig, aanvullende voorzorgsmaatregelen op de stortplaats;
- k) nagaan of recycling of nuttige toepassing van de afvalstoffen mogelijk is.

3° In de regel dient een afvalstof te worden getest om informatie, vermeld in 2°, te verkrijgen. Behalve het uitlooggedrag dient de samenstelling van het afval bekend te zijn of door uitvoering van tests te worden vastgesteld. De voor de basiskarakterisering gebruikte tests dienen ook die voor het uitvoeren van de controle te omvatten.

De inhoud van de karakterisering, de mate waarin laboratoriumproeven nodig zijn en de relatie tussen basiskarakterisering en controletest hangen af van het type afval. Er valt een onderscheid te maken tussen :

- a) Afval dat regelmatig tijdens hetzelfde proces ontstaat.

Hierbij gaat het om één afvalstof met een constante samenstelling die regelmatig tijdens hetzelfde proces ontstaat, waarbij :

- 1) de installatie en het proces die de afvalstoffen doen ontstaan, genoegzaam bekend zijn en het uitgangsmateriaal voor het proces en het proces zelf nauwkeurig zijn omschreven;
- 2) de exploitant van de installatie alle benodigde informatie verstrekt en de exploitant van de stortplaats informeert over veranderingen in het proces (met name veranderingen in het uitgangsmateriaal).

Het proces zal veelal in dezelfde installatie plaatsvinden. De afvalstoffen kunnen ook van verschillende installaties afkomstig zijn, als kan worden vastgesteld dat het één enkele afvalstroom met gemeenschappelijke kenmerken binnen bekende grenzen betreft (bijvoorbeeld bodemas afkomstig van de verbranding van huishoudelijk afval).

Voor deze afvalstoffen zal de basiskarakterisering bestaan uit de essentiële eisen, bedoeld in 2° en met name uit het volgende :

- 1) spreiding in de samenstelling van de afzonderlijke afvalstoffen;
- 2) spreiding en variabiliteit van karakteristieke eigenschappen;
- 3) indien nodig, de uitloogbaarheid van de afvalstoffen zoals bepaald door middel van een schudproef en/of een kolomproef en/of een pH-afhankelijkheidsproef;
- 4) belangrijkste variabelen die regelmatig moeten worden getest.

Als de afvalproductie tijdens hetzelfde proces in verschillende installaties plaatsheeft, dient informatie te worden verstrekt over de omvang van de evaluatie. Het aantal metingen moet derhalve groot genoeg zijn om de spreiding en variabiliteit van de karakteristieke eigenschappen in beeld te brengen. Het afval kan dan als gekarakteriseerd worden aangemerkt en wordt daarna slechts ter controle getest, tenzij er zich in de ontstaansprocessen belangrijke veranderingen voordoen.

Voor afvalstoffen, afkomstig van hetzelfde proces in dezelfde installatie, mogen de resultaten van de metingen slechts geringe variaties in de eigenschappen van de afvalstoffen vertonen in vergelijking met de toepasselijke grenswaarden. Het afval kan dan als gekarakteriseerd worden aangemerkt en wordt daarna slechts ter controle getest, tenzij er zich in de ontstaansprocessen belangrijke veranderingen voordoen.

De eigenschappen van afval, afkomstig van installaties voor het opbulken of mengen van afval, afvaloverslagstations of gemengde afvalstromen afkomstig van afvalinzamelingspunten kunnen aanzienlijke variaties vertonen. Bij de basiskarakterisering dient hiermee rekening te worden gehouden. Dit afval kan onder geval b) vallen.

- b) Afval dat niet regelmatig ontstaat.

Het betreft hier afvalstoffen die niet regelmatig tijdens hetzelfde proces in dezelfde installatie ontstaan en die geen deel uitmaken van een gekarakteriseerde afvalstroom. Voor elke partij van dergelijk afval is karakterisering vereist. De basiskarakterisering dient de essentiële eisen voor deze karakterisering te omvatten. Aangezien elke partij afval moet worden gekarakteriseerd, is uitvoering van controletests niet noodzakelijk.

De onder a) en b) genoemde karakterisering zullen informatie verschaffen die rechtstreeks kan worden vergeleken met aanvaardingscriteria voor de desbetreffende stortplaatscategorie en bovendien kan beschrijvende informatie worden verstrekt (bijvoorbeeld de gevolgen van het storten van dit afval samen met huishoudelijk afval).

4° In de volgende gevallen zijn tests voor de basiskarakterisering niet nodig :

- a) de afvalstoffen staan op een lijst van stoffen waarvoor geen tests vereist zijn, zoals bepaald in deel 2;
- b) alle benodigde informatie voor de basiskarakterisering is bekend en naar behoren gemotiveerd ten genoegen van de OVAM;

c) bepaalde typen afval waarvoor het testen niet uitvoerbaar is of passende testprocedures en aanvaardingscriteria ontbreken. Dit dient te worden gemotiveerd en gedocumenteerd, met omschrijving van de redenen waarom het afval aanvaardbaar wordt geacht voor deze stortplaatscategorie.

Art. 5.2.4.1.4. Controletest

§ 1. Wanneer afval op grond van een basiskarakterisering overeenkomstig deel 1 als aanvaardbaar voor een stortplaatscategorie is aangemerkt, dient het afval vervolgens aan controletests te worden onderworpen om te bepalen of het afval in overeenstemming is met de resultaten van de basiskarakterisering en de in deel 2 vervatte toepasselijke aanvaardingscriteria.

§ 2. Controletests hebben tot doel het periodiek testen van regelmatig ontstane afvalstromen.

De te testen toepasselijke parameters worden tijdens de basiskarakterisering bepaald. De parameters dienen te worden gerelateerd aan de uit deze karakterisering verkregen informatie; er is alleen een controle van kritische parameters (belangrijkste variabelen) nodig, zoals die tijdens de basiskarakterisering zijn vastgesteld. De controle moet laten zien dat het afval aan de grenswaarden voor de kritische parameters voldoet.

De voor uitvoering van de controletest gebruikte tests dienen deel uit te maken van de tests van de basiskarakterisering. Bij de controletests moet ten minste een schudproef worden uitgevoerd. Daarbij dienen de in deel 3 vermelde methoden te worden gebruikt.

§ 3. Afval dat overeenkomstig artikel 5.2.4.1.3, 4° a) en c), vrijgesteld is van de tests voor basiskarakterisering, is ook vrijgesteld van controletests. Wel dient te worden nagegaan of dit afval in overeenstemming is met de informatie voor de basiskarakterisering die geen verband houdt met het testen.

Controletests dienen ten minste eenmaal per jaar te worden uitgevoerd en de exploitant dient er in ieder geval voor te zorgen dat uitvoering van deze tests gebeurt in een omvang en frequentie die zijn bepaald op grond van de basiskarakterisering.

§ 4. De testresultaten dienen te worden bewaard gedurende een periode van 10 jaar.

Art. 5.2.4.1.5. Verificatie ter plaatse

§ 1. Voor elke op een stortplaats afgeleverde lading afval vindt voor en na het lossen visuele inspectie plaats. Tevens vindt controle van de vereiste documentatie plaats.

Voor afval dat door de producent van het afval op een onder zijn beheer vallende stortplaats wordt gestort, mag deze verificatie op het punt van verzending plaatsvinden.

§ 2. Het afval mag op de stortplaats worden aanvaard, als het hetzelfde is als het afval dat aan de basiskarakterisering en controletests is onderworpen en in de bijbehorende documenten wordt beschreven. Is aan deze voorwaarde niet voldaan, dan mag het afval niet worden aanvaard.

De testvereisten voor verificatie ter plaatse zijn vastgesteld in deel 2.

§ 3. Bij de aflevering worden periodiek monsters genomen. De genomen monsters worden na aanvaarding van het afval bewaard gedurende een periode van een maand.

B. Criteria voor de aanvaarding van afvalstoffen

Art. 5.2.4.1.6. Criteria voor de aanvaarding van afvalstoffen

§ 1. Dit deel 2 beschrijft de criteria voor het aanvaarden van afvalstoffen in elke stortplaatscategorie, met inbegrip van de criteria voor ondergrondse opslagplaatsen.

§ 2. In bepaalde gevallen zijn maximaal driemaal zo hoge grenswaarden voor in dit deel vermelde specifieke parameters

(behalve opgeloste organische koolstof (« Dissolved Organic Carbon » of « DOC ») in artikel 5.2.4.1.7, § 4, 1°, artikel 5.2.4.1.8, § 5, artikel 5.2.4.1.9, § 3 en artikel 5.2.4.1.10, § 4, BTEX, PCB's en minerale olie in artikel 5.2.4.1.7, § 4, 2°, totaal organische koolstof (« Total Organic Carbon » of « TOC ») en pH in artikel 5.2.4.1.9, § 4 en gewichtsverlies bij gloeien (« Loss on Ignition » « LOI ») en/of TOC in artikel 5.2.4.1.10, § 5, en met beperking van de mogelijke verhoging van de grenswaarde voor TOC in artikel 5.2.4.1.7, § 4, 2° tot twee maal de grenswaarde) aanvaardbaar, indien :

1° dit is bepaald in de afvalspecifieke vergunning voor de ontvangende stortplaats, waarbij rekening wordt gehouden met de kenmerken van de stortplaats en haar omgeving, en

2° de emissies (inclusief percolaat) van de stortplaats, rekening houdend met de in dit deel voor die specifieke parameters genoemde grenswaarden, op basis van een risicoanalyse geen extra risico voor het milieu zullen opleveren.

Art. 5.2.4.1.7. Criteria voor stortplaatsen voor inerte afvalstoffen

§ 1. Onverminderd de bepalingen van artikel 5.2.4.1.2, § 1 kunnen op een categorie 3 stortplaats als vermeld in subrubriek 2.3.6, a) van de indelingslijst, inerte afvalstoffen, zoals gedefinieerd in artikel 1.1.2 « Definities afvalstoffenverwerking », die voldoen aan de in § 4 vermelde criteria, worden gestort.

Het betreft meer bepaald volgende afvalstoffen :

1° afvalstoffen, afkomstig van de bouw, de afbraak, de herstelling en het onderhoud van gebouwen, wegen, constructies en kunstwerken met uitzondering van asbesthoudende afvalstoffen, asfalt, hout, plastic en andere kunststoffen aangewend in de bouwsector;

2° afvalstoffen, afkomstig van het uitgraven van materialen of stoffen in hun natuurlijke staat, voor zover ze afkomstig zijn van geologische afzettingen die tot het tertiair of kwartair tijdperk behoren (zand-, klei-, leem, mergel en grindafzettingen);

3° andere inerte afvalstoffen die voldoen aan de criteria, vermeld in § 4;

§ 2. Als beperking op § 1 mogen op een categorie 3 stortplaats slechts die afvalstoffen worden aanvaard die uitdrukkelijk in de milieuvergunning zijn toegelaten. Indien in de milieuvergunning niet bepaald is welke afvalstoffen mogen worden gestort, is de vergunning beperkt tot de afvalstoffen die in de vergunningsaanvraag zijn vermeld.

§ 3. De afvalstoffen in de navolgende beknopte lijst worden geacht te voldoen aan de criteria, vermeld in de definitie van inerte afvalstoffen van artikel 1.1.2 « Definities afvalstoffenverwerking » en de criteria, vastgesteld in § 4. De afvalstoffen mogen zonder tests op een stortplaats van categorie 3 worden toegelaten.

Het afval dient uit één enkele stroom (slechts één bron) van één afvaltype te bestaan. Verschillende afvalstoffen op de lijst kunnen te samen worden aanvaard, mits ze van dezelfde bron afkomstig zijn.

In geval van een vermoeden van vervuiling (op grond van ofwel visuele inspectie ofwel kennis van de oorsprong van het afval) dienen tests plaats te vinden of dient het afval te worden geweigerd. Als de in de lijst voorkomende afvalstoffen zo sterk vervuild zijn of zoveel ander materiaal of andere stoffen, zoals metalen, asbest, kunststoffen of chemische stoffen, bevatten dat het risico van de afvalstoffen dermate wordt verhoogd dat ze op stortplaatsen van andere klassen dienen te worden gestort, is aanvaarding ervan op een stortplaats voor inerte afvalstoffen niet toegestaan.

Als niet met zekerheid is vast te stellen dat de afvalstoffen in overeenstemming zijn met de definitie van inerte afvalstoffen van artikel 1.1.2 « Definitie afvalstoffenverwerking » en de criteria van § 4 of dat de afvalstoffen niet zijn vervuild, moeten tests plaatsvinden. Daarbij moeten de methoden, vermeld in punt C, worden gebruikt.

EURAL-code	Beschrijving	Restricties
1011 03	Vezelmateriaal op basis van afvalglas	Alleen zonder organische bindmiddelen
1501 07	Glasverpakking	
1701 01	Beton	Alleen geselecteerd bouw- en sloopafval (*)
1701 02	Bakstenen	Alleen geselecteerd bouw- en sloopafval (*)
1701 03	Tegels en keramiek	Alleen geselecteerd bouw- en sloopafval (*)
1701 07	Mengsels van beton, bakstenen, tegels en keramiek	Alleen geselecteerd bouw- en sloopafval (*)
1702 02	Glas	
1705 04	Grond en stenen	Uitgezonderd teelaarde, turf; uitgezonderd grond en stenen afkomstig van vervuilde locaties
1912 05	Glas	
2001 02	Glas	Alleen gescheiden ingezameld glas
2002 02	Grond en stenen	Alleen afkomstig van tuin- en parkafval; teelaarde en turf uitgezonderd

(*) Geselecteerd bouw- en sloopafval: met lage concentraties van andere typen materialen (zoals metalen, kunststof, organische stoffen, hout of rubber). De oorsprong van het afval moet bekend zijn.

o Geen bouw- en sloopafval afkomstig van gebouwen vervuild met anorganische of organische gevaarlijke stoffen, bijvoorbeeld vanwege productieprocessen in het gebouw, bodemvervuiling of opslag en gebruik van pesticiden of andere gevaarlijke stoffen, tenzij duidelijk is aangetoond dat het gesloopte gebouw niet ernstig was vervuild.

o Geen bouw- en sloopafval afkomstig van gebouwen die zijn behandeld, bedekt of beschilderd met materialen die aanzienlijke hoeveelheden gevaarlijke stoffen bevatten.

Afvalstoffen die niet in deze lijst voorkomen, moeten aan de tests worden onderworpen die zijn vastgesteld in bijlage 5.2.4.1 om te bepalen of ze voldoen aan de criteria voor afvalstoffen die aanvaardbaar zijn op stortplaatsen van categorie 3 zoals bepaald onder § 4.

§ 4. De grenswaarden voor afvalstoffen die aanvaardbaar zijn op stortplaatsen voor inerte afvalstoffen zijn vastgesteld als volgt:

1° Grenswaarden voor uitloging

De volgende grenswaarden voor uitloging zijn van toepassing op afval dat aanvaardbaar is op stortplaatsen voor inerte afvalstoffen, berekend bij een verhouding vloeistof/vaste stof (L/S) van 10 l/kg voor totale afgifte.

Componenten	L/S = 10 l/kg mg/kg droge stof
As	0,5
Ba	20
Cd	0,04
Crtotaal	0,5
Cu	2
Hg	0,01
Mo	0,5
Ni	0,4
Pb	0,5
Sb	0,06
Se	0,1
Zn	4
Chloride	800
Fluoride	10
Sulfaat	1000 (*)
Fenolindex	1
DOC (**)	500
TDS (***)	4000

(*) als de afvalstoffen niet aan deze waarden voor sulfaat voldoen, kunnen ze toch als in overeenstemming zijnde met de aanvaardingscriteria worden beschouwd als de uitloping een van de volgende waarden niet overschrijden 1 500 mg/l uitgedrukt als C0 bij L/S 0,1 l/kg en 6 000 mg/kg bij L/S = 10 l/kg. Er zal een kolomproef nodig zijn om de grenswaarde te bepalen bij L/S = 0,1 l/kg onder omstandigheden van initieel evenwicht, terwijl de waarde bij L/S = 10 l/kg kan worden bepaald door ofwel een schudproef ofwel een kolomproef onder omstandigheden die lokaal evenwicht benaderen.

(**) als de afvalstoffen hij hun eigen pH-waarde niet aan deze waarden voor DOC voldoen, kunnen ze eventueel worden getest bij L/S = 10 l/kg en een pH tussen 7,5 en 8,0. De afvalstoffen kunnen worden beschouwd als zijnde in overeenstemming met de aanvaardingscriteria voor DOC, als het resultaat van deze bepaling niet hoger is dan 500 mg/kg. (Er is een ontwerpmethodologie beschikbaar op basis van de voorlopige EN 14429.)

(***) de waarde voor totaal opgeloste vaste stoffen (« Totaal Opgeloste Vaste Stoffen » (TDS)) kan als alternatief voor de waarden voor sulfaat en chloride worden gebruikt.

2° Grenswaarden voor het totaalgehalte van organische parameters

Behalve aan de in punt 1° vermelde grenswaarden voor uitloping dienen inerte afvalstoffen aan de volgende aanvullende grenswaarden te voldoen :

Parameter	Waarde mg/kg
TOC (totaal organische koolstof)	30000 (*)
BTEX	
Benzeen	0,5
Ethylbenzeen	5
Styreen	1,5
Tolueen	6
Xyleen	6
BTEX som	som < 6
PCB's (polychloorbifenylen, 7 congenere)	1
Minerale olie (C ₁₀ t/m C ₄₀)	500
PAK's (polycyclische aromatische koolwaterstoffen) :	
Benzo(a)antraceen	35
Benzo(a)pyreen	8,5
Benzo(ghi)peryleen	35
Benzo(b)fluoranteen	55
Benzo(k)fluoranteen	55
Chryseen	400
Fenantreen	30
Fluoranteen	40
Indeno(1,2,3cd)pyreen	35
Naftaleen	20

(*) in het geval van grond kan in de milieuvergunning een hogere grenswaarde worden toegestaan, mits voor DOC een waarde van 500 mg/kg niet overschreden wordt bij L/S 10 l/kg en de pH-waarde van de grond zelf dan wel een pH tussen 7,5 en 8.

Art. 5.2.4.1.8. Criteria voor stortplaatsen voor niet gevaarlijke afvalstoffen

§ 1. Onverminderd de bepalingen van artikel 5.2.4.1.2, § 1, 5.2.4.1.9 en 5.2.4.1.10 kunnen op een stortplaats van categorie 2, bedoeld in subrubriek 2.3.6, b) van de indelingslijst, de volgende afvalstoffen van huishoudelijke of andere herkomst, worden gestort :

1° huishoudelijke afvalstoffen die langs de normale ophaalbeurten door de gemeente of in haar opdracht worden opgehaald, met uitzondering van de afvalstoffen die gezien de recuperatieverplichtingen selectief werden ingezameld of opgehaald;

2° met huishoudelijke afvalstoffen gelijkgestelde afvalstoffen;

3° bedrijfsafvalstoffen die omwille van aard of samenstelling vergelijkbaar zijn met huishoudelijke afvalstoffen;

4° volgende afvalstoffen :

a) steekvaste afvalstoffen afkomstig van vetvangers van huishoudelijke aard;

b) steekvaste afvalstoffen afkomstig van het normaal onderhoud van openbare rioleringsnetten;

c) zand en roostergoed van rioolwaterzuiveringsinstallaties;

d) zuiveringsslib van het behandelen of bereiden van drinkwater;

e) zuiveringsslib van het biologisch behandelen van afvalwater en rioolwater;

f) bodemas van de verbranding van huishoudelijke afvalstoffen met uitzondering van de vliegias en andere afvalstoffen afkomstig van de rookgasbehandeling;

5° andere biologisch afbreekbare afvalstoffen van de levensmiddelensector; plantsoenafval, tuinafval, boom- en wortelstronken;

6° puin, afbraakmaterialen met uitzondering van asbesthoudende afvalstoffen;

7° niet-risicohoudend medisch afval, afkomstig van de geneeskundige praktijk;

8° niet gevaarlijke afvalstoffen van ieder andere oorsprong die voldoen aan de aanvaardingscriteria voor de aanvaarding van afvalstoffen op stortplaatsen voor niet gevaarlijk afval;

9° stabiele, niet-reactieve gevaarlijke afvalstoffen (bijv. — verharde of verglaasde afvalstoffen) met een uitlooggedrag dat gelijkwaardig is aan dat van de niet gevaarlijke afvalstoffen en die voldoen aan de vastgestelde criteria voor de aanvaarding van afvalstoffen op stortplaatsen voor niet gevaarlijk afval; deze gevaarlijke afvalstoffen worden niet gestort in cellen die zijn bestemd voor biologisch afbreekbare niet gevaarlijke afvalstoffen.

§ 2. Als beperking op § 1 mogen op een stortplaats van categorie 2 slechts die afvalstoffen worden aanvaard die uitdrukkelijk in de milieuvergunning zijn toegelaten. Indien in de milieuvergunning niet bepaald is welke afvalstoffen mogen worden gestort, is de vergunning beperkt tot de afvalstoffen die in de vergunningsaanvraag zijn vermeld.

§ 3. De volgende afvalstoffen zijn zonder tests aanvaardbaar op stortplaatsen van categorie 2 :

huishoudelijk afval alsmede andere afvalstoffen die gezien hun aard of samenstelling met huishoudelijk afval kunnen worden gelijkgesteld, die zijn ingedeeld als niet gevaarlijk in hoofdstuk 20 van de Europese afvalstoffenlijst zoals opgenomen in subbijlage 1.2.1 B van het VLAREA, gescheiden ingezamelde niet gevaarlijke fracties van huishoudelijk afval en dezelfde niet gevaarlijke materialen van andere oorsprong.

Het afval mag niet worden toegelaten als het niet vooraf is behandeld, of als het zo sterk is vervuild dat het risico van de afvalstoffen zodanig wordt verhoogd dat ze op stortplaatsen van andere categorieën dienen te worden gestort.

Het afval mag niet worden aanvaard in cellen waar stabiele, niet-reactieve gevaarlijke afvalstoffen worden aanvaard overeenkomstig de criteria van § 4 van dit artikel.

§ 4. Als overige criteria gelden :

1° extraheerbare apolaire koolwaterstoffen : ≤ 2 Gew.- % op de watervrije afvalstof;

2° totaal oplosmiddelen (aspecifiek) : ≤ 1 Gew.- % op de watervrije afvalstof;

3° totaal extraheerbare organohalogenverbindingen : ≤ 1000 mg per kg op de watervrije afvalstof;

4° voor de steekvastheid van slib wordt volgende waarde als richtwaarde gehanteerd : afschuifspanning ≥ 10 kN/m².

In ieder geval moeten de betreedbaarheid en stabiliteit van de stortplaats steeds verzekerd blijven.

Het voldoen aan de aanvaardbaarheidscriteria kan worden aangenomen op basis van de aard en herkomst van de afvalstoffen.

§ 5. De volgende grenswaarden gelden voor niet gevaarlijke afvalstoffen :

1° de volgende grenswaarden zijn van toepassing op korrelvormige niet gevaarlijke afvalstoffen, die in dezelfde cel worden aanvaard als stabiele, niet-reactieve gevaarlijke afvalstoffen, berekend bij L/S = 10 l/kg voor totale afgifte.

Componenten	L/S = 10 l/kg mg/kg droge stof
As	2
Ba	100
Cd	1
Crtotaal	10
Cu	50
Hg	0,2
Mo	10
Ni	10
Pb	10
Sb	0,7
Se	0,5
Zn	50
Chloride	15.000
Fluoride	150
Sulfaat	20.000
DOC (*)	800
TDS (**)	60.000

(*) als de afvalstoffen hun eigen pH-waarde niet aan deze waarden voor DOC voldoen, kunnen ze eventueel worden getest bij L/S = 10 l/kg en een pH tussen 7,5 en 8,0. De afvalstoffen kunnen worden beschouwd als zijnde in overeenstemming met de aanvaardingscriteria voor DOC, als het resultaat van deze bepaling niet hoger is dan 800 mg/kg. (Er is een ontwerpmethodologie beschikbaar op basis van de voorlopige EN 14429.)

(**) de waarde voor totaal opgeloste vaste stoffen (« Totaal Opgeloste Vaste Stoffen » (TDS)) kan als alternatief voor de waarden voor sulfaat en chloride worden gebruikt.

2° Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning, gelden voor monolithisch afval de volgende grenswaarden voor uitloging :

METALEN (1)	
PARAMETERS	UITLOOGBAARHEID (2) (in mg/m ²)
Arseen (As)	270
Cadmium (Cd)	11
Chroom (Cr)	550
Koper (Cu)	250
Kwik (Hg)	8
Lood (Pb)	600
Nikkel (Ni)	150
Zink (Zn)	900

(1) De concentratie geldt voor het metaal en de verbindingen ervan uitgedrukt als metaal.

(2) Uitloogbaarheid bepaald met behulp van de standtest volgens NEN 7345.

§ 6. Niet gevaarlijke materialen op gipsbasis mogen alleen op stortplaatsen voor niet gevaarlijke afvalstoffen worden gestort in cellen waarin geen biologisch afbreekbaar afval wordt aanvaard. De grenswaarden voor TOC en DOC die in artikel 5.2.4.1.9, § 3 en § 4 worden vermeld, gelden voor afval dat samen met materialen op gipsbasis wordt gestort.

§ 7. In afwijking van de bepalingen van artikel 5.2.4.1.8, § 4 en 5.2.4.1.8, § 5, gelden voor stortplaatsen voor uitsluitend anorganische niet gevaarlijke afvalstoffen met een laag gehalte aan organisch/biologisch afbreekbare stoffen, waarbij het afval niet voldoet aan de criteria bepaald in artikel 5.2.4.1.8, § 5, 1° (subrubriek 2.3.6.b), 3)), de volgende voorwaarden :

1° extraheerbare apolaire koolwaterstoffen : ≤ 5 Gew.- % op de watervrije afvalstof met als aanbevolen analysemethoden EPA 9071, AAC 3/R;

2° totaal oplosmiddelen (aspecifiek) : ≤ 3 Gew.- % op de watervrije afvalstof met als aanbevolen analysemethode AAC 3/Q »;

3° totaal extraheerbare organohalogeenvbindingen : ≤ 1000 mg per kg op de watervrije afvalstof met als aanbevolen analysemethode AAC 3/N;

4° wateroplosbaar gedeelte : < 10 Gew.- % op de watervrije afvalstof, met als aanbevolen analysemethode : gewichtsverlies na extractie volgens DIN 38414-S4;

5° tenzij anders vermeld in de milieuvergunning :

a) ofwel, verlies door uitgloeijing van het droge bestanddeel van de afvalstof tengevolge van de ontbinding van organische stoffen, uitgezonderd vaste polymeren en asfalt : < 10 gewichtsprocent,

b) ofwel, totaal organische koolstof, uitgezonderd de koolstof vervat in vaste polymeren of asfalt, op het droge bestanddeel van de afvalstof : < 6 %;

voor de toepassing van deze bepalingen wordt met vaste polymeren bedoeld de kunststoffen in vaste vorm zoals folies, granulaten, voorwerpen, vaste brokken;

aanbevolen analysemethode :

— gloeiverlies : DIN 38414-S3, AAC2/II/A.2;

— totaal organische koolstof : AAC2/II/A.7;

6° voor de steekvastheid van slib wordt volgende waarde als richtwaarde gehanteerd : afschuifspanning > 10 kN/m², met als aanbevolen methode AAC2filA.4 of een gelijkwaardige grondmechanische methode;

in ieder geval moeten de betreedbaarheid en stabiliteit van de stortplaats steeds verzekerd blijven;

7° uitlooggedrag: het uitlooggedrag wordt bepaald volgens de analysemethode beschreven in de norm DIN 38414-S4; de afvalstoffen mogen slechts op de stortplaats worden aanvaard indien het eluaat beantwoordt aan volgende waarden:

Parameter	Grenswaarde	Aanbevolen analysemethode
pH	4 - 13	DIN 38404-C5
		ISO/DIS/10523
		AAC 2/I/A.1
Fenolen (fenolindex)	< 100 mg/l	DIN 38409-H16
Arseen	< 1,0 mg/l	ISO 6439
		DIN 38405-D18
		ISO/DIS 11969 en 11885
		NF T90-119
		AAC 2/I/.2
Lood	< 2,0 mg/l	DIN 38406-E6
		ISO 8288 en ISO/DIS 11885
		NF T90-119
		AAC 2/I/B.1 en B.2
Cadmium	< 0,5 mg/l	DIN 38406-E19
		ISO 8288 en ISO/DIS 11885
		NF T90-119
		AAC 2/I/B.1 en B.2
Chroom VI	< 0,5 mg/l	DIN 38405-D24
		ASTM D1687
		AAC 2/I/B.6
Koper	< 10 mg/l	DIN 38406-E7
		ISO 8288 en ISO/DIS 11885
		NF T90-119
		AAC 2/I/B.1 en B.2
Nikkel	< 2,0 mg/l	DIN 38406-E11
		ISO 8288 en ISO/DIS 11885
		NF T90-119
		AAC 2/I/B.1 en B.2
Kwik	< 0,1 mg/l	DIN 38406-E12
		ISO 5666/1-2 en 5666-3
		AAC 2/I/B.3
Zink	< 10 mg/l	DIN 38406-E8
		AAC 2/I/B.1 en B.2
Fluoride	< 50 mg/l	ISO 10359-1 en 10304-1
		DIN 38405-D4
		AAC 2/I/C.1
Ammonium	< 1,0 g/l	ISO 7150-1 en 7150-2
		DIN 38406-E5
		AAC 2/I/B.4
Cyanide (totaal)	< 1,0 mg/l	DIN 38405-D14
		ISO 6703-1
		AAC 2/I/C.2
Nitriet	< 30 mg/l	ISO 6777 en 10304-1
		AAC 2/I/C.3

de concentratie voor zware metalen geldt voor het metaal en de verbindingen ervan uitgedrukt als metaal;

afvalstoffen die na toepassing van beste beschikbare technieken inzake uitloging niet voldoen aan de grenswaarde voor het wateroplosbaar gedeelte en/of de voormelde uitloogcriteria, kunnen toch op de stortplaats worden aanvaard op voorwaarde dat de afvalstoffen in zoutcelcondities worden gestort; met zoutcelcondities wordt bedoeld het onder de beste omstandigheden fysisch afschermen van de afvalstoffen van het percolaat; die afvalstoffen kunnen slechts op de stortplaats worden aanvaard voor zover ze uitdrukkelijk in de milieuvergunning zijn toegelaten en mits naleving van de daartoe in de milieuvergunning gestelde bijzondere voorwaarden.

Art. 5.2.4.1.9. Criteria voor gevaarlijke afvalstoffen die aanvaardbaar zijn op stortplaatsen voor niet gevaarlijke afvalstoffen

§ 1. Onverminderd de bepalingen van artikel 5.2.4.1.2, § 1, kunnen, voorzover uitdrukkelijk bepaald in de milieuvergunning, op een stortplaats van categorie 2, bedoeld in subrubriek 2.3.6, *b*).6), van de indelingslijst, ook gevaarlijke afvalstoffen worden gestort die beantwoorden aan de voorwaarden bepaald in dit artikel.

§ 2. Stabiël, niet-reactief betekent dat het uitloggedrag van het afval op lange termijn onder de ontwerpomstandigheden van de stortplaats of bij voorzienbare calamiteiten niet in ongunstige zin verandert :

1° in het afval zelf (bijvoorbeeld door biologische afbraak);

2° onder invloed van omgevingsomstandigheden op lange termijn (bijvoorbeeld water, lucht, temperatuur, mechanische invloeden);

3° onder invloed van andere afvalstoffen (met inbegrip van afvalproducten zoals percolaat en gas).

§ 3. De volgende grenswaarden voor uitloging :

1° de volgende grenswaarden voor uitloging zijn van toepassing op korrelvormige gevaarlijke afvalstoffen die aanvaardbaar zijn op stortplaatsen voor niet gevaarlijke afvalstoffen, berekend bij L/S = 10 l/kg voor totale afgifte

Korrelvormig afval omvat alle afvalstoffen die niet monolithisch zijn.

Componenten	L/S = 10 l/kg
	mg/kg droge stof
As	2
Ba	100
Cd	1
Crtotaal	10
Chroom VI	5
Cu	50
Hg	0,2
Mo	10
Ni	10
Pb	10
Sb	0,7
Se	0,5
Zn	50
Cyanide (totaal)	10
Chloride	15.000
Fluoride	150
Sulfaat	20.000
DOC(*)	800
TDS (**)	60.000

(*) als de afvalstoffen hun eigen pH-waarde niet aan deze waarden voor DOC voldoen, kunnen ze eventueel worden getest bij L/S = 10 l/kg en een pH van 7,5- 8,0. De afvalstoffen kunnen worden beschouwd als zijnde in overeenstemming met de aanvaardingscriteria voor DOC, als het resultaat van deze bepaling niet hoger is dan 800

(**) de waarden voor TDS kunnen als alternatief voor de waarden voor sulfaat en chloride worden gebruikt

2° tenzij anders vermeld in de milieuvergunning, gelden voor monolithisch afval de volgende grenswaarden voor uitloging :

METALEN (1)	
PARAMETERS	UITLOOGBAARHEID (2) (in mg/m ²)
Arseen (As)	270
Cadmium (Cd)	11
Chroom (Cr)	550
Koper (Cu)	250
Kwik (Hg)	8
Lood (Pb)	600
Nikkel (Ni)	150
Zink (Zn)	900

(1) De concentratie geldt voor het metaal en de verbindingen ervan uitgedrukt als metaal.

(2) Uitloogbaarheid bepaald met behulp van de standtest volgens NEN 7345.

§ 4. Als overige criteria gelden :

1° behalve aan de onder § 3, 1° vermelde grenswaarden voor uitloging dient korrelvormig afval aan de volgende aanvullende criteria te voldoen :

Parameter	Waarde
TOC (totaal organisch koolstof)	5 % (*)
pH	Minimaal 6
ZBV (zuurbindend vermogen)	Moet worden gecontroleerd (**)

(*) Als deze waarde wordt overschreden kan in de milieuvergunning een hogere grenswaarde worden toegelaten, mits voor de DOC een waarde van 800 mg/kg niet wordt overschreden bij L/S = 10 l/kg en de pH-waarde van het materiaal zelf dan wel een pH tussen 7,5 en 8.

(**) het zuurbindend vermogen van de afvalstof moet worden gecontroleerd. Meer bepaald moet het bufferend vermogen van de afvalstof voldoende zijn opdat ook in contact met het infiltrerend neerslagwater het voldoen aan de grenswaarden voor uitloging verzekerd blijft.

2° behalve aan de onder § 3, 2° vermelde grenswaarden voor uitloging, dient monolithisch afval aan het volgende aanvullende criterium te voldoen : de exploitant waakt er over dat gevaarlijke monolithische afvalstoffen stabiel en niet-reactief zijn voordat ze op stortplaatsen voor niet gevaarlijke afvalstoffen worden aanvaard; ter zake kunnen in de milieuvergunning nadere criteria worden vastgesteld;

3° het afval moet een voldoende fysieke stabiliteit en draagvermogen hebben; in de milieuvergunning kunnen ter zake nadere criteria worden vastgesteld.

§ 5. Bouwmateriaal dat asbest bevat en ander geschikt asbestafval mogen zonder tests op stortplaatsen voor niet gevaarlijke afvalstoffen worden gestort wanneer ze in overeenstemming zijn met de bepalingen van artikel 6, c), i) ii) van de EG-richtlijn 1999/31/EG die luiden als volgt :

1° het betreft stabiele, niet-reactieve gevaarlijke afvalstoffen met een uitlooggedrag dat gelijkwaardig is aan dat van de aanvaardingscriteria op stortplaatsen voor niet gevaarlijk afval;

2° ze moeten voldoen aan de relevante aanvaardingscriteria;

3° deze gevaarlijke afvalstoffen worden niet gestort in cellen die zijn bestemd voor biologisch afbreekbare niet gevaarlijke afvalstoffen.

Voor stortplaatsen die asbest bevattend bouwmateriaal en ander geschikt asbestafval ontvangen, moet aan de volgende eisen zijn voldaan :

1° het afval bevat geen andere gevaarlijke stoffen dan gebonden asbest, met inbegrip van door een bindmiddel gebonden of in kunststof verpakte asbestvezels;

2° de stortplaats aanvaardt uitsluitend asbest bevattend bouwmateriaal en ander geschikt asbestafval; dat afval mag ook in een afzonderlijke cel van een stortplaats voor niet gevaarlijke afvalstoffen worden gestort, als die cel voldoende geïsoleerd is;

3° om verspreiding van vezels te voorkomen, wordt het stortgebied dagelijks en voorafgaand aan elke verdichtingsbewerking met daartoe geëigend materiaal afgedekt en wordt het, als het afval niet is verpakt, regelmatig besprenkeld;

4° uiteindelijk wordt de stortplaats/cel geheel afgedekt om verspreiding van vezels te voorkomen;

5° op de stortplaats/cel worden geen werkzaamheden uitgevoerd die het vrijkomen van vezels tot gevolg kunnen hebben (bv — het boren van gaten);

6° na sluiting van de stortplaats/cel wordt een plattegrond van de locatie bewaard, waarop is aangegeven dat er asbestafval is gestort;

7° er worden passende maatregelen genomen om de mogelijkheden tot gebruik van de locatie na sluiting van de stortplaats te beperken teneinde te voorkomen dat mensen in contact met het afval komen.

§ 6. Afvalstoffen bestaande uit asbesthoudende bouwmaterialen waarbij asbestvezels in gebonden vorm aanwezig zijn, kunnen worden gestort op stortplaatsen of delen van stortplaatsen die beantwoorden aan de bepalingen voor categorie 1-stortplaatsen, behalve voor wat betreft de voorwaarden inzake inrichting en afwerking met inbegrip van de financiële zekerheid, meer bepaald zoals bedoeld in artikel 5.2.4.3.3, artikel 5.2.4.5.2 en artikel 5.2.4.7.1, waarvoor in de milieuvergunning, mits naleving van de hierna vermelde voorwaarden inzake inrichting en afwerking die gelden voor categorie 1-stortplaatsen, kunnen worden afgezwakt. Aan de voorwaarden die gelden voor de inrichting en afwerking van categorie 3-stortplaatsen moet in ieder geval worden voldaan.

Voorwaarden waaronder voor de inrichting en afwerking van stortplaatsen die asbest bevattend bouw materiaal ontvangen, de voorwaarden die gelden voor categorie 1-stortplaatsen in de milieuvergunning kunnen worden afgezwakt :

1° het afval bevat geen andere gevaarlijke stoffen dan gebonden asbest, meer bepaald asbestcement in de vorm van dakleien, golfplaten, buizen, ..., of andere asbesthoudende bouwmaterialen waarin asbest in gebonden vorm aanwezig is; het in gebonden vorm aanwezig zijn wordt nagegaan aan de hand van de meetmethode voor de vezelvrijstelling van asbesthoudend afvalmaterialen en moet worden geattesteerd door een daartoe erkend milieudeskundige;

2° de afvalstoffen dienen te voldoen aan de criteria voor het storten van afvalstoffen op categorie 3-stortplaatsen zoals bedoeld in artikel 5.2.4.1.7, § 4; in het geval van afvalstoffen bestaande uit asbestcement zijn de afvalstoffen aanvaardbaar zonder tests zoals bedoeld in artikel 5.2.4.1.7, § 3; andere asbesthoudende materialen moeten worden onderworpen aan de procedure bepaald in punt A van deze subafdeling om te bepalen of ze voldoen aan de criteria voor afvalstoffen die aanvaardbaar zijn op categorie 3-stortplaatsen zoals bepaald onder artikel 5.2.4.1.7, § 4; als uitzondering op het verbod om plastic en andere kunststoffen gebruikt in de bouwsector te storten op een stortplaats voor inert afval, mag het afval zowel in geval van afvalstoffen bestaande uit asbestcement, als in geval van andere asbesthoudende bouwmaterialen, worden aanvaard in een verpakking bestaande uit kunststof; de verpakking moet een vlotte controle van de inhoud ervan toelaten;

3° de stortplaats aanvaardt uitsluitend asbest bevattend bouw materiaal; dit afval mag ook in een afzonderlijke cel van een stortplaats worden gestort, als deze cel voldoende geïsoleerd is;

4° om verspreiding van vezels te voorkomen, wordt het stortgebied dagelijks en voorafgaand aan elke verdichtingsbewerking met daartoe geëigend materiaal afgedekt en wordt het, als het afval niet is verpakt, regelmatig besprenkeld; voor de dagelijkse afdek wordt bij voorkeur gebruik gemaakt van daartoe geschikte inerte afvalstoffen; indien dergelijke afvalstoffen niet beschikbaar zijn, worden bodemmateriële aangewend; het gebruik van afvalstoffen als afdek wordt in het werkplan bepaald;

5° uiteindelijk wordt de stortplaats/cel geheel afgedekt om verspreiding van vezels te voorkomen;

6° op de stortplaats/cel worden geen werkzaamheden uitgevoerd die het vrijkomen van vezels tot gevolg kunnen hebben; (bvb het boren van gaten);

7° na sluiting van de stortplaats/cel wordt een plattegrond van de locatie bewaard waarop is aangegeven waar er asbestafval is gestort;

8° er worden passende maatregelen genomen om de mogelijkheden tot gebruik van de locatie na sluiting van de stortplaats te beperken ten einde te voorkomen dat mensen in contact met het afval komen.

Art. 5.2.4.1.10. Criteria voor afval dat aanvaardbaar is op stortplaatsen voor gevaarlijke afvalstoffen

§ 1. Onverminderd de bepalingen van artikel 5.2.4.1.2, § 1, kunnen op een stortplaats van categorie 1 als vermeld in subrubriek 2.6, c), van de indelingslijst, volgende afvalstoffen, die voldoen aan de hierna vermelde criteria, worden gestort :

1° reststoffen van de verbranding en/of behandeling van afvalstoffen;

2° gevaarlijke afvalstoffen die de nodige voorbehandeling hebben ondergaan;

3° gevaarlijke asbesthoudende afvalstoffen die niet voldoen aan de aanvaardingscriteria voor stortplaatsen van categorie 2. Het gaat meer bepaald om :

a) afvalstoffen die vrije asbestvezels bevatten zoals spuitasbest, asbestisolatiemateriaal, asbeststof met inbegrip van bodemmateriële en andere afvalstoffen verontreinigd met vrije asbestvezels in concentraties > 0,1 Gew.-% of waarin duidelijk asbestvlokken waarneembaar zijn;

b) verpakkingsafval en plasticafval dat met asbest verontreinigd is;

c) niet vershredderbaar materiaal zoals metalen onderdelen dat met asbest of asbesthoudend materiaal bedekt of bekleed is. Onder niet vershredderbaar materiaal wordt verstaan materiaal waarbij met toepassing van de best beschikbare technieken het asbestgedeelte niet of zeer moeilijk kan gescheiden worden van het dragermateriaal;

d) onder asbesthoudende afvalstoffen worden tevens begrepen : afvalstoffen geheel of gedeeltelijk bestaande uit keramische vezels met gelijkaardige carcinogene eigenschappen;

e) afvalstoffen bestaande uit asbesthoudende bouwmaterialen waarbij asbestvezels in gebonden vorm aanwezig zijn.

§ 2. Als beperking op § 1 mogen op een categorie 1 stortplaats slechts die afvalstoffen worden aanvaard die uitdrukkelijk in de milieuvergunning zijn toegelaten. Indien in de milieuvergunning niet bepaald is welke afvalstoffen mogen worden gestort, is de vergunning beperkt tot de afvalstoffen die in de vergunningsaanvraag zijn vermeld.

§ 3. De afvalstoffen, vermeld in § 1, afkomstig van de fysico-chemische immobilisatiebehandeling van afvalstoffen mogen met het oog op de uitharding in brij- of pasteuze vorm op de stortplaats worden gestort voor zover die afvalstoffen uitdrukkelijk in de milieuvergunning zijn toegelaten en mits naleving van de daartoe in de vergunning gestelde bijzondere voorwaarden.

§ 4. Als grenswaarden voor uitloging gelden :

1° De volgende grenswaarden voor uitloging zijn van toepassing op korrelvormig afval dat aanvaardbaar is op stortplaatsen voor gevaarlijke afvalstoffen, berekend bij $L/S = 10$ l/kg voor totale afgifte.

Korrelvormig afval omvat alle afvalstoffen die niet monolithisch zijn.

Componenten	L/S = 10 l/kg
	mg/kg droge stof
As	25
Ba	300
Cd	5
Crtotaal	70
Chroom VI	5
Cu	100
Hg	2
Mo	30
Ni	40
Pb	50
Sb	5
Se	7
Zn	200
Cyanide (totaal)	10
Chloride	25.000
Fluoride	500
Sulfaat	50.000
DOC(*)	1.000
TDS (**)	100.000

(*) als de afvalstoffen bij hun eigen pH-waarde niet aan deze waarden voor DOC voldoen, kunnen ze eventueel worden getest bij L/S = 10 l/kg en een pH van 7,5- 8,0. De afvalstoffen kunnen worden beschouwd als zijnde in overeenstemming met de aanvaardingscriteria voor DOC, als het resultaat van deze bepaling niet hoger is dan 800

(**) de waarden voor TDS kunnen als alternatief voor de waarden voor sulfaat en chloride worden gebruikt

2° Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning, gelden voor monolithisch afval de volgende grenswaarden voor uitloging :

METALEN (1)	
PARAMETERS	UITLOOGBAARHEID (2) (in mg/m ²)
Arseen (As)	270
Cadmium (Cd)	11
Chroom (Cr)	550
Koper (Cu)	250
Kwik (Hg)	8
Lood (Pb)	600
Nikkel (Ni)	150
Zink (Zn)	900

(1) De concentratie geldt voor het metaal en de verbindingen ervan uitgedrukt als metaal.

(2) Uitloogbaarheid bepaald met behulp van de standtest volgens NEN 7345.

§ 5. Als overige criteria gelden :

1° Behalve aan de onder § 4, 1°, vermelde grenswaarden voor uitloging moeten gevaarlijke afvalstoffen aan de volgende aanvullende criteria voldoen :

Parameter	Waarde
LOI (*)	10 %
TOC (totaal organisch koolstof)(*)	6 % (**)
pH	4 - 13
ZBV (zuurbindend vermogen)	Moet worden gecontroleerd (***)

(*) LOI of TOC moet worden gebruikt.

(**) Als deze waarde wordt overschreden kan in de milieuvergunning een hogere grenswaarde worden toegelaten, mits voor de DOC een waarde van 1.000 mg/kg niet wordt overschreden bij L/S = 10 l/kg en de pH-waarde van het materiaal zelf dan wel een pH tussen 7,5 en 8.

(***) het zuurbindend vermogen van de afvalstof moet worden gecontroleerd. Meer bepaald moet het bufferend vermogen van de afvalstof voldoende zijn opdat ook in contact met het infiltrerend neerslagwater het voldoen aan de grenswaarden voor uitloging verzekerd blijft.

- 2° extraheerbare apolaire koolwaterstoffen : ≤ 5 Gew.- % op de watervrije afvalstof;
- 3° totaal oplosmiddelen (aspecifiek) : ≤ 3 Gew.- % op de watervrije afvalstof;
- 4° totaal extraheerbare organohalogenverbindingen : ≤ 1000 mg per kg op de watervrije afvalstof;
- 5° voor de steekvastheid van slib wordt volgende waarde als richtwaarde gehanteerd : afschuifspanning > 10 kN/m²

In ieder geval moeten de betreedbaarheid en stabiliteit van de stortplaats steeds verzekerd blijven.

Art. 5.2.4.1.11. Criteria voor ondergrondse opslagplaatsen

Voor het aanvaarden van afvalstoffen in ondergrondse opslagplaatsen dient een veiligheidsbeoordeling van elke specifieke opslagplaats plaats te vinden, zoals deze is gedefinieerd in bijlage 5.2.4.1 bij dit besluit. Aanvaarding van afvalstoffen is alleen toegestaan als ze in overeenstemming zijn met de specifieke veiligheidsbeoordeling.

Op ondergrondse opslagplaatsen voor inerte afvalstoffen is alleen aanvaarding toegestaan van afvalstoffen die aan de onder artikel 5.2.4.1.7 vermelde criteria voldoen.

Op ondergrondse opslagplaatsen voor niet gevaarlijke afvalstoffen is alleen aanvaarding toegestaan van afvalstoffen die aan de onder artikel 5.2.4.1.8 en artikel 5.2.4.1.9 vermelde criteria voldoen.

Op ondergrondse opslagplaatsen voor gevaarlijke afvalstoffen is aanvaarding van afvalstoffen alleen toegestaan als ze in overeenstemming zijn met de veiligheidsbeoordeling voor deze specifieke opslagplaatsen. In dit geval zijn de onder artikel 5.2.4.1.10 vermelde criteria niet van toepassing. Wel dienen de afvalstoffen te worden onderworpen aan de in deel 1 beschreven aanvaardingsprocedure.

C. Bemonsterings- en testmethoden

Art. 5.2.4.1.12. § 1. De bemonsterings- en testwerkzaamheden voor basiskarakterisering en de controletest worden verricht door onafhankelijke en gekwalificeerde personen en instellingen. Laboratoria dienen over aantoonbare ervaring in het testen en analyseren van afvalstoffen en over een efficiënt systeem voor kwaliteitsborging te beschikken.

De bemonsteringswerkzaamheden kunnen aldus op kosten van de exploitant worden uitgevoerd, hetzij door de exploitant met apparatuur en volgens een methode goedgekeurd door een milieudeskundige erkend in de discipline « afval », hetzij door voormelde milieudeskundige zelf, op voorwaarde dat de in deze subafdeling omschreven doelstellingen worden bereikt.

Ook de testwerkzaamheden kunnen aldus op kosten van de exploitant worden uitgevoerd, hetzij door de exploitant met apparatuur en volgens een methode goedgekeurd door een milieudeskundige erkend in de discipline « afval », hetzij door voormelde milieudeskundige zelf, op voorwaarde dat een passend systeem voor kwaliteitsborging met periodieke onafhankelijke controle is opgezet.

§ 2. De volgende methoden worden gebruikt :

1° voor de bemonstering van afvalstoffen - voor basiskarakterisering, controletests en verificatie ter plaatse - wordt een bemonsteringsplan ontwikkeld overeenkomstig deel 1 van de bemonsteringsnorm die momenteel door de CEN wordt opgesteld;

2° algemene eigenschappen van afvalstoffen;

3° uitloogproeven;

4° ontsluiting van ruwe afvalstoffen;

5° analyse.

Deze lijst zal worden gewijzigd als er meer CEN-normen beschikbaar zijn.

Voor tests en analyses waarvoor (nog) geen CEN-methoden beschikbaar zijn, dienen de gebruikte methoden overeen te stemmen met een code van goede praktijk. ».

Art. 37. Artikel 5.2.4.3.2 van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2001, wordt opgeheven.

Art. 38. In artikel 5.2.4.3.3, § 1, van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2001, worden de woorden « de hydrogeologische studie en de stabiliteitsstudie wordt » vervangen door de woorden « de hydrogeologische- en stabiliteitsstudie, vermeld in artikel 5, § 2, 14°, van titel I van het VLAREM, wordt ».

Art. 39. Artikel 5.4.3.1.4, § 2, tweede lid, van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999 en 23 april 2004, wordt aangevuld met de woorden :

« Deze grenswaarden voor vluchtige organische stoffen gelden evenmin voor de onder subrubriek 4.3 vallende activiteit aanbrengen van een laklaag op voertuigen of een deel daarvan als onderdeel van de reparatie, de bescherming of de decoratie van voertuigen buiten de fabriek, indien de exploitant kan aantonen dat enkel producten worden gebruikt die voldoen aan de, overeenkomstig de EG-richtlijn 2004/42/EG, door het koninklijk besluit van 7 oktober 2005 inzake de reductie van het gehalte aan vluchtige organische stoffen in bepaalde verven en vernissen en in producten voor het overspuiten van voertuigen, vastgestelde productnormen. ».

Art. 40. Artikel 5.4.3.2.1 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 23 april 2004, worden de woorden « lid 1 en 2 van de subrubriek 59.3 » vervangen door de woorden « punt 2° van de subrubriek 59.3 ».

Art. 41. In artikel 5.4.3.2.4, § 1 van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 23 april 2004, worden de woorden « uitgevoerd met hoog volume/lage druk toestellen die een aanbrenghendement hebben » vervangen door de woorden « uitgevoerd met toestellen die een aanbrenghendement hebben ».

Art. 42. In artikel 5.18.1.1, § 1, van hetzelfde besluit, worden de woorden « bedoeld in rubriek 18 » vervangen door de woorden « bedoeld in de subrubrieken 18.1, 18.2 en 18.4 ».

Art. 43. Artikel 5.31.1.2 van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 23 april 2004, wordt vervangen door wat volgt :

« Art. 5.31.1.2. In afwijking van de algemene emissiegrenswaarden, bepaald in hoofdstuk 4.4, moeten de rook- en uitlaatgassen die afkomstig zijn van de installaties, bedoeld in artikel 5.31.1.1, voldoen aan de volgende emissiegrenswaarden, waarbij NO_x wordt uitgedrukt als NO₂ en organische stoffen, uitgezonderd methaan, als totaal organische koolstof :

1° gasmotoren :

de emissiegrenswaarden worden bepaald in massa per volume in de droge rookgassen en ze worden uitgedrukt in mg/Nm³, uitgaande van een zuurstofgehalte in de rookgassen van 5 volumepercent :

a) tot 31 december 2007

type gasmotor	nominaal thermisch vermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm ³		
		NO _x	CO	organische stoffen, uitgezonderd methaan
eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 1993		-	2600	-
eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 1993 en voor 1 januari 2000		2600 x η /30	1300	-
eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2000 en voor 1 januari 2005		500 x η /30	650 ¹	-
eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2005	≤ 1 > 1	500 x η /30 500	650 ¹ 650 ¹	150 150

 η = nominaal motorrendement¹ Voor gasmotoren gevoed met biogas wordt deze emissiegrenswaarde voor CO verhoogd tot 1300 mg/Nm³.

b) vanaf 1 januari 2008

type gasmotor	nominaal thermisch vermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm ³		
		NO _x	CO	organische stoffen, uitgezonderd methaan
eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 2000		1300 x η /30 ²	1300	-
eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2000 en voor 1 januari 2005		500 x η /30	650 ¹	-
eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2005	≤ 1 > 1	500 x η /30 500	650 ¹ 650 ¹	150 150

 η = nominaal motorrendement¹ Voor gasmotoren gevoed met biogas wordt deze emissiegrenswaarde voor CO verhoogd tot 1300 mg/Nm³.² In afwijking van deze emissiegrenswaarde is voor gasmotoren waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 1993 tot 31 december 2018 geen NO_x-emissiegrenswaarde van toepassing.Voor gasmotoren waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 1993 maar voor 1 januari 2000 is ingeval van voeding met biogas een NO_x-emissiegrenswaarde van 2600 x η /30 mg/Nm³ van toepassing.

2° dieselmotoren :

de emissiegrenswaarden worden bepaald in massa per volume in de droge rookgassen en ze worden uitgedrukt in mg/Nm³, uitgaande van een zuurstofgehalte in de rookgassen van 5 volumepercent :

a) tot 31 december 2007

type dieselmotor	nominaal thermisch vermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm ³					
		stof	SO ₂ (bij gasolie)	SO ₂ (bij stookolie)	NO _x	CO	org. stoffen
eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 1993	≥ 0,3	-	0,20 % ¹	1,00 % ¹	-	2600	-
eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 1993 en voor 1 januari 2000	≥ 0,3	200	0,20 % ¹	1,00 % ¹	4000	1000	-
eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2000 en voor 1 januari 2005	0,3 - 3 ≥ 3	50	0,20 % ¹	1,00 % ¹	4000	650	-
		50	0,20 % ¹		2000	650	-
eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2005	0,3 - 3 ≥ 3	50	0,20 % ¹	1,00 % ¹	1000	650	150
		50	0,20 % ¹		500	650	150

¹ maximum S-gehalte in brandstof (in massa- %)

b) vanaf 1 januari 2008

type dieselmotor	nominiaal thermisch vermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm ³					
		stof	SO ₂ (bij gasolie)	SO ₂ (bij stookolie)	NO _x	CO	org. stoffen
eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 1993	≥ 0,3	300	0,10 % ¹	0,60 % ¹	5000	1500	-
eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 1993 en voor 1 januari 2000	≥ 0,3	200	0,10 % ¹	0,60 % ¹	4000	1000	-
eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2000 en voor 1 januari 2005	0,3 - 3	50	0,10 % ¹		4000	650	-
	≥ 3 - 5	50	0,10 % ¹		2000	650	-
	≥ 5	50	0,10 % ¹		500	650	-
eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2005	0,3 - 5	50	0,10 % ¹		1000	650	150
	≥ 5	50	0,10 % ¹		500	650	150

¹ maximum S-gehalte in brandstof (in massa- %) »

Art. 44. In artikel 5.31.1.4, § 2 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij besluit van de Vlaamse Regering van 23 april 2004, worden tussen de woorden « stof en organische koolstof » en de woorden « - als voor deze parameters grenswaarden zijn bepaald », de woorden « (uitgezonderd methaan) » ingevoegd.

Art. 45. Artikel 5.31.2.2 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij besluit van de Vlaamse Regering van 23 april 2004, wordt vervangen door wat volgt :

« Art. 5.31.2.2. In afwijking van de algemene emissiegrenswaarden, bepaald in hoofdstuk 4.4, moeten de rook- en uitlaatgassen die afkomstig zijn van de installaties, bedoeld in artikel 5.31.2.1, voldoen aan de volgende emissiegrenswaarden, waarbij NO_x wordt uitgedrukt als NO₂ :

1° gasmotoren :

de emissiegrenswaarden worden bepaald in massa per volume in de droge rookgassen en ze worden uitgedrukt in mg/Nm³, uitgaande van een zuurstofgehalte in de rookgassen van 5 volumepercent

a) tot 31 december 2007

type gasmotor	emissiegrenswaarden in mg/Nm ³	
	NO _x	CO
eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 2000	-	2600
eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2000	500 x η/30	650 ¹

η = nominaal motorrendement

¹ Voor gasmotoren gevoed met biogas wordt deze emissiegrenswaarde voor CO verhoogd tot 1300 mg/Nm³.

b) vanaf 1 januari 2008

type gasmotor	emissiegrenswaarden in mg/Nm ³	
	NO _x	CO
eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 2000	1300 x η/30 ²	1300
eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2000	500 x η/30	650 ¹

η = nominaal motorrendement

¹ Voor gasmotoren gevoed met biogas wordt deze emissiegrenswaarde voor CO verhoogd tot 1300 mg/Nm³.

² Voor gasmotoren waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 1993 wordt de bovengenoemde emissiegrenswaarde voor NO_x vervangen door 10.000 mg/Nm³.

Voor gasmotoren waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 1993 maar voor 1 januari 2000 is ingeval van voeding met biogas een NO_x-emissiegrenswaarde van 2600 x η/30 mg/Nm³ van toepassing.

2° dieselmotoren :
de emissiegrenswaarden worden bepaald in massa per volume in de droge rookgassen en ze worden uitgedrukt in mg/Nm³, uitgaande van een zuurstofgehalte in de rookgassen van 5 volumepercent :
a) tot 31 december 2007

type dieselmotor	nominiaal thermisch vermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm ³				
		stof	SO ₂ (bij gasolie)	SO ₂ (bij stookolie)	NO _x	CO
eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 2000	≥ 0,3	300	0,20 % ¹	1,00 % ¹	-	1500
eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2000	0,3 - 3 ≥ 3	50	0,20 % ¹		4000	650
		50	0,20 % ¹		2000	650

1 maximum S-gehalte in brandstof (in massa- %)
b) vanaf 1 januari 2008

type dieselmotor	nominiaal thermisch vermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm ³				
		stof	SO ₂ (bij gasolie)	SO ₂ (bij stookolie)	NO _x	CO
eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 2000	≥ 0,3	300	0,10 % ¹	0,60 % ¹	-	1500
eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2000	0,3 - 3 ≥ 3	50	0,10 % ¹		4000	650
		50	0,10 % ¹		2000	650

¹ maximum S-gehalte in brandstof (in massa- %) ».

Art. 46. In artikel 5.43.3.3, § 2, tweede lid, 1°, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 23 april 2004, worden de woorden « voor SO₂ van » vervangen door de woorden « voor SO₂ en stof van ».

Art. 47. Artikel 5.45.2.3, § 2 *bis*, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 17 december 1997, wordt vervangen door wat volgt :

« § 2 *bis*. De niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten worden als categorie-materiaal 1, 2 of 3 behandeld, verzameld en afgevoerd overeenkomstig de voorschriften van de EG-Verordening nr. 1774/2002 van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten. ».

Art. 48. In artikel 5.51.2.2, derde lid, van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 2004, worden de laatste twee punten 8° en 9° hernoemd als punten 9° en 10°.

Art. 49. In afdeling 5.51.6 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 2004, wordt het artikel « Art. 5.51.8.1 » hernoemd als « Art. 5.51.6.1 ».

Art. 50. In artikel 5.53.2.3, 5°, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, worden de woorden « artikel 5.53.5.2 » vervangen door de woorden « artikel 5.53.5.1 ».

Art. 51. In artikel 5.53.6.3.3, 5°, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 1999, worden de woorden « artikel 5.53.5.2 » vervangen door de woorden « artikel 5.53.5.1 ».

Art. 52. In artikel 5.60.2, eerste lid, van hetzelfde besluit ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 31 mei 2002, worden de woorden « artikel 53, § 1, 6°, van Vlarebo » vervangen door de woorden « artikel 53, 6° van Vlarebo ».

HOOFDSTUK IV. — Wijzigingen aan bijlagen titel II van het VLAREM

Art. 53. In het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 26 juni 1996, 24 maart 1998, 19 januari 1999, 20 april 2001, 13 juli 2001, 6 februari 2004, 14 mei 2004 en 4 februari 2005, wordt een bijlage 5.2.4.1 ingevoegd die onder bijlage III bij dit besluit is gevoegd.

Art. 54. In bijlage 5.3.2 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 24 maart 1998 en 19 januari 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in punt 55, a), worden volgende wijzigingen aangebracht :

a) in de rij « bezinkbare stoffen » wordt in de laatste kolom het woord « ml/ » vervangen door het woord « ml/l » ;
b) in de rij « totaal cadmium maandgemiddelde » worden in de laatste kolom de woorden « gr Cd/kg Cd » vervangen door de woorden « g Cd/kg verwerkt Cd » ;

2° in punt 55, b), worden in de rij « totaal cadmium maandgemiddelde » in de laatste kolom de woorden « gr Cd/kg Cd » vervangen door de woorden « g Cd/kg verwerkt Cd ».

Art. 55. In bijlage 5.51.3 van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 2004, worden de volgende wijzigingen en correcties van errata aangebracht :

1° in deel 1, A, wordt punt 6°, 7° en 8° hernoemd tot punt b), c) en d) ;

2° in deel 4 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

a) in punt 2.1, zesde lid, moeten de woorden « 2° :virus » gelezen worden als « 2° ij : virus » ;

b) in de lijst van punt 2.2.1 worden de woorden « *Campylobacter pylori* sunsp. *pylori* » vervangen door de woorden « *Campylobacter pylori* subsp. *pylori* »;

c) in de lijst van punt 2.3.1 worden onder « *Xanthomonas hortorum* » de woorden « (précéd./vroeger *Xanthomonas campestris* pV. — vitians type B) » vervangen door de woorden « (vroeger *Xanthomonas campestris* pV. — vitians type B) ».

Art. 56. In bijlage 5.51.4, deel 4, punt 4.1.4, van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 2004, worden de volgende correcties van errata aangebracht :

1° de twaalf zinnen volgend op de zin « Voor deze specifieke activiteit worden de maatregelen met betrekking tot de werkpraktijken als volgt nader omschreven of aangevuld. » moeten gelezen worden met een opsommingnummer toegevoegd als volgt :

a) in de eerste zin worden de woorden « De toegang » vervangen door de woorden « 1° De toegang »;

b) in de tweede zin worden de woorden « Het laboratorium » vervangen door de woorden « 2° Het laboratorium »;

c) in de derde zin worden de woorden « Er is een zeer goede opleiding » vervangen door de woorden « 3° Er is een zeer goede opleiding »;

d) in de vierde zin worden de woorden « Basisregels voor hygiëne » vervangen door de woorden « 4° Basisregels voor hygiëne »;

e) in de vijfde zin worden de woorden « Er moet routinematig » vervangen door de woorden « 5° Er moet routinematig »;

f) in de zesde zin worden de woorden « Bij elke manipulatie van BSE » vervangen door de woorden « 6° Bij elke manipulatie van BSE »;

g) in de zevende zin worden de woorden « Huidletsels » vervangen door de woorden « 7° Huidletsels »;

h) in de achtste zin worden de woorden « Bescherming van ogen » vervangen door de woorden « 8° Bescherming van ogen »;

i) in de negende zin worden de woorden « Ongecontroleerd spatten » vervangen door de woorden « 9° Ongecontroleerd spatten »;

j) in de tiende zin worden de woorden « Gebruik van scherpe voorwerpen » vervangen door de woorden « 10° Gebruik van scherpe voorwerpen »;

k) in de elfde zin worden de woorden « Alle ongevallen » vervangen door de woorden « 11° Alle ongevallen »;

l) in de twaalfde zin worden de woorden « Speciale decontaminatie » vervangen door de woorden « 12° Speciale decontaminatie »;

2° de zes zinnen volgend op de zin « Buiten de inactivatiemethodes als zodanig moeten bij ontsmetting ook de volgende voorzorgsmaatregelen in acht genomen worden » moeten gelezen worden met een opsommingnummer toegevoegd als volgt :

a) in de eerste zin worden de woorden « Materiaal en instrumenten » vervangen door de woorden « 1° Materiaal en instrumenten »;

b) in de tweede zin worden de woorden « Met BSE besmet materiaal » vervangen door de woorden « 2° Met BSE besmet materiaal »;

c) in de derde zin worden de woorden « De autoclaaf » vervangen door de woorden « 3° De autoclaaf »;

d) in de vierde zin worden de woorden « Werkoppervlakken » vervangen door de woorden « 4° Werkoppervlakken »;

e) in de vijfde zin worden de woorden « Voor verwijdering van afval » vervangen door de woorden « 5° Voor verwijdering van afval »;

f) in de zesde zin worden de woorden « Het al dan niet geïnactiveerd » vervangen door de woorden « 6° Het al dan niet geïnactiveerd ».

HOOFDSTUK V. — Slotbepalingen

Art. 57. § 1. De meldingen van inrichtingen van klasse 3, mededelingen van veranderingen, vergunningsaanvragen en meldingen van overnames die vóór de datum van inwerkingtreding van dit besluit werden ingediend met toepassing van titel I van het VLAREM, worden afgehandeld volgens de procedure die van toepassing was op het ogenblik dat ze werden ingediend.

§ 2. Voor de inrichtingen die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit besluit in bedrijf gesteld zijn en die onder de toepassing vallen van een nieuwe of gewijzigde (sub)rubriek van de indelingslijst, moet geen milieuvergunningaanvraag overeenkomstig artikel 38, § 1, worden ingediend, als diezelfde inrichting al vergunningsplichtig was op basis van de indelingslijst die van toepassing was vóór de inwerkingtreding van dit besluit. In dat geval blijft de lopende milieuvergunning onverminderd geldig.

Art. 58. In afwijking van artikel 3.2.1.2, § 2, van titel II van het VLAREM worden de voorwaarden uit lopende milieuvergunningen, die strenger zijn dan de voorschriften van dit besluit van rechtswege opgeheven voor wat de milieuvoorwaarden betreft die als gevolg van de toepassing van de subrubriek 59,3,1° van de indelingslijst waren opgelegd, en dit met ingang van de datum van opheffing van deze subrubriek door artikel 10, 40°.

Art. 59. De bepalingen van dit besluit treden in werking de eerste dag van de tweede maand die volgt op de datum van de bekendmaking ervan in het *Belgisch Staatsblad*.

Art. 60. De Vlaamse minister, bevoegd voor het leefmilieu, is belast met de uitvoering van dit besluit.

Brussel, 12 mei 2006.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Y. LETERME

De Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur,
K. PEETERS

Bijlage I

« BIJLAGE 2BIS

WATERVOERENDE LAGEN

HYDROGEOLOGISCHE CODERING VAN DE ONDERGROND VAN VLAANDEREN

(HCOV-CODERING)

HOOFDEENHEID		SUB-EENHEID		BASISEENHEID			
0000	ONBEPaald						
0100	Q U A R T A I R E A Q U I F E R S Y S T E M E N	0110	Ophogingen				
		0120	Duinen				
		0130	Polderafzettingen	0131	Kleiige polderafzettingen van de kustvlakte		
				0132	Kleiige polderafzettingen van het Meetjesland		
				0133	Kleiige polderafzettingen van Waasland-Antwerpen		
				0134	Zandige kreekruigen		
				0135	Veen-kleiige poelgronden		
		0140	Alluviale deklagen				
		0150	Deklagen	0151	Zandige deklagen		
				0152	Zand-lemige deklagen		
				0153	Lemige deklagen		
				0154	Kleiige deklagen		
		0160	Pleistocene afzettingen	0161	Pleistoceen van de Kustvlakte		
				0162	Pleistoceen van de Vlaamse Vallei		
				0163	Pleistoceen van de rivieralleien		
		0170	Maas- en Rijnafzettingen	0171	Afzettingen Hoofdterras		
				0172	Afzettingen Tussenterrassen		
0173	Afzettingen Maasvlakte						

Tabel (vervolg): Hydrogeologische Codering van de Ondergrond van Vlaanderen

HOOFDEENHEID		SUB-EENHEID		BASISEENHEID	
0200	K E M P E N S A Q U I F E R S Y S T E M	0210	Kiezeloolietformatie ten noorden van Feldbiss	0211	Zandige eenheid boven de Brunssum I-klei
				0212	Brunssum I-klei
				0213	Zand van Pey
				0214	Brunssum II-klei
				0215	Zand van Waubach
		0220	Klei-zand-complex van de Kempen	0221	Klei van Turnhout
				0222	Zand van Beerse
				0223	Klei van Rijkevorsel
		0230	Pleistoceen en Pliocene Aquifer	0231	Zanden van Brasschaat en/of Merksplas
				0232	Zand van Mol
				0233	Zandige top van Lillo
				0234	Zand van Poederlee en/of zandige top van Kasterlee
		0240	Pliocene kleiige laag	0241	Kleiig deel van Lillo en/of van de overgang Lillo-Kattendijk
				0242	Kleiige overgang tussen de zanden van Kasterlee en Diest
		0250	Mioceen Aquifersysteem	0251	Zand van Kattendijk en/of onderste zandlaag van Lillo
				0252	Zand van Diest
				0253	Zand van Bolderberg
				0254	Zanden van Berchem en/of Voort
0255	Klei van Veldhoven				
0256	Zand van Eigenbilzen				

Tabel (vervolg): Hydrogeologische Codering van de Ondergrond van Vlaanderen

HOOFDEENHEID		SUB-EENHEID		BASISEENHEID			
0300	BOOM AQUITARD			0301	Kleilig deel van Eigenbilzen		
				0302	Klei van Putte		
				0303	Klei van Terhagen		
				0304	Klei van Belsele-Waas		
0400	O L I G O C E E N A Q U I F E R S Y S T E M	0410	Zand van Kerniel	Zand van Kerniel			
		0420	Klei van Kleine-Spouwen	Klei van Kleine-Spouwen			
		0430	Ruisbroek-Berg Aquifer	0431	Zand van Berg		
				0432	Zand van Kerkom		
				0433	Kleilig zand van Oude Biezen		
				0434	Zand van Boutersem		
				0435	Zand van Ruisbroek		
				0436	Zand van Wintham		
				0440	Tongeren Aquitard	0441	Klei van Henis
				0442	Klei van Watervliet		
		0450	Onder-Oligoceen Aquifersysteem	0451	Zand van Neerrepen		
				0452	Zand-klei van Grimmertingen		
				0453	Kleilig zand van Bassevelde		

Tabel (vervolg): Hydrogeologische Codering van de Ondergrond van Vlaanderen

HOOFDEENHEID		SUB-EENHEID		BASISEENHEID	
0500	BARTOON AQUITARD- SYSTEEM			0501	Klei van Onderdijke
				0502	Zand van Buisputten
				0503	Klei van Zomergem
				0504	Zand van Onderdaele
				0505	Kleien van Ursel en/of Asse
0600	LEDO PANISELIAAN BRUSSELIAAN AQUIFERSYSTEEM	0610	Wemmel-Lede Aquifer	0611	Zand van Wemmel
				0612	Zand van Lede
		0620	Zand van Brussel	Zand van Brussel	
		0630	Afzettingen van het Boven- Paniseliaan	0631	Zanden van Aalter en/of Oedelem
				0632	Zandige klei van Beernem
0640	Zandige afzettingen van het Onder-Paniseliaan	Zand van Vlierzele en/of Aalterbrugge			
0700	PANISELIAAN AQUITARD			0701	Klei van Pittem
				0702	Klei van Merelbeke
0800	IEPERIAAN AQUIFER			Zand van Egem en/of Mont- Panisel	

Tabel (vervolg): Hydrogeologische Codering van de Ondergrond van Vlaanderen

HOOFDEENHEID		SUB-EENHEID		BASISEENHEID			
0900	IEPERIAAN AQUITARD- SYSTEEM	0910	Silt van Kortemark	Silt van Kortemark			
		0920	Afzettingen van Kortrijk	0921	Klei van Aalbeke		
				0922	Klei van Moen		
				0923	Zand van Mons-en-Pévèle		
				0924	Klei van Saint-Maur		
				0925	Klei van Mont-Héribu		
1000	P A L E O C E E N A Q U I F E R S Y S T E E M	1010	Landeniaan Aquifersysteem	1011	Zand van Knokke		
				1012	Zandige afzettingen van Loksbergen en/of Dormaal		
				1013	Zand van Grandglise		
				1014	Kleilig deel van Lincet		
				1015	Versteend deel van Lincet		
		1020	Landeniaan en Heersiaan Aquitard	1021	Kleiige afzetting van Halen		
				1022	Klei van Waterschei		
				1023	Slecht doorlatend deel van de Mergels van Gelinden		
		1030	Heersiaan en Opglabeek Aquifersysteem	1031	Doorlatend deel van de Mergels van Gelinden		
				1032	Zand van Orp		
				1033	Zand van Eisden		
						1034	Klei van Opoeteren
						1035	Zand van Maasmechelen

Tabel (vervolg): Hydrogeologische Codering van de Ondergrond van Vlaanderen

HOOFDEENHEID		SUB-EENHEID		BASISEENHEID	
1100	KRIJTB AQUIFERSYSTEEM	1110	Krijt Aquifer	1111	Kalksteen van Houthem
				1112	Tufkrijt van Maastricht
				1113	Krijt van Gulpen
		1120	Afzettingen van Vaals	Smectiet van Herve	
		1130	Zand van Aken	Zand van Aken	
		1140	Turoonmergels op Massief van Brabant		
		1150	Wealdiaan		
1200	JURA - TRIAS PERM	1210	Jura		
		1220	Trias		
		1230	Perm		
1300	SOKKEL	1310	Boven-Carboon "Steenkoolterrein en -lagen"		
		1320	Kolenkalk		
		1330	Devoon		
		1340	Cambro-Siluur Massief van Brabant		

».

Gezien om gevoegd te worden bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 mei 2006 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning en van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne ter doorvoering van correcties van errata en verdere omzetting van EG-regelgeving Brussel, 12 mei 2006

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Y. LETERME

De Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur

K. PEETERS

Bijlage II

« BIJLAGE 6.

INRICHTINGEN ALS BEDOELD IN VLAREM-INDELINGSRUBRIEK 17.2

(bijlage I bij de EG-richtlijn 96/82/EG van 9 december 1996 betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken, zoals die is gewijzigd door de EG-richtlijn 2003/105/EG van 16 december 2003)

INLEIDING

1° Deze bijlage handelt over de aanwezigheid van gevaarlijke stoffen in een inrichting, zoals omschreven in artikel 7 van titel I van Vlarem, en stelt de toepassing van artikel 8 ervan vast.

2° Mengsels en preparaten worden behandeld als zuivere stoffen, mits zij binnen de in deel 2, voetnoot 1, vermelde concentratiegrenzen blijven welke aan de hand van hun eigenschappen krachtens de desbetreffende richtlijn en/of de meest recente aanpassing daarvan aan de technische vooruitgang zijn vastgesteld, tenzij specifiek een samenstellingspercentage of een andere beschrijving wordt gegeven.

3° De onderstaande drempelwaarden gelden per inrichting.

4° De voor de toepassing van de artikelen in aanmerking te nemen hoeveelheden zijn de maximumhoeveelheden die op enig moment aanwezig zijn of kunnen zijn. Gevaarlijke stoffen die slechts in hoeveelheden van 2 % of minder van de vermelde drempelwaarde in een inrichting aanwezig zijn, worden bij de berekening van de totale aanwezige hoeveelheden buiten beschouwing gelaten, indien zij zich op een zodanige plaats in de inrichting bevinden dat deze niet de oorzaak van een zwaar ongeval elders op het bedrijfsterrein kan zijn.

5° De in deel 2, voetnoot 4, vermelde regels voor het optellen van gevaarlijke stoffen of categorieën gevaarlijke stoffen zijn eventueel van toepassing.

6° In deze richtlijn wordt onder een gas een stof verstaan die bij een temperatuur van 20 °C een absolute dampspanning van ten minste 101,3 kPa heeft.

7° In deze richtlijn wordt onder een vloeistof een stof verstaan die niet als gas gedefinieerd is en die bij een temperatuur van 20 °C en een standaarddruk van 101,3 kPa niet in vaste toestand is.

DEEL 1

Met name genoemde stoffen

Wanneer een in deel I genoemde stof of groep stoffen ook in een categorie van deel 2 valt, moeten de in deel 1 vermelde drempelwaarden worden gehanteerd.

Kolom 1	Kolom 2	Kolom 3
Gevaarlijke stof	Drempelwaarde (in ton) voor de toepassing van :	
	VLAREM-rubriek 17.2.1	VLAREM-rubriek 17.2.2
Ammoniumnitraat (zie noot 1)	5 000	10 000
Ammoniumnitraat (zie noot 2)	1 250	5 000
Ammoniumnitraat (zie noot 3)	350	2 500
Ammoniumnitraat (zie noot 4)	10	50
Kaliumnitraat (zie noot 5)	5 000	10 000
Kaliumnitraat (zie noot 6)	1 250	5 000
Diarseenpentoxide, arseen (V)zuur, en/of zouten daarvan	1	2
Diarseentrioxide, arseen(III)zuur en/of zouten daarvan		0,1
Broom	20	100
Chloor	10	25
Inhaleerbare poedervormige nikkelverbindingen (nikkel-monoxide, nikkeldioxide, nikkelsulfide, tri-nikkeldisulfide, dinikkeltrioxide)		1
Ethyleenimine	10	20
Fluor	10	20
Formaldehyde (concentratie ≥ 90 %)	5	50
Waterstof	5	50
Zoutzuur (vloeibaar gas)	25	250
Loodalkylen	5	50
Zeer licht ontvlambare vloeibare gassen (inclusief LPG) en aardgas	50	200
Acetyleen	5	50
Ethyleenoxide	5	50
Propyleenoxide	5	50
Methanol	500	5 000
poedervormige 4,4-methyleenbis (2-chlooraniline) en/of zouten daarvan		0,01

Kolom 1	Kolom 2	Kolom 3
Gevaarlijke stof	Drempelwaarde (in ton) voor de toepassing van :	
	VLAREM-rubriek 17.2.1	VLAREM-rubriek 17.2.2
Methylisocynaat		0,15
Zuurstof	200	2 000
Tolueendiisocynaat	10	100
Carbonylchloride (fosgeen)	0,3	0,75
Arseentrihydride (arsine)	0,2	1
Fosfortrihydride (fosfine)	0,2	1
Zwavelchloride	1	1
Zwaveltrioxide	15	75
Polychloordibenzofuranen en polychloordibenzo-dioxinen (inclusief TCDD uitgedrukt in TCDD-equivalent)		0,001
De volgende CARCINOGENEN in concentraties van meer dan 5 gewichtspercenten : -4-aminobifenyl en/of de zouten daarvan, benzotrichloride, benzidine en/of de zouten daarvan, di(chloormethyl)-ether, chloormethylether, 1,2-dibroommetaan, diethylsulfaat, dimethylsulfaat, dimethylcarbamoylechloride, 1,2-dibroom-3-chloorpropaan, 1,2-dimethylhydrazine, dimethylnitrosamine, hexamethylfosforzuurtriamide, hydrazine, 2-naftylamine en/of de zouten daarvan, 4-nitrodifenyl en 1,3 propaansulton	0,5	2
Aardolieproducten : a) benzines en nafta's b) petroleum (met inbegrip van kerosines en luchtvaartbrandstoffen) c) gasoliën (met inbegrip van diesel, huisbrandolie en gasolie mengstromen)	2 500	25 000

VOETNOTEN

1. Ammoniumnitraat (5 000/10 000) : meststoffen die in staat zijn tot zelfonderhoudende ontleding

Dit is van toepassing op gemengde/samengestelde ammoniumnitraatmeststoffen (een gemengde/samengestelde meststof bevat ammoniumnitraat met fosfaat en/of kaliumcarbonaat) waarin het stikstofgehalte afkomstig van het ammoniumnitraat

a) 15,75 (1) — 24,5 (2) gewichtsprocent of minder is en die niet meer dan 0,4 % in totaal aan brandbare/organische stoffen bevatten of die voldoen aan de voorschriften van bijlage II van Richtlijn 80/876/EEG,

b) 15,75 (3) gewichtsprocent of minder en een onbepaalde hoeveelheid brandbare stoffen, en die in staat zijn tot zelfonderhoudende ontleding overeenkomstig de VN-goottest (zie United Nations Recommendations on the Transport of Dangerous Goods : Manual of Tests and Criteria, Part III, sub-section 38.2) (Aanbevelingen van de Verenigde Naties inzake het vervoer van gevaarlijke goederen : Handboek beproevingen en criteria, deel III, onderafdeling 38.2).

2. Ammoniumnitraat (1 250/5 000) : meststofkwaliteit

Dit is van toepassing op enkelvoudige ammoniumnitraatmeststoffen en op gemengde/samengestelde ammoniumnitraatmeststoffen waarin het stikstofgehalte afkomstig van het ammoniumnitraat

a) hoger is dan 24,5 gewichtsprocent, met uitzondering van mengsels van ammoniumnitraat en dolomiet, kalksteen en/of calciumcarbonaat met een zuiverheidsgraad van ten minste 90 %,

b) hoger is dan 15,75 gewichtsprocent voor mengsels van ammoniumnitraat en ammoniumsulfaat,

c) hoger is dan 28 (4) gewichtsprocent voor mengsels van ammoniumnitraat en dolomiet, kalksteen en/of calciumcarbonaat met een zuiverheidsgraad van ten minste 90 %, en die voldoen aan de voorschriften van bijlage II bij Richtlijn 80/876/EEG.

3. Ammoniumnitraat (350/2 500) : technisch zuivere stof

Dit is van toepassing op

a) ammoniumnitraat en ammoniumnitraatpreparaten waarin het stikstofgehalte, afkomstig van het ammoniumnitraat,

— gelegen is tussen 24,5 en 28 gewichtsprocent en die maximaal 0,4 % aan brandbare stoffen bevatten,

— hoger is dan 28 gewichtsprocent en die maximaal 0,2 % aan brandbare stoffen bevatten,

b) waterige ammoniumnitraatoplossingen met een ammoniumnitraatconcentratie van meer dan 80 gewichtsprocent.

4. Ammoniumnitraat (10/50) : « off-specs-materiaal » en meststoffen die niet voldoen aan de eisen van de detonatietest

Dit is van toepassing op :

a) afgekeurd materiaal afkomstig uit het fabricageproces en op ammoniumnitraat en ammoniumnitraatpreparaten, enkelvoudige ammoniumnitraatmeststoffen en gemengde/samengestelde ammoniumnitraatmeststoffen als bedoeld in de voetnoten 2 en 3, die van de eindgebruiker zijn of worden geretourneerd aan een fabrikant, een installatie voor tijdelijke opslag of een herverwerkingsinstallatie voor herverwerking, recycling of behandeling met het oog op een veilig gebruik omdat de stoffen niet langer voldoen aan de specificaties van de voetnoten 2 en 3,

b) meststoffen als bedoeld in de voetnoot 1, eerste streepje, en voetnoot 2 die niet voldoen aan de voorschriften van bijlage II bij Richtlijn 80/876/EEG.

5. Kaliumnitraat (5 000/10 000) : samengestelde meststoffen op basis van kaliumnitraat bestaande uit kaliumnitraat in de vorm van prills of granules.

6. Kaliumnitraat (1 250/5 000) : samengestelde meststoffen op basis van kaliumnitraat bestaande uit kaliumnitraat in kristalvorm.

7. Polychloordibenzofuranen en polychloordibenzodioxinen

De hoeveelheden polychloordibenzofuranen en polychloordibenzodioxinen worden berekend aan de hand van de volgende wegingsfactoren :

International Toxic Equivalent (ITEF) for the congeners of concern (NATO/CCMS)			
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeDD	0,5	2,3,4,7,8-PeCDF	0,5
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,05
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,6,7,8-HxCDD		1,2,3,7,8,9-HxCDF	
1,2,3,7,8,9-HxCDD		1,2,3,6,7,8-HxCDF	
		2,3,4,6,7,8-HxCDF	
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	
OCDD	0,001	OCDF	0,001

(T = tetra, P = penta, Hx = hexa, HP = hepta, O = octa)

DEEL 2

Categorieën stoffen en preparaten die niet uitdrukkelijk in deel 1 worden genoemd

Kolom 1		Kolom 2	Kolom 3
Gevaarlijke stof		Drempelwaarde (in ton) voor de toepassing van :	
		VLAREM-rubriek 17.2.1	VLAREM-rubriek 17.2.2
1.	ZEER GIFTIG	5	20
2.	GIFTIG	50	200
3.	OXIDEREND	50	200
4.	ONTPLOFBAAR (zie voetnoot 2) wanneer de stof, het preparaat of het voorwerp onder VN/ADR-subklasse 1.4 valt	50	200
5.	ONTPLOFBAAR (zie voetnoot 2) wanneer de stof, het preparaat of het voorwerp onder één of meer van de VN/ADR-subklassen 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 en 1.6, dan wel onder waarschuwingzin R 2 of R 3 valt	10	50
6.	ONTVLAMBAAR (als de stof of het preparaat voldoet aan de in voetnoot 3 a) vermelde definitie)	5 000	50 000
7a.	LICHT ONTVLAMBAAR (als de stof of het preparaat voldoet aan de in voetnoot 3 b) 1 vermelde definitie°)	50	200
7b.	LICHT ONTVLAMBAARE VLOEISTOFFEN (als de stof of het preparaat voldoet aan de in voetnoot 3 b) 2 vermelde definitie)	5 000	50 000
8.	ZEER LICHT ONTVLAMBAAR (als de stof of het preparaat voldoet aan de in voetnoot 3 c) vermelde definitie)	10	50
9.	GEVAARLIJK VOOR HET MILIEU, waarschuwingzinnen :		
	i) R50 : « Zeer giftig voor in het water levende organismen » (inclusief R50/53)	100	200
	ii) R 51/53 : « Giftig voor in het water levende organismen; kan in het aquatisch milieu op lange termijn schadelijke effecten veroorzaken »	200	500

Kolom 1		Kolom 2	Kolom 3
Gevaarlijke stof		Drempelwaarde (in ton) voor de toepassing van :	
		VLAREM-rubriek 17.2.1	VLAREM-rubriek 17.2.2
10.	IEDERE INDELING die niet valt onder de bovenstaande in combinatie met de volgende waarschuwingssinnen :		
	i) R14 — reageert heftig in contact met water (inclusief R 14/15)	100	500
	ii) R29 — vormt giftig gas in contact met water	50	200

VOETNOTEN

1. Stoffen en preparaten worden ingedeeld volgens de volgende richtlijnen en de meest recente aanpassing daarvan aan de technische vooruitgang :

Richtlijn 67/548/EEG van de Raad van 27 juni 1967 betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen (5),

Richtlijn 1999/45/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 mei 1999 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke preparaten(6)

Voor stoffen en preparaten die niet volgens één van de bovenstaande richtlijnen als gevaarlijk zijn ingedeeld, bijvoorbeeld afvalstoffen, maar in een inrichting aanwezig zijn of kunnen zijn en onder de in de inrichting heersende omstandigheden gelijkwaardige eigenschappen hebben of kunnen hebben wat de mogelijkheden van een zwaar ongeval betreft, worden de procedures voor de voorlopige indeling overeenkomstig het desbetreffende artikel van de toepasselijke richtlijn gevolgd.

Voor stoffen en preparaten die zodanige eigenschappen hebben dat ze op verscheidene wijzen kunnen worden ingedeeld, is in het kader van deze richtlijn de laagste drempelwaarde van toepassing. Wat evenwel de toepassing van de in voetnoot 4 bedoelde sommatieregel betreft, wordt altijd de drempelwaarde gebruikt welke met de indeling in kwestie overeenkomt.

Voor de toepassing van deze richtlijn stelt de Commissie een lijst op van stoffen die in overeenstemming met Richtlijn 67/548/EEG bij geharmoniseerd besluit in de bovenstaande categorieën zijn ingedeeld; zij werkt deze lijst geregeld bij.

2. Onder « ontplofbare stof » wordt verstaan :

a) een stof of preparaat die (dat) ontploffingsgevaar oplevert door schok, wrijving, vuur of andere ontstekings-oorzaken (waarschuwingsszin R 2),

b) een stof of preparaat die (dat) ernstig ontploffingsgevaar oplevert door schok, wrijving, vuur of andere ontstekingsoorzaken (waarschuwingsszin R 3), of

c) een stof, preparaat of voorwerp van klasse 1 van de Europese Overeenkomst betreffende het internationale vervoer van gevaarlijke goederen over de weg (VN/ADR), gesloten op 30 september 1957, zoals gewijzigd, als omgezet bij Richtlijn 94/55/EG van de Raad van 21 november 1994 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake het vervoer van gevaarlijke goederen over de weg (7)

Deze definitie strekt zich uit tot pyrotechnische stoffen, die voor de toepassing van deze richtlijn omschreven worden als stoffen (of mengsels van stoffen) die tot doel hebben warmte, licht, geluid, gas of rook dan wel een combinatie van dergelijke verschijnselen te produceren door middel van zichzelf onderhoudende exotherme chemische reacties. Wanneer een stof of preparaat zowel onder de VN/ADR-indeling als onder waarschuwingsszin R 2 of R 3 valt, prevaleert de VN/ADR-indeling boven die van de waarschuwingssinnen.

Stoffen en voorwerpen van klasse 1 worden volgens het VN/ADR-indelingsschema ingedeeld in de subklassen 1.1 tot en met 1.6. De subklassen zijn :

— Subklasse 1.1 : « Stoffen en voorwerpen met gevaar voor massa explosie (een massa-explosie is een explosie die praktisch op hetzelfde ogenblik plaatsvindt in nagenoeg de gehele lading) ».

— Subklasse 1.2 : « Stoffen en voorwerpen met gevaar voor scherfwerking, zonder gevaar voor massa-explosie ».

— Subklasse 1.3 : « Stoffen en voorwerpen met gevaar voor brand en met een gering gevaar voor luchtdruk- of scherfwerking of met gevaar voor beide, maar niet met gevaar voor massa-explosie :

a) waarvan de verbranding aanleiding geeft tot een aanzienlijke warmtestraling,

of

b) die één voor één uitbranden, waarbij een geringe luchtdruk- of scherfwerking, of beide optreden ».

— Subklasse 1.4 : « Stoffen en voorwerpen die slechts gering gevaar opleveren indien zij tijdens het vervoer tot ontsteking of inleiding komen. De gevolgen blijven in hoofdzaak beperkt tot het collo en leiden niet tot scherfwerking van enige omvang of reikwijdte. Een van buitenaf inwerkende brand mag niet leiden tot een explosie op praktisch hetzelfde ogenblik van nagenoeg de gehele inhoud van het collo ».

— Subklasse 1.5 : « Zeer weinig gevoelige stoffen met gevaar voor massaexplosie, die zo weinig gevoelig zijn dat er onder normale vervoersomstandigheden een zeer geringe kans bestaat op inleiding of op de overgang van verbranding naar detonatie. Als minimumvoorwaarde geldt dat ze niet mogen exploderen bij de uitwendige brandproef ».

— Subklasse 1.6 : « Extreem weinig gevoelige voorwerpen, zonder gevaar voor massa-explosie. Deze voorwerpen bevatten alleen extreem weinig gevoelige springstoffen en vertonen een verwaarloosbare kans op een onbedoelde inleiding of voortplanting. Het gevaar is beperkt tot de explosie van één enkel voorwerp. ».

Deze definitie behelst ook in voorwerpen aanwezig ontplofbare of pyrotechnische stoffen of preparaten. In het geval van voorwerpen met ontplofbare of pyrotechnische stoffen of preparaten is de hoeveelheid van de stof of het preparaat, indien bekend, bepalend voor de toepassing van deze richtlijn. Indien de hoeveelheid niet bekend is, wordt het gehele voorwerp voor de toepassing van deze richtlijn als ontplofbaar aangemerkt.

3. Onder ONTVLAMBAAR, LICHT ONTVLAMBAAR en ZEER LICHT ONTVLAMBAAR (categorieën 6, 7 en 8) wordt verstaan :

a) ONTVLAMBARE vloeistoffen :

stoffen en preparaten met een vlampunt van minimaal 21° C en maximaal 55° C (waarschuwingszin R10), die blijven branden;

b) LICHT ONTVLAMBARE vloeistoffen :

1. — stoffen en preparaten die warm kunnen worden en tenslotte in contact met de lucht bij de omgevingstemperatuur zonder toevoer van energie vlam kunnen vatten (waarschuwingszin R17);

— stoffen en preparaten die een vlampunt hebben dat lager ligt dan 55° C en die onder druk vloeibaar blijven wanneer onder bepaalde procescondities, zoals hoge druk en hoge temperatuur, gevaar voor een zwaar ongeval kan ontstaan;

2. stoffen en preparaten met een vlampunt dat lager ligt dan 21° C en die niet zeer licht ontvlambaar zijn (waarschuwingszin R11, tweede streepje);

c) zeer licht ontvlambare gassen en vloeistoffen :

1. vloeibare stoffen en preparaten die een vlampunt hebben dat lager ligt dan 0° C en een kookpunt (of in geval van een kooktraject een eerste kookpunt) dat bij normale druk maximaal 35° C is (waarschuwingszin R12, eerste streepje), en

2. gassen die in contact met de lucht bij kamertemperatuur en normale druk ontvlambaar zijn (waarschuwingszin R 12, tweede streepje), ongeacht of zij in gasvormige toestand dan wel in superkritische toestand verkeren, en

3. ontvlambare en licht ontvlambare vloeibare stoffen en preparaten die op een temperatuur worden gehouden die hoger ligt dan hun kookpunt.

4. In het geval van een inrichting waar geen afzonderlijke stoffen of preparaten aanwezig zijn in een hoeveelheid, groter dan of gelijk aan de toepasselijke drempelwaarden, wordt de volgende regel gehanteerd om te bepalen of de inrichting onder de desbetreffende voorschriften van deze richtlijn valt.

Deze richtlijn is van toepassing indien de som $q1/QH1 + q2/QH2 + q3/QH3 + q4/QH4 + q5/QH5 + \dots$ groter is dan of gelijk is aan 1,

waarin qx = de hoeveelheid gevaarlijke stof x (of categorie van gevaarlijke stoffen) die onder deel 1 of deel 2 van deze bijlage valt,

en QHx = de desbetreffende drempelwaarde voor stof of categorie x in kolom 3 van deel 1 of deel 2.

Deze richtlijn is met uitzondering van de artikelen 9, 11 en 13 van toepassing indien de som $q1/QL1 + q2/QL2 + q3/QL3 + q4/QL4 + q5/QL5 + \dots$ groter is dan of gelijk is aan 1, waarin qx = de hoeveelheid van gevaarlijke stof x (of categorie van gevaarlijke stoffen) die onder deel 1 of deel 2 van deze bijlage valt, en QLx = de desbetreffende drempelwaarde voor stof of categorie x in kolom 2 van deel 1 of deel 2.

Deze optellingsregel wordt gebruikt ter beoordeling van de algemeen met toxiciteit, ontvlambaarheid en ecotoxiciteit samenhangende gevaren. De regel moet daarom driemaal worden toegepast :

a) eenmaal voor de optelling van in deel 1 genoemde stoffen en preparaten welke als giftig of zeer giftig zijn ingedeeld, tezamen met stoffen en preparaten die tot categorie 1 of 2 behoren;

b) eenmaal voor de optelling van in deel 1 genoemde stoffen en preparaten die als oxiderend, ontplofbaar, ontvlambaar, licht ontvlambaar of zeer licht ontvlambaar zijn ingedeeld, tezamen met stoffen en preparaten die tot categorie 3, 4, 5, 6, 7a, 7b of 8 behoren;

c) eenmaal voor de optelling van de in deel 1 genoemde en als gevaarlijk voor het milieu ingedeelde stoffen en preparaten (R 50 (met inbegrip van R 50/53) of R 51/53), tezamen met stoffen en preparaten die tot categorie 9) i) of 9) ii) behoren.

De desbetreffende bepalingen van deze richtlijn zijn van toepassing indien het sommeringsresultaat in ten minste één van de drie gevallen groter is dan of gelijk is aan 1. ».

Gezien om gevoegd te worden bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 mei 2006 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning en van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne ter doorvoering van correcties van errata en verdere omzetting van EG-regelgeving

Brussel, 12 mei 2006

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Y. LETERME

De Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur,

K. PEETERS

Nota's

(1) Een stikstofgehalte van 15,75 gewichtsprocent, afkomstig van het ammoniumnitraat, komt overeen met 45 % ammoniumnitraat.

(2) Een stikstofgehalte van 24,5 gewichtsprocent, afkomstig van het ammoniumnitraat, komt overeen met 70 % ammoniumnitraat.

(3) Een stikstofgehalte van 15,75 gewichtsprocent, afkomstig van het ammoniumnitraat, komt overeen met 45 % ammoniumnitraat.

(4) Een stikstofgehalte van 28 gewichtsprocent, afkomstig van het ammoniumnitraat, komt overeen met 80 % ammoniumnitraat.

(5) PB 196 van 16.8.1967, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 807/2003 (PB L 122 van 16.5.2003, blz. 36).

(6) PB L 200 van 30.7.1999, blz. 1. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 2001/60/EG van de Commissie (PB L 226 van 22.8.2001, blz. 5).

(7) PB L 319 van 12.12.1994, blz. 7. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2003/28/EG van de Commissie (PB L 90 van 8.4.2003, blz. 45).

Bijlage III

« BIJLAGE 5.2.4.1.

TOELICHTINGBIJ DE CRITERIA VOOR HET AANVAARDEN VAN AFVALSTOFFEN OP STORTPLAATSEN

Bijlage A

VEILIGHEIDSBEOORDELING VOOR HET AANVAARDEN VAN AFVAL
IN ONDERGRONDSE OPSLAGPLAATSEN

1. VEILIGHEIDSFILOSOFIE VOOR ONDERGRONDSE OPSLAGPLAATSEN : ALLE TYPEN

1.1. Het belang van de geologische barrière

Isolering van afvalstoffen van de biosfeer is het einddoel voor de definitieve verwijdering van afvalstoffen in ondergrondse opslagplaatsen. De afvalstoffen, de geologische barrière en de onderaardse ruimten, met inbegrip van aangelegde structuren, vormen een systeem dat samen met alle andere technische aspecten aan de desbetreffende eisen moet voldoen.

Aan de eisen van de waterkaderrichtlijn (2000/60/EG) kan alleen worden voldaan door aan te tonen dat de installatie op lange termijn veilig is (zie punt 1.2.7). Artikel 11, lid 3, onder *j*), van die richtlijn verbiedt in het algemeen de rechtstreekse lozing van verontreinigende stoffen in het grondwater.

Krachtens artikel 4, lid 1, onder *b*), punt *i*), van diezelfde richtlijn dienen de lidstaten maatregelen te nemen ter voorkoming van de achteruitgang van de toestand van alle grondwaterlichamen.

1.2. Risicobeoordeling voor elke specifieke opslagplaats

De risicobeoordeling vereist de vaststelling van :

- het gevaar (in dit geval de gestorte afvalstoffen),
- de receptoren (in dit geval de biosfeer en mogelijk het grondwater),
- de wegen waarlangs uit het afval afkomstige stoffen de biosfeer kunnen bereiken, en
- de beoordeling van het effect van stoffen die de biosfeer kunnen bereiken.

Aanvaardingscriteria voor ondergrondse opslagplaatsen dienen te worden afgeleid van onder meer een analyse van het opberggesteente, dus er dient te worden aangetoond dat geen van de in bijlage I van de richtlijn afvalstoffen genoemde voorwaarden (met uitzondering van de punten 2, 3, 4 en 5 van die bijlage I) van toepassing zijn.

De aanvaardingscriteria voor ondergrondse opslagplaatsen kunnen alleen met inachtneming van de plaatselijke omstandigheden worden bepaald. Daartoe is het nodig de geschiktheid van de lagen voor de aanleg van een opslagplaats aan te tonen, d.w.z. te beoordelen wat de risico's voor insluiting zijn,

rekening houdend met het totaalsysteem van de afvalstoffen, de aangelegde structuren en onderaardse ruimten en het opberggesteente.

Uitvoering van de risicobeoordeling van de installatie dient te geschieden voor zowel de operationele als de postoperationele fase. Op grond van deze beoordelingen is het mogelijk de vereiste beheersings- en veiligheidsmaatregelen vast te stellen en de aanvaardingscriteria te formuleren.

Er wordt een geïntegreerde prestatiebeoordelingsanalyse gemaakt, bestaande uit de volgende onderdelen :

1. geologische beoordeling,
2. geomechanische beoordeling,
3. hydrogeologische beoordeling,
4. geochemische beoordeling,
5. beoordeling van het effect op de biosfeer,
6. beoordeling van de operationele fase,
7. langetermijnbeoordeling,
8. beoordeling van het effect van alle oppervlaktevoorzieningen ter plaatse.

1.2.1. Geologische beoordeling

Een diepgaand onderzoek naar of grondige kennis van de geologische gesteldheid van een stortplaats is vereist. Dit houdt in onderzoek naar en analyse van de soorten gesteenten, de bodem en de topografie. De geologische beoordeling dient aan te tonen of de stortplaats geschikt is voor ondergrondse opslag. De beoordeling dient ook de locatie, frequentie en structuur van breuken of scheuren in omringende geologische lagen en het mogelijke effect van seismische activiteit op deze structuren te betreffen. Ook dient onderzoek te worden gedaan naar alternatieve locaties voor ondergrondse opslag.

1.2.2. Geomechanische beoordeling

De stabiliteit van de onderaardse ruimten moet worden aangetoond door middel van passende onderzoeken en prognoses. Het gestorte afval dient deel uit te maken van deze beoordeling. De processen dienen op systematische wijze te worden geanalyseerd en gedocumenteerd.

Aangetoond dient te worden :

1. dat tijdens en na de vorming van de onderaardse ruimten geen vervorming in de ruimte zelf of aan het aardoppervlak is te verwachten die afbreuk kan doen aan de exploitatie van de ondergrondse opslagplaats of een weg naar de biosfeer kan verschaffen;
2. dat het draagvermogen van de onderaardse ruimte voldoende is om instorting ervan tijdens de exploitatie te voorkomen;
3. dat het gestorte materiaal de noodzakelijke stabiliteit moet hebben die verenigbaar is met de geomechanische eigenschappen van het opberggesteente.

1.2.3. Hydrogeologische beoordeling

Er is een diepgaand onderzoek naar de hydraulische eigenschappen nodig om het stroompatroon van het grondwater in de omringende lagen te beoordelen op basis van informatie over de hydraulische geleidbaarheid van de gesteentemassa, scheuren en de hydraulische gradiënten.

1.2.4. Geochemische beoordeling

Er is diepgaand onderzoek naar de samenstelling van het gesteente en het grondwater nodig voor een beoordeling van de huidige samenstelling van het grondwater en de mogelijke ontwikkeling daarvan in de tijd, de aard en hoeveelheid van scheuren opvullende mineralen, alsmede een kwantitatieve

mineralogische beschrijving van het opberggesteente. Het effect van variabiliteit op het geochemische systeem dient te worden beoordeeld.

1.2.5. Beoordeling van het effect op de biosfeer

Er is onderzoek nodig naar de biosfeer waarop de ondergrondse opslagplaats effect zou kunnen hebben. Er zijn referentiestudies nodig om plaatselijke natuurlijke achtergrondniveaus van relevante stoffen te definiëren.

1.2.6. Beoordeling van de operationele fase

Voor de operationele fase dient de analyse het volgende aan te tonen :

1. de stabiliteit van de onderaardse ruimten overeenkomstig punt 1.2.2;
2. er is geen onaanvaardbaar risico dat er een route ontstaat van de afvalstoffen naar de biosfeer;
3. er zijn geen onaanvaardbare risico's die van invloed zijn op de exploitatie van de opslagplaats.

Tegelijk met het aantonen van de operationele veiligheid moet een systematische analyse van de exploitatie van de opslagplaats worden gemaakt op basis van specifieke gegevens over de afvalboekhouding, het beheer van de voorziening en het exploitatieplan. Aangetoond dient te worden

dat de afvalstoffen niet op een zodanige chemische of fysische wijze met het gesteente zullen reageren dat de sterkte en dichtheid van het gesteente kunnen worden aangetast en de opslagplaats zelf in gevaar kan worden gebracht. Om deze redenen mogen, naast de krachtens artikel 5, lid 3, van de richtlijn afvalstoffen uitgesloten afvalstoffen, afvalstoffen die onder de opslagomstandigheden (temperatuur, vochtigheid) spontaan kunnen ontbranden, gasvormige producten, vluchtige afvalstoffen en afvalstoffen die afkomstig zijn van inzameling in de vorm van ongeïdentificeerde mengsels niet worden aanvaard.

Nagegaan dient te worden welke specifieke incidenten in de operationele fase kunnen leiden tot het ontstaan van een route tussen de afvalstoffen en de biosfeer. De verschillende typen potentiële operationele risico's dienen in specifieke categorieën te worden ondergebracht. De mogelijke effecten ervan dienen te worden beoordeeld. Aangetoond dient te worden dat er geen onaanvaardbaar risico bestaat dat de opslagplaats zodanig deformeert dat er een verbinding met de biosfeer kan ontstaan.

Er dient te worden gezorgd voor maatregelen voor noodsituaties.

1.2.7. Langetermijnbeoordeling

Teneinde aan de doelstellingen van duurzaam storten te voldoen, moet de risicobeoordeling ook betrekking hebben op de lange termijn. Er dient met zekerheid te worden vastgesteld dat er na beëindiging van de actieve exploitatie van de ondergrondse opslagplaats ook op lange termijn geen routes naar de biosfeer ontstaan.

Ten aanzien van de barrières van de ondergrondse opslaglocatie (bijvoorbeeld de kwaliteit van de afvalstoffen, aangelegde structuren, aanaarding en afdichting van schachten en boorgaten), het gedrag van het opberggesteente, de omringende lagen en de deklaag is een kwantitatieve langetermijnbeoordeling nodig op basis van voor de opslagplaats specifieke gegevens of voldoende voorzichtige veronderstellingen. Daarbij dient rekening te worden gehouden met de geochemische en geohydrologische omstandigheden zoals de grondwaterstroom (zie de punten 1.2.3 en 1.2.4), de doeltreffendheid van de barrière, de natuurlijke binding aan de grond alsmede de uitloging van de gestorte afvalstoffen.

De veiligheid op lange termijn van een ondergrondse opslagplaats dient te worden aangetoond door middel van een veiligheidsbeoordeling. Deze dient een beschrijving te omvatten van de begintoestand op een nauwkeurig omschreven tijdstip (bijvoorbeeld het tijdstip van sluiting) gevolgd door een scenario van belangrijke veranderingen die in de loop van de geologische tijd zijn te verwachten. Ten slotte moeten de gevolgen van het vrijkomen van relevante stoffen uit de ondergrondse opslagplaats worden beoordeeld voor verschillende scenario's waarin rekening wordt gehouden met de mogelijke langetermijnontwikkeling van de biosfeer, de geosfeer en de ondergrondse opslagplaats.

Bij de beoordeling van de langetermijnrisico's van afvalstortplaatsen dient geen rekening te worden gehouden met stutten en de bekleding van de onderaardse ruimten vanwege de beperkte levensduur ervan.

1.2.8. Milieueffectbeoordeling van de oppervlakte-ontvangstfaciliteiten

Hoewel de op de opslaglocatie aanvaarde afvalstoffen wellicht bestemd zijn voor ondergrondse verwijdering, dienen ze alvorens hun eindsbestemming te bereiken aan het oppervlak te worden gelost, getest en mogelijk opgeslagen. De ontvangstfaciliteiten dienen zodanig te worden ontworpen en geëxploiteerd dat schade aan de gezondheid van de mens en het plaatselijke milieu wordt voorkomen. Ze moeten aan dezelfde eisen voldoen als alle andere ontvangstfaciliteiten voor afvalstoffen.

1.2.9. Beoordeling van overige risico's

Ter bescherming van werknemers mogen afvalstoffen alleen in een ondergrondse opslagplaats worden opgeborgen die volledig is gescheiden van mijnbouwactiviteiten. Aanvaarding van afvalstoffen is niet toegestaan als deze gevaarlijke stoffen bevatten of kunnen doen ontstaan die de gezondheid van de mens kunnen schaden, zoals ziektekiemen van besmettelijke ziekten.

2. AANVAARDINGSCRITERIA VOOR ONDERGRONDSE OPSLAGPLAATSEN : ALLE TYPEN

2.1. Uitgesloten afvalstoffen

In het licht van de punten 1.2.1-1.2.8 is het niet toegestaan afvalstoffen die na storting ongewenste fysische, chemische of biologische veranderingen kunnen ondergaan, in ondergrondse opslagplaatsen te aanvaarden. Hierbij gaat het om de volgende afvalstoffen :

- a) afvalstoffen, genoemd in artikel 5, lid 3, van de richtlijn afvalstoffen;
 - b) afvalstoffen en houders die onder de opslagomstandigheden met water of met het opberggesteente kunnen reageren, wat kan leiden tot :
 - een verandering in het volume;
 - het ontstaan van ontvlambare of toxische of explosieve stoffen of gassen; of
 - andere reacties die de operationele veiligheid en/of de integriteit van de geologische barrière kunnen aantasten.
- Afvalstoffen die met elkaar kunnen reageren, moeten worden gedefinieerd en in verenigbaarheidsgroepen worden ingedeeld; de verschillende groepen moeten in de opslagplaats fysiek gescheiden blijven.
- c) afvalstoffen die biologisch afbreekbaar zijn;
 - d) afvalstoffen die een penetrante geur hebben;
 - e) afvalstoffen die een gas-luchtmengsel kunnen voortbrengen dat toxisch of explosief is; dit geldt in het bijzonder voor afvalstoffen die :
 - toxische gasconcentraties teweegbrengen vanwege de partiële druk van hun bestanddelen;
 - bij verzadiging binnen een houder concentraties vormen die hoger zijn dan 10 % van de concentratie die met de onderste explosiegrens overeenkomt;
 - f) afvalstoffen met onvoldoende stabiliteit om aan de geomechanische omstandigheden te beantwoorden;
 - g) afvalstoffen die onder de opslagomstandigheden ontvlambaar zijn of ontvankelijk zijn voor zelfontbranding, gasvormige producten, vluchtige afvalstoffen en afvalstoffen die afkomstig zijn van inzameling in de vorm van ongeïdentificeerde mengsels;

h) afvalstoffen die ziektekiemen van besmettelijke ziekten bevatten of kunnen doen ontstaan (reeds bepaald in artikel 5, lid 3, onder c), van de richtlijn afvalstoffen).

2.2. Lijsten van afvalstoffen die geschikt zijn voor ondergrondse opslagplaatsen

Inerte afvalstoffen, gevaarlijke en niet gevaarlijke afvalstoffen, die niet krachtens 2.1 en 2.2 zijn uitgesloten, kunnen geschikt zijn voor ondergrondse opslagplaatsen.

De lidstaten kunnen lijsten opstellen van afvalstoffen die aanvaardbaar zijn in ondergrondse opslaginstallaties in overeenstemming met de klassen, vermeld in artikel 4 van de richtlijn afvalstoffen.

2.3. Risicobeoordeling van specifieke opslagplaatsen

Aanvaarding van afval op een bepaalde opslagplaats moet worden onderworpen aan een voor die opslagplaats specifieke risicobeoordeling.

De in punt 1.2 beschreven beoordelingen voor de op een ondergrondse opslagplaats te aanvaarden afvalstoffen dienen aan te tonen dat de mate van isolering van de biosfeer aanvaardbaar is. Aan de criteria dient onder opslagomstandigheden te worden voldaan.

2.4. Aanvaardbaarheidsvoorwaarden

Afvalstoffen mogen alleen worden opgeborgen in een ondergrondse opslagplaats die volledig is gescheiden van mijnbouwactiviteiten.

Afvalstoffen die met elkaar kunnen reageren, moeten worden gedefinieerd en in categorieën worden ingedeeld; de verschillende categorieën moeten in de opslagplaats fysiek gescheiden blijven.

3. AANVULLENDE OVERWEGINGEN : ZOUTMIJNEN

3.1. Belang van de geologische barrière

In de veiligheidsfilosofie voor zoutmijnen vervult het gesteente dat de afvalstoffen omgeeft, een dubbele rol :

- het fungeert als opberggesteente waarin de afvalstoffen worden ingekapseld.
- samen met de boven- en onderliggende ondoordringbare gesteentelagen (bijvoorbeeld anhydriet) werkt het gesteente als een geologische barrière, die is bedoeld om te voorkomen dat grondwater in de stortplaats binnendringt en om waar nodig te voorkomen dat vloeistoffen of gassen uit het opslaggebied ontsnappen. Schachten of boorgaten die door de geologische barrière heen gaan, moeten tijdens de exploitatie zijn afgedicht om binnendringing van water te voorkomen en moeten na beëindiging van de exploitatie van de stortplaats hermetisch worden afgesloten. Als de winning van mineralen langer doorgaat dan de exploitatie van de stortplaats, moet het stortgebied na beëindiging van de exploitatie worden afgedicht met een hydraulisch ondoordringbare dam die dient te worden gebouwd aan de hand van de berekende hydraulische bedrijfsdruk die met de diepte overeenkomt, zodat water dat in de nog geëxploiteerde mijn sijpelt, niet in het stortgebied kan doordringen.
- bij opslag in zoutmijnen wordt ervan uitgegaan dat het zout volledige insluiting biedt. De afvalstoffen zullen alleen met de biosfeer in contact komen bij een calamiteit of een gebeurtenis in de geologische tijd, zoals een aardverschuiving of erosie (bijvoorbeeld ten gevolge van het stijgen van de zeespiegel).

De kans dat de afvalstoffen tijdens de opslag veranderen, moet gering zijn. De gevolgen van dergelijke rampscenario's moeten in aanmerking worden genomen.

3.2. Langetermijnbeoordeling

Het aantonen van de veiligheid op lange termijn van de ondergrondse opslag in zoutgesteente dient voornamelijk te geschieden door het aanwijzen van zoutgesteente als de barrière. Zoutgesteente voldoet aan de eis dat het ondoordringbaar is voor gassen en vloeistoffen, dat het in staat is de afvalstoffen vanwege zijn convergente gedrag te omsluiten en dat het de afvalstoffen aan het einde van het transformatieproces geheel afsluit.

Het convergente gedrag van het zoutgesteente is derhalve niet in tegenspraak met de eis dat de onderaardse ruimten tijdens de exploitatiefase stabiel moeten zijn. De stabiliteit is van belang om de operationele veiligheid te waarborgen en de integriteit van de geologische barrière voor onbepaalde tijd te handhaven, zodat de biosfeer blijvend wordt beschermd. De afvalstoffen moeten permanent van de biosfeer worden geïsoleerd. Gecontroleerde verzakking van de deklaag of andere defecten die na verloop van lange tijd optreden, zijn alleen aanvaardbaar als kan worden aangetoond dat zich uitsluitend breukvrije transformaties zullen voordoen, dat de integriteit van de geologische barrière gehandhaafd blijft en dat er geen routes ontstaan waarlangs water in contact kan komen met de afvalstoffen of waarlangs afvalstoffen of bestanddelen ervan naar de biosfeer kunnen migreren.

4. AANVULLENDE OVERWEGINGEN : HARD GESTEENTE

Diepe opslag in hard gesteente wordt hier gedefinieerd als ondergrondse opslag op een diepte van enkele honderden meters, waarbij hard gesteente verschillende soorten stollingsgesteenten omvat zoals graniet of gneis, en ook sedimentgesteente zoals kalksteen en zandsteen kan omvatten.

4.1. Veiligheidsfilosofie

Diepe opslag in hard gesteente is een geschikte manier om te voorkomen dat toekomstige generaties met de verantwoordelijkheid voor de afvalstoffen worden belast, aangezien de opslagplaats een zodanige constructie dient te hebben dat deze passief is en geen onderhoud behoeft. Bovendien mag de constructie terugwinning van de afvalstoffen of de mogelijkheid tot het nemen van corrigerende maatregelen in de toekomst niet in de weg staan. Voorts dient de opslagplaats zo te zijn ontworpen, dat negatieve milieueffecten of mogelijke problemen die het resultaat zijn van de activiteiten van de huidige generatie, niet op toekomstige generaties worden afgewenteld.

Het hoofduitgangspunt van de veiligheidsfilosofie ten aanzien van de ondergrondse opslag van afvalstoffen is isolatie van de afvalstoffen van de biosfeer, alsmede natuurlijke binding aan de grond van verontreinigende stoffen die uit het afval weglekken. Voor sommige typen gevaarlijke stoffen en afvalstoffen is de noodzaak gebleken om de samenleving en het milieu te beschermen tegen voortdurende blootstelling gedurende lange perioden. Een lange periode betekent enkele duizenden jaren. Diepe opslag van afvalstoffen in hard gesteente kan inderdaad zulk een beschermingsniveau bieden. Deze opslag kan plaatsvinden in een voormalige mijn, waar de mijnbouwactiviteiten zijn beëindigd, of in een nieuwe opslaginstallatie.

In geval van opslag in hard gesteente is totale insluiting niet mogelijk. In dat geval moet een ondergrondse opslagplaats zodanig worden geconstrueerd, dat natuurlijke binding aan de grond in de omringende lagen de effecten van verontreinigende stoffen dermate opvangt, dat deze geëconomiseerbare negatieve effecten hebben op het milieu. Dit betekent dat het vermogen van de directe omgeving om verontreinigende stoffen af te zwakken en af te breken de aanvaardbaarheid van het vrijkomen van stoffen uit een dergelijke installatie zal bepalen.

Aan de eisen van de waterkaderrichtlijn van de EU (2000/60/EG) kan alleen worden voldaan door aan te tonen dat de installatie op lange termijn veilig is (zie punt 1.2.7). De beoordeling van een systeem voor diepe opslag dient op holistische wijze te geschieden, rekening houdend met de coherente functie van verschillende onderdelen van het systeem. Bij diepe opslag in hard gesteente zullen de afvalstoffen onder de grondwaterspiegel liggen. Artikel 11, lid 3, onder j), van de richtlijn verbiedt in het algemeen de rechtstreekse lozing van verontreinigende stoffen in het grondwater.

Krachtens artikel 4, lid 1, onder *b*), punt *i*), van diezelfde richtlijn dienen de lidstaten maatregelen te nemen ter voorkoming van de achteruitgang van de toestand van alle grondwaterlichamen. Voor diepe opslag in hard gesteente wordt aan deze eis voldaan door te voorkomen dat lozings van gevaarlijke stoffen uit de opslagplaats de biosfeer en de voor de biosfeer toegankelijke bovenste delen van het grondwatersysteem bereiken in hoeveelheden of concentraties die schadelijke effecten zullen hebben. Daarom is een beoordeling van de waterstroombanen naar en in de biosfeer nodig.

Het effect van variabiliteit op het geohydraulische systeem dient te worden beoordeeld.

Bij diepe opslag in hard gesteente kan gasvorming optreden ten gevolge van aantasting van afvalstoffen, verpakking en aangelegde structuren op lange termijn. Hiermee dient rekening te worden gehouden bij het ontwerpen van locaties voor diepe opslag in hard gesteente.

Bijlage B

OVERZICHT VAN DE OPTIESVOOR STORTPLAATSEN WAARIN DE RICHTLIJN STORTEN VAN AFVALSTOFFEN VOORZIET (Subafdeling 5.2.4.1)

Inleiding

Figuur 1 geeft een overzicht van de opties voor stortplaatsen voor afvalstoffen zoals die in de richtlijn betreffende het storten van afvalstoffen zijn opgenomen, samen met enkele voorbeelden van subcategorieën van de voornaamste stortplaatsklassen. Het uitgangspunt (linkerbovenhoek) is een afvalstof die moet worden gestort. Overeenkomstig artikel 6, onder *a*), van de richtlijn afvalstoffen is vóór het storten van de meeste afvalstoffen enige vorm van behandeling vereist. De algemene definitie van « behandeling » is vrij ruim en de invulling ervan wordt grotendeels aan de bevoegde instanties in de lidstaten overgelaten. Er wordt van uitgegaan dat de afvalstoffen niet tot een van de in artikel 5, lid 3, van de richtlijn afvalstoffen genoemde categorieën behoren.

Stortplaats voor inerte afvalstoffen

De eerste vraag die een antwoord behoeft, zou kunnen zijn of de afvalstoffen al dan niet als gevaarlijk zijn ingedeeld. Als de afvalstoffen niet gevaarlijk zijn (overeenkomstig de richtlijn betreffende gevaarlijke afvalstoffen (91/689/EG) en de huidige lijst van afvalstoffen), zou de volgende vraag kunnen zijn of de afvalstoffen al dan niet inert zijn. Als de afvalstoffen aan de criteria voor op een inerte stortplaats te storten afvalstoffen voldoen (klasse A, zie figuur 1 en tabel 1), is het toegestaan ze op een stortplaats voor inerte afvalstoffen te storten.

Inerte afvalstoffen kunnen ook op stortplaatsen voor niet gevaarlijke afvalstoffen worden gestort, mits ze voldoen aan de daarvoor geldende criteria (wat in het algemeen het geval zal zijn).

Stortplaats voor niet gevaarlijke afvalstoffen, met inbegrip van subcategorieën

Als de afvalstoffen noch gevaarlijk noch inert zijn, zijn ze niet gevaarlijk en moeten ze op een stortplaats voor niet gevaarlijke afvalstoffen worden gestort. De lidstaten kunnen in overeenstemming met hun nationale afvalbeheersstrategieën subcategorieën van stortplaatsen voor niet gevaarlijke afvalstoffen definiëren, zolang aan de eisen van de richtlijn afvalstoffen wordt voldaan. In figuur 1 worden de drie voornaamste subcategorieën aangegeven: stortplaatsen voor anorganische afvalstoffen met een laag gehalte aan organische/biologisch afbreekbare stoffen (B1), stortplaatsen voor organische afvalstoffen (B2) en stortplaatsen voor gemengde niet gevaarlijke afvalstoffen met een aanzienlijk gehalte aan zowel organische/biologisch afbreekbare als anorganische stoffen. Locaties van categorie B1 zijn onder te verdelen in locaties voor afvalstoffen die niet voldoen aan de criteria onder punt 2.2.2 van dit document voor anorganische niet gevaarlijke afvalstoffen die samen met stabiele, niet-reactieve gevaarlijke afvalstoffen worden gestort (B1a), en locaties voor afvalstoffen die wel aan deze criteria voldoen (B1b). Locaties van categorie B2 zijn bijvoorbeeld onder te verdelen in bioreactorstortplaatsen en stortplaatsen voor minder reactieve, biologisch behandelde afvalstoffen. Sommige lidstaten hebben wellicht behoefte aan een verdere indeling van ongevaarlijke stortplaatsen in subcategorieën en binnen elke subcategorie kunnen monostortplaatsen en stortplaatsen voor verharde/monolithische afvalstoffen worden gedefinieerd (zie de voetnoot onder tabel 1). De lidstaten kunnen nationale aanvaardingscriteria opstellen om correcte toewijzing van niet gevaarlijke afvalstoffen aan de verschillende subcategorieën van stortplaatsen voor deze afvalstoffen te waarborgen. Als er geen behoefte bestaat aan verdere indeling in subcategorieën, kunnen alle niet gevaarlijke afvalstoffen (uiteraard met inachtneming van de bepalingen van de artikelen 3 en 5 van de richtlijn) op een stortplaats voor gemengde niet gevaarlijke afvalstoffen worden gestort (klasse B3).

Storting van stabiele, niet-reactieve gevaarlijke afvalstoffen op een stortplaats voor niet gevaarlijke afvalstoffen

Als de afvalstoffen gevaarlijk zijn (overeenkomstig de richtlijn gevaarlijke afvalstoffen (91/689/EG) en de huidige lijst van afvalstoffen), kan behandeling ertoe hebben geleid dat ze toch voldoen aan de criteria voor het storten van stabiele, niet-reactieve gevaarlijke afvalstoffen op stortplaatsen voor niet gevaarlijke afvalstoffen binnen cellen voor anorganische afvalstoffen met een laag gehalte aan organische/biologisch afbreekbare stoffen die voldoen aan de criteria onder punt 2.2.2 (klasse B1b).

De afvalstoffen kunnen korrelvormig (chemisch stabiel gemaakt) of verhard/monolithisch zijn.

Stortplaats voor gevaarlijke afvalstoffen

Als de gevaarlijke afvalstoffen niet aan de criteria voor het storten op een stortplaats van klasse B1b of een cel voor niet gevaarlijke afvalstoffen voldoen, zou de volgende vraag kunnen zijn of de afvalstoffen al dan niet voldoen aan de criteria voor aanvaarding op een stortplaats voor gevaarlijke afvalstoffen (klasse C). Als aan de criteria wordt voldaan, is storten van de afvalstoffen op een stortplaats voor gevaarlijke afvalstoffen toegestaan.

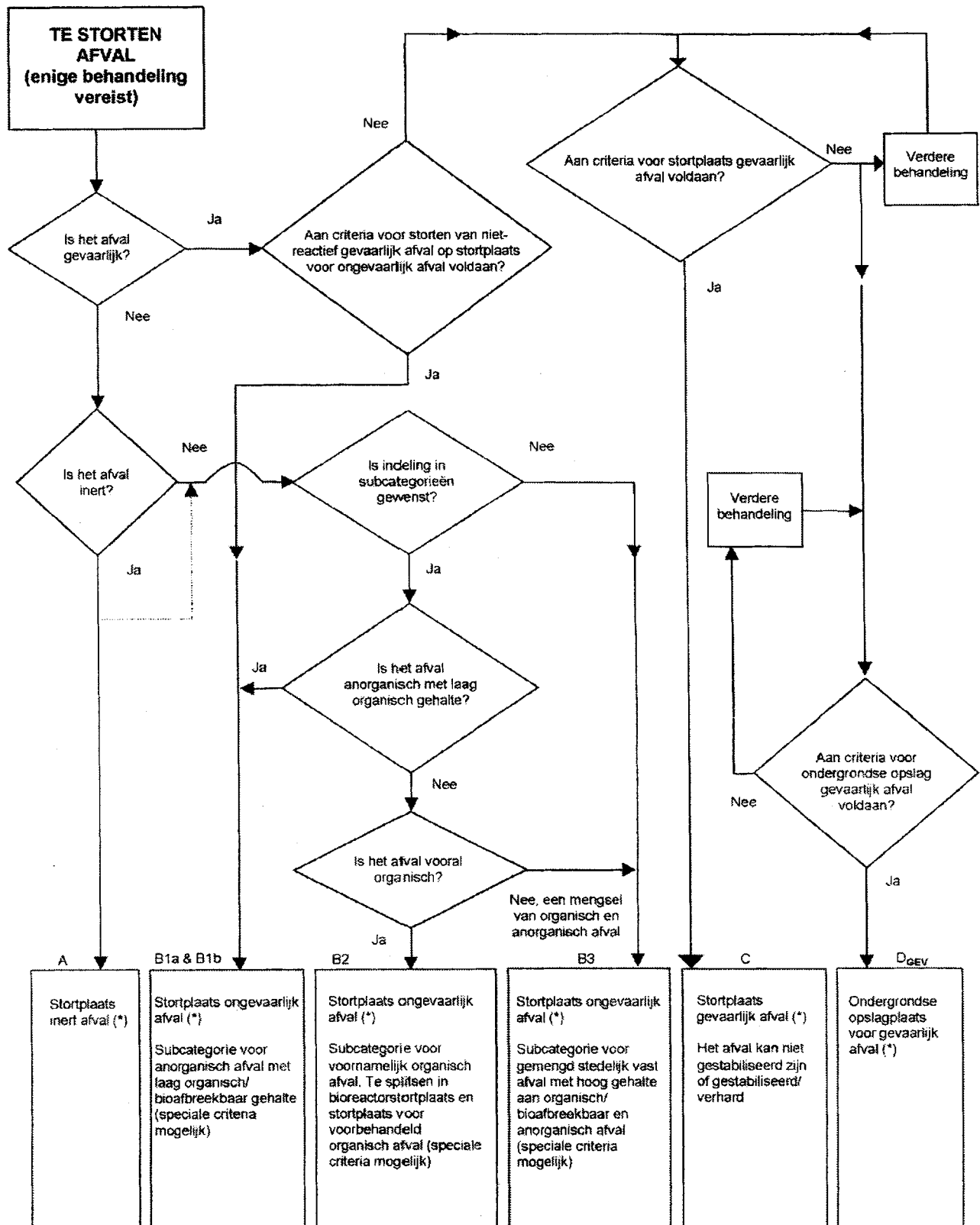
Als niet aan de criteria voor aanvaarding op een stortplaats voor gevaarlijke afvalstoffen wordt voldaan, kunnen de afvalstoffen verder worden behandeld en opnieuw worden getest, totdat wel aan de criteria wordt voldaan.

Ondergrondse opslag

Een andere mogelijkheid is de afvalstoffen te testen aan de hand van de criteria voor ondergrondse opslag. Als aan de criteria wordt voldaan, is het toegestaan de afvalstoffen in een installatie voor de ondergrondse opslag van gevaarlijk afval op te bergen (stortplaatsklasse DGEV). Als niet aan de criteria voor ondergrondse opslag wordt voldaan, kunnen de afvalstoffen verder worden behandeld en opnieuw worden getest.

Hoewel ondergrondse opslag vooral zal worden gereserveerd voor speciale gevaarlijke afvalstoffen, mag deze subcategorie in principe ook voor inerte afvalstoffen (klasse DINERT) en niet gevaarlijke afvalstoffen (klasse Dongev) worden gebruikt.

Figuur 1
Diagram met de opties voor stortplaatsen waarin subafdeling 5.2.4.1 voorziet

(*) In principe is ondergrondse opslag ook mogelijk voor inerte en ongevaarlijke afvalstoffen.

Tabel 1

Overzicht van stortplaatscategorieën en voorbeelden van subcategorieën			
Stortplaatsklasse	Voornaamste subcategorieën (Ondergrondse opslaginstallaties, monostortplaatsen en stortplaatsen voor verhard monolithisch (*) afval mogelijk voor alle stortplaatsklassen)	ID	Aanvaardingscriteria
Stortplaats voor inerte afvalstoffen	Stortplaats die inerte afvalstoffen aanvaardt	A	Criteria voor uitloging en gehalte aan organische bestanddelen worden op EU-niveau vastgesteld (zie artikel 5.2.4.1.7, § 4 van titel II van het VLAREM). Criteria voor gehalte aan anorganische bestanddelen kunnen door de lidstaten worden vastgesteld.
Stortplaats voor niet gevaarlijke afvalstoffen	Stortplaats voor anorganische niet gevaarlijke afvalstoffen met een laag gehalte aan organische/biologisch afbreekbare stoffen, waarbij het afval niet voldoet aan de criteria onder artikel 5.2.4.1.8, § 5, 1° van titel II van het VLAREM) voor anorganisch niet gevaarlijk afval dat samen met stabiel niet-reactief gevaarlijk afval mag worden gestort	B1a	Criteria voor uitloging en totaalgehalte worden niet op EU-niveau vastgesteld.
	Stortplaats voor anorganische niet gevaarlijke afvalstoffen met een laag gehalte aan organische/biologisch afbreekbare stoffen	B1b	Criteria voor uitloging en gehalte aan organische (TOC) en andere eigenschappen worden op EU-niveau vastgesteld, gemeenschappelijk voor korrelvormig niet gevaarlijk afval en stabiel niet-reactief gevaarlijk afval (zie artikel 5.2.4.1.8 van titel II van het VLAREM). Aanvullende stabiliteitscriteria voor dit laatste worden door de lidstaten vastgesteld. Criteria voor monolithisch afval worden door de lidstaten vastgesteld.
	Stortplaats voor organische niet gevaarlijke afvalstoffen	B2	Criteria voor uitloging en totaalgehalte worden niet op EU-niveau vastgesteld.
	Stortplaats voor gemengde niet gevaarlijke afvalstoffen met een hoog gehalte aan zowel organisch/biologisch afbreekbaar als anorganisch afval	B3	Criteria voor uitloging en totaalgehalte worden niet op EU-niveau vastgesteld.
Stortplaats voor gevaarlijke afvalstoffen	Oppervlaktestortplaats voor gevaarlijke afvalstoffen	C	Criteria voor uitloging voor korrelvormig gevaarlijk afval en totaalgehalte aan bepaalde bestanddelen op EU-niveau vastgesteld (zie artikel 5.2.4.1.10 van titel II van het VLAREM). Criteria voor monolithisch afval moeten door de lidstaten worden vastgesteld. Aanvullende criteria voor gehalte aan contaminanten kunnen door de lidstaten worden vastgesteld.
	Ondergrondse opslagplaats	Dhaz	Speciale eisen op EU-niveau zijn opgenomen in bijlage A.
(*) Subcategorieën voor monolithische afvalstoffen zijn alleen van belang voor B1, C en Dhaz, en eventueel A.			

»

Gezien om gevoegd te worden bij het besluit van de Vlaamse Regering van 12 mei 2006 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning en van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne ter doorvoering van correcties van errata en verdere omzetting van EG-regelgeving

Brussel, 12 mei 2006

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Y. LETERME

De Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur,

K. PEETERS

TRADUCTION

AUTORITE FLAMANDE

F. 2006 — 2569

[C — 2006/36000]

12 MAI 2006. — Arrêté du Gouvernement flamand modifiant l'arrêté du Gouvernement flamand du 6 février 1991 fixant le règlement flamand relatif à l'autorisation écologique et modifiant l'arrêté du Gouvernement flamand du 1er juin 1995 fixant les dispositions générales et sectorielles en matière d'hygiène de l'environnement afin de corriger des erreurs et de transposer davantage la réglementation de l'UE

Le Gouvernement flamand,

Vu l'article 1er de la loi du 28 décembre 1964 relative à la lutte contre la pollution atmosphérique;

Vu l'article 32^{quater}, § 2, de la loi du 26 mars 1971 sur la protection des eaux de surface contre la pollution;

Vu les articles 39 et 44 du décret du 2 juillet 1981 relatif à la prévention et à la gestion des déchets;

Vu le décret du 28 juin 1985 relatif à l'autorisation écologique, modifié par les décrets des 7 février 1990, 12 décembre 1990, 21 décembre 1990, 22 décembre 1993, 21 décembre 1994, 8 juillet 1996, 21 octobre 1997, 11 mai 1999, 18 mai 1999, 9 mars 2001, 21 décembre 2001, 18 décembre 2002, 16 janvier 2004, 6 février 2004, 26 mars 2004 et 22 avril 2005, notamment les articles 3, 4, 12, § 1er, 14, 17, 20, 21, § 3, 22, 22bis en 27, § 3;

Vu l'article 4.5.1 du décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement;

Vu l'arrêté du Gouvernement flamand du 6 février 1991 fixant le Règlement flamand relatif à l'autorisation écologique, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 3 juin 2005;

Vu l'arrêté du Gouvernement flamand du 1er juin 1995 fixant les dispositions générales et sectorielles en matière de l'hygiène de l'environnement, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 4 février 2005;

Considérant la directive CE 2004/42/CE du 21 avril 2004 relative à la réduction des émissions de composés organiques volatils dues à l'utilisation de solvants organiques dans certains vernis et peintures et dans les produits de retouche de véhicules, et modifiant la directive 1999/13/CE;

Considérant que la transposition des directives CE suivantes dans la réglementation flamande est entachée d'erreurs :

- Directive CE 2003/87/CE du 13 octobre 2003 établissant un système d'échange de quotas d'émission de gaz à effet de serre dans la Communauté et modifiant la directive 96/61/CE du Conseil;
- Directive CE 2003/35/CE du 26 mai 2003 prévoyant la participation du public lors de l'élaboration de certains plans et programmes relatifs à l'environnement, et modifiant, en ce qui concerne la participation du public et l'accès à la justice, les directives 85/337/CEE et 96/61/CE;
- Directive CE 2001/80/CE du 23 octobre 2001 relative à la limitation des émissions de certains polluants dans l'atmosphère en provenance des grandes installations de combustion;
- Directive CE 2000/76/CE du 4 décembre 2000 sur l'incinération des déchets;
- Directive 2000/60/CE du 23 octobre 2000 établissant un cadre pour une politique communautaire dans le domaine de l'eau, modifiée par la décision du Parlement européen et du Conseil n° 2455/2001/CE du 20 novembre 2001;
- Directive CE 1999/31/CE du 26 avril 1999 concernant la mise en décharge des déchets;
- Directive CE 98/81/CE du 26 octobre 1998 et la Décision 2001/204/CE du 8 mars 2001 modifiant la directive CE 90/219/CEE du 23 avril 1990 relative à l'utilisation confinée de micro-organismes génétiquement modifiés (OGM);
- Directive 96/82/CE du Conseil du 9 décembre 1996 concernant la maîtrise des dangers liés aux accidents majeurs impliquant des substances dangereuses, modifiée par le Règlement CE n° 1882/2003 du 29 septembre 2003 et par la Directive CE 2003/105/CE du 16 décembre 2003;
- Directive CE 96/61/CEE du 24 septembre 1996 relative à la prévention et à la réduction intégrées de la pollution;
- Directive CE 85/337/CEE du 27 juin 1985 concernant l'évaluation des incidences de certains projets publics et privés sur l'environnement, telle que modifiée par la Directive 97/11/CE du Conseil du 3 mars 1997 et la Directive 2003/35/CE du Parlement européen et du Conseil du 26 mai 2003;
- Directive 76/769/CEE du 27 juillet 1976, concernant le rapprochement des dispositions législatives, réglementaires et administratives des Etats membres relatives à la limitation de la mise sur le marché et de l'emploi de certaines substances et préparations dangereuses, modifiée en dernier lieu par la Directive de la Commission 2004/21/CE du 24 février 2004;

qu'il s'impose d'adapter les titres Ier et II du VLAREM pour corriger ces erreurs de transposition;

Considérant que la Décision 2003/33/CE du Conseil du 19 décembre 2002 établissant des critères et des procédures d'admission des déchets dans les décharges doit être mise en application par les Etats membres de l'Union européenne et transposée en leur droit interne au plus tard le 16 juillet 2005;

Considérant les directives CE résultant de la neuvième et dixième adaptation au progrès technique de la Directive 76/769/CEE du 27 juillet 1976, concernant le rapprochement des dispositions législatives, réglementaires et administratives des Etats membres relatives à la limitation de la mise sur le marché et de l'emploi de certaines substances et préparations dangereuses :

- Directive 2002/62/CE du 9 juillet 2002 portant neuvième adaptation au progrès technique de l'annexe I de la directive 76/769/CEE (composés organostanniques) dont les dispositions doivent être mises en application par les Etats membres à partir du 1er janvier 2003;
- Directive 2003/2/CE du 6 janvier 2003 relative à la limitation de la mise sur le marché et de l'emploi de l'arsenic (dixième adaptation au progrès technique de la directive CE 76/769/CEE) dont les dispositions doivent être mises en application par les Etats membres à partir du 30 juin 2004;

Vu l'avis de l'Inspection des Finances, donné le 14 juillet 2005;

Vu l'avis n° 39 787/3 du Conseil d'Etat, donné le 21 février 2006, en application de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 1°, des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat;

Sur la proposition du Ministre flamand des Travaux publics, de l'Energie, de l'Environnement et de la Nature;

Après délibération,

Arrête :

CHAPITRE Ier. — *Modifications au titre Ier du VLAREM*

Article 1er. A l'article 1er de l'arrêté du Gouvernement flamand du 6 février 1991 fixant le règlement flamand relatif à l'autorisation écologique, modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 27 avril 1994, 1er juin 1995, 12 janvier 1999, 6 février 2004, 14 mai 2004, 4 février 2005 et 3 juin 2005, sont apportées les modifications suivantes :

1° le point 13°, abrogé par l'arrêté du Gouvernement flamand du 1er juin 1995, est rétablie dans la rédaction suivante :

« 13° « substances dangereuses » : substances ou groupes de substances qui sont toxiques, persistantes et bioaccumulables, et autres substances ou groupes de substances qui sont considérées, à un degré équivalent, comme sujettes à caution; »;

2° le point 14°, abrogé par l'arrêté du Gouvernement flamand du 1er juin 1995, est rétablie dans la rédaction suivante :

« 14° « substances prioritaires » : les substances dont la liste est établie dans la liste III de l'annexe 2C du présent arrêté, conformément à la directive CE 2000/60/CE; parmi ces substances on trouve les « substances dangereuses prioritaires sur la plan de la politique de l'eau » à l'égard desquelles des mesures doivent être arrêtées; »

3° il est inséré un point 14bis°, rédigé comme suit :

« 14bis° « polluant » : toute substance pouvant entraîner une pollution, en particulier celles figurant sur la liste à l'annexe 2A du présent arrêté, établie conformément à la directive CE 2000/60/CE; »;

4° le point 18° est remplacé par la disposition suivante :

« 18° « modification substantielle d'un établissement » :

une modification des caractéristiques ou du fonctionnement ou une extension des installations qui ont un impact sur l'environnement et qui ont, d'après l'autorité délivrante, des effets négatifs et significatifs sur l'homme et l'environnement;

au sens de cette définition, toute modification ou extension d'une exploitation est censée importante si la modification ou l'extension répond aux valeurs limites citées dans la liste de classification, dans la mesure où celles-ci existent; »;

5° il est inséré un point 25bis°, rédigé comme suit :

« 25bis° « aquifère » : une ou plusieurs couches souterraines de roche ou d'autres couches géologiques d'une porosité et perméabilité suffisantes pour permettre soit un courant significatif d'eau souterraine, soit le captage de quantités importantes d'eau souterraine; »;

6° il est inséré un point 43°, rédigé comme suit :

« 43° « zone spécialement protégée » : une zone appartenant à l'une ou plusieurs des zones suivantes :

- a) les zones de protection spéciale, les zones définitivement fixées qui sont considérées comme des zones spécialement protégées et les zones humides d'importance internationale, conformément au décret du 21 octobre 1997 concernant la conservation de la nature et le milieu naturel;
- b) une zone dunaire protégée ou une zone agricole importante pour la zone dunaire, telle qu'indiquée en exécution du décret du 14 juillet 1993 portant les mesures de protection des dunes côtières;
- c) les zones vertes, zones naturelles, zones naturelles de valeur scientifique et les zones y assimilées, qui figurent sur les plans d'aménagement et les plans d'exécution spatiaux d'application dans le cadre de l'aménagement du territoire;
- d) les zones forestières, zones de vallées, zones de sources, zones inondables, zones agricoles d'intérêt écologique ou de valeur écologique et les zones y assimilées, qui figurent sur les plans d'aménagement et les plans d'exécution spatiaux d'application dans le cadre de l'aménagement du territoire;
- e) un paysage protégé, site urbain ou rural, monument ou zone archéologique protégés;
- f) les zones de captage d'eau et les zones de protection connexes des types Ier et II, fixées en exécution du décret du 24 janvier 1984 portant des mesures en matière de gestion des eaux souterraines;
- g) le Réseau écologique flamand, conformément au décret du 21 octobre 1997 concernant la conservation de la nature et l'environnement naturel;
- h) un site patrimonial fixé suivant un plan d'aménagement ou un plan d'exécution spatial. ».

Art. 2. A l'article 5 du même arrêté, modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 27 avril 1994, 1er juin 1995, 12 janvier 1999, 13 juillet 2001, 5 octobre 2001, 31 mai 2002, 28 novembre 2003, 6 février 2004, 14 mai 2004, 4 février 2005 et 3 juin 2005 sont apportées les modifications suivantes :

1° dans le § 2, 15°bis, b) les mots « des résultats de l'étude hydrogéologique à joindre » sont remplacés par les mots « du régime des eaux souterraines du terrain et des environs »;

2° au § 2, 16bis°, il est ajouté un point j), rédigé comme suit :

« j) l'identification de l'aquifère, si possible, avec une référence au code unique tel qu'il figure dans le tableau de l'annexe 2bis du présent arrêté; »;

3° au § 2, 16ter°, il est ajouté un point f), rédigé comme suit :

« f) l'identification de l'aquifère, si possible, avec une référence au code unique tel qu'il figure dans le tableau de l'annexe 2bis du présent arrêté; »;

4° au § 9, le point 2° est remplacé par la disposition suivante :

« 2° un calcul des émissions de gaz à effet de serre escomptées et pertinentes pour l'établissement BKG pendant l'année de démarrage de l'établissement; »;

5° au § 9, le point 3° est remplacé par la disposition suivante :

« 3° un calcul des émissions de gaz à effet de serre annuelles escomptées et pertinentes pour l'établissement BKG pendant une année d'exploitation normale; ».

Art. 3. Dans l'article *6bis*, § 2 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 janvier 1999 et modifié par l'arrêté du Gouvernement flamand du 6 février 2004, le numéro « 5° est remplacé par le numéro « 4° ».

Art. 4. A l'article 6ter du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 janvier 1999 et modifié par l'arrêté du Gouvernement flamand du 4 février 2005, sont apportées les modifications suivantes :

1° au § 1er, alinéa deux, 4°, les points *b)* et *c)* sont remplacés par les dispositions suivantes :

« *b)* un calcul des émissions de gaz à effet de serre escomptées et pertinentes pour l'établissement BKG pendant l'année de démarrage de l'établissement;

c) un calcul des émissions de gaz à effet de serre annuelles escomptées et pertinentes pour l'établissement BKG pendant une année d'exploitation normale; »;

2° le § 1er, alinéa deux, est complété par un point 5°, rédigé comme suit :

« 5° lorsqu'il s'agit d'une modification d'un établissement qui est classé dans la rubrique 43.4 de l'annexe Ier du Titre Ier du VLAREM, par laquelle l'établissement n'est plus classé comme établissement BKG : un calcul vérifié et approuvé par le bureau de vérification de la puissance calorifique de combustion totale. »

Art. 5. A l'article 6quater, § 3, alinéa 1er, du même arrêté, inséré par le décret du 12 janvier 1999 et modifié par l'arrêté du Gouvernement flamand du 19 septembre 2003, sont ajoutés les mots suivants :

« Lorsque la communication porte sur un établissement BKG, un exemplaire est également transmis à la Division de la Politique générale de l'Environnement et de la Nature de l'Administration de la Gestion de l'Environnement, de la Nature, du Sol et des Eaux. »

Art. 6. A l'article 21 du même arrêté, modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 28 octobre 1992, 12 janvier 1999, 14 mai 2004 et 4 février 2005, le § 9 est remplacé par la disposition suivante :

« § 9. L'avis de la Division de la Politique générale de l'Environnement et de la Nature de l'Administration de la Gestion de l'Environnement, de la Nature, du Sol et des Eaux contient les éléments suivants :

1° une évaluation motivée (une adaptation) du protocole de monitoring, comme prévue à l'article 5, § 9, 1°;

2° une évaluation motivée du calcul des émissions de gaz à effet de serre escomptées et pertinentes pour l'établissement BKG pendant l'année de démarrage de l'établissement;

3° une évaluation motivée du calcul des émissions de gaz à effet de serre annuelles escomptées et pertinentes pour l'établissement BKG pendant une année d'exploitation normale. »

Art. 7. A l'article 30, § 1er, du même arrêté, modifié par l'arrêté du Gouvernement flamand du 4 février 2005, il est ajouté un alinéa trois, rédigé comme suit :

« L'autorisation pour les décharges de déchets contient, conformément à la directive CE 1999/31/CE du 26 avril 1999 concernant la mise en décharge des déchets, également au moins les indications suivantes :

1° la catégorie de la décharge;

2° la liste des types de déchets et la quantité totale de déchets dont le dépôt dans la décharge est autorisé;

3° pour autant que les conditions environnementales générales et sectorielles applicables du titre II du VLAREM n'en font pas mention :

a) les exigences auxquelles doivent répondre la préparation de la décharge, les opérations de mise en décharge et les procédures de surveillance et de contrôle, y compris les plans d'intervention ainsi que les exigences provisoires concernant les opérations de désaffectation du site et de gestion après désaffectation;

b) l'obligation pour l'exploitant de transmettre, au moins une fois par an, à l'autorité de tutelle et à l'OVAM, le rapport prévu à l'article 5.2.4.6.5 du titre II du VLAREM.3.

Art. 8. A l'article 30bis, § 2, du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 31 août 1999 et modifié par l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 décembre 2003, il est ajouté un point 15°, rédigé comme suit :

« 15° qu'elles contribuent à la réalisation des objectifs de l'article 5 du décret du 18 juillet 2003 relatif à la politique intégrée de l'eau. »

Art. 9. L'article 45, § 4bis, alinéa 1er, du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 3 juin 2005, est complété par les mots suivants : « Dans ce cas toutefois, une notification écrite aux propriétaires et usagers, visés à l'article 17, § 3, 1°, n'est pas requise. »

CHAPITRE II. — Modifications aux annexes du titre Ier du VLAREM

Art. 10. A l'annexe Ier de l'arrêté du Gouvernement flamand du 6 février 1991, modifiée par les arrêtés du Gouvernement flamand des 27 avril 1994, 1er juin 1995, 12 janvier 1999, 6 février 2004, 14 mai 2004, 4 février 2005 et 3 juin 2005, sont apportées les modifications suivantes :

1° dans la rubrique 1.4, deuxième colonne, les mots « capacité de 200 000 tonnes » sont remplacés par les mots « capacité de stockage de 200 000 tonnes »;

2° la rubrique 2.1.2 est remplacée par la rubrique suivante :

«

2.1.2.	Stockage et transbordement de déchets non liés à un traitement, d'une capacité de stockage de (le transbordement de déchets est le conditionnement de déchets similaires dans des récipients et/ou moyens de transport plus larges en vue d'un transport plus rentable) :					
	a) au maximum 1 tonne	2	O,T			
	b) plus de 1 tonne pour les déchets pouvant contenir des déchets d'amiante tel que visés sous c)	1	O,T	B		
	c) plus de 1 tonne pour les déchets d'amiante consistant en du ciment d'amiante ou d'autres matériaux de construction contenant de l'amiante sous forme liée	1	O,T	N		

»;

3° dans la rubrique 2.2.1, le point e) est remplacé par la disposition suivante :

«

	e) déchets dangereux d'une capacité de stockage de :					
	1° au maximum 1 tonne	2	O,T			
	2° plus de 1 tonne pour les déchets d'amiante consistant en du ciment d'amiante ou d'autres matériaux de construction contenant de l'amiante sous forme liée	1	G,O,T	A	P	J
	3° plus de 1 tonne pour les déchets d'amiante contenant du ciment d'amiante ou d'autres matériaux de construction contenant de l'amiante sous forme liée	1	O,T	N		

»;

4° la sous-rubrique 2.2.4 est remplacée par les dispositions suivantes :

«

2.2.4.	Stockage et traitement de sous-produits animaux : L'élimination par incinération ou enfouissement n'est pas un traitement dans ce contexte. Pour l'application de la présente sous-rubrique, les définitions suivantes sont valables : * « sous-produits animaux » : les cadavres entiers ou parties d'animaux ou produits d'origine animale visés aux articles 4, 5 et 6 du Règlement CE n° 1774/2002 du 3 octobre 2002 établissant des règles sanitaires applicables aux sous-produits animaux non destinés à la consommation humaine, y compris les ovules, les embryons et le sperme; * « matières de catégorie 1 » : sous-produits animaux tels que visés à l'article 4 du Règlement CE précité n° 1774/2002; * « matières de catégorie 2 » : sous-produits animaux tels que visés à l'article 5 du Règlement CE précité n° 1774/2002; le traitement et la transformation d'effluents d'élevage sont toutefois régis par la rubrique 28.3; * « matières de catégorie 3 » : sous-produits animaux tels que visés à l'article 6 du Règlement CE précité n° 1774/2002.					
	a) Stockage et traitement de matières de catégorie 3, d'une capacité de stockage de :					
	1° au maximum 10 tonnes	2	G,O,T	B	P	
	2° plus de 10 tonnes	1	G,O,T	A	P	
	b) Stockage et traitement de matières de catégorie 3		G,O,T	B	P	
	c) Stockage et traitement ou transformation de matières de catégorie 2	1	G,M, O,T	A	P	J
	d) Stockage et traitement ou transformation de matières de catégorie 1	1	G,M, O,T	A	P	J
	e) Installations pour la destruction ou le traitement de carcasses et de déchets animaux d'une capacité de traitement de plus de 10 tonnes par jour. Il peut exister un chevauchement avec la sous-rubrique 2.2.4, b), c) ou d) est possible.	1	G,M, O,T,X	A	P	J
	f) Installations pour la destruction de carcasses. Il peut exister un chevauchement avec la sous-rubrique 2.2.4, b), c), d) ou e) est possible.	1	G,M, O, T	A	P	J

»;

5° la rubrique 2.2.7 est remplacée par les dispositions suivantes :

«

2.2.7.	Installations de valorisation de déchets dangereux avec une capacité de plus de 10 tonnes par jour, au sens de l'annexe II B (opérations R1, R5, R6, R8 et R9) de la directive CE 75/442/CEE, notamment : (il peut exister un chevauchement avec d'autres sous-rubriques de la rubrique 2.2)					
	R1 Utilisation principale comme combustible ou autre moyen de produire de l'énergie	1	E,G,O, X	B		
	R5 Recyclage ou récupération d'autres matières inorganiques	1	G,O,X	B		
	R6 Régénération des acides ou des bases	1	G,O,X	B		
	R8 Récupération des produits provenant des catalyseurs	1	G,O,X	B		
	R9 Régénération ou autres réemplois des huiles	1	G,O,X	B		

»;

6° à la rubrique 2.3.4.1 sont apportées les modifications suivantes :

a) dans le point c), quatrième colonne, la lettre « X » est supprimée;

b) dans le point e), quatrième colonne, la lettre « X » est supprimée;

c) dans le point f), quatrième colonne, la lettre « X » est supprimée;

d) dans le point g), quatrième colonne, la lettre « X » est supprimée;

e) dans le point h), quatrième colonne, la lettre « X » est supprimée;

f) dans le point i), quatrième colonne, la lettre « X » est supprimée;

g) dans le point j), quatrième colonne, la lettre « X » est supprimée;

h) dans le point k), quatrième colonne, la lettre « X » est supprimée;

i) dans le point l), quatrième colonne, la lettre « X » est supprimée;

j) dans le point m), quatrième colonne, la lettre « X » est supprimée;

7° à la rubrique 2.3.4.2 sont apportées les modifications suivantes :

c) dans le point c), quatrième colonne, la lettre « X » est supprimée;

d) dans le point d), quatrième colonne, la lettre « X » est supprimée;

e) dans le point e), quatrième colonne, la lettre « X » est supprimée;

f) dans le point f), quatrième colonne, la lettre « X » est supprimée;

g) dans le point h), quatrième colonne, la lettre « X » est supprimée;

8° la rubrique 2.3.4 est complétée par une sous-rubrique 2.3.4.4, rédigée comme suit :

«

2.3.4.4.	Installations pour l'incinération des déchets ménagers, des déchets provenant d'entreprises commerciales, bureaux, entreprises et autres déchets qui, par leur nature et leur composition sont analogues aux déchets ménagers (directive CE 2000/76/CE du 4 décembre 2000 sur l'incinération des déchets) d'une capacité de plus de 3 tonnes par heure (il peut exister un chevauchement avec d'autres sous-rubriques de la rubrique 2.3)	1	E,G,O, M,T,X	B	P	J
----------	---	---	-----------------	---	---	---

»;

9° la rubrique 2.3.6 est remplacée par ce qui suit :

«

2.3.6	Décharges autres que celles visées à la rubrique 2.3.7, de : la mise en décharge directe au lieu d'exploitation de matériaux ou de substances en leur état naturel, dans la mesure où ils proviennent de sédimentations géologiques de l'ère tertiaire ou <i>quaternaire</i> (sédimentations de sable, argiles, glaise, marne et gravier) n'est pas une activité de décharge.					
	a) Catégorie 3 : Décharge pour déchets inertes					
	1) décharge pour déchets inertes	1	E,O	B		
	2) monodécharge pour déchets inertes	1	E,O	B		
	b) Catégorie 2 : décharge pour déchets non dangereux					
	1) décharge pour déchets solides ménagers non dangereux mélangés à large teneur en déchets organiques/biodégradables et inorganiques	1	E,G,O	A	P	J
	2) décharge destinée principalement aux déchets organiques non dangereux	1	E,G,O	A	P	J

3) décharge pour déchets inorganiques non dangereux à faible teneur en déchets organiques/biodégradables	1	E,G,O	A	P	J
4) monodécharge pour déchets non dangereux autres que des déchets inertes	1	E,G,O	A	P	J
5) décharge pour déchets non dangereux de toute autre origine qui répondent aux critères d'admission de déchets dans les décharges pour déchets non dangereux (critères : voir section 5.2.4 du titre II du VLAREM)	1	E,G,O	A	P	J
6) décharge pour déchets dangereux, stables non réactifs (par exemple des déchets solidifiés ou vitrifiés) dont le comportement à la lixiviation est similaire à celui des déchets non dangereux mentionnés au point 5° et qui répondent aux critères d'admission pertinents (critères : voir section 5.2.4 du titre II du VLAREM) ces déchets dangereux ne sont pas mis en décharge dans des unités destinées aux déchets non dangereux biodégradables	1	E,G,O	A	P	J
c) Catégorie 1 : décharge pour déchets dangereux					
1) décharge pour déchets dangereux qui répondent aux critères d'admission de déchets dans les décharges pour déchets dangereux (critères : voir section 5.2.4 du titre II du VLAREM)	1	E,G,O	A	P	J
2) monodécharge pour déchets dangereux	1	E,G,O	A	P	J
3) monodécharges pour déchets dangereux contenant du ciment d'amiante ou d'autres matériaux de construction contenant de l'amiante sous forme liée	1	E,G,O	B	P	J
4) Stockage souterrain de déchets dangereux	1	E,G,O	B	P	J

»

10° la rubrique 2.3.8 est remplacée par ce qui suit :

«

2.3.8.	Installations pour l'élimination de déchets dangereux d'une capacité de plus de 10 tonnes par jour, au sens de l'annexe II de la directive CE 75/442/CEE et de la directive CE 75/439/CEE du Conseil du 16 juin 1975 concernant l'élimination des huiles usagées, notamment : (il peut exister un chevauchement avec d'autres sous-rubriques de la rubrique 2.3)					
	D1 Dépôt sur ou dans le sol (p.ex. mise en décharge, etc.)	1	E,G, O,X	B	E	J
	D2 Traitement en milieu terrestre (p.ex. biodégradation de déchets liquides ou de boues dans le sol, etc.)	1	E,G, O,X	B	E	J
	D3 Injection en profondeur (p.ex. injection des déchets pompables dans des puits, des dômes de sel ou des failles géologiques naturelles, etc.)	1	E,G, O,X	B	E	J
	D4 Lagunage (p.ex. déversement de déchets liquides ou de boues dans des puits, des étangs ou des bassins, etc.)	1	E,G, O,X	B	E	J
	D5 Mise en décharge spécialement aménagée (p.ex. placement dans des alvéoles étanches séparées, recouvertes et isolées les unes et les autres et de l'environnement, etc.)	1	E,G, O,X	B	E	J
	D6 Rejet dans le milieu aquatique sauf l'immersion	1	E,G, O,X	B	E	J
	D7 Immersion, y compris enfouissement dans le sous-sol marin	1	E,G, O,X	B	E	J
	D8 Traitement biologique non spécifié ailleurs dans le présent article, aboutissant à des composés ou à des mélanges qui sont éliminés selon l'un des procédés numérotés D1 à D12	1	E,G, O,X	B	E	J
	D9 Traitement physico-chimique non spécifié ailleurs dans le présent article, aboutissant à des composés ou à des mélanges qui sont éliminés selon l'un des procédés numérotés D1 à D12 (p.ex. évaporation, séchage, calcination, etc.)		E,G, O,X	B	E	J
	D10 Incinération à terre	1	E,G, O,X	B	E	J

	D11 Incinération en mer	1	E,G, O,X	B	E	J
	D12 Stockage permanent (p.ex. placement de conteneurs dans une mine, etc.)	1	E,G, O,X	B	E	J
	D13 Regroupement préalablement à l'une des opérations numérotées D1 à D12	1	E,G, O,X	B	E	J
	D14 Reconditionnement préalablement à l'une des opérations numérotées D1 à D13	1	E,G, O,X	B	E	J
	D15 Stockage préalablement à l'une des opérations numérotées D1 à D14 (à l'exclusion du stockage temporaire, avant collecte, sur le site de production)	1	E,G, O,X	B	E	J
	D16 Installations pour l'élimination des huiles usagées (directive CE 75/439/CEE du 16 juin 1975 concernant l'élimination des huiles usagées)	1	E,G, O,X	B	E	J

»;

11° la rubrique 2.3.9 est remplacée par ce qui suit :

«

2.3.9.	Installations pour l'élimination de déchets non dangereux d'une capacité de plus de 50 tonnes par jour, au sens de l'annexe II A de la directive CE 75/442/CEE, rubriques D8, D9, notamment : (il peut exister un chevauchement avec d'autres sous-rubriques de la rubrique 2,2)					
	D8 Traitement biologique non spécifié ailleurs dans l'annexe II A (voir opérations d'élimination D1 à D15 dans la sous-rubrique 2.3.8), aboutissant à des composés ou à des mélanges qui sont éliminés selon l'un des procédés numérotés D1 à D12 dans la rubrique 2.3.8	1	E,G, O,X	B	E	J
	D9 Traitement physico-chimique non spécifié ailleurs dans l'annexe II A (voir opérations d'élimination D1 à D15 dans la sous-rubrique 2.3.8), aboutissant à des composés ou à des mélanges qui sont éliminés selon l'un des procédés numérotés D1 à D12 dans la rubrique 2.3.8 (p.ex. évaporation, séchage, calcination, etc.)	1	E,G, O,X	B	E	J

»;

12° la rubrique 2.3 est complétée par une sous-rubrique 2.3.10, rédigée comme suit :

«

2.3.10.	Décharges recevant plus de 10 tonnes par jour ou d'une capacité totale de plus de 25 000 tonnes, à l'exclusion des décharges pour déchets inertes. (il peut exister un chevauchement avec d'autres sous-rubriques de la rubrique 2.3.6)	1	E,G, O,X	B	E	J
---------	--	---	-------------	---	---	---

»;

13° à la rubrique 3.6.4, deuxième colonne, sont apportées les modifications suivantes :

a) au point 2°, les mots « jusqu'à 500 » sont remplacés par les mots « à 500 »;

b) au point 3°, les mots « de plus de 500 unités de pollution » sont remplacés par les mots « de 500 unités de pollution ou plus »;

14° à la rubrique 6 sont apportées les modifications suivantes :

a) dans la deuxième colonne l'intitulé « Combustibles (solides) » est remplacé par l'intitulé « Combustibles »;

b) il est ajouté un sous-titre 6,3, rédigé comme suit :

«

6.3.	Stockage aérien de combustibles fossiles d'une superficie de 25 ha ou plus. Il peut exister un chevauchement avec les rubriques 1 et 6.2.	1		B		J
------	--	---	--	---	--	---

»;

15° à la rubrique 7 sont apportées les modifications suivantes :

a) à la sous-rubrique 7.3, deuxième colonne, sont apportées les modifications suivantes :

1) au point 1° du texte néerlandais, les mots « tot en met 500 000 ton per jaar » sont remplacés par les mots « tot 500 000 ton per jaar »;

2) au point 2° du texte néerlandais, les mots « plus de 500 000 tonnes par an » sont remplacés par les mots « de 500 000 tonnes par an ou plus »;

b) la rubrique 7 est complétée par une sous-rubrique 7.12, rédigée comme suit :

«

7.12.	Industrie chimique : Il peut exister un chevauchement avec d'autres sous-rubriques des rubriques 7, 20 et 28. 1° Traitement de produits intermédiaires et fabrication de produits chimiques. a) Installations chimiques pour la production de produits chimiques organiques d'une capacité de production de 100.000 tonnes par an ou plus. b) Installations chimiques pour la production d'engrais chimiques d'une capacité de production de 100 000 tonnes par an ou plus. c) Installations chimiques pour la production de produits chimiques inorganiques d'une capacité de production de 250 000 tonnes par an ou plus 2° Fabrication de pesticides et de produits pharmaceutiques, de peintures et de vernis, d'élastomères et de peroxydes : a) Installations pour la production de pesticides d'une capacité de production de 30 000 tonnes par ou plus b) Installations pour la production de matières pharmaceutiques d'une capacité de production de 30 000 tonnes par ou plus. c) Installations pour la production d'élastomères, de peintures, de vernis ou de peroxydes d'une capacité de production de 100 000 tonnes par ou plus	1	G,M	A	P	J
		1	G,M	A	P	J
		1	G,M	A	P	J
		1	G,M	A	P	J
		1	G,M	A	P	J
		1	G,M	A	P	J

»;

16° dans la rubrique 9.10, deuxième colonne, les mots « de poisson avec une production annuelle de : » sont remplacés par les mots « de poisson avec une capacité de production annuelle de poids vif de : »;

17° la rubrique 10 est complétée par une sous-rubrique 10.3, rédigée comme suit :

«

10.3.	Brasseries et malteries suivantes: Il peut exister un chevauchement avec les rubriques 10.1 et 10.2. 1° Brasseries d'une capacité de production de 75 millions de litres par an ou plus. 2° Malteries d'une capacité de production de 60 000 tonnes par an ou plus.	1		N	E	J
		1		N	E	J

»;

18° la rubrique 18 est complétée par les sous-rubriques 18.3 et 18.4, rédigés comme suit :

«

18.3.	Extraction de minéraux par dragage marin ou fluvial 1° d'un volume de 100 000 m ² par an ou plus 2° qui peut avoir des effets notables sur une zone spécialement protégée	1	E,M, O,W	N		
		1	E,M, O,W	N		
18.4.	Installations industrielles de surface pour l'extraction de charbon, de pétrole, de gaz naturel et de minerais, ainsi que de schiste bitumineux. Il peut exister un chevauchement avec les rubriques 1.3 et 16.9, e).	1	E,M,O	B		

»;

19° la rubrique 19 est complétée par une sous-rubrique 19.7, rédigée comme suit :

«

19.7.	Usines de panneaux de fibres de bois, d'aggloméré, de duplex, de triplex et de multiplex d'une capacité de production de 200 tonnes par jour et plus. Il peut exister un chevauchement avec une ou plusieurs sous-rubriques de la rubrique 19.	1		B		
-------	---	---	--	---	--	--

»;

20° la sous-rubrique 20.1.6 est remplacée par ce qui suit :

«

20.1.6.	Installations destinées à l'exploitation de l'énergie éolienne pour la production d'électricité :					
	1° Avec une puissance électrique de :					
	a) 300 kW à 500 kW inclus	3				
	b) plus de 500 kW à 5 000 kW inclus	2				
	c) plus de 5 000 kW	1	E	B		
	2° Si l'activité porte sur :	1	E	B		
	- 20 turbines éoliennes ou plus; ou					
	- 4 turbines éoliennes qui ont ou peuvent avoir des effets notables sur une zone spécialement protégée.					

»;

21° la sous-rubrique 20.2 est complétée par les sous-rubriques 20.2.6 et 20.2.7, rédigés comme suit :

«

20.2.6.	Installations destinées à la production de fonte ou d'acier (fusion primaire ou secondaire), y compris les équipements pour coulée continue, d'une capacité de production de 100 000 tonnes par an ou plus. Il peut exister un chevauchement avec une ou plusieurs sous-rubriques de la rubrique 20.2.2.	1	G,M	A	P	J
20.2.7.	Installations de fusion (y compris l'alliage), de fonte (par moulage), de laminage (à chaud et à froid), et d'étirage de métaux non ferreux, à l'exclusion des métaux précieux, y compris les produits de récupération (affinage, moulage en fonderie, etc.) d'une capacité de production de 50 000 tonnes par an ou plus. Il peut exister un chevauchement avec une ou plusieurs sous-rubriques des rubriques 20 et 29.	1	M	A	P	J

»;

22° la sous-rubrique 20.3.1 est remplacée par ce qui suit :

«

20.3.1.	Installations pour la production de ciment :					
	1° Etablissements pour la production de ciment et de chaux dans des fours rotatifs avec une puissance connectée totale					
	a) jusqu'à 200 kW inclus	2				
	b) de plus de 200 kW	1	M	A	P	J
	2° Installation pour la fabrication de ciment avec une capacité de production de 150 000 tonnes par ou plus	1	M	A	P	J

»;

23° à la sous-rubrique 20.3.2, deuxième colonne, e) sont apportées les modifications suivantes :

a) au point 1°, premier tiret, les mots « 20 000 tonnes de produits finis » sont remplacés par les mots « 10 000 tonnes de produits finis »;

b) au point 1°, deuxième tiret, les mots « 20 000 tonnes de produits finis » sont remplacés par les mots « 10 000 tonnes de produits finis »;

c) au point 2°, premier tiret, les mots « 50 tonnes de produits finis » sont remplacés par les mots « 25 tonnes de produits finis »;

d) au point 2°, deuxième tiret, les mots « 50 tonnes de produits finis » sont remplacés par les mots « 25 tonnes de produits finis »;

e) au point 3°, premier tiret, les mots « 200 tonnes par an » sont remplacés par les mots « 100 tonnes par an »;

f) au point 3°, deuxième tiret, les mots « 200 tonnes par an » sont remplacés par les mots « 100 tonnes par an »;

24° la sous-rubrique 20.3.3 est remplacée par ce qui suit :

«

20.3.3.	Installations pour la production de fibres de roche et de laine de verre :					
	1° avec une puissance connectée totale					
	a) jusqu'à 200 kW inclus	2				
	b) de plus de 200 kW	1	M	A	P	J
	2° d'une capacité de production de 30 000 tonnes par an ou plus. Il peut exister un chevauchement avec le point 1°.	1	M	A	P	J

»;

25° la sous-rubrique 20.3.4 est remplacée par ce qui suit :

«

20.3.4.	Installations pour la production et le traitement de verre :					
	1° Installations pour la fabrication du verre (plat, creux et spécial) y compris les installations pour la fabrication de fibres de verre, avec une capacité de fusion par jour de :					
	a) 4 tonnes à 20 tonnes incluses	2				
	b) plus de 20 tonnes	1	M,X, Y _k	A	P	J
	2° Installation pour la fabrication et le traitement de verre (y compris les fibres de verre) avec une capacité de production de 30 000 tonnes par an ou plus. Il peut exister un chevauchement avec le point 1°.	1	M	A	P	J

»;

26° la sous-rubrique 23.1 est remplacée par ce qui suit :

«

23.1.	Etablissements pour la fabrication de matières plastiques et de fibres artificielles :					
	1° Etablissements pour la fabrication de matières plastiques et de fibres artificielles d'une puissance connectée totale de :					
	a) 5 kW à 10 kW inclus	3				
	b) plus de 10 kW à 200 kW inclus	2				
	c) plus de 200 kW	1	M	A	P	J
	2° Installations destinées à la fabrication de fibres minérales artificielles d'une capacité de production de 100 000 tonnes par an ou plus. Il peut exister un chevauchement avec le point 1°	1	M	A	P	J

«;

27° la sous-rubrique 25.1 est complétée par une sous-rubrique 25.1.3, rédigée comme suit :

«

25.1.3.	Usines destinées au tannage des peaux d'une capacité de production de 1 000 tonnes par an ou plus. Il peut exister un chevauchement avec la sous-rubrique 25.1.1.	1		B		
---------	---	---	--	---	--	--

»;

28° à la rubrique 29 sont apportées les modifications suivantes :

a) la sous-rubrique 29.5.5, deuxième colonne, point 4°, est complété par les mots suivants :

« le contenu des seuls bains de traitement (à l'exclusion des bains de rinçage) »;

b) il est ajouté une sous-rubrique 29.5.9, rédigé comme suit :

«

29.5.9.	Installations destinées à la transformation des métaux ferreux : - laminage à chaud; - laminage à froid de tôles; - forgeage à l'aide de marteaux; - application de couches de protection de métal en fusion; d'une capacité de production de 100 000 tonnes par an ou plus. Il peut exister un chevauchement avec une ou plusieurs sous-rubriques des rubriques 20 et 29.	1	M	B	P	J
---------	--	---	---	---	---	---

»;

29° à la rubrique 31 sont apportées les modifications suivantes :

a) la sous-rubrique 31.1 est remplacée par ce qui suit :

«

31.1.	Moteurs stationnaires avec une puissance nominale de :					
	1° 10 kW à 500 kW inclus	2	T	N		
	2° plus de 500 kW	1	T	N		
	3° Turbines dégageant une chaleur de plus de 50 MW Il peut exister un chevauchement avec le point 2°.	1	M,X	B	P	J

»;

b) il est ajouté une sous-rubrique 31.3, rédigé comme suit :

«

31.3.	Bancs d'essai pour moteurs, turbines ou réacteurs s'ils concernent des moteurs ayant une force de propulsion de 500 kN ou plus ou une puissance de 10 MW ou plus. Il peut exister un chevauchement avec la sous-rubrique 31.2.	1		B	P	J
-------	---	---	--	---	---	---

»;

30° la sous-rubrique 32.9 est complétée par un point 5°, rédigé comme suit :

«

32.9.	5° Pistes permanentes de courses et d'essais pour véhicules motorisés d'une superficie de 5 ha ou plus. Il peut exister un chevauchement avec d'autres sous-rubriques de la sous-rubrique 32.9.	1		N		
-------	--	---	--	---	--	--

»;

31° la sous-rubrique 36.3 est remplacée par ce qui suit :

«

36.3.	Installations pour la fabrication et le traitement de produits à base d'élastomères :					
	1° avec une puissance connectée totale de :					
	a) 5 kW à 10 kW inclus	3				
	b) plus de 10 kW à 200 kW inclus	2				
	c) plus de 200 kW	1	M	B	P	J
	2° d'une capacité de production de 100.000 tonnes par an ou plus.	1	M	B	P	J

»;

32° la rubrique 41 est complétée par une sous-rubrique 41.11, rédigée comme suit :

«

41.11.	Installations de production et de traitement de la cellulose d'une capacité de production de 100 tonnes par jour et plus. Il peut exister un chevauchement avec une ou plusieurs sous-rubriques de la rubrique 41.	1		B		
--------	---	---	--	---	--	--

»;

33° à la rubrique 45 sont apportées les modifications suivantes :

a) la sous-rubrique 45.1 est complétée par un point 5°, rédigé comme suit :

«

45.1.	e) d'une capacité de transformation de 30.000 tonnes de poids vif par an ou plus (il peut exister un chevauchement avec les points a), b) ou c)).	1	G	B		
-------	---	---	---	---	--	--

»;

b) il est ajouté une sous-rubrique 45.17, rédigé comme suit :

«

45.17.	Etablissement suivants de l'industrie alimentaire: Il peut exister un chevauchement avec une ou plusieurs sous-rubriques des rubriques 44 et 45.					
	1° Installations pour la fabrication de corps gras végétaux et animaux d'une capacité de production de 60 000 tonnes par an ou plus.	1	M	B	P	J
	2° Installations pour la conservation de produits animaux et/ou végétaux d'une capacité de production de 100 000 tonnes par an ou plus.	1	M	B	P	J
	3° Laiteries d'une capacité de production de 100 000 tonnes par an ou plus.	1	M	B	P	J
	4° Confiseries d'une capacité de production de 90 000 tonnes par an ou plus.	1	M	B	P	J
	5° Siroperies ou usines de boissons rafraîchissantes d'une capacité de production de 75 millions de litres par an ou plus.	1	H	B	P	J
	6° Usines de farine de poisson et d'huile de poisson d'une capacité de production de 10 000 tonnes par an ou plus.	1	M	B	P	J
	7° Sucreries d'une capacité de production de 500 tonnes par jour ou plus.	1	M	B	P	J

»;

34° la sous-rubrique 48.3 est remplacée par ce qui suit :

«

48.3.	Ports et installations portuaires, y compris des ports de pêche					
	1° Ports et installations portuaires, y compris des ports de pêche					
	a) pour bâtiments de 1 000 à 1 350 tonnes	2	A	N		
	b) pour la navigation intérieure pour bâtiments de plus 1.350 tonnes	1		B	P	J
2°	Ports et installations portuaires, y compris des ports de pêche	1		B	P	J

»;

35° la rubrique 53 est complétée par la sous-rubrique 53.10, rédigée comme suit :

«

53.10.	Projets d'hydraulique agricole, à savoir: Il peut exister un chevauchement avec une ou plusieurs sous-rubriques des rubriques 52, 53, 54, 55 et 56.					
	1° Un projet d'irrigation de 100 ha et plus; ou	1	W	N	P	J
	2° Un projet de drainage de 50 ha ou plus; ou	1	W	N	P	J
	3° Un projet de drainage de 15 ha ou plus qui peut donner lieu à un abaissement notable de la nappe phréatique dans une zone spécialement protégée.	1	W	N	P	J

53.11.	Dispositifs de captage d'eau souterraine: Il peut exister un chevauchement avec une ou plusieurs sous-rubriques de la rubrique 53.					
	1° Captages d'eau d'une capacité de 2 500 m ³ par jour ou plus	1	W	N	P	J
	2° Captage d'eau souterraine si la capacité est de 1 000 m ³ par jour ou plus et si l'activité est située dans ou peut avoir des effets notables sur une zone telle qu'indiquée en exécution du décret du 14 juillet 1993 portant les mesures de protection des dunes côtières ou si l'activité peut engendrer une dépréciation significative des caractéristiques naturelles d'une zone spécialement protégée.	1	W	N	P	J

»;

36° dans la rubrique 54.3, deuxième colonne, les mots « 10 millions de m³ ou plus » sont remplacés par les mots « 10 millions de m³ ou plus, respectivement la capacité de 2 500 m³ par jour ou plus, »;

37° dans la rubrique 55.2, deuxième colonne, point 3, les mots « profondeur de plus de 500 m » sont remplacés par les mots « profondeur de plus de 100 m »;

38° à la rubrique 56 sont apportées les modifications suivantes :

- a) dans la sous-rubrique 56.1, deuxième colonne, point 1°, les mots « comprend moins de 100 millions de m³ par an » sont remplacés par les mots « comprend 75 millions de m³ ou plus par an »;
- b) la sous-rubrique 56.2 est remplacée par ce qui suit :
- «

56.2.	Barrages et autres installations destinés à retenir les eaux ou à les stocker à titre permanent ou à long terme					
	1° Lorsque un nouveau volume d'eau ou un volume supplémentaire :					
	a) de 1 à 10 millions de m ³ est retenu ou stocké	2	W	N		
	b) de plus de 10 millions de m ³ est retenu ou stocké	1	W	B	P	J
	2° d'une superficie de 15 ha ou plus ou d'une capacité utile de 1 millions de m ³ ou plus.	1	W	B	P	J

»;

39° à la sous-rubrique 57.1, deuxième colonne, sont apportées les modifications suivantes :

- a) au point 1°, les mots « 1 900 mètres » sont remplacés par les mots « 800 mètres »;
- b) au point 2°, les mots « 1 900 mètres » sont remplacés par les mots « 800 mètres »;
- 40° dans la rubrique 59.3, le point 1° est abrogé à partir du 1er janvier 2007.

Art. 11. A l'annexe 2 du même arrêté, modifié par l'arrêté du Gouvernement flamand du 27 avril 1994, sont apportées les modifications suivantes :

1° dans l'intitulé les mots « substances dangereuses » sont remplacés par les mots « substances polluantes, prioritaires et dangereuses »;

2° l'« ANNEXE 2A », abrogée par l'arrêté du Gouvernement flamand du 27 avril 1994, est rétablie dans la rédaction suivante :

« ANNEXE 2A

LISTE INDICATIVE DES PRINCIPAUX POLLUANTS DANS LES EAUX USEES

(Annexe VIII de la directive CE 2000/60/CE du 23 octobre 2000 établissant un cadre pour une politique communautaire dans le domaine de l'eau

- 1) Composés organohalogénés et substances susceptibles de former des composés de ce type dans le milieu aquatique.
- 2) Composés organophosphorés.
- 3) Composés organostanniques.
- 4) Substances et préparations, ou leurs produits de décomposition, dont le caractère cancérigène ou mutagène ou les propriétés pouvant affecter les fonctions stéroïdogénique, thyroïdienne ou reproductive ou d'autres fonctions endocriniennes dans ou via le milieu aquatique ont été démontrés.
- 5) Hydrocarbures persistants et substances organiques toxiques persistantes et bio-accumulables.
- 6) Cyanures
- 7) Métaux et leurs composés.
- 8) Arsenic et ses composés.
- 9) Produits biocides et phytopharmaceutiques.
- 10) Matières en suspension.
- 11) Substances contribuant à l'eutrophisation (en particulier, nitrates et phosphates).
- 12) Substances ayant une influence négative sur le bilan d'oxygène (et pouvant être mesurées à l'aide de paramètres tels que la DBO, la DCO, etc.). »;

3° dans l'annexe 2B, il est inséré entre l'intitulé et le sous-titre « Liste I » un intitulé rédigé comme suit :

« Les listes I et II ci-après sont en vigueur jusqu'au 22 décembre 2013, conformément à l'article 22, alinéa 2 de la directive CE 2000/60/CE du 23 octobre 2000 établissant un cadre pour une politique communautaire dans le domaine de l'eau. »;

4° à l'annexe 20 sont apportées les modifications suivantes :

- a) le titre est remplacé par ce qui suit :

« ANNEXE 2C.

LISTE DES SUBSTANCES DANGEREUSES DEVERSEES DANS LE MILIEU AQUATIQUE

(Directives CE 76/464/CEE du 4 mai 1976 et 2000/60/CE du 23 octobre 2000) »;

- b) entre l'intitulé et le sous-titre « Liste I », il est inséré un intitulé rédigé comme suit :

« Les listes I et II ci-après sont en vigueur jusqu'au 22 décembre 2013, conformément à l'article 22, alinéa 2 de la directive CE 2000/60/CE du 23 octobre 2000 établissant un cadre pour une politique communautaire dans le domaine de l'eau. » ;

- c) il est ajoutée une liste III, rédigée comme suit :

« Liste III

Liste des substances prioritaires dans le domaine de l'eau

Directive 2000/60/CE du 23 octobre 2000 établissant un cadre pour une politique communautaire dans le domaine de l'eau, modifiée par la Décision du Parlement européen et du Conseil n° 2455/2001/CE du 20 novembre 2001)

Des substances prioritaires énumérées ci-après, seules les substances identifiées comme « substance dangereuse prioritaire » dans la dernière colonne sont considérées comme des substances dangereuses aux fins de déversement dans le milieu aquatique.

	Numéro CAS (1)	Numéro UE (2)	Nom de la substance prioritaire	Identifiée en tant que substance dangereuse prioritaire
(1)	15972-60-8	240-110-8	alachlore	
(2)	120-12-7	204-371-1	anthracène	(X) (***)
(3)	1912-24-9	217-617-8	atrazine	(X) (***)
(4)	71-43-2	200-753-7	benzène	
(5)	n.v.t.	n.v.t.	Diphényléthers bromés (**)	X (****)
(6)	7440-43-9	231-152-8	Cadmium et ses composés	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	C10-13-chloroalcanes (**)	X
(8)	470-90-6	207-432-0	chlorfenvinphos	
(9)	2921-88-2	220-864-4	chlorpyrifos	(X) (***)
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-dichloroéthane	
(11)	75-09-2	200-838-9	dichlorométhane	
(12)	117-81-7	204-211-0	Di(2-éthylhexyl)phtalate (DEHP)	(X) (***)
(13)	330-54-1	206-354-4	diuron	(X) (***)
(14)	115-29-7	204-079-4	endosulfan	(X) (***)
	959-98-8	n.v.t.	(alpha-endosulfan)	
(15)	206-44-0	205-912-4	Fluoranthène (****)	
(16)	118-74-1	204-273-9	hexachlorobenzène	X
(17)	87-68-3	201-765-5	hexachlorobutadiène	X
(18)	608-73-1	210-158-9	hexachlorocyclohexane	X
	58-89-9	200-401-2	(gamma-isomère), lindane)	
(19)	34123-59-6	251-835-4	isoproturon	(X) (***)
(20)	7439-92-1	231-100-4	plomb et ses composés	(X) (***)
(21)	7439-97-6	231-106-7	mercure et ses composés	X
(22)	91-20-3	202-049-5	naphtalène	(X) (***)
(23)	7440-02-0	231-111-4	nickel et ses composés	
(24)	25154-52-3	246-672-0	nonylphénols	X
	104-40-5	203-199-4	(4-(para)-nonylphénol)	
(25)	1806-26-4	217-302-5	octylphénols	(X) (***)
	140-66-9	n.v.t.	(para-tert-octylphénol)	
(26)	608-93-5	210-172-5	pentachlorobenzène	X
(27)	87-86-5	201-778-6	pentachlorophénol	(X) (***)
(28)	n.v.t.	n.v.t.	Hydrocarbures aromatiques polycycliques	X
	50-32-8	200-028-5	(benzo(a)pyrène)	
	205-99-2	205-911-9	(benzo(b)fluoranthène)	
	191-24-2	205-883-8	(benzo(g,h,i)perylène)	
	207-08-9	205-916-6	(benzo(k)fluoranthène)	
	193-39-5	205-893-2	(indeno(1,2,3-cd)pyrène)	
(29)	122-34-9	204-535-2	simazine	(X) (***)
(30)	688-73-3	211-704-4	composés du tributylétain	X
	36643-28-4	n.v.t.	(tributylétain-cation)	
(31)	12002-48-1	234-413-4	trichlorobenzène	(X) (***)
	120-82-1	204-428-0	(1,2,4-trichlorobenzène)	
(32)	67-66-3	200-663-8	trichlorométhane (chloroforme)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	trifluraline	(X) (***)

(*) Lorsqu'un groupe de substances est retenu, un représentant typique de ce groupe est mentionné à titre de paramètre indicatif (entre parenthèses et sans numéro). Les contrôles sont ciblés sur ces substances types sans exclure la possibilité de rajouter d'autres représentants, si nécessaire.

(**) Ces groupes de substances englobent généralement un très grand nombre de composés. Pour le moment, il n'est pas possible de fournir des paramètres indicatifs appropriés.

(***) Cette substance prioritaire est soumise à révision pour sa possible identification comme « substance dangereuse prioritaire ». la Commission adresse au Parlement flamand et au Conseil une proposition en vue de la classification définitive de cette substance, au plus tard 12 mois après l'adoption de la présente liste. Cette révision n'affecte pas le calendrier prévu à l'article 16 de la Directive 2000/60/CE pour les propositions de la Commission relatives aux contrôles.

(****) Uniquement pentabromodiphényléther (numéro CAS 32534-81-9).

(*****) Le fluoranthène figure dans la liste en tant qu'indicateur d'autres hydrocarbures aromatiques polycycliques.

(1) CAS : Chemical Abstract Services.

(2) Numéro dans l'Inventaire européen des produits chimiques commercialisés (European Inventory of Existing Commercial Chemical Substances : EINECS) ou la Liste européenne des substances chimiques notifiées (European List of Notified Chemical Substances : ELINCS).

(*****) La liste III est la liste minimale reprise de la directive qui peut être complétée en exécution du décret du 18 juillet 2003 relatif à la politique intégrée de l'eau et du Programme de réduction des substances dangereuses 2005 – tel que fixé le 23 octobre 2005 en exécution de l'article 2.3.6.1, § 1er. »

Art. 12. Dans le même arrêté, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 3 juin 2005, il est inséré une annexe *2bis* qui est jointe en annexe I au présent arrêté.

Art. 13. Dans l'annexe 3, partie F, point 5, du même arrêté, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 4 février 2005, les points *b)* et *c)* sont respectivement remplacés par les dispositions suivantes :

« *b)* un calcul des émissions de gaz à effet de serre escomptées et pertinentes pour l'établissement BKG pendant l'année de démarrage de l'établissement;

c) un calcul des émissions de gaz à effet de serre annuelles escomptées et pertinentes pour l'établissement BKG pendant une année d'exploitation normale; ».

Art. 14. Dans l'annexe 4, partie D, point 5, du même arrêté, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 3 juin 2005, les points 2 et 3 sont respectivement remplacés par les dispositions suivantes :

« 2. un calcul des émissions de gaz à effet de serre escomptées et pertinentes pour l'établissement BKG pendant l'année de démarrage de l'établissement;

3. un calcul des émissions de gaz à effet de serre annuelles escomptées et pertinentes pour l'établissement BKG pendant une année d'exploitation normale; ».

Art. 15. L'annexe 6 du même arrêté, remplacé par l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 janvier 1999 et modifiée par les arrêtés du Gouvernement flamand du 15 juin 1999 et 29 septembre 2000, sont remplacés par l'annexe 6 qui est jointe en annexe II au présent arrêté.

Art. 16. A l'annexe 7 du même arrêté, modifiée par les arrêtés du Gouvernement flamand des 12 janvier 1999 et 29 septembre 2000, sont apportées les modifications suivantes :

1° l'intitulé est remplacé par la disposition suivante :

« Annexe 7

Liste des produits dangereux
(rubrique 17.3 de la liste de classification) »;

2° le tome I, abrogé par l'arrêté du Gouvernement flamand du 29 septembre 2000, est rétablie dans la rédaction suivante :

TOME I : LISTE DES PRODUITS DANGEREUX (SUBSTANCES ET PREPARATIONS) VISEES DANS LA DIRECTIVE CE 96/82/CE DU 9 DECEMBRE 1996 CONCERNANT LA MAITRISE DES DANGERS LIES AUX ACCIDENTS MAJEURS IMPLIQUANT DES SUBSTANCES DANGEREUSES

Cette liste comprend les substances dangereuses et catégories classées de substances et préparations telles que mentionnées à l'annexe 6 du titre Ier du VLAREM. »

3° dans l'intitulé du tome II les mots « SUBSTANCES ET PREPARATIONS DANGEREUSES VISEES DANS LA DIRECTIVE 67/548/CEE DU 27 JUIN 1967 » sont complétés par les mots « ET DANS LA DIRECTIVE 1999/45/CE DU 31 MAI 1999 ».

Art. 17. Dans l'annexe 15B du même arrêté, insérée par l'arrêté du Gouvernement flamand du 6 février 2004, les mots dans la première phrase « peuvent être exemptés de l'application du présent arrêté, » sont remplacés par les mots « ne sont pas régies par le présent arrêté ».

Art. 18. Dans le texte néerlandais de l'annexe 17 du même arrêté, insérée par l'arrêté du Gouvernement flamand du 6 février 2004, les mots dans la première phrase « moet dat te worden toegelicht » sont remplacés par les mots « moet dat worden toegelicht ».

CHAPITRE III. — Modifications au titre II du VLAREM

Art. 19. A l'article 1.1.2 de l'arrêté du Gouvernement flamand du 1er juin 1995 fixant les dispositions générales et sectorielles en matière d'hygiène de l'environnement, modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 26 juin 1996, 24 mars 1998, 19 janvier 1999, 20 avril 2001, 13 juillet 2001, 6 février 2004, 14 mai 2004 et 4 février 2005, sont apportées les modifications suivantes :

1° dans « Définitions traitement des déchets », partie « Installations d'incinération et de coïncinération de déchets de biomasse », la définition « déchets de biomasse » est modifiée comme suit :

a) les mots « un ou plusieurs des déchets suivants, pouvant être utilisé pour récupérer de l'énergie » sont remplacés par les mots « les déchets suivants utilisés comme combustible »;

b) dans le deuxième tiret, les mots « déchets végétaux provenant du secteur de la transformation alimentaire » sont remplacés par les mots « déchets végétaux provenant du secteur de la transformation alimentaire, si le chaleur produite est valorisée »;

c) le quatrième tiret « déchets de bois non traité » est supprimé;

d) le sixième tiret « déchets de bois traité non pollué » est remplacé par la disposition suivante :

« - déchets de bois, à l'exception à l'exception des déchets de bois qui sont susceptibles de contenir des composés organiques halogénés ou des métaux lourds à la suite d'un traitement avec des conservateurs du bois ou du placement d'un revêtement, y compris en particulier les déchets de bois de ce type provenant de déchets de construction ou de démolition; »;

2° dans « Définitions organismes génétiquement modifiés et/ou pathogènes », premier tiret, la numérotation « 1- » est remplacée par « - »;

3° dans « Définitions pollution atmosphérique », partie « Installation d'incinération », la définition de « déchets de biomasse » est modifiée comme suit :

a) les mots « un ou plusieurs des déchets suivants, pouvant être utilisé pour récupérer de l'énergie » sont remplacés par les mots « les déchets suivants utilisés comme combustible »;

b) dans le deuxième tiret, les mots « déchets végétaux provenant du secteur de la transformation alimentaire » sont remplacés par les mots « déchets végétaux provenant du secteur de la transformation alimentaire, si la chaleur produite est récupérée »;

c) le quatrième tiret « déchets de bois non traité » est supprimé;

d) le sixième tiret « déchets de bois traité non pollué » est remplacé par la disposition suivante :

« - déchets de bois, à l'exception à l'exception des déchets de bois qui sont susceptibles de contenir des composés organiques halogénés ou des métaux lourds à la suite d'un traitement avec des conservateurs du bois ou du placement d'un revêtement, y compris en particulier les déchets de bois de ce type provenant de déchets de construction ou de démolition; »;

4° dans « Définitions protection des eaux de surface » sont apportées les modifications suivantes :

a) l'intitulé des définitions groupées par thème qui est rédigé comme suit :

« Définitions protection des eaux de surface (chapitres 2.3, 4.2, 5.3 et 6.2) » est remplacé par l'intitulé suivant : « Définitions eaux de surface et eaux souterraines (politique intégrée de l'eau) (chapitres 2.3, 4.2, 5.3 et 6.2 (eaux de surface) et 2.4, 4.3, 5.52, 5.53, 5.54 et 5.55 (eaux souterraines)) »;

b) dans les définitions groupées par thème, mentionnées dans l'intitulé, visé sous a, il est inséré un intitulé rédigé comme suit :

« POLITIQUE INTEGREE DE L'EAU

(directive CE 2000/60/CE du 23 octobre 2000

établissant un cadre pour une politique communautaire dans le domaine de l'eau)

Les notions et définitions prévues à l'article 3, § 2, du décret du 18 juillet 2003 relatif à la politique intégrée de l'eau, sont également applicables au présent arrêté. »

Art. 20. Dans l'article 1.2.3.1 du même arrêté, modifié par l'arrêté du Gouvernement flamand du 19 janvier 1999, les mots

« d et f. l'arrêté du Gouvernement flamand du 30 juillet 1982 fixant les règles précises concernant la reconnaissance des laboratoires, en exécution du décret du 2 juillet 1981, concernant la gestion des déchets, modifié par l'arrêté du Gouvernement flamand du 18 novembre 1992 »

sont remplacés par les mots

« d et f l'arrêté du Gouvernement flamand du 5 décembre 2003 fixant le règlement flamand relatif à la prévention et à la gestion des déchets (VLAREA); ».

Art. 21. A l'article 2.5.3.7 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 24 mars 1998, il est ajouté un alinéa trois, rédigé comme suit :

« Les plans ou programmes, visés à l'alinéa deux, et toute modification ou révision, dans le respect de la directive CE 2003/35/CE du 26 mai 2003 prévoyant la participation du public lors de l'élaboration de certains plans et programmes relatifs à l'environnement, et modifiant, en ce qui concerne la participation du public et l'accès à la justice, modifiant les directives 85/337/CEE et 96/61/CE du Conseil, sont établis comme suit :

1° la « Vlaamse Milieumaatschappij » associe les organes publics, institutions et organisations de droit privé à l'élaboration du plan ou programme; il s'agit notamment :

- a) les Divisions des Autorisations écologiques et du Sol du département de l'Environnement, de la Nature et de l'Energie;
- b) L' « Agentschap voor Natuur en Bos » (Agence de la Nature et des Forêts)
- c) la « Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij » (Société publique des déchets pour la Région flamande);
- d) la « Vlaamse Landmaatschappij » (Société flamande terrienne);
- e) le département de la Mobilité et des Travaux publics;
- f) la « NV Waterwegen en Zeekanaal » (SA Voies d'eau et Canal maritime)
- g) « RO-Vlaanderen » (Agence de l'Aménagement du Territoire et du Patrimoine immobilier);
- h) S.A. Aquafin;
- i) les sociétés de distribution d'eau intéressées;

2° le projet de plan ou de programme est publié par extrait dans le *Moniteur belge* par le Ministre flamand chargé de l'environnement, après notification au Gouvernement flamand, et mis à disposition du public pour un délai de deux mois dans les communes concernées et à la « Vlaamse Milieumaatschappij »; au cours de ce délai, toute personne peut formuler par écrit des réclamations ou des remarques à l'attention de la « Vlaamse Milieumaatschappij »;

3° En même temps que sa publication, le projet est transmis au Conseil de l'Environnement et de la Nature de la Flandre et au Conseil socioéconomique de la Flandre, qui rend un avis motivé dans un délai de deux mois de la réception du projet; ces avis ne sont pas contraignants;

4° le plan ou programme est arrêté par le Gouvernement flamand, compte tenu des avis rendus et des réclamations ou remarques formulées; lorsque le Gouvernement ne suit pas, en tout ou en partie, l'avis émis par le Conseil de l'Environnement et de la Nature de la Flandre ou du Conseil socioéconomique de la Flandre, il dresse un rapport de justification qui est joint à la publication visée au point 5°;

5° le plan ou programme est publié par extrait au *Moniteur belge*; il est mis à disposition du public dans les communes concernées et auprès de la « Vlaamse Milieumaatschappij ». »

Art. 22. Le chapitre 2.7 du même arrêté, abrogé par l'arrêté du Gouvernement flamand du 5 décembre 2003, est rétabli dans la rédaction suivante :

« CHAPITRE 2.7. — Missions gestionnelles sur le plan des déchets

SECTION 2.7.1.

RAPPORTS A LA COMMISSION EUROPEENNE

Art. 2.7.1.1. § 1er. Conformément à l'article 15 de la directive CE 1999/31/CE du 26 avril 1999 concernant la mise en décharge des déchets, l'OVAM transmet à la Commission européenne tous les trois ans et par les canaux appropriés, un rapport sur l'exécution de la directive CE, qui réserve une attention particulière aux stratégies flamandes qui doivent être développées en vertu de l'article 5 de la même directive concernant les déchets et traitements non admis dans les décharges. Ce rapport est établi à l'aide d'un questionnaire ou d'un schéma établi par la Commission européenne suivant la procédure prévue à l'article 6 de la directive CE 91/692/CEE.

§ 2. Le rapport est transmis à la Commission européenne, chaque fois dans les neuf mois à l'issue de la période de trois ans à laquelle il se rapporte.

Art. 2.7.1.2. Conformément à la Décision 2003/33/CE du Conseil du 19 décembre 2002 établissant des critères et des procédures d'admission des déchets dans les décharges, conformément à l'article 16 et à l'annexe II de la directive 1999/31/CE concernant la mise en décharge de déchets, et notamment le point 2 de son annexe, l'OVAM établit annuellement un rapport sur le nombre d'autorisations qui ont été délivrées en vertu des dispositions de l'article 5.2.4.1.6, § 2.

Ces rapports sont transmis tous les trois ans par l'OVAM à la Commission européenne, via les canaux appropriés, comme partie intégrante des rapports visés à l'article 2.7.1.1. »;

Art. 23. Le chapitre 4.1 du même arrêté, modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 26 juin 1996, 19 janvier 1999, 12 décembre 2003 et 2 avril 2004, est complété par une section 4.1.11 comprenant les articles 4.1.11.1 à 4.1.11.7 inclus, rédigée comme suit :

« Section 4.1.11.

L'EMPLOI DE SUBSTANCES DANGEREUSES Directive 76/769/CEE du 27 juillet 1976

Art. 4.1.11.1. Les limitations prescrites par la présente section ne sont pas d'application à l'utilisation à des fins de recherche, de développement ou d'analyse.

Art. 4.1.11.2. Utilisation de substances et de préparations pour le traitement du bois

Conformément à la directive 2001/90/CE du 26 octobre 2001, les substances suivantes ne peuvent pas être utilisées pour le traitement du bois :

- 1° crésote;
- 2° huile de crésote;
- 3° distillats (goudron de houille), huiles de naphthalène;
- 4° huile de crésote, fraction acénaphène;
- 5° distillats (goudron de houille), supérieurs;
- 6° huile anthracénique;
- 7° phénols de goudron, charbon, pétrole brut;
- 8° crésote de bois;
- 9° goudron de houille à basse température, alcalin.

Art. 4.1.11.3. L'utilisation de l'hexachloroéthane

Conformément à la directive 2001/91/CE du 29 octobre 2001, l'hexachloroéthane ne peut être utilisé dans la fabrication et la transformation des métaux non ferreux.

Art. 4.1.11.4. Utilisation des composés organostanniques

Conformément à la directive 2002/62/CE du 9 juillet 2002, les composés organostanniques ne peuvent être utilisés :

1° comme substances et composants de préparations destinées à être utilisées en tant que biocides dans des peintures à composants non liés chimiquement;

2° comme substances et composants faisant fonction de biocides pour empêcher la salissure par micro-organismes, plantes ou animaux sur :

a) tous les navires destinés à être utilisés sur des voies de navigation maritime, côtière, d'estuaire et intérieure et sur des lacs, quelle que soit leur longueur;

b) les cages, les flotteurs, les filets ainsi que tout autre appareillage ou équipement utilisés en pisciculture ou en conchyliculture;

c) tout appareillage ou équipement totalement ou partiellement immergé.

3° comme substances et composants de préparations destinées à être utilisées dans le traitement des eaux industrielles.

Art. 4.1.11.5. Utilisation des composés de l'arsenic

Conformément à la directive 2003/2/CE du 6 janvier 2003, les composés de l'arsenic ne peuvent être utilisés :

1° comme composés et composants de préparations utilisés pour :

a) empêcher la salissure par micro-organismes, plantes ou animaux sur :

i) les coques de bateaux;

ii) les cages, les flotteurs, les filets ainsi que tout autre appareillage ou équipement utilisés en pisciculture ou en conchyliculture;

iii) tout appareillage ou équipement totalement ou partiellement immergé.

b) la protection du bois;

2° comme substances et composants de préparations destinées à être utilisées pour le traitement des eaux industrielles, indépendamment de leur utilisation.

Art. 4.1.11.6. Utilisation de diphényléther

Conformément à la directive 2003/11/CE du 6 février 2003, les substances suivantes ne peuvent être utilisées en tant que substance ou constituant de substances ou de préparations à des concentrations supérieures à 0,1 % en masse :

1° Diphényléther, dérivé pentabromé (C₁₂H₅Br₅O);

2° Diphényléther, dérivé octabromé (C₁₂H₅Br₈O);

Art. 4.1.11.7. Utilisation de phénol

§ 1er. Conformément à la directive 2003/53/CE du 18 juin 2003 les substances suivantes ne peuvent être utilisées en tant que composé ou constituant de préparations à ces concentrations égales ou supérieures à 0,1 % (g/g) en masse dans les cas mentionnés au § 2 :

1° Nonylphénol C₆H₄(OH)C₉H₁₉;

2° Ethoxylate de nonylphénol (C₂H₄O)_nC₁₅H₂₄O.

§ 2. L'interdiction visée au § 1er s'applique aux cas suivants :

1° nettoyage industriel et institutionnel, sauf :

a) les systèmes fermés et contrôlés de nettoyage à sec dans lesquels le liquide de nettoyage est recyclé ou incinéré,

b) les systèmes de nettoyage avec traitement spécial dans lesquels le liquide de nettoyage est recyclé ou incinéré;

2° nettoyage domestique;

3° traitement des textiles et du cuir, sauf :

a) traitement sans rejet dans les eaux usées;

b) systèmes comportant un traitement spécial dans lequel l'eau est utilisée et prétraitée afin de supprimer totalement la fraction organique avant le traitement biologique des eaux usées (dégraissage des peaux de mouton);

4° émulsifiant dans les produits agricoles de traitement par immersion des trayons;

usinage des métaux, sauf dans des systèmes fermés et contrôlés dans lesquels le liquide de nettoyage est recyclé ou incinéré,

5° fabrication de pâte à papier et de papier;

6° produits cosmétiques;

7° autres produits d'hygiène corporelle, sauf :

— spermicides;

8° coformulants dans des pesticides et biocides. »

Art. 24. Dans l'article 4.2.2.1 du même arrêté, modifié par l'arrêté du Gouvernement flamand du 19 janvier 1999, les mots « qui appartiennent aux familles et groupes de substances mentionnés dans les listes I et II de l'annexe 2C » sont remplacés par les mots « qui sont à considérer comme des substances dangereuses conformément à l'annexe 2C du titre Ier du VLAREM ou qui appartiennent aux familles et groupes de substances mentionnés dans cette annexe 2C.

Art. 25. A l'article 4.10.1.4, du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 4 février 2005, il est ajouté un § 2, rédigé comme suit :

« § 2. Le protocole de monitoring joint à la demande d'autorisation écologique ou à la déclaration de modification mineure tient lieu de protocole de monitoring de démarrage.

Toute actualisation et/ou modification du protocole précité doit être vérifiée et approuvée par le bureau de vérification. Le protocole de monitoring actualisé et/ou modifié est transmis pour acceptation par l'exploitant en cinq exemplaires à la Division AMINABLE, après vérification et approbation par le bureau de vérification. Un exemplaire de cette actualisation ou modification acceptée est transmis par la même division à l'Autorité délivrante et aux Divisions de l'Inspection de l'Environnement et des Autorisation écologiques d'AMINAL. »

Art. 26. Dans l'article 5.2.2.1.1, § 1er, du même arrêté, le point 2° est remplacé par la disposition suivante :

« 2° déchets de construction et de démolition y compris les déchets de ciment d'amiante ou d'autres matériaux de construction contenant de l'amiante sous forme liée; ».

Art. 27. A l'article 5.2.2.1.3 du même arrêté, modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 19 janvier 1999 et 28 novembre 2003, le § 3 est remplacé par la disposition suivante :

« § 3. Les déchets contenant du ciment d'amiante ou d'autres déchets contenant de l'amiante sous forme liée, qui ont été récoltés, doivent être stockés dans un endroit distinct par rapport aux autres déchets de construction et de démolition. Les déchets d'amiante ne peuvent faire l'objet d'aucun traitement, sauf le tri. Toute mesure doit être prise pour empêcher la diffusion des fibres d'amiante. » .

Art. 28. A l'article 5.2.2.4.1 du même arrêté, modifié par l'arrêté du Gouvernement flamand du 28 novembre 2003, sont apportées les modifications suivantes :

1° au § 1er, il est ajouté un point 5°, rédigé comme suit :

« 5° déchets de construction et de démolition y compris les déchets de ciment d'amiante ou d'autres matériaux de construction contenant de l'amiante sous forme liée;

2° au § 2, le point 1° est remplacé par la disposition suivante :

« 1° déchets dangereux, y compris les petits déchets dangereux, à l'exception des déchets de ciment d'amiante ou d'autres matériaux de construction contenant de l'amiante sous forme liée, dans la mesure où l'autorisation écologique en fait explicitement mention; « .

Art. 29. A l'article 5.2.2.4.2 du même arrêté, modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 28 novembre 2003 et 5 décembre 2003, il est ajouté un § 7, rédigé comme suit :

« § 7. Les déchets de Construction et de démolition dans lesquels la présence de ciment d'amiante est constatée visuellement, ne font pas l'objet d'activités de broyage. »

Art. 30. L'article 5.2.2.4.3 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 28 novembre 2003, est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 5.2.2.4.3. Les déchets contenant du ciment d'amiante ou d'autres déchets contenant de l'amiante sous forme liée, qui ont été récoltés, doivent être stockés dans un endroit distinct par rapport aux autres déchets de construction et de démolition. Les déchets d'amiante ne peuvent faire l'objet d'aucun traitement, sauf le tri. Toute mesure doit être prise pour empêcher la diffusion des fibres d'amiante. »

Art. 31. Dans l'article 5.2.3bis.1.24 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 décembre 2003, le § 3 est remplacé par la disposition suivante :

« § 3. Les procédures, les méthodes et le matériel fixe pour le prélèvement des échantillons et les mesures sont approuvés par un expert environnemental agréé à cette fin. Cette inspection se fait conformément à un code de bonne pratique et comprend au moins une inspection limitée annuelle et tous les trois ans une inspection approfondie, comprenant notamment des mesures comparatives des émissions conformément aux méthodes de référence.

L'inspection de l'appareillage de mesure fixe pour l'échantillonnage en continu des dioxines et des furanes, doit se faire au moins tous les trois ans suivant un code de bonne pratique. Une copie des rapports d'inspection en question doit être transmise à l'autorité de contrôle.

Tous les résultats sont enregistrés, traités et représentés de manière adéquate de sorte que l'autorité de contrôle peut vérifier si les conditions fixées et les valeurs limites d'émission sont respectées. »

Art. 32. L'article 5.2.3bis.1.26, § 2, alinéa quatre, du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 décembre 2003, est remplacé par la disposition suivante :

« Sauf pour les installations d'incinération de déchets ménagers, l'autorité délivrante peut, à la demande de l'exploitant et sur la base d'un rapport d'évaluation de l'autorité de contrôle, autoriser qu'aucun échantillonnage continu des dioxines et furanes n'ait lieu et/ou que la fréquence d'analyse soit réduite. »

Art. 33. A l'article 5.2.3bis.4.19 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 décembre 2003, sont apportées les modifications suivantes :

1° au § 1er, les mots « l'article 5.2.3bis.4.19 » sont remplacés par les mots « l'article 5.2.3bis.4.12 et l'article 5.2.3bis.4.18 »;

2° le § 2 est remplacé par la disposition suivante :

« § 2. Les procédures, les méthodes et le matériel fixe pour le prélèvement des échantillons et les mesures sont approuvés par un expert environnemental agréé à cette fin. Cette inspection se fait conformément à un code de bonne pratique et comprend au moins une inspection limitée annuelle et tous les trois ans une inspection approfondie, comprenant notamment des mesures comparatives des émissions conformément aux méthodes de référence.

L'inspection de l'appareillage de mesure fixe pour l'échantillonnage continu des dioxines et des furanes, doit se faire au moins tous les trois ans suivant un code de bonne pratique. Une copie des rapports d'inspection en question doit être transmise à l'autorité de tutelle.

Tous les résultats sont enregistrés, traités et représentés de manière adéquate de sorte que l'autorité de contrôle peut vérifier si les conditions fixées et les valeurs limites d'émission sont respectées. »

Art. 34. L'article 5.2.4.0.1 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 13 juillet 2001, est remplacé par la disposition suivante :

« Les dispositions de la présente section s'appliquent aux établissements visées aux rubriques 2.3.6 et 2.3.10 de la liste de classification. » .

Art. 35. A l'article 5.2.4.0.3 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 13 juillet 2001, il est ajouté un point 3, rédigé comme suit :

« 3. Dispositions transitoires concernant la sous-section 5.2.4.1 dans le cadre de la mise en œuvre de la décision européenne 2003/33/CE du 19 décembre 2002 établissant des critères et des procédures d'admission des déchets dans les décharges, conformément à l'article 16 et à l'annexe II de la directive 1999/31/CE concernant la mise en décharge de déchets.

a) Conformément à l'article 7 de la décision européenne 2003/33/CE, la sous-section 5.2.4.1 et l'annexe 5.2.4.1 produisent leurs effets le 16 juillet 2004, à l'exception des critères de la partie 2 qui entrent en vigueur le 16 juillet 2005.

b) Les décharges existantes et autorisées le 16 juillet 2005 faisant l'objet d'une autorisation de continuation d'exploitation, en application des dispositions transitoires du point 2 du présent article, sont soumises aux dispositions transitoires suivantes :

1) les décharges qui ont été autorisées sous l'ancienne sous-rubrique 2.3.6, a) comme décharge de catégorie 3, conservent leur autorisation pour le délai restant de l'autorisation sous la nouvelle sous-rubrique 2.3.6, a); les dispositions de la sous-section 5.2.4.1 pour décharges de catégorie 3 s'y appliquent;

2) les décharges existantes et autorisées pour déchets de ciment d'amiante qui sont autorisées comme décharge de catégorie 3, conservent leur autorisation pour le délai restant de l'autorisation, d'une part sous la nouvelle sous-rubrique 2.3.6.c).3) comme monodécharge pour matériaux de construction contenant de l'amiante sous forme liée et d'autre part sous la nouvelle sous-rubrique 2.3.6.c).3) comme décharge pour déchets inertes;

3) les décharges qui ont été autorisées sous l'ancienne sous-rubrique 2.3.6, b) comme décharge de catégorie 2, conservent leur autorisation pour le délai restant de l'autorisation sous la nouvelle sous-rubrique 2.3.6, b); les dispositions de la sous-section 5.2.4.1 pour décharges de catégorie 2 s'y appliquent;

4) les décharges qui ont été autorisées sous l'ancienne sous-rubrique 2.3.6, c) comme décharge de catégorie 1, conservent leur autorisation pour le délai restant de l'autorisation d'une part comme décharge de catégorie 1 et d'autre part comme décharge de catégorie 2 sous la nouvelle sous-rubrique 2.3.6, b); les dispositions de la sous-section 5.2.4.1 pour décharges de catégorie 1, respectivement de décharge de catégorie 2 s'y appliquent;

5) toutes les décharges autorisées existantes ne peuvent qu'accepter les seuls déchets ou groupes de déchets pour lesquels une autorisation est accordée dans l'autorisation écologique;

6) l'exploitant d'une décharge visée aux points 3) ou 4) est tenu à notifier à l'autorité délivrante au plus tard le 1er décembre 2006, à titre de déclaration de modification mineure, auxquelles sous-catégories de la catégorie 2 et/ou catégorie 1 appartient la décharge. »

Art. 36. Dans le même arrêté, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 4 février 2005, la sous-division 5.2.4.1 qui comprend les articles 5.2.4.1.1 à 5.2.4.1.6 inclus, est remplacée par la sous-section suivante :

Sous-section 5.2.4.1. L'admission des déchets en décharge

Art. 5.2.4.1.1. § 1er. La présente sous-section définit la classification uniforme et la procédure d'admission des déchets, conformément à l'annexe de la Décision européenne 2003/33/CE du 19 décembre 2002 établissant des critères et des procédures d'admission des déchets dans les décharges, conformément à l'article 16 et à l'annexe II de la directive 1999/31/CE concernant la mise en décharge de déchets, telle que fixée par la présente sous-section.

§ 2. Le point A de la présente sous-section définit la procédure visant à déterminer l'admissibilité des déchets dans les décharges. Cette procédure comprend la caractérisation de base, la vérification de la conformité et la vérification sur place.

§ 3. Le point B de la présente sous-section fixe l'obligation d'admission pour chaque catégorie de décharge. Les déchets ne peuvent être admis dans une décharge que s'ils remplissent les critères d'admission de la catégorie de décharge qui leur correspond.

§ 4. Le point C de la présente sous-section énumère les méthodes à utiliser pour l'échantillonnage et l'analyse des déchets.

Art. 5.2.4.1.2. § 1er. Les déchets suivants ne peuvent pas être admis dans une décharge :

1° les déchets auxquels s'applique une interdiction de déversage en vertu du décret du 2 juillet 1981 relatif à la prévention et à la gestion des déchets et ses arrêtés d'exécution;

2° les déchets liquides ou les déchets n'ayant pas une portance suffisante, excepté :

a) les déchets transportés hydrauliquement qui sont déversés en fonction de leur assèchement dans un bassin d'assèchement autorisé et équipé à cet effet, qui appartient ou non à la décharge;

b) les déchets sous forme pâteuse provenant du traitement d'immobilisation physico-chimique des déchets en vue de leur durcissement dans la mesure où ces déchets sont admis explicitement par l'autorisation écologique et moyennant le respect des conditions spéciales prévues à cet effet par l'autorisation;

3° les déchets qui sont explosibles, mordants, oxydants, extrêmement inflammables, très inflammables ou inflammables, tels que définis dans le VLAREA;

4° les déchets contenant plus de 0,1 % de substances organiques toxiques caractérisées par le symbole T+ ou T, exprimées comme déchets sans eau;

5° les déchets contenant des déchets anorganiques toxiques dans des concentrations supérieures à la valeur seuil et dont les préparations sont caractérisées par le symbole T+ ou T, sur la base des propriétés toxicologiques des substances (phrases R 23, 24, 26, 27, 28, 39 et 48) (Directive 88/379/CEE du 7 juin 1988, modifiée par la Directive 93/18/CEE du 5 avril 1993), exprimées comme déchets sans eau;

6° les déchets dont le lixiviat, compte tenu des interactions possibles avec le lixiviat d'autres déchets déversés, pourrait endommager la couche d'isolation ou le drainage du lixiviat ou en entraver le bon fonctionnement;

7° les déchets hospitaliers et autres déchets cliniques provenant d'établissements médicaux ou vétérinaires qui sont infectieux tels que définis dans la Directive 91/689/CEE (propriété H9 de l'annexe III) et les déchets appartenant à la catégorie 14 (annexe I, partie A) de cette Directive;

8° pneus usagés : cette interdiction ne s'applique pas aux pneus de bicyclette et pneus ayant un diamètre extérieur de plus de 1.400 mm;

9° tout autre déchet qui ne répond pas aux critères d'admission applicables; il est interdit de diluer les déchets ou de les mélanger uniquement pour répondre aux critères d'admission.

Il peut être dérogé aux dispositions du § 1er, 5° s'il est satisfait aux conditions suivantes :

1° les déchets sont prétraités de sorte que les composés toxiques présents soient transformés au mieux en des composés moins toxiques et qu'il peut être satisfait aux critères d'admissibilité applicables.

2° les déchets sont déversés dans une section distincte de la décharge. Lors de l'aménagement, l'exploitation et le parachèvement de cette section de la décharge, il y a lieu de prendre les mesures nécessaires pour que, à tous égards, une émission zéro soit atteinte, notamment aucune émission ne peut se produire ni par la manipulation des déchets, ni par le lixiviat, ni par la dissémination de poussières ou de matières similaires;

3° les déchets peuvent seulement être admis dans la décharge dans la mesure où ils sont admis explicitement par l'autorisation écologique et moyennant le respect des conditions spéciales prévues à cet effet par l'autorisation.

§ 3. Sauf dispositions contraires dans l'autorisation écologique, l'exploitant d'une décharge publique accepte, dans le limites de son autorisation, les déchets acheminés par des tiers et provenant de la zone de transformation définie dans le Plan des déchets dans laquelle la décharge est établie.

A. Procédure d'admission des déchets dans les décharges

Art. 5.2.4.1.3. Caractérisation de base

La caractérisation de base est la première étape de la procédure d'admission et consiste à caractériser globalement les déchets en rassemblant toutes les informations nécessaires à une élimination sûre des déchets à long terme. La caractérisation de base est requise pour chaque type de déchet.

La caractérisation de base s'applique comme suit :

1° Les fonctions de la caractérisation de base sont les suivantes :

a) informations de base concernant le déchet (type et origine, composition, consistance, lixiviation et – si nécessaires et disponibles – autres propriétés caractéristiques);

b) informations de base permettant de comprendre le comportement du déchet en décharge et les possibilités de traitement, tel qu'indiqué dans la section 5.2.4 du présent arrêté;

c) évaluation du déchet par rapport aux valeurs limites;

d) détermination de variables clés (paramètres critiques) pour la vérification de la conformité ainsi que des possibilités de simplification des essais correspondants (en vue d'une réduction sensible du nombre de paramètres à mesurer, mais uniquement après la fourniture des informations appropriées); la caractérisation peut permettre d'établir des corrélations entre la caractérisation de base et les résultats des méthodes d'essai simplifiées et de déterminer la fréquence des essais de vérification de la conformité.

Si la caractérisation de base d'un déchet montre qu'il remplit les critères correspondant à une catégorie de décharge définie au point 8 de la présente sous-section, ce déchet est jugé admissible dans cette catégorie de décharge. Dans le cas contraire, le déchet ne peut être admis dans cette catégorie de décharge.

Le producteur des déchets concernés ou, à défaut, la personne responsable de leur gestion, est responsable de l'exactitude des informations fournies au titre de leur caractérisation.

L'exploitant tient un registre des informations requises pendant une période de 10 ans.

2° Les exigences fondamentales en vue de la caractérisation de base des déchets sont les suivantes :

- a) source et origine des déchets;
- b) informations concernant le processus de production du déchet (description et caractéristiques des matières premières et des produits);
- c) description du traitement appliqué au déchet, en vertu de la section 5.2.4 du présent arrêté, ou présentation des motifs expliquant pourquoi ce traitement n'est pas jugé nécessaire;
- d) données concernant la composition du déchet et son comportement à la lixiviation, le cas échéant;
- e) apparence du déchet (odeur, couleur, apparence physique);
- f) code conforme à la liste européenne de déchets, telle que reprise à l'annexe 1.2.1 du VLAREA.
- g) pour les déchets dangereux, en cas d'entrées miroirs: propriétés qui rendent ce déchet dangereux, conformément à l'annexe III de la Directive 91/689/CE du Conseil du 12 décembre 1991 relative aux déchets dangereux, telle que reprise dans la section 2.4 du VLAREA.
- h) informations prouvant que le déchet n'est pas couvert par les exclusions visées à l'article 5.2.4.1.2;
- i) catégorie de décharge dans laquelle le déchet peut être admis;
- j) au besoin, précautions supplémentaires à prendre au niveau de la décharge;
- k) vérification visant à déterminer si le déchet peut être recyclé ou valorisé.

3° En règle générale, tout déchet doit faire l'objet d'essais visant à obtenir les informations visées au point 2°. Outre son comportement à la lixiviation, la composition du déchet doit être connue ou précisée par des essais. Les essais utilisés pour la caractérisation de base doivent toujours inclure les essais relatifs à la vérification de la conformité.

Le contenu de la caractérisation, l'ampleur des essais en laboratoire requis et les relations entre la caractérisation de base et la vérification de la conformité dépendent du type de déchet. Une distinction peut être établie entre :

a) Les déchets régulièrement produits dans le cadre d'un même procédé.

Il s'agit de déchets spécifiques et constants régulièrement produits dans le cadre du même procédé, dans lequel :

- 1) l'installation et le procédé à l'origine des déchets sont bien connus et les matériaux entrant dans le procédé ainsi que le procédé lui-même sont bien définis;
- 2) l'exploitant de l'installation fournit toutes les informations nécessaires et informe l'exploitant de la décharge des modifications apportées au procédé (en particulier en ce qui concerne les matériaux qui y entrent).

Le procédé est mis en oeuvre souvent dans une seule installation. Les déchets peuvent aussi provenir d'installations différentes, s'ils peuvent être identifiés comme un flux unique présentant des caractéristiques communes, à l'intérieur des limites connues (par exemple, les mâchefers résultant de l'incinération des déchets ménagers).

Pour ce type de déchets, la caractérisation de base comprend les exigences fondamentales énumérées au point 2°, et plus particulièrement les points suivants :

- 1) plage de composition des déchets individuels;
- 2) plage et variabilité des propriétés caractéristiques;
- 3) le cas échéant, les propriétés de lixiviation des déchets, déterminée par un essai de lixiviation en bûchée et/ou un essai de percolation et/ou un essai de dépendance au pH;
- 4) les variables clés devant faire l'objet d'essais réguliers.

Si des déchets issus du même procédé sont produits dans différentes installations, des informations doivent être fournies en ce qui concerne le champ de l'évaluation. Par conséquent, un nombre suffisant de mesures doit être effectué pour montrer la plage et la variabilité des propriétés caractéristiques du déchet. On peut alors considérer que le déchet en question est caractérisé et il ne sera plus ensuite soumis qu'à une vérification de la conformité, à moins que des modifications significatives n'interviennent dans les processus de production des déchets.

Pour les déchets issus du même procédé et produits dans une même installation, les résultats des mesures ne peuvent montrer que des variations mineures des propriétés des déchets par rapport aux valeurs limites correspondantes. On peut alors considérer que le déchet en question est caractérisé et il ne sera plus ensuite soumis qu'à une vérification de la conformité, à moins que des modifications significatives n'interviennent dans les processus de production des déchets.

Les propriétés des déchets issus d'installations de regroupement ou de mélange des déchets, des déchets issus de centres de transfert ou des flux de déchets collectés en mélange peuvent varier considérablement. Ce facteur doit être pris en compte lors de la caractérisation de base. Ce type de déchets peut relever du point b).

b) Déchets dont la production n'est pas régulière.

Il s'agit de déchets qui ne sont pas régulièrement produits dans le cadre d'un même procédé à l'intérieur d'une même installation et qui ne font pas partie d'un flux de déchets bien caractérisé. Chaque lot issu de ce type de déchets devra faire l'objet d'une caractérisation. Cette caractérisation de base comprend les exigences fondamentales d'une caractérisation de base. Comme chaque lot produit doit être caractérisé, aucune vérification de la conformité n'est requise.

Les caractérisations visées aux points a) et b) fourniront des informations qui peuvent être comparées directement aux critères d'admission pour la catégorie de décharge en question et des informations descriptives peuvent également être fournies (par exemple les effets du déversement de ces déchets avec des déchets ménagers).

4° Cas dans lesquels les essais de caractérisation de base ne sont pas requis :

a) le déchet concerné figure sur une liste de déchets pour lesquels des essais ne sont pas requis, conformément à la partie 2;

b) toutes les informations nécessaires à la caractérisation de base sont connues et dûment justifiées à la satisfaction de l'OVAM;

c) le déchet fait partie d'un type de déchets pour lesquels il est difficile dans la pratique de réaliser des essais ou pour lesquels on ne dispose pas de procédures d'essai ni de critères d'admission appropriés. Ce cas doit être justifié et étayé par des documents, qui précisent notamment les motifs pour lesquels les déchets sont jugés admissibles dans cette catégorie de décharge.

Art. 5.2.4.1.4. Vérification de la conformité

§ 1er. Quand un déchet a été jugé admissible dans une catégorie de décharge à l'issue de la caractérisation de base, conformément à la partie 1, ce déchet est ensuite soumis à une vérification de sa conformité visant à déterminer s'il est conforme aux résultats de la caractérisation de base et aux critères appropriés d'admission définis à la partie 2.

§ 2. La vérification de la conformité vise à réaliser des contrôles périodiques des flux de déchets réguliers.

Les paramètres appropriés qui doivent faire l'objet d'essais sont déterminés dans la caractérisation de base. Ces paramètres doivent correspondre aux informations comprises dans la caractérisation de base; seul un contrôle portant sur les paramètres critiques (variables clés), définis dans la caractérisation de base, est nécessaire. Le contrôle doit montrer que le déchet satisfait aux valeurs limites fixées pour les paramètres critiques.

Les essais utilisés pour la vérification de la conformité sont choisis parmi ceux utilisés pour la caractérisation de base; Ces essais comprennent au moins un essai de lixiviation en bâchée. A cet effet, les méthodes visées à la partie 3 seront utilisées.

§ 3. Les déchets exemptés des obligations d'essai pour la caractérisation de base, conformément à l'article 5.2.4.1.3, 4° a) et c), sont également exemptés des essais de vérifications de la conformité. Ils doivent néanmoins faire l'objet d'une vérification de leur conformité avec les informations sur la caractérisation de base autres que les essais.

la vérification de la conformité est effectuée au moins une fois par an et l'exploitant doit, dans tous les cas, veiller à ce que sa portée et sa fréquence soient conformes à celles déterminées par la caractérisation de base.

§ 4. Les résultats des essais doivent être conservés pendant une période de 10 ans.

Art. 5.2.4.1.5. Vérification sur place

§ 1er. Chaque chargement de déchets admis dans une décharge fait l'objet d'une inspection visuelle avant et après le déchargement. Les documents requis doivent également être vérifiés.

Pour les déchets stockés par un producteur de déchets dans une décharge dont il a la responsabilité, cette vérification peut s'effectuer au point de départ des déchets.

§ 2. Les déchets peuvent être admis dans une décharge s'ils sont les mêmes que ceux ayant déjà fait l'objet d'une caractérisation de base et d'une vérification de conformité et dont la description figure dans les documents d'accompagnement. Dans le cas contraire, les déchets ne doivent pas être admis.

Les exigences relatives aux essais de vérification sur place sont prescrites dans la partie 2.

§ 3. Lors de la livraison, des échantillons sont prélevés périodiquement. Les échantillons prélevés sont conservés après l'admission des déchets pendant une période d'un mois.

B. Critères d'admission des déchets

Art. 5.2.4.1.6. Critères d'admission des déchets

§ 1er. La présente partie 2 définit les critères d'admission des déchets dans chaque catégorie de décharge, y compris les critères applicables au stockage souterrain.

§ 2. Dans certaines circonstances, des valeurs limites jusqu'à trois fois plus élevées peuvent être admises pour les paramètres spécifiques visés dans la présente partie.

(autres que le carbone organique Total sur éluat (« Dissolved Organic Carbon » ou « DOC ») à l'article 5.2.4.1.7, § 4, 1°, l'article 5.2.4.1.8, § 5, l'article 5.2.4.1.9, § 3 et l'article 5.2.4.1.10, § 4, lez BTEX, les PCB's et les hydrocarbures à l'article 5.2.4.1.7, § 4, 2°, le carbone organique total (« Total Organic Carbon » ou « TOC ») et le pH à l'article 5.2.4.1.9, § 4 et la perte au feu (« Loss on Ignition » « LOI ») et/ou COT à l'article 5.2.4.1.10, § 5, et en limitant l'accroissement possible de la valeur limite pour le COT à l'article 5.2.4.1.7, § 4, 2° à un maximum de deux fois la valeur limite), si :

1° cela est prévu dans l'autorisation spécifique au déchet pour la décharge concernée, compte tenu des caractéristiques de ladite décharge et de ses environs, et

2° les émissions (y compris les lixiviats) de la décharge, en tenant compte des limites fixées pour les paramètres spécifiques correspondants visés dans la présente partie, ne présentent aucun risque supplémentaire pour l'environnement, selon ce qui ressort d'une évaluation des risques.

Art. 5.2.4.1.7. Critères d'admission dans des décharges pour déchets inertes

§ 1er. Sans préjudice des dispositions de l'article 5.2.4.1.2, § 1er, des déchets inertes, tels que définis à l'article 1.1.2 « Définitions traitement des déchets » qui remplissent les critères mentionnés au § 4, peuvent être déversés dans une décharge de catégorie 3, telle que visée à la sous-rubrique 2.3.6, a) de la liste de classification.

Il s'agit notamment des déchets suivants :

1° les déchets provenant de la construction, de la démolition, de la réparation et de l'entretien de bâtiments, routes, constructions et ouvrages d'art, à l'exception des déchets contenant de l'amiante, asphalte, bois, matières plastiques et autres matières synthétiques utilisés dans le secteur de la construction;

2° les déchets provenant de l'excavation de matières ou de substances dans leur état naturel pour autant qu'elles proviennent de sédimentations géologiques de l'ère tertiaire ou quaternaire (dépôts de sable, d'argiles, de glaise, de marne et de gravier);

3° autres déchets inertes qui répondent aux critères énumérés au § 4;

§ 2. A titre de restriction au § 1er, seuls les déchets expressément mentionnés dans l'autorisation écologique peuvent être déversés dans une décharge de catégorie 3. Si l'autorisation écologique ne précise pas les déchets qui peuvent être déversés, l'autorisation se limite aux déchets mentionnés dans la demande d'autorisation.

§ 3. Les déchets figurant sur la liste succincte suivante sont censés remplir les critères énoncés dans la définition des déchets inertes à l'article 1.1.2 « Définitions traitement des déchets » et les critères prévus au § 4. Ces déchets peuvent être admis sans essai dans une décharge de catégorie 3.

Il doit s'agir d'un même flux (une seule source) d'un même type de déchets. Différents déchets figurant sur cette liste peuvent être admis ensemble, à condition qu'ils proviennent de la même source.

En cas de présomption de contamination (résultant de l'inspection visuelle ou de la connaissance de l'origine des déchets) il convient de réaliser des essais ou de refuser les déchets concernés. Si les déchets figurant sur la liste sont contaminés ou contiennent d'autres matières ou substances telles que des métaux, de l'amiante, des matières plastiques ou des substances chimiques, dans une proportion qui augmente le risque lié à ces déchets au point de justifier son élimination dans une autre catégorie de décharge, il ne peut être admis dans une décharge pour déchets inertes.

En cas de doute concernant la conformité des déchets avec la définition des déchets inertes donnée à l'article 1.1.2 « Définitions traitement des déchets » et avec les critères visés au § 4 ou concernant une éventuelle contamination des déchets, des essais doivent être réalisés. A cet effet, les méthodes visées au point 3 seront utilisées.

Code CED	Description	Restrictions
1011 03	Déchets de matériaux à base de fibre de verre	Seulement en l'absence de liant organique
1501 07	Emballage en verre	
1701 01	Béton	Uniquement déchets de construction et de démolition triés (*)
1701 02	Briques	Uniquement déchets de construction et de démolition triés (*)
1701 03	Tuiles et céramiques	Uniquement déchets de construction et de démolition triés (*)
1701 07	Mélanges de béton, briques, tuiles et céramique	Uniquement déchets de construction et de démolition triés (*)
1702 02	Verre	
1705 04	Terre et pierres	A l'exclusion de la terre végétale, de la tourbe; à l'exclusion de la terre et des pierres provenant de sites contaminés
1912 05	Verre	
2001 02	Verre	Uniquement verre collecté séparément
2002 02	Terre et pierres	Provenant uniquement de déchets de jardins et de parcs; à l'exclusion de la terre végétale et de la tourbe

(*) Déchets de construction et de démolition triés : contenant en faible quantité d'autres types de matériaux (tels que des métaux, des matières plastiques, des substances organiques, du bois, du caoutchouc). L'origine de ces déchets doit être connue.

o Aucun déchet de Construction et de démolition provenant de bâtiments contaminés par des substances dangereuses inorganiques ou organiques, par exemple du fait de procédés de fabrication utilisés dans les bâtiments, de la pollution du sol, du stockage et de l'utilisation de pesticides ou d'autres substances dangereuses, à moins qu'il apparaisse que le bâtiment démolit n'était pas pollué de manière significative.

o Aucun déchet de Construction et de démolition provenant de bâtiments traités, couverts ou peints avec des matériaux contenant des substances dangereuses en quantités significatives.

Les déchets ne figurant pas sur cette liste, doivent faire l'objet d'essais prévus à l'annexe 5.2.4.1, en vue de déterminer s'ils remplissent les critères d'admission dans les décharges pour déchets inertes définis au § 4.

§ 4. Les valeurs limites applicables aux déchets admissibles dans les décharges pour déchets inertes, sont les suivantes :

1° Valeurs limites en matière de lixiviation

Les valeurs limites de lixiviation suivantes s'appliquent aux déchets admissibles dans les décharges pour déchets inertes; elles sont calculées, en termes de relargage cumulé, sur la base d'un ratio liquide/solide (L/S) de 10 l/kg.

Composants	L/S = 10 l/kg
	Matière sèche en mg/kg
As	0,5
Ba	20
Cd	0,04
Cr total	0,5
Cu	2
Hg	0,01
Mo	0,5
Ni	0,4
Pb	0,5
Sb	0,06
Se	0,1
Zn	4
Chlorures	800

Fluorures	10
Sulfates	1 000 (*)
Indice phénols	1
COT sur éluat (**)	500
FS (fraction soluble) (***)	4 000

(*) Si le déchet ne respecte pas ces valeurs pour le sulfate, il peut encore être jugé conforme aux critères d'admission si la lixiviation ne dépasse par les valeurs suivantes : 1 500 mg/l de C0 à un ratio L/S = 0,1 l/kg et 6 000 mg/kg à un ratio L/S = 10 l/kg. Il est nécessaire d'utiliser un essai de percolation pour déterminer la valeur limite lorsque L/S = 0,1 l/kg dans les conditions d'équilibre initial, la valeur correspondant à L/S = 10 l/kg peut être déterminée par un essai de lixiviation en bâchée ou par un essai de percolation dans des conditions approchant l'équilibre total.

(**) si le déchet ne satisfait pas aux valeurs indiquées pour le carbone organique Total sur éluat à sa propre valeur de pH, il peut aussi faire l'objet d'un essai avec un rapport L/S = 10 l/kg et un pH compris entre 7,5 et 8. Le déchet peut être jugé conforme aux critères d'admission pour le COT sur éluat si le résultat de cette détermination ne dépasse pas 500 mg/kg. Un projet de méthode fondé sur la prénorme européenne n° 14429 est disponible.

(***) la valeur correspondant à la fraction soluble (FS) peut être utilisée à la place des valeurs fixées pour le sulfate et le chlorure.

2° Valeurs limites pour le contenu total de paramètres organiques

Outre les valeurs limites de lixiviation visées au point 1°, les déchets inertes doivent satisfaire aux valeurs limites supplémentaires figurant ci-dessous :

Paramètre	Valeur mg/kg
COT (carbone organique Total)	30 000 (*)
BTEX	
Benzène	0,5
Ethylbenzène	5
Styrène	1,5
Toluène	6
Xylène	6
BTEX somme	somme < 6
PCB (polychlorobiphényles, 7 congénères)	1
Hydrocarbures (C ₁₀ à C ₄₀)	500
HAP (hydrocarbures aromatiques polycycliques) :	
Benzo(a)anthracène	35
Benzo(a)pyrène	8,5
Benzo(ghi)perylène	35
(benzo(b)fluoranthène)	55
(benzo(k)fluoranthène)	55
Chrysène	400
Fenantrène	30
Fluorantène	40
Indeno(1,2,3cd)pyrène	35
Naphtalène	20

(*) Pour les sols, une valeur limite plus élevée peut être admise par l'autorité compétente, à condition que la valeur limite de 500 mg/kg soit respectée pour le COT sur éluat pour L/S = 10 l/kg soit au pH du sol, soit pour un pH situé entre 7,5 et 8.

Art. 5.2.4.1.8. Critères d'admission dans des décharges pour déchets non dangereux

§ 1. Sans préjudice des dispositions de l'article 5.2.4.1.2, § 1er, 5.2.4.1.9 et 5.2.4.1.10 les déchets suivants d'origine ménagère ou autre, peuvent être déversés dans une décharge de catégorie 2, visée à la sous-rubrique 2.3.6, b) de la liste de classification :

1° les déchets ménagers qui sont collectés lors des opérations de ramassage de la commune ou pour son compte, à l'exception des déchets qui ont été rassemblés ou collectés de manière sélective en raison des obligations de récupération;

2° déchets assimilés à des déchets ménagers;

3° déchets industriels assimilables à des déchets ménagers en raison de leur nature et de leur composition;

4° les déchets suivants :

a) les déchets solides provenant de collecteurs de graisse d'origine ménagère;

b) les déchets solides provenant de l'entretien normal des égouts publics;

c) le sable et les déchets de dégrillage des installations d'épuration des eaux des égouts;

- d) les boues d'épuration du traitement ou de la préparation d'eau alimentaire;
- e) les boues d'épuration du traitement biologique des eaux usées et des eaux des égouts;
- f) les mâchefers provenant de la combustion de déchets ménagers à l'exception des cendres volantes et d'autres déchets issus du traitement des gaz de combustion;
- 5° autres matières biodégradables provenant du secteur de l'alimentation; déchets de jardins publics, déchets de jardins, souches et racines;
- 6° les débris, matériaux provenant de la démolition, y compris les déchets contenant de l'amiante;
- 7° les déchets médicaux sans risque provenant de la pratique médicale;
- 8° déchets non dangereux de toute autre origine qui répondent aux critères d'admission de déchets sur les décharges pour déchets non dangereux;
- 9° déchets dangereux, stables non réactifs (par exemple des déchets durcis ou vitrifiés) dont le comportement à la lixiviation est similaire à celui des déchets non dangereux et qui répondent aux critères fixés pour l'admission de déchets dans des décharges pour déchets non dangereux; ces déchets dangereux ne sont pas mis en décharge dans des unités destinées aux déchets non dangereux biodégradables.

§ 2. A titre de restriction au § 1er, seuls les déchets expressément mentionnés dans l'autorisation écologique peuvent être déversés dans une décharge de catégorie 2. Si l'autorisation écologique ne précise pas les déchets qui peuvent être déversés, l'autorisation se limite aux déchets mentionnés dans la demande d'autorisation.

§ 3. Les déchets suivants sont admissibles sans essai dans des décharges de catégorie 2 :

les déchets ménagers ainsi que d'autres déchets qui sont assimilables aux déchets ménagers du fait de leur nature ou leur composition, qui sont classés comme non dangereux au chapitre 20 de la liste européenne de déchets telle que reprise à la sous-annexe 1.2.1 B du VLAREA, les fractions non dangereuses collectées séparément des déchets ménagers et les matériaux non dangereux de même nature.

Les déchets ne peuvent pas être admis s'ils n'ont pas été soumis au préalable à un traitement ou s'ils sont contaminés dans une proportion susceptible d'accroître le risque lié aux déchets au point de justifier leur élimination dans des décharges d'autres catégories.

Les déchets ne peuvent pas être admis dans les mêmes unités que ceux dans lesquels les déchets dangereux stables et non réactifs sont acceptés, conformément aux critères du § 4 du présent article.

§ 4. Sont également applicables, les critères suivants :

- 1° hydrocarbures apolaires extractibles : ≤ 2 % en poids, sur les déchets sans eau;
- 2° total solvants : ≤ 1 % en poids, sur les déchets sans eau;
- 3° Total composés organohalogénés extractibles : $\leq 1\ 000$ mg par kg sur les déchets sans eau;
- 4° la solidité des boues est soumise à la valeur suivante : solidité ≥ 10 kN/m².

En tout cas, la pénétrabilité et la stabilité de la décharge doivent être assurées en permanence.

Le respect des critères d'admissibilité peut être admis sur la base de la nature et de l'origine des déchets.

§ 5. les valeurs limites suivantes s'appliquent aux déchets non dangereux :

1° les valeurs limites suivantes s'appliquent aux déchets non dangereux granulaires admis dans la même unité que des déchets dangereux stables et non réactifs; les valeurs de relargage sont calculées pour L/S = 10 l/kg.

Composants	L/S = 10 l/kg
	Matière sèche en mg/kg
As	2
Ba	100
Cd	1
Cr total	10
Cu	50
Hg	0,2
Mo	10
Ni	10
Pb	10
Sb	0,7
Se	0,5
Zn	50
Chlorures	15.000
Fluorures	150
Sulfates	20.000
COT sur éluat (**)	800
FS (fraction soluble) (**)	60.000

(*) si le déchet ne satisfait pas aux valeurs indiquées pour le carbone organique Total sur éluat à sa propre valeur de pH, il peut aussi faire l'objet d'un essai avec un rapport L/S = 10 l/kg et un pH compris entre 7,5 et 8,0. Le déchet peut être jugé conforme aux critères d'admission pour le COT sur éluat si le résultat de cette détermination ne dépasse pas 800 mg/kg. Un projet de méthode fondé sur la prénorme européenne n° 14429 est disponible).

(**) la valeur correspondant à la fraction soluble (FS) peut être utilisée à la place des valeurs fixées pour le sulfate et le chlorure.

2° Sauf dispositions contraires dans l'autorisation écologique, les déchets monolithiques sont régis par les valeurs limites suivantes en matière de lixiviation :

METAUX (1)	
PARAMETRES	Valeur de lixiviation (2) (en mg/m ²)
Arsenic (As)	270
Cadmium (Cd)	11
Chrome (Cr)	550
Cuivre (Cu)	250
Mercure (Hg)	8
Plomb (Pb)	600
Nickel (Ni)	150
Zinc (Zn)	900

(1) La concentration s'applique au métal et ses composés, exprimée en métal.

(2) La production de lixiviats est déterminée à l'aide du test prévu par NEN 7345.

§ 6. Les matériaux non dangereux à base de plâtre devraient être éliminés uniquement dans des décharges pour déchets non dangereux, dans des unités dans lesquels aucun déchet biodégradable n'est admis. Les valeurs limites fixées à l'article 5.2.4.1.9, §§ 3 et 4, pour le COT et le COT sur éluat s'appliquent aux déchets mis en décharge avec des matériaux à base de plâtre.

§ 7. Par dérogation aux dispositions de l'article 5.2.4.1.8, § 4 et l'article 5.2.4.1.8, § 5, les décharges destinées uniquement aux déchets non dangereux inorganiques à basse teneur en substances organiques/biodégradables, où les déchets ne remplissent pas les critères énoncés à l'article 5.2.4.1.8, § 5, 1° (sous-rubrique 2.3.6.b), 3)), sont soumises aux conditions suivantes :

1° hydrocarbures apolaires extractibles : ≤ 5 % en poids, sur les déchets sans eau, les méthodes d'analyse EPA 9071, AAC 3/R étant recommandées;

2° total solvants (non spécifiques) : ≤ 3 % en poids, sur les déchets sans eau, la méthode d'analyse AAC 3/Q étant recommandée;

3° total composés organohalogénés extractibles : ≤ 1 000 mg par kg sur les déchets sans eau, la méthode d'analyse AAC 3/N étant recommandée;

4° fraction soluble : < 10 % en poids, sur les déchets sans eau, la méthode d'analyse recommandée : perte de poids après extraction suivant DIN 38414-S4;

5° sauf dispositions contraires dans l'autorisation écologique :

a) soit, perte au feu de la matière sèche du déchet suite à la décomposition des substances organiques, à l'exclusion des polymères fixes et de l'asphalte : < 10 % en poids,

b) soit, le carbone organique Total, à l'exclusion du carbone contenu dans les polymères fixes ou l'asphalte, sur la matière sèche du déchet : < 6 %;

pour l'application des présentes dispositions, on entend par polymères, les matières plastiques solides telles que feuilles, granulats, objets, morceaux solides;

méthode d'analyse recommandée :

— perte au feu : DIN 38414-S3, AAC2/II/A.2;

— Carbone organique total : AAC2/II/A.7;

6° pour la solidité des boues, la valeur suivante est appliquée comme valeur guide : solidité > 10 kN/m², avec comme méthode recommandée AAC2/II/A.4 ou une méthode de mécanique du sol équivalente;

En tout cas, la pénétrabilité et la stabilité de la décharge doivent être assurées en permanence.

7° le comportement à la lixiviation est déterminé suivant la méthode d'analyse définie dans la norme DIN 38414-S4; les déchets ne peuvent être admis dans la décharge que si l'éluat répond aux valeurs suivantes :

Paramètre	Valeur limite	Méthode d'analyse recommandée
pH	4 - 13	DIN 38404-C5
		ISO/DIS/10523
		AAC 2/I/A.1
Phénols (indice phénols)	< 100 mg/l	DIN 38409-H16
		ISO 6439
Arsenic	< 1,0 mg/l	DIN 38405-D18
		ISO/DIS 11969 et 11885
		NF T90-119
		AAC 2/I/.2
Plomb	< 2,0 mg/l	DIN 38406-E6
		ISO 8288 et ISO/DIS 11885
		NF T90-119
		AAC 2/I/B.1 et B.2

Paramètre	Valeur limite	Méthode d'analyse recommandée
Cadmium	< 0,5 mg/l	DIN 38406-E19
		ISO 8288 et ISO/DIS 11885
		NF T90-119
		AAC 2/I/B.1 et B.2
Chrome VI	< 0,5 mg/l	DIN 38405-D24
		ASTM D1687
		AAC 2/I/B.6
Cuivre	< 10 mg/l	DIN 38406-E7
		ISO 8288 et ISO/DIS 11885
		NF T90-119
		AAC 2/I/B.1 et B.2
Nickel	< 2,0 mg/l	DIN 38406-E11
		ISO 8288 et ISO/DIS 11885
		NF T90-119
		AAC 2/I/B.1 en B.2
Mercure	< 0,1 mg/l	DIN 38406-E12
		ISO 5666/1-2 et 5666-3
		AAC 2/I/B.3
Zinc	< 10 mg/l	DIN 38406-E8
		AAC 2/I/B.1 et B.2
Fluorures	< 50 mg/l	ISO 10359-1 et 10304-1
		DIN 38405-D4
		AAC 2/B/I/C.1
Ammonium	< 1,0 g/l	ISO 7150-1 et 7150-2
		DIN 38406-E5
		AAC 2/I/B.4
Cyanures (total)	< 1,0 mg/l	DIN 38405-D14
		ISO 6703-1
		AAC 2/B/I/C.2
Nitrites	< 30 mg/l	ISO 6777 et 10304-1
		AAC 2/I/C.3

La concentration pour métaux lourds s'applique au métal et ses composés, exprimée en métal.

les déchets qui, après application des meilleures techniques disponibles en matière de lixiviation, ne répondent pas à la valeur limite pour la fraction soluble dans l'eau et/ou aux critères de lixiviation précités, peuvent toutefois être admis dans la décharge, à la condition qu'ils soient mis en décharge dans des conditions d'unités de sel; par conditions d'unités de sel on entend la séparation dans les meilleurs conditions physiques des déchets du lixiviat; ces déchets peuvent seulement être admis dans la décharge dans la mesure où ils sont admis explicitement par l'autorisation écologique et moyennant le respect des conditions spéciales prévues à cet effet par l'autorisation

Art. 5.2.4.1.9. Critères pour déchets dangereux admissibles dans des décharges pour déchets non dangereux

§ 1er. Sans préjudice des dispositions de l'article 5.2.4.1.2, § 1er, des déchets dangereux qui répondent aux conditions prescrites par le présent article, peuvent, dans la mesure où cela est prévu par l'autorisation écologique, également être déversés dans une décharge de catégorie 2, visée à la sous-rubrique 2.3.6, b). 6), de la liste de classification.

§ 2. Par stable, non réactif on entend que le comportement à la lixiviation du déchet à long terme dans des conditions de projet de la décharge ou en cas de calamités prévisibles, n'évolue pas de manière défavorable :

- 1° dans le déchet lui-même (par exemple par biodégradation);
- 2° sous l'influence de conditions ambiantes à long terme (par exemple eau, air, température, effets mécaniques);
- 3° sous l'influence d'autres déchets (y compris des dérivés de déchets tels que les lixiviats et gaz).

§ 3. Valeurs limites pour la lixiviation :

1° les valeurs limites suivantes en matière de lixiviation s'appliquent aux déchets non dangereux granulaires admissibles dans les décharges pour déchets non dangereux; les valeurs de relargage sont calculées pour $L/S = 10 \text{ l/kg}$
Les déchets granulaires comprennent tous les déchets non monolithiques.

Composants	L/S = 10 l/kg
	Matière sèche en mg/kg
As	2
Ba	100
Cd	1
Cr total	10
Chrome VI	5
Cu	50
Hg	0,2
Mo	10
Ni	10
Pb	10
Sb	0,7
Se	0,5
Zn	50
Cyanures (total)	10
Chlorures	15 000
Fluorures	150
Sulfates	20 000
COT sur éluat (*)	800
FS (fraction soluble) (**)	60 000

(*) si les déchets ne satisfont pas à ces valeurs indiquées pour le COT sur éluat à sa propre valeur de pH, il peut aussi faire l'objet d'un essai avec un rapport $L/S = 10 \text{ l/kg}$ et un pH compris entre 7,5 et 8.0. Le déchet peut être jugé conforme aux critères d'admission pour le COT sur éluat si le résultat de cette détermination ne dépasse pas 800

(**) la valeur correspondant à la fraction soluble (FS) peut être utilisée à la place des valeurs fixées pour le sulfate et le chlorure

2° Sauf dispositions contraires dans l'autorisation écologique, les déchets monolithiques sont régis par les valeurs limites suivantes en matière de lixiviation :

METAUX (1)	
PARAMETRES	Valeur de lixiviation (2) (en mg/m^2)
Arsenic (As)	270
Cadmium (Cd)	11
Chrome (Cr)	550
Cuivre (Cu)	250
Mercuré (Hg)	8
Plomb (Pb)	600
Nickel (Ni)	150
Zinc (Zn)	900

(1) La concentration s'applique au métal et ses composés, exprimée en métal.

(2) La production de lixiviats est déterminée à l'aide du test prévu par NEN 7345.

Sont également applicables, les critères suivants :

1° Outre les valeurs limites de lixiviation visées au § 3, 1°, les déchets granulaires doivent satisfaire aux valeurs limites supplémentaires figurant ci-dessous :

Paramètre	Valeur
COT (carbone organique total)	5 % (*)
pH	Minimum 6
CNA (capacité de neutralisation acide)	Doit être contrôlée (**)

(*) Si cette valeur est dépassée, une valeur limite plus élevée peut être admise par l'autorisation écologique, à condition que la valeur limite de 800 mg/kg soit respectée pour le COT sur éluat pour L/S = 10 l/kg et le pH du matériel lui-même et un pH situé entre 7.5 et 8.

(**) la capacité de neutralisation acide du déchet doit être contrôlée. La capacité neutralisante du déchet doit notamment être suffisante pour que les valeurs limites en matière de lixiviation restent assurées même en contact avec les eaux pluviales infiltrantes.

2° Outre les valeurs limites de lixiviation visées au § 3, 2°, les déchets monolithiques doivent satisfaire aux valeurs limites supplémentaires figurant ci-dessous : l'exploitant veille à ce que les déchets monolithiques dangereux soient stables et non réactives avant leur admission dans les décharges pour déchets non dangereux; l'autorisation écologique peut prévoir des critères supplémentaires en la matière;

3° la stabilité physique et la capacité portante des déchets doivent être suffisantes; l'autorisation écologique peut prévoir des critères supplémentaires en la matière;

§ 5. Les matériaux de construction contenant de l'amiante et les autres déchets d'amiante appropriés peuvent être admis sans essai dans les décharges pour déchets non dangereux, lorsqu'ils sont conformes aux dispositions de l'article 6, c), iii) de la directive 1999/31/CE, rédigés comme suit :

1° il s'agit de déchets dangereux, stables non réactifs dont le comportement à la lixiviation est similaire à celui des critères fixés pour l'admission de déchets dans des décharges pour déchets non dangereux;

2° ils doivent répondre aux critères d'admission pertinents;

3° ces déchets dangereux ne sont pas mis en décharge dans des unités destinées aux déchets non dangereux biodégradables.

Les décharges qui reçoivent des matériaux de construction contenant de l'amiante et d'autres déchets d'amiante appropriés doivent satisfaire aux exigences suivantes :

1° les déchets ne contiennent pas de substances dangereuses autres que de l'amiante liée, incluant des fibres liées par un liant ou emballées dans du plastique;

2° la décharge accepte uniquement des matériaux de construction contenant de l'amiante et d'autres déchets d'amiante appropriés; ces déchets peuvent également être entreposés dans une unité distincte dans une décharge pour déchets non dangereux, si l'unité est suffisamment confinée;

3° afin d'éviter la dispersion des fibres, la zone de stockage est recouverte chaque jour et avant chaque opération de compactage par des matériaux appropriés et, si les déchets ne sont pas emballés, elle est régulièrement arrosée;

4° la décharge ou l'unité sont recouvertes d'une couche finale afin d'éviter la dispersion des fibres;

5° la décharge ou l'unité ne doivent faire l'objet d'aucune opération susceptible d'entraîner une libération des fibres (p.ex. par le perçage de trous);

6° après la fermeture de la décharge ou de l'unité, un plan indiquant l'emplacement des déchets d'amiante est conservé;

7° des mesures appropriées sont prises après la fermeture de la décharge pour limiter les éventuelles utilisations du sol, afin d'éviter tout contact humain avec les déchets.

§ 6. Les déchets consistant en des matériaux de construction contenant des fibres d'amiante sous forme liée, peuvent être déversés dans des décharges ou leurs parties qui répondent aux dispositions applicables aux décharges de catégorie 1 sauf en ce qui concerne les conditions d'aménagement et de parachèvement, y compris la sûreté financière, notamment telles que prévues aux articles 5.2.4.3.3, 5.2.4.5.2 et 5.2.4.7.1, pour lesquels des règles plus souples peuvent être prescrites par l'autorisation écologique, à la condition que les conditions citées ci-après en matière d'aménagement et de parachèvement pour décharges de catégorie 1 soient respectées. Les conditions applicables à l'aménagement et le parachèvement des décharges de catégorie 3, doivent en tout cas être respectées.

Conditions auxquelles les conditions applicables aux décharges de catégorie 1, en ce qui concerne l'aménagement et le parachèvement de décharges qui reçoivent des matériaux de construction contenant de l'amiante, peuvent être assouplies par l'autorisation écologique :

1° les déchets ne contiennent pas d'autres déchets dangereux que de l'amiante liée, notamment du ciment d'amiante sous forme d'ardoises, tôles ondulées, tuyaux, ..., ou d'autres matériaux de construction contenant de l'amiante sous forme liée; la présence d'amiante sous forme liée est vérifiée par la méthode de mesure de la libération de fibres et doit être attestée par un expert environnemental agréé à cet effet;

2° les déchets doivent répondre aux critères de mise en décharge de déchets dans des décharges de catégorie 3, telles que visées à l'article 5.2.4.1.7, § 4; dans le cas de déchets contenant du ciment d'amiante, les déchets sont admissibles sans essai conformément à l'article 5.2.4.1.7, § 3; d'autres matériaux contenant de l'amiante doivent être faire l'objet de la procédure définie au point A de la présente sous-section en vue de déterminer s'ils répondent aux critères pour les déchets admissibles dans les décharges de catégorie 3, telles que prévues à l'article 5.2.4.1.7, § 4; à titre d'exception à l'interdiction de déverser des matières plastiques utilisées dans le secteur de la construction dans une décharge pour déchets inertes, les déchets peuvent, tant dans le cas de déchets consistant en du ciment d'amiante, que dans le cas d'autres matériaux de construction contenant de l'amiante, être admis dans un emballage plastique; l'emballage doit permettre un contrôle aisé de son contenu;

3° la décharge accepte uniquement des matériaux de construction contenant de l'amiante; ces déchets peuvent également être entreposés dans une unité distincte dans une décharge pour déchets non dangereux, si l'unité est suffisamment confinée;

4° afin d'éviter la dispersion des fibres, la zone de stockage est recouverte chaque jour et avant chaque opération de compactage par des matériaux appropriés et, si les déchets ne sont pas emballés, elle est régulièrement arrosée; pour la couverture journalière peuvent servir par préférence des déchets inertes appropriés; en cas d'indisponibilité de tels déchets, l'utilisation de déchets comme couverture est prévue par le plan de travail;

5° la décharge ou l'unité sont recouvertes d'une couche finale afin d'éviter la dispersion des fibres;

6° la décharge ou l'unité ne doivent faire l'objet d'aucune opération susceptible d'entraîner une libération des fibres (p.ex. par le perçage de trous);

7° après la fermeture de la décharge ou de l'unité, un plan indiquant l'emplacement des déchets d'amiante est conservé;

8° des mesures appropriées sont prises après la fermeture de la décharge pour limiter les éventuelles utilisations du sol, afin d'éviter tout contact humain avec les déchets.

Art. 5.2.4.1.10. Critères pour déchets admissibles dans des décharges pour déchets dangereux

§ 1er. Sans préjudice des dispositions de l'article 5.2.4.1.2, § 1er, les déchets suivants, qui remplissent les critères sous-mentionnés, peuvent être déversés dans une décharge de catégorie 1, telle que visée à la sous-rubrique 2.6, c) de la liste de classification. :

1° les résidus de combustion et/ou de traitement de déchets;

2° les déchets dangereux qui ont subi le prétraitement nécessaire;

3° les déchets dangereux contenant de l'amiante qui ne répondent pas aux critères d'admission pour décharges de catégorie 2, notamment :

a) les déchets ne contenant pas de fibres d'amiante libres, comme l'amiante à injecter, les matériaux d'isolation à base d'amiante, la poussière d'amiante y compris les matériaux du sol et autres déchets pollués par des fibres d'amiante libres dans des concentrations de > 0,1 % en poids ou dans lesquels des flocons d'amiante sont visiblement présents;

b) les déchets d'emballage et les déchets plastiques pollués par de l'amiante;

c) les matériaux qui ne peuvent être déchiquetés, tels que les pièces métalliques couvertes ou revêtues d'amiante ou de matériaux à base d'amiante; Par des matières non déchiquetables on entend les matières dans lesquels la fraction amiantée ne peut pas ou difficilement être séparée du matériel de support par l'application des meilleures techniques disponibles;

d) par déchets contenant de l'amiante on entend également :

les déchets consistant en tout ou en partie en des fibres céramiques ayant des propriétés carcinogènes similaires;

e) les déchets consistant en des matériaux de construction contenant des fibres d'amiante sous forme liée,

§ 2. A titre de restriction au § 1er, seuls les déchets expressément mentionnés dans l'autorisation écologique peuvent être déversés dans une décharge de catégorie 1. Si l'autorisation écologique ne précise pas les déchets qui peuvent être déversés, l'autorisation se limite aux déchets mentionnés dans la demande d'autorisation.

§ 3. Les déchets, mentionnés au § 1er, provenant du traitement d'immobilisation physico-chimique des déchets peuvent être mis en décharge sous forme pâteuse en vue de leur durcissement, dans la mesure où ces déchets sont admis explicitement par l'autorisation écologique et moyennant le respect des conditions spéciales prévues à cet effet par l'autorisation;

§ 4. Les valeurs limites suivantes s'appliquent à la lixiviation :

1° les valeurs limites suivantes en matière de lixiviation s'appliquent aux déchets granulaires admissibles dans les décharges pour déchets non dangereux; les valeurs de relargage sont calculées pour L/S = 10 l/kg.

Les déchets granulaires comprennent tous les déchets non monolithiques.

Composants	L/S = 10 l/kg
	Matière sèche en mg/kg
As	25
Ba	300
Cd	5
Cr total	70
Chrome VI	5
Cu	100
Hg	2
Mo	30
Ni	40
Pb	50
Sb	5
Se	7
Zn	200
Cyanures (total)	10
Chlorures	25 000
Fluorures	500
Sulfates	50 000
COT sur éluat (*)	1 000
FS (fraction soluble) (**)	100 000

(*) si les déchets ne satisfont pas à ces valeurs indiquées pour le carbone organique total sur éluat à sa propre valeur de pH, il peut aussi faire l'objet d'un essai avec un rapport L/S = 10l/kg et un pH compris entre 7,5 et 8.0. Le déchet peut être jugé conforme aux critères d'admission pour le COT sur éluat si le résultat de cette détermination ne dépasse pas 800

(**) la valeur correspondant à la fraction soluble (FS) peut être utilisée à la place des valeurs fixées pour le sulfate et le chlorure

2° Sauf dispositions contraires dans l'autorisation écologique, les déchets monolithiques sont régis par les valeurs limites suivantes en matière de lixiviation :

METAUX (1)	
PARAMETRES	Valeur de lixiviation (2) (en mg/m ²)
Arsenic (As)	270
Cadmium (Cd)	11
Chrome (Cr)	550
Cuivre (Cu)	250
Mercure (Hg)	8
Plomb (Pb)	600
Nickel (Ni)	150
Zinc (Zn)	900

(1) La concentration s'applique au métal et ses composés, exprimée en métal.

(2) La production de lixiviats est déterminée à l'aide du test prévu par NEN 7345.

§ 5. Sont également applicables, les critères suivants :

1° Outre les valeurs limites de lixiviation visées au § 4, 1°, les déchets dangereux doivent satisfaire aux critères supplémentaires suivantes :

Paramètre	Valeur
Perte au feu (*)	10 %
COT (carbone organique total) (*)	6 % (**)
pH	4 - 13
CNA (capacité de neutralisation acide)	Doit être contrôlée (**)

(*) Il convient d'utiliser soit la perte au feu, soit le COT.

(**) Si cette valeur est dépassée, une valeur limite plus élevée peut être admise par l'autorisation écologique, à condition que la valeur limite de 1 000 mg/kg soit respectée pour le COT sur éluat pour L/S = 10 l/kg et le pH du matériel lui-même et un pH situé entre 7.5 et 8.

(**) la capacité de neutralisation acide du déchet doit être contrôlée. La capacité neutralisante du déchet doit notamment être suffisante pour que les valeurs limites en matière de lixiviation restent assurées même en contact avec les eaux pluviales infiltrantes.

2° hydrocarbures apolaires extractibles : ≤ 5 % en poids, sur les déchets sans eau;

3° total solvants (non spécifiques) : ≤ 3 % en poids, sur les déchets sans eau;

4° Total composés organohalogénés extractibles : ≤ 1000 mg par kg sur les déchets sans eau;

5° la solidité des boues est soumise à la valeur suivante : solidité ≥ 10 kN/m².

En tout cas, la pénétrabilité et la stabilité de la décharge doivent être assurées en permanence.

Art. 5.2.4.1.11. Critères de stockage souterrain

Pour l'admission de déchets en stockage souterrain, une évaluation spécifique de la sécurité du site envisagé doit être effectuée, conformément à l'annexe 5.2.4.1 du présent arrêté. Un déchet ne peut être admis que s'il est compatible avec l'évaluation spécifique de la sécurité du site.

Seuls les déchets qui remplissent les critères visés à l'article 5.2.4.1.7 peuvent être admis dans les stockages souterrains pour déchets inertes.

Seuls les déchets qui remplissent les critères visés à l'article 5.2.4.1.8 et à l'article 5.2.4.1.9 peuvent être admis dans les stockages souterrains pour déchets non dangereux.

Seuls les déchets compatibles avec l'évaluation spécifique de la sécurité du site concerné peuvent être admis dans un stockage souterrain pour déchets dangereux. Dans ce cas, les critères visés à l'article 5.2.4.1.10 ne s'appliquent pas. Les déchets doivent toutefois être soumis à la procédure d'admission définie dans la partie 1.

C. Méthode d'échantillonnage et d'essai

Art. 5.2.4.1.12. § 1er. Les échantillonnages et les essais pour la caractérisation de base et la vérification de la conformité sont effectués par des personnes et des organismes indépendants et qualifiés. Les laboratoires doivent avoir une expérience avérée dans le domaine des essais et des analyses portant sur les déchets et doivent disposer d'un système efficace d'assurance qualité.

Les échantillonnages peuvent alors être effectués aux frais de l'exploitant, soit par l'exploitant à l'aide d'appareillage et suivant une méthode approuvées par un expert environnemental agréé dans la discipline « déchets », soit par l'expert environnemental précité, à condition que les objectifs de la présente sous-section soient atteints.

Les essais peuvent également être effectués aux frais de l'exploitant, soit par l'exploitant à l'aide d'appareillage et suivant une méthode approuvées par un expert environnemental agréé dans la discipline « déchets », soit par l'expert environnemental précité, à condition qu'un système approprié d'assurance qualité soit mis en place comportant des vérifications périodiques réalisées de manière indépendante.

§ 2. Les méthodes suivantes seront utilisées :

1° pour l'échantillonnage des déchets réalisés pour la caractérisation de base, la vérification de la conformité et la vérification sur place, un plan d'échantillonnage sera élaboré conformément à la première partie de la norme sur l'échantillonnage actuellement développée par le CEN;

2° propriétés générales des déchets;

3° essais de lixiviation;

4° digestion des déchets non traités;

5° analyse.

Cette liste sera modifiée lorsque d'autres normes du CEN seront disponibles.

Les méthodes appliquées aux essais et aux analyses pour lesquels les méthodes CEN ne sont pas (encore) disponibles doivent correspondre à un code de bonnes pratiques. »

Art. 37. L'article 5.2.4.3.2 du même arrêté, modifié par l'arrêté du Gouvernement flamand du 13 juillet 2001, est abrogé.

Art. 38. Dans l'article 5.2.4.3.3, § 1er, du même arrêté, remplacé par l'arrêté du Gouvernement flamand du 13 juillet 2001, les mots « l'étude hydrogéologique et de l'étude de stabilité » sont remplacés par les mots « l'étude hydrogéologique et l'étude de stabilité mentionnées à l'article 5, § 2, 14° du titre Ier du VLAREM ».

Art. 39. L'article 5.4.3.1.4, § 2, du même arrêté, modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 19 janvier 1999 et 23 avril 2004, est complété par les mots suivants :

« Ces valeurs limites pour composés organiques volatils ne s'appliquent également pas à l'activité relevant de la sous-rubrique 4.3, notamment l'application d'un revêtement de surface sur un véhicule routier ou sur une partie d'un tel véhicule, se déroulant hors de installations de fabrication, dans le cadre de la réparation, de la préservation ou de la décoration du véhicule, si l'exploitant peut démontrer que seuls les produits sont utilisés qui répondent aux normes de produit établies par l'arrêté royal du 7 octobre 2005 relatif à la réduction de la teneur en composés organiques volatils dans certains vernis et peintures et dans les produits de retouche de véhicules, conformément à la directive 2004/42/CE. »

Art. 40. Dans l'article 5.4.3.2.1 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 23 avril 2004, les mots « à l'alinéas 1 et 2 de la sous-rubrique 59.3 » sont remplacés par les mots « au point 2° de la sous-rubrique 59.3 ».

Art. 41. Dans l'article 5.4.3.2.4, § 1er, du même arrêté, remplacé par l'arrêté du Gouvernement flamand du 23 avril 2004, les mots « avec des appareils de haut volume/de faible pression qui ont un rendement » sont remplacés par les mots « avec des appareils qui ont un rendement ».

Art. 42. Dans l'article 5.18.1.1, § 1er, du même arrêté, les mots « visé à la rubrique 18° » sont remplacés par les mots « visé aux sous-rubriques 18.1, 18.2 et 18.4 ».

Art. 43. L'article 5.31.1.2 du même arrêté, remplacé par l'arrêté du Gouvernement flamand du 23 avril 2004, est remplacé par les dispositions suivantes :

« Art. 5.31.1.2. Par dérogation des valeurs limites d'émission générales, déterminées dans le chapitre 4.4, les gaz de combustion et les gaz d'échappement qui proviennent des installations, visées à l'article 5.31.1.1 doivent satisfaire aux valeurs limites d'émission suivantes, où NO_x est exprimé comme NO₂ et les composés organiques comme du carbone organique total :

1° moteurs au gaz :

les valeurs limites d'émission sont définies en masse par volume dans les gaz de combustion secs et ils sont exprimés en mg/Nm³ en partant d'une teneur en oxygène de 5 % du volume des gaz de combustion :

a) jusqu'au 31 décembre 2007

Type de moteur au gaz	Puissance thermique nominale en MW	Valeurs limites d'émission en mg/Nm ³		
		NO _x	CO	Matières organiques, excepté méthane
La première autorisation d'exploitation est délivrée avant le 1 ^{er} janvier 1993	-	-	2 600	-
La première autorisation d'exploitation est délivrée le 1 ^{er} janvier 1993 ou après et avant le 1 ^{er} janvier 2000		2 600 x η/30	1 300	-
La première autorisation d'exploitation est délivrée le 1 ^{er} janvier 2003 ou après et avant le 1 ^{er} janvier 2005		500 x η/30	650 ¹	-
La première autorisation d'exploitation est délivrée le 1 ^{er} janvier 2005 ou après	≤ 1 > 1	500 x η/30 500	650 ¹ 650 ¹	150 150

η = rendement nominal du moteur

1 Pour moteurs au gaz alimentés par du biogaz, cette valeur limite d'émission pour CO est portée à 1300 mg/Nm³.

b) à partir du 1er janvier 2008

Type de moteur au gaz	Puissance thermique nominale en MW	Valeurs limites d'émission en mg/Nm ³		
		NO _x	CO	Matières organiques, excepté méthane
La première autorisation d'exploitation est délivrée avant le 1 ^{er} janvier 2000		1300 x $\eta/30^2$	1300	-
La première autorisation d'exploitation est délivrée le 1 ^{er} janvier 2000 ou après et avant le 1 ^{er} janvier 2005		500 x $\eta/30$	650 ¹	-
La première autorisation d'exploitation est délivrée le 1 ^{er} janvier 2005 ou après	≤ 1 > 1	500 x $\eta/30$ 500	650 ¹ 650 ¹	150 150

η = rendement nominal du moteur

1 Pour moteurs au gaz alimentés par du biogaz, cette valeur limite d'émission pour CO est portée à 1300 mg/Nm³.

2 Par dérogation à cette valeur limite d'émission, les moteurs au gaz pour lesquels la première autorisation d'exploitation a été délivrée avant le 1er janvier 1993 jusqu'au 31 décembre 2018 ne font pas l'objet d'une valeur limite d'émission pour NO_x.

Pour les moteurs au gaz pour lesquels la première autorisation d'exploitation a été délivrée après le 1er janvier 1993 mais avant le 1er janvier 2000 ne font pas l'objet d'une valeur limite d'émission pour NO_x de 2600 x $\eta/30$ mg/Nm³ en cas d'alimentation au biogaz.

2° moteurs diesel :

les valeurs limites d'émission sont définies en masse par volume dans les gaz de combustion secs et ils sont exprimés en mg/Nm³ en partant d'une teneur en oxygène de 5 % du volume des gaz de combustion :

a) jusqu'au 31 décembre 2007

Type de moteur diesel	puissance thermique nominale en MW	Valeurs limites d'émission en mg/Nm ³					
		particules	SO ₂ fioul domestique	SO ₂ fioul lourd	NO _x	CO	Matières organiques
La première autorisation d'exploitation est délivrée avant le 1 ^{er} janvier 1993	≥ 0,3	-	0,20 % ¹	1,00 % ¹	-	2600	-
La première autorisation d'exploitation est délivrée le 1 ^{er} janvier 1993 ou après et avant le 1 ^{er} janvier 2000	≥ 0,3	200	0,20 % ¹	1,00 % ¹	4000	1000	-
La première autorisation d'exploitation est délivrée le 1 ^{er} janvier 2000 ou après et avant le 1 ^{er} janvier 2005	0,3 - 3 ≥ 3	50 50	0,20 % ¹ 0,20 % ¹		4000 2000	650 650	- -
La première autorisation d'exploitation est délivrée le 1 ^{er} janvier 2005 ou après	0,3 - 3 ≥ 3	50 50	0,20 % ¹ 0,20 % ¹		1000 500	650 650	150 150

¹ teneur maximale en S dans le combustible (en % de masse)

b) à partir du 1er janvier 2008

Type de moteur diesel	puissance thermique nominale en MW	Valeurs limites d'émission en mg/Nm ³					
		particules	SO ₂ fioul domestique	SO ₂ fioul lourd	NO _x	CO	Matières organiques
La première autorisation d'exploitation est délivrée avant le 1 ^{er} janvier 1993	≥ 0,3	300	0,10 % ¹	0,60 % ¹	5000	1500	-
La première autorisation d'exploitation est délivrée le 1 ^{er} janvier 1993 ou après et avant le 1 ^{er} janvier 2000	≥ 0,3	200	0,10 % ¹	0,60 % ¹	4000	1000	-
La première autorisation d'exploitation est délivrée le 1 ^{er} janvier 2000 ou après et avant le 1 ^{er} janvier 2005	0,3 - 3 ≥ 3 - 5 ≥ 5	50 50 50	0,10 % ¹ 0,10 % ¹ 0,10 % ¹		4000 2000 500	650 650 650	- - -
La première autorisation d'exploitation est délivrée le 1 ^{er} janvier 2005 ou après	0,3 - 5 ≥ 5	50 50	0,10 % ¹ 0,10 % ¹		1000 500	650 650	150 150

¹ teneur maximale en S dans le combustible (en % de masse) »

Art. 44. Dans l'article 5.31.1.4, § 2 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 23 avril 2004, les mots « (excepté méthane) » sont insérés entre les mots « particules et carbone organique » et les mots « (s'il est déterminé pour les paramètres de ces valeurs limites) »

Art. 45. L'article 5.31.2.2 du même arrêté, remplacé par l'arrêté du Gouvernement flamand du 23 avril 2004, est remplacé par les dispositions suivantes :

« Art. 5.31.2.2. Par dérogation des valeurs limites d'émission générales, déterminées dans le chapitre 4.4, les gaz de combustion et les gaz d'échappement qui proviennent des installations, visées à l'article 5.31.2.1 doivent satisfaire aux valeurs limites d'émission suivantes, où NO_x est exprimé comme NO_2 :

1° moteurs au gaz :

les valeurs limites d'émission sont définies en masse par volume dans les gaz de combustion secs et ils sont exprimés en mg/Nm^3 en partant d'une teneur en oxygène de 5 % du volume des gaz de combustion :

a) jusqu'au 31 décembre 2007

Type de moteur au gaz	Valeurs limites d'émission en mg/Nm^3	
	NO_x	CO
La première autorisation d'exploitation est délivrée avant le 1 ^{er} janvier 2000	-	2 600
La première autorisation d'exploitation est délivrée le 1 ^{er} janvier 2000 ou après	$500 \times \eta/30$	650^1

η = rendement nominal du moteur

¹ Pour moteurs au gaz alimentés par du biogaz, cette valeur limite d'émission pour CO est portée à $1\,300 \text{ mg}/\text{Nm}^3$.

b) à partir du 1er janvier 2008

Type de moteur au gaz	Valeurs limites d'émission en mg/Nm^3	
	NO_x	CO
La première autorisation d'exploitation est délivrée avant le 1 ^{er} janvier 2000	$1\,300 \times \eta/302$	1 300
La première autorisation d'exploitation est délivrée le 1 ^{er} janvier 2000 ou après	$500 \times \eta/30$	6 501

η = rendement nominal du moteur

¹ Pour moteurs au gaz alimentés par du biogaz, cette valeur limite d'émission pour CO est portée à $1\,300 \text{ mg}/\text{Nm}^3$.

² Pour les moteurs au gaz pour lesquels la première autorisation est délivrée avant le 1er janvier 1991, la valeur limite d'émission précitée pour NO_x est remplacée par $10\,000 \text{ mg}/\text{Nm}^3$.

Pour les moteurs au gaz pour lesquels la première autorisation d'exploitation a été délivrée après le 1er janvier 1993 mais avant le 1er janvier 2000 ne font pas l'objet d'une valeur limite d'émission pour NO_x de $2\,600 \times \eta/30 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ en cas d'alimentation au biogaz.

2° moteurs diesel :

les valeurs limites d'émission sont définies en masse par volume dans les gaz de combustion secs et ils sont exprimés en mg/Nm^3 en partant d'une teneur en oxygène de 5 % du volume des gaz de combustion :

a) jusqu'au 31 décembre 2007

Type de moteur diesel	Puissance thermique nominale en MW	Valeurs limites d'émission en mg/Nm^3				
		particules	SO_2 fioul domestique	SO_2 fioul lourd	NO_x	CO
La première autorisation d'exploitation est délivrée avant le 1 ^{er} janvier 2000	$\geq 0,3$	300	$0,20 \%^1$	$1,00 \%^1$	-	1500
La première autorisation d'exploitation est délivrée le 1 ^{er} janvier 2000 ou après	0,3 - 3	50	$0,20 \%^1$	$0,20 \%^1$	4000	650
	≥ 3	50			2000	650

¹ teneur maximale en S dans le combustible (en % de masse)

b) à partir du 1er janvier 2008

Type de moteur diesel	Puissance thermique nominale en MW	Valeurs limites d'émission en mg/Nm^3				
		particules	SO_2 fioul domestique	SO_2 fioul lourd	NO_x	CO
La première autorisation d'exploitation est délivrée avant le 1 ^{er} janvier 2000	$\geq 0,3$	300	$0,10 \%^1$	$0,60 \%^1$	-	1500
La première autorisation d'exploitation est délivrée le 1 ^{er} janvier 2000 ou après	0,3 - 3	50	$0,10 \%^1$	$0,10 \%^1$	4000	650
	≥ 3	50			2000	650

¹ teneur maximale en S dans le combustible (en % de masse) »

Art. 46. Dans l'article 5.43.3.3, § 2, alinéa deux, du même décret, modifié par l'arrêté du Gouvernement flamand du 23 avril 2004, les mots « pour SO_2 des » sont remplacés par les mots « pour SO_2 et particules des ».

Art. 47. L'article 5.45.2.3, § 2bis, du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 17 décembre 1997, est remplacé par la disposition suivante :

« § 2bis. Les sous-produits animaux non destinés à la consommation humaine sont transformés, collectés et éliminés comme du matériel de catégorie 1, 2 ou 3, conformément aux dispositions de la Directive n° 1774/2002 du 3 octobre 2002 établissant des règles sanitaires applicables aux sous-produits animaux non destinés à la consommation humaine. » .

Art. 48. Dans l'article 5.51.2.2, alinéa trois, du même arrêté, remplacé par l'arrêté du Gouvernement flamand du 6 février 2004, les deux derniers points 8° et 9° sont renumérotés en tant que 9° et 10°.

Art. 49. Dans la section 5.51.6 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 6 février 2004, l'article « Art. 5.51.8.1 » est renuméroté en tant que « Art. 5.51.6.1 ».

Art. 50. Dans l'article 5.53.2.3, 5°, du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 19 janvier 1999, les mots « l'article 5.53.5.2 » sont remplacés par les mots « l'article 5.53.5.1 ».

Art. 51. Dans l'article 5.53.6.3.3, 5°, du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 19 janvier 1999, les mots « l'article 5.53.5.2 » sont remplacés par les mots « l'article 5.53.5.1 ».

Art. 52. Dans l'article 5.60.2, alinéa 1er, du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 31 mai 2002, les mots « l'article 53, § 1er, 6°, du Vlarebo » sont remplacés par les mots « l'article 53, 6° du Vlarebo ».

CHAPITRE IV. - Modifications aux annexes du titre II du VLAREM

Art. 53. Dans l'arrêté du Gouvernement flamand du 1er juin 1995 fixant les dispositions générales et sectorielles en matière d'hygiène de l'environnement, modifié par les arrêtés du Gouvernement flamand des 26 juin 1996, 24 mars 1998, 19 janvier 1999, 20 avril 2001, 13 juillet 2001, 6 février 2004, 14 mai 2004 et 4 février 2005, il est ajoutée une annexe 5.2.4.1 qui est jointe à l'annexe III du présent arrêté.

Art. 54. A l'annexe 5.3.2 du même arrêté, modifiée par les arrêtés du Gouvernement flamand des 24 mars 1998 et 19 janvier 1999, sont apportées les modifications suivantes :

1° au point 55, a), sont apportées les modifications suivantes :

a) dans la rangée « », dernière colonne, le mot « ml/ » est remplacé par le mot « ml/l »;

b) dans la rangée « », dernière colonne, les mots « gr Cd/kg Cd » sont remplacés par les mots « g Cd/kg Cd transformé »;

2° au point 55, dans la rangée « », dernière colonne, les mots « gr Cd/kg Cd » sont remplacés par les mots « g Cd/kg Cd transformé ».

Art. 55. Dans l'annexe 5.51.3 du même arrêté, remplacé par l'arrêté du Gouvernement flamand du 6 février 2004, sont apportées les modifications suivantes :

1° dans la partie 1, A, les points 6°, 7° et 8° sont renumérotés en tant que points b), c) et d);

2° A la partie 4 sont apportées les modifications suivantes :

a) au point 2.1, alinéa six, les mots « 2° :virus» doivent être lus comme « 2° : virus »;

b) dans la liste du point 2.2.1, les mots « Campylobacter pylori sunsp. pylori » doivent être lus comme « Campylobacter pylori subsp. pylori »;

c) dans la liste au point 2.3.1 du texte néerlandais, sous «Xanthomonas hortorum», les mots «(précéd./vroeger Xanthomonas campestris pv. vitians type B)» sont remplacés par les mots «(vroeger Xanthomonas campestris pv. vitians type B)».

Art. 56. Dans l'annexe 5.51.4, partie 4, point 4.1.4, du texte néerlandais du même arrêté, remplacé par l'arrêté du Gouvernement flamand du 6 février 2004, sont apportées les modifications suivantes :

1° les douze phrases qui suivent la phrase «Voor deze specifieke activiteit worden de maatregelen met betrekking tot de werkpraktijken als volgt nader omschreven of aangevuld.», doivent débiter par les numéros d'ouverture suivants :

a) dans la première phrase les mots « De toegang » sont remplacés par les mots « 1° De toegang »;

b) dans la deuxième phrase les mots « Het laboratorium » sont remplacés par les mots « 2° Het laboratorium »;

c) dans la troisième phrase les mots « Er is een zeer goede opleiding » sont remplacés par les mots « 3° Er is een zeer goede opleiding »;

d) dans la quatrième phrase les mots « Basisregels voor hygiëne » sont remplacés par les mots « 4° Basisregels voor hygiëne »;

e) dans la cinquième phrase, les mots « Er moet routinematig » sont remplacés par les mots « 5° Er moet routinematig »;

f) dans la sixième phrase les mots « Bij ekle manipulatie van BSE » sont remplacés par les mots « 6° Bij elke manipulatie van BSE »;

g) dans la septième phrase les mots « Huidletsels » sont remplacés par les mots « 7° Huidletsels »;

h) dans la huitième phrase les mots « Bescherming van ogen » sont remplacés par les mots « 8° Bescherming van ogen »;

i) dans la neuvième phrase les mots « Ongecontroleerd spatten » sont remplacés par les mots « 9° Ongecontroleerd spatten »;

j) dans la dixième phrase les mots « Gebruik van scherpe voorwerpen » sont remplacés par les mots « 10° Gebruik van scherpe voorwerpen »;

k) dans la onzième phrase les mots « Alle ongevallen » sont remplacés par les mots « 11° Alle ongevallen »;

l) dans la douzième phrase les mots « Speciale decontaminatie » sont remplacés par les mots « 12° Speciale decontaminatie »;

2° les six phrases qui suivent la phrase «Buiten de inactivatiemethodes als zodanig moeten bij ontsmetting ook de volgende voorzorgsmaatregelen in acht genomen worden» doivent débiter par les numéros d'ouverture suivants :

a) dans la première phrase les mots « Materiaal en instrumenten » sont remplacés par les mots « 1° Materiaal en instrumenten »;

b) dans la deuxième phrase les mots « Met BSE besmet materiaal » sont remplacés par les mots « 2° Met BSE besmet materiaal »;

c) dans la troisième phrase les mots « De autoclaaf » sont remplacés par les mots « 3° De autoclaaf »;

d) dans la quatrième phrase les mots « Werkoppervlakken » sont remplacés par les mots « 4° Werkoppervlakken »;

e) dans la cinquième phrase les mots « Voor verwijdering van afval » sont remplacés par les mots « 5° Voor verwijdering van afval »;

f) dans la sixième phrase les mots « Het al dan niet geïnactiveerd » sont remplacés par les mots « 6° Het al dan niet geïnactiveerd ».

CHAPITRE V. — Dispositions finales

Art. 57. § 1. Les notifications d'établissements de classe 3, les notifications de modifications, les demandes d'autorisation et les notifications de reprises qui ont été introduites avant l'entrée en vigueur du présent arrêté, en application du titre II du VLAREM, sont traitées suivant la procédure qui était d'application au moment de leur introduction.

§ 2. En ce qui concerne l'établissement mis en exploitation au moment de l'entrée en vigueur du présent arrêté, et relevant d'une nouvelle (sous-)rubrique ou une (sous-)rubrique modifiée de la liste de classification, aucune demande d'autorisation ne doit être introduite conformément à l'article 38, § 1er, lorsque le même établissement était déjà soumis à l'obligation d'autorisation sur la base de la liste de classification qui était d'application avant l'entrée en vigueur du présent arrêté. Dans ce cas l'autorisation écologique en cours reste valable.

Art. 58. Par dérogation à l'article 3.2.1.2, § 2 du titre II du VLAREM, les conditions des autorisations écologiques en cours qui sont plus sévères que les prescriptions du présent arrêté, sont abrogés de plein droit pour ce qui concerne les conditions environnementales imposées en application de la sous-rubrique 59,3,1° de la liste de classification et ce à partir de la date d'abrogation de cette sous-rubrique par l'article 10, 40°.

Art. 59. Le présent arrêté entre en vigueur le premier jour du mois qui suit celui au cours duquel il aura été publié au *Moniteur belge*.

Art. 60. Le Ministre flamand qui a l'Environnement dans ses attributions est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Bruxelles, le 12 mai 2006.

Le Ministre-Président du Gouvernement flamand,
Y. LETERME

Le Ministre flamand des Travaux publics, de l'Energie, de l'Environnement et de la Nature,
K. PEETERS

Annexe I^e
« ANNEXE 2BIS
NAPPES AQUIFERES
CODES HYDROGEOLOGIQUES DU SOUS-SOL DE LA FLANDRE
(CODES HCOV)

Tableau : Codes hydrogéologiques du Sous-Sol de la Flandre

Unité primaire		Unité subordonnée		Unité de base	
0000	INDÉFINI	0110	Remblais		
		0120	Dunes		
0100	SYSTEMES AQUIFERES DU QUATERNAIRE	0130	Dépôts des polders	0131	Dépôts argileux de la plaine côtière
				0132	Dépôts argileux des polders du Meetjesland
				0133	Dépôts argileux des polders du Waasland-Anvers
				0134	Sables des chenaux amarrés
				0135	Dépôts tourbeux-argileux
		0140	Couvertures alluviales		
		0150	Couvertures	0151	Couvertures sableuses
				0152	Couvertures sablo-limoneuses
				0153	Couvertures limoneuses
				0154	Couvertures argileuses
		0160	Dépôts du Pléistocène	0161	Pléistocène de la plaine côtière
				0162	Pléistocène de la Vallée Flamande
				0163	Pléistocène des vallées des rivières
		0170	Dépôts de la Meuse et du Rhin	0171	Dépôts de la terrasse primaire
0172	Dépôts des terrasses intermédiaires				
0173	Dépôts de la plaine de la Meuse				
0200	SYSTEMES AQUIFERES DES CAMPINES	0210	Formation de Kiezeloëliet au nord de la Faille de Feldbiss	0211	Couche sableuse au-dessus de l'Argiles de Brunssum I
				0212	Argiles de Brunssum I
				0213	Sables de Pey
				0214	Argiles de Brunssum II
				0215	Sables de Waubach
		0220	Complexe sablo-argileux des Campines	0221	Argiles de Turnhout
				0222	Sables de Beerse
				0223	Argiles de Rijkevorsel
		0230	Aquifère du Pléistocène et du Pliocène	0231	Sables de Brasschaat et/ou Merksplas
				0232	Sables de Mol
				0233	Couche supérieure sableuse de Lillo
		0234		Sables de Poederlee et/ou Couche supérieure sableuse de Kasterlee	
				0241	Couche argileuse de Lillo et/ou de la transition Lillo Kattendijk
		0240	Couche argileuse du Pliocène	Transition argileuse entre les sables de Kasterlee et de Diest	
				0242	
0250	Système des aquifères du Miocène	0251	Sables de Kattendijk et/ou couche sableuse inférieure de Lillo		
		0252	Sables de Diest		
		0253	Sables de Bolderberg		
		0254	Sables de Berchem et/ou Voort		
		0255	Argiles de Veldhoven		

Tableau (suite) : Codes hydrogéologiques du Sous-Sol de la Flandre

Unité primaire		Unité subordonnée		Unité de base			
				0256	Sables d'Eigenbilzen		
0300	AQUITARD DE BOOM			0301	Couche argileuse d'Eigenbilzen		
				0302	Argiles de Putte		
				0303	Argiles de Terhagen		
				0304	Argiles de Belsele-Waas		
0400	SYSTÈME AQUIFÈRE DE L' OLILOCÈNE	0410	Sables de Kerniel	Sables de Kerniel			
		0420	Argiles de Kleine-Spouwen	Argiles de Kleine-Spouwen			
		0430	Aquifère de Ruisbroek-Berg	0431	Sables de Berg		
				0432	Sables de Kerkom		
				0433	Sables argileuses d'Oude Biezen		
				0434	Sables de Boutersem		
				0435	Sables de Ruisbroek		
				0436	Sables de Wintham		
		0440	Aquitard de Tongeren	0441	Argiles de Henis		
				0442	Argiles de Watervliet		
		0450	Système aquifère de l' Oligocène inférieur	0451	Sables de Neerrepn		
				0452	Sables-argiles de Grimmertingen		
0453	Sables argileux de Bassevelde						
0500	SYSTÈME AQUITARD DU BARTONIEN			0501	Argiles d'Onderdijke		
				0502	Sables de Buisputten		
				0503	Argiles de Zomergem		
				0504	Sables d'Onderdaele		
				0505	Argiles de Ursel et/ou Asse		
0600	SYSTÈME AQUIFÈRE DU LÉDO-PANISÉLIEN BRUXELLIEN	0610	Aquifère de Wemmel-Lede	0611	Sables de Wemmel		
				0612	Sables de Lede		
		0620	Sables Bruxelliens	Sables Bruxelliens			
		0630	Dépôts sableux du Panisélien supérieur	0631	Sables d'Aalter et/ou d'Oedelem		
0632	Sables argileux de Beernem						
0640	Dépôts sableux du Panisélien inférieur	Sables de Vlierzele et/ou d'Aalterbrugge					
0700	AQUITARD PANISÉLIEN			0701	Argiles de Pittem		
				0702	Argiles de Merelbeke		
0800	AQUIFÈRE YPRÉSIEEN			Sables d'Egem et/ou Mont-Panisel			
0900	SYSTÈME AQUITARD DU YPRÉSIEEN	0910	Silt de Kortemark	Silt de Kortemark			
		0920	Dépôts de Courtrai	0921	Argiles d'Aalbeke		
				0922	Argiles de Moen		
				0923	Sables de Mons-en-Pévèle		
				0924	Argiles de Saint-Maur		
				0925	Argiles de Mont-Héribu		
				1011	Sables de Knokke		
1000	SYSTÈME AQUIFÈRE DU PALÉOCÈNE	1010	Système aquifère du Landénien	1012	Dépôts sableux de Loksbergen et/ou Dormaal		
				1013	Sables de Grandglise		
				1014	Couche argileuse de Lincent		
				1015	Tuffeau de Lincent		
				1016	Sables de Knokke		
		1020	Aquitard du Landénien et du Heersien	1021	Dépôts argileux de Halen		
				1022	Argille de Waterschei		
		1030	Système aquifère de l'Heersien et d'Oplabeek	1023	Couche moins perméable des marnes de Gelinden		
				1031	Couche perméable des marnes de Gelinden		
1032	Sables d'Orp						
		1033	Sables d'Eisden				

Tableau (suite) : Codes hydrogéologiques du Sous-Sol de la Flandre

Unité primaire		Unité subordonnée		Unité de base	
				1034	Argiles d'Opoeteren
				1035	Sables de Maasmechelen
1100	SYSTÈME AQUIFÈRE DU CRÉTACÉ	1110	Aquifère du Crétacé	1111	Calcaires de Houthem
				1112	Tuffeau de Maastricht
				1113	Craies de Gulpen
					Smectite de Herve
		1120	Dépôts de Vaals		Sables d'Aachen
		1130	Sable d'Aachen		
		1140	Marnes Turoniens au dessus du Massif du Brabant		
		1150	Wealdien		
1200	JURA - TRIAS PERM	1210	Jura		
		1220	Trias		
		1230	Perm		
1300	SOCLE	1310	Carbonifère supérieur "terrains Houillers"		
		1320	Le Dévono-Carbonifère		
		1330	Dévonien		
		1340	Cambro-Silurien du Massif du Brabant		

Vu pour être annexé à l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 mai 2006 modifiant l'arrêté du Gouvernement flamand du 6 février 1991 fixant le règlement flamand relatif à l'autorisation écologique et l'arrêté du Gouvernement flamand du 1er juin 1995 fixant les dispositions générales et sectorielles en matière d'hygiène de l'environnement afin de corriger des erreurs et de transposer davantage la réglementation de l'UE.

Bruxelles, le 12 mai 2006

Le Ministre-Président du Gouvernement flamand,

Y. LETERME

Le Ministre flamand des Travaux publics, de l'Energie, de l'Environnement et de la Nature,

K. PEETERS

Annexe II

« Annexe 6

ETABLISSEMENTS TELS QUE VISES DANS LA LISTE DE CLASSIFICATION 17.2 du VLAREM

(annexe I de la directive 96/82/CE du 9 décembre 1996 concernant la maîtrise des dangers liés aux accidents majeurs impliquant des substances dangereuses, modifiée par la directive 2003/105/CE du 16 décembre 2003)

INTRODUCTION

1° La présente annexe la présence de substances dangereuses dans tout établissement au sens de l'article 7 du titre Ier du VlareM et détermine l'application de son article 8.

2° Les mélanges et préparations sont assimilés à des substances pures pour autant qu'ils soient conformes aux limites de concentration citées à la partie 2, note 1, et fixées en fonction de leurs propriétés en vertu de la directive en question et/ou leurs dernières adaptations au progrès technique, à moins qu'une composition en pourcentages ou une autre description ne soit spécifiquement donnée.

3° Les quantités seuils indiquées ci-dessous s'entendent par établissement.

4° Les quantités qui doivent être prises en considération pour l'application des articles sont les quantités maximales qui sont présentes ou susceptibles d'être présentes à n'importe quel moment. Les substances dangereuses qui ne se trouvent pas dans un établissement qu'en quantités égales ou inférieures à 2 % de la quantité seuil indiquée ne sont pas prises en compte dans le calcul de la quantité totale présente si leur emplacement à l'intérieur d'un établissement est tel qu'il ne peut déclencher un accident majeur ailleurs sur le site.

5° Les règles données dans la partie 2, note 4 qui régissent l'addition de substances dangereuses ou de catégories de substances dangereuses sont, le cas échéant, applicables.

6° Aux fins de cette directive on entend par gaz, toute substance dont la pression de vapeur absolue est égale ou supérieure à 101,3 kPa à une température de 20 °C.

7° Aux fins de cette directive, on entend par liquide, toute substance qui n'est pas définie comme étant un gaz et qui ne se trouve pas à l'état solide à une température de 20 °C et à une pression normale de 101,3 kPa.

PARTIE 1 substances désignées

Lorsqu'une substance ou un groupe de substances figurant dans la partie 1 relève(nt) également d'une catégorie de la partie 2, les quantités seuils à prendre en considération sont celle indiquées dans la partie 1.

Colonne 1	Colonne 2	Colonne 3
Substances dangereuses	Quantité seuil pour l'application (en tonnes)	
	Rubrique VLAREM 17.2.1	Rubrique VLAREM 17.2.2
Nitrate d'ammonium (voir note 1)	5 000	10 000

Colonne 1	Colonne 2	Colonne 3
Substances dangereuses	Quantité seuil pour l'application (en tonnes)	
	Rubrique VLAREM 17.2.1	Rubrique VLAREM 17.2.2
Nitrate d'ammonium (voir note 2)	1 250	5 000
Nitrate d'ammonium (voir note 3)	350	2 500
Nitrate d'ammonium (voir note 4)	10	50
Nitrate de potassium (voir note 5)	5 000	10 000
Nitrate de potassium (voir note 6)	1 250	5 000
Pentaoxyde d'arsenic, acide (V) arsénique et/ou ses sels	1	2
Trioxoxyde d'arsenic, acide (III) arsenieux et/ou ses sels		0,1
Brome	20	100
Chlore	10	25
Composés de nickel sous forme pulvérulente inhalable (monoxyde de nickel, sulfure de nickel, disulfure de trinickel, trioxyde de dinickel)		1
Ethylèneimine	10	20
Fluor	10	20
Formaldéhyde (concentration > 90 %)	5	50
Hydrogène	5	50
Acide chlorhydrique (gaz liquéfié)	25	250
Plomb-alcoyles	5	50
Gaz liquéfiés extrêmement inflammables y compris GPL) et gaz naturel	50	200
Acétylène	5	50
Oxyde d'éthylène	5	50
Oxyde de propylène	5	50
Méthanol	500	5 000
4,4-méthylène-bis (2-chloraniline) et/ou ses sels, sous forme pulvérulente		0,01
Isocyanate de méthyle		0,15
Oxygène	200	2 000
Diisocyanate de totuylène	10	100
Dichlorure de carbonyle (phosgène)	0,3	0,75
Trihydrure d'arsenic (arsine)	0,2	1
Trihydrure de phosphore (phosphine)	0,2	1
Dichlorure de soufre	1	1
Trioxoxyde de soufre	15	75
Polychlorodibenzofuranes et polychlorodibenzodioxines (y compris TCDD) calculées en équivalent TCDD		0,001
Les CARCINOGENES suivants à des concentrations en poids supérieures à 5 % : 4-aminobiphényle et/ou ses sels, benzotrichlorure, Benzidine et/ou ses sels, Oxyde de chlorométhyle et de méthyle, 1,2dibromoéthane, sulfate de diéthyle, sulfate de diméthyle, Chlorure de diméthylcarbamoyle, 1,2-dibromo-3-chloropropane, 1,2-diméthylhydrazine, diméthylnitrosamine, Triamide hexaméthylphosphorique, hydrazine, 2naphtylamine et/ou ses sels, 4nitrodiphényle et 1,3propanesultone	0,5	2
Produits dérivés du pétrole : a) essences et naphtes b) kérosènes (carburants d'aviation compris) c) gazoles (gazole Diesel, gazole de chauffage domestique et mélanges de gazole compris)	2 500	25 000

NOTES

1. Nitrate d'ammonium (5 000/10 000) : engrais susceptibles de subir une décomposition auto-entretenu

Cela s'applique aux engrais composés à base de nitrate d'ammonium (un engrais composé contient du nitrate d'ammonium avec du phosphate et/ou de la potasse) dans lesquels la teneur en azote due au nitrate d'ammonium est

a) comprise entre 15,75 (1) — 24,5 (2) en poids et qui soit contiennent au maximum 0,4 % de matières organiques/combustibles au total, soit satisfont aux conditions de l'annexe II de la directive 80/876/CEE,

b) de 15,75 (3) en poids ou moins sans limitation de teneur en matières combustibles,

et qui sont susceptibles de subir une décomposition auto-entretenu selon le test en auge défini dans le cadre de l'Organisation des Nations Unies (voir Recommandations des Nations unies relatives au transport des marchandises dangereuses : « Manual of Tests and Criteria », partie III, sous-section 38.2).

2. Nitrate d'ammonium (1 250/5 000) : formule d'engrais

Cela s'applique aux engrais simple à base de nitrate d'ammonium et aux engrais composés à base de nitrate d'ammonium dans lesquels la teneur en azote due au nitrate d'ammonium est

a) supérieure à 24,5 % en poids, à l'exception des mélanges de nitrate d'ammonium avec de la dolomie, du calcaire et/ou du carbonate de calcium, dont la pureté est d'au moins 90 %,

b) supérieure à 15,75 % en poids pour les mélanges de nitrate d'ammonium et de sulfate d'ammonium,

c) supérieure à 28 (4) % en poids pour les mélanges de nitrate d'ammonium avec de la dolomie, du calcaire et/ou du carbonate de calcium, dont la pureté est d'au moins 90 %,

et qui satisfont aux conditions de l'annexe II de la directive 80/876/CEE.

3. Nitrate d'ammonium (350/2 500) : qualité technique

Cela s'applique :

a) au nitrate d'ammonium et aux préparations à base de nitrate d'ammonium dans lesquelles la teneur en azote due au nitrate d'ammonium est

— comprise entre 24,5 % et 28 % en poids et qui contiennent au plus 0,4 % de substances combustibles,

— supérieure à 28 % en poids et qui contiennent au plus 0,2 % de substances combustibles,

b) aux solutions aqueuses de nitrate d'ammonium dans lesquelles la concentration en nitrate d'ammonium est supérieure à 80 % en poids.

4. Nitrate d'ammonium (10/50) : matières « off-specs » (hors spécifications) et engrais ne satisfaisant pas au test de détonabilité

Cela s'applique :

a) aux matières rejetées au cours du processus de fabrication, au nitrate d'ammonium et aux préparations à base de nitrate d'ammonium, aux engrais simples à base de nitrate d'ammonium et aux engrais composés à base de nitrate d'ammonium visés dans les notes 2 et 3, qui sont ou ont été renvoyés par l'utilisateur final à un fabricant, à une installation de stockage temporaire ou à une usine de retraitement pour subir un nouveau processus, un recyclage ou un traitement en vue de pouvoir être utilisés sans danger, parce qu'ils ne satisfaisaient plus aux prescriptions des notes 2 et 3,

b) aux engrais visés dans la note 1, premier tiret, et la note 2, qui ne satisfont pas aux conditions de l'annexe II de la directive 80/876/CEE.

5. Nitrate de potassium (5 000/10 000) : engrais composés à base de nitrate de potassium constitués de nitrate de potassium sous forme de granules et de microgranules.

6. Nitrate de potassium (1 250/5 000) : engrais composés à base de nitrate de potassium constitués de nitrate de potassium sous forme cristalline.

7. Polychlorodibenzofuranes et polychlorodibenzodioxines

Les quantités de polychlorodibenzofuranes et polychlorodibenzodioxines se calculent avec des facteurs de pondération suivants :

International Toxic Equivalent (ITEF) for the congeners of concern (NATO/CCMS)			
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeDD	0,5	2,3,4,7,8-PeCDF	0,5
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,05
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,6,7,8-HxCDD		1,2,3,7,8,9-HxCDF	
1,2,3,7,8,9-HxCDD		1,2,3,6,7,8-HxCDF	
		2,3,4,6,7,8-HxCDF	
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	
OCDD	0,001	OCDF	0,001

(T = tetra, P = penta, Hx = hexa, HP = hepta, O = octa)

PARTIE 2

CATEGORIES DE SUBSTANCES ET DE PREPARATIONS NON SPECIFIQUEMENT
DESIGNEES DANS LA PARTIE 1

Colonne 1	Colonne 2	Colonne 3
Catégories de substance dangereuse	Quantité seuil pour l'application (en tonnes)	
	Rubrique VLAREM 17.2.1	Rubrique VLAREM 17.2.2
1. TRES TOXIQUES	5	20
2. TOXIQUES	50	200
3. COMBURANTES	50	200
4. EXPLOSIVES (voir note 2) Lorsque la substance, la préparation ou l'objet est classé dans division 1.4 de l'accord ADR (Nations unies)	50	200
5. EXPLOSIVES (voir note 2) Lorsque la substance, la préparation ou l'objet est classé dans l'une des divisions suivantes de l'accord ADR (Nations unies) : 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 et 1.6, ou relève des phrases de risque R2 ou R3	10	50
6. INFLAMMABLES [lorsque la substance ou la préparation relève de la définition donnée dans la note 3 a)]	5 000	50 000
7a. FACILEMENT INFLAMMABLES [lorsque la substance ou la préparation relève de la définition donnée dans la note 3 b)1]	50	200
7b. LIQUIDES FACILEMENT INFLAMMABLES [lorsque la substance ou la préparation relève de la définition donnée dans la note 3 b)2]	5 000	50 000
8. EXTREMEMENT INFLAMMABLES [lorsque la substance ou la préparation relève de la définition donnée dans la note 3 c)]	10	50
9. SUBSTANCES DANGEREUSES POUR L'ENVIRONNEMENT en combinaison avec les phrases de risque suivantes :		
i) R50 : « Très toxique pour les organismes aquatiques » (y compris R50/53)	100	200
ii) R 51/53 : « Toxique pour les organismes aquatiques; peut provoquer des effets néfastes à long terme pour l'environnement aquatique »	200	500
10. TOUTE CLASSIFICATION non couverte par celles données ci-dessus en combinaison avec les phrases de risque suivantes :		
i) R14 – Réagit violemment au contact de l'eau (y compris R 14/15)	100	500
ii) R29 – Au contact de l'eau, dégage des gaz toxiques	50	200

NOTES

1. Les substances et préparations sont classées conformément aux directives suivantes et leur adaptation actuelle au progrès technique :

Directive 67/548/CEE du Conseil du 27 juin 1967 concernant le rapprochement des dispositions législatives, réglementaires et administratives relatives à la classification, l'emballage et l'étiquetage des substances dangereuses (6),

Directive 1999/45/CE du Parlement européen et du Conseil du 31 mai 1999 concernant le rapprochement des dispositions législatives, réglementaires et administratives des Etats membres relatives à la classification, l'emballage et l'étiquetage des préparations dangereuses (7).

Dans le cas de substances et préparations qui ne sont pas classées comme dangereuses conformément à l'une des directives susmentionnées, par exemple les déchets, mais qui, néanmoins se trouvent ou sont susceptibles de se trouver dans un établissement et qui possèdent ou sont susceptibles de posséder, dans les conditions régnant dans l'établissement, des propriétés équivalentes en termes de potentiel d'accidents majeurs, les procédures de classement provisoire sont suivies conformément à l'article régissant la matière dans la directive appropriée.

Dans le cas de substances et préparations présentant des propriétés qui donnent lieu à plusieurs classifications, on applique, aux fins de cette directive, les quantités seuils les plus bas. Cependant, aux fins de l'application de la règle d'addition exposée à la note 4, la quantité seuil utilisée sera toujours celle qui correspond au classement concerné.

Aux fins de cette directive, la Commission établit et tient à jour une liste des substances ayant été classées dans une des catégories susmentionnées par une décision harmonisée conformément à la directive 67/548/CEE.

2. Par « explosif » on entend :

- a) une substance ou une préparation qui crée un risque d'explosion par choc, friction, feu ou autres sources d'ignition (phrase de risque R2),
- b) une substance ou une préparation qui crée un grand risque d'explosion par choc, friction, feu ou autres sources d'ignition (phrase de risque R3), ou
- c) une substance, une préparation ou un objet couverts par la classe 1 de l'accord européen concernant le transport des marchandises dangereuses par route (accord ADR), conclu le 30 septembre 1957, tel que modifié et tel que transposé par la Directive 94/55/CE du Conseil du 21 novembre 1994 relative au rapprochement des législations des États membres concernant le transport des marchandises dangereuses par route (7).

Cette définition englobe les matières pyrotechniques, qui, aux fins de cette directive, sont définies comme des substances (ou des mélanges de substances) destinées à produire un effet calorique, lumineux, sonore, gazeux ou fumigène ou une combinaison de tels effets, grâce à des réactions chimiques exothermiques auto-entretenues. Lorsqu'une substance ou une préparation fait l'objet à la fois d'une classification au titre de l'accord ADR et de l'attribution d'une phrase de risque R2 ou R3, la classification au titre de l'accord ADR prévaut sur l'attribution de la phrase de risque.

Les matières et objets de la classe 1 sont classés dans une des divisions 1.1 à 1.6 conformément au système de classification de l'accord ADR. Les divisions concernées sont les suivantes :

- Division 1.1 : « Matières et objets comportant un risque d'explosion en masse. (Une explosion en masse est une explosion qui affecte de façon pratiquement instantanée la quasi-totalité du chargement) ».
- Division 1.2 : « Matières et objets comportant un risque de projection sans risque d'explosion en masse ».
- Division 1.3 : « Matières et objets comportant un risque d'incendie avec un risque léger de souffle ou de projection ou l'un et l'autre, mais sans risque d'explosion en masse :
 - a) dont la combustion donne lieu à un rayonnement thermique considérable,
 - ou
 - b) qui brûlent les uns après les autres avec des effets minimes de souffle ou de projection ou l'un et l'autre ».
- Division 1.4 : « Matières et objets ne présentant qu'un danger mineur en cas de mise à feu ou d'amorçage durant le transport. Les effets sont essentiellement limités au colis et ne donnent pas lieu normalement à la projection de fragments de taille notable ou à une distance notable. Un incendie extérieur ne doit pas entraîner l'explosion pratiquement instantanée de la quasi-totalité du contenu du colis ».
- Division 1.5 : « Matières très peu sensibles comportant un risque d'explosion en masse, dont la sensibilité est telle que, dans les conditions normales de transport, il n'y a qu'une très faible probabilité d'amorçage ou de passage de la combustion à la détonation. La prescription minimale est qu'elles ne doivent pas exploser lors de l'épreuve du feu extérieur ».
- Division 1.6 : « Objets extrêmement peu sensibles ne comportant pas de risque d'explosion en masse. Ces objets ne contiennent que des matières détonantes extrêmement peu sensibles et présentent une probabilité négligeable d'amorçage ou de propagation accidentels. Le risque est limité à l'explosion d'un objet unique. »

Cette définition englobe, en outre, des substances ou des préparations explosives ou pyrotechniques contenues dans des objets. Dans le cas d'objets contenant des substances ou des préparations explosives ou pyrotechniques, si la quantité de la substance ou de la préparation contenue dans cet objet est connue, celle-ci doit être prise en considération aux fins de cette directive. Si la quantité n'est pas connue, l'objet entier est considéré comme explosif aux fins de cette directive.

3. Par substances INFLAMMABLES, FACILEMENT INFLAMMABLES et EXTREMEMENT INFLAMMABLES (catégories 6, 7 et 8) on entend :

- a) des liquides INFLAMMABLES :
 - des substances et des préparations dont le point d'éclair est égal ou supérieur à 21 °C et inférieur ou égal à 55 °C (phrase de risque R10), et qui entretiennent la combustion;
- b) des liquides FACILEMENT INFLAMMABLES :
 - 1. - des substances et des préparations susceptibles de s'échauffer et, finalement, de s'enflammer au contact de l'air à la température ambiante sans apport d'énergie (phrase de risque R17);
 - des substances et des préparations dont le point d'éclair est inférieur à 55 °C et qui restent liquides sous pression, lorsque des conditions de service particulières, par exemple une forte pression ou une température élevée, peuvent créer des risques d'accidents majeurs;
 - 2. des substances et des préparations ayant un point d'éclair inférieur à 21 °C et qui ne sont pas extrêmement inflammables (phrase de risque R11, deuxième tiret);
- c) des gaz et liquides extrêmement inflammables :
 - 1. des substances et des préparations liquides dont le point d'éclair est inférieur à 0 °C et dont le point d'ébullition (ou dans le cas d'un domaine d'ébullition, le point d'ébullition initiale) est, à la pression normale, inférieur ou égal à 35 °C (phrase de risque R12, premier tiret), et
 - 2. des gaz qui sont inflammables au contact de l'air à la température et à la pression ambiantes (phrase de risque R12, deuxième tiret), qui sont à l'état gazeux ou supercritique, et
 - 3. des substances et des préparations liquides inflammables et facilement inflammables maintenues à une température supérieure à leur point d'ébullition.
 - 4. Dans le cas d'un établissement où il ne se trouve aucune substance ou préparation individuelle dans des quantités supérieures ou égales aux quantités seuils fixées pour ces substances ou préparations, la règle d'addition exposée ci-après est appliquée pour déterminer si l'établissement est soumis aux exigences de cette directive.

Cette directive s'applique si la somme obtenue par la formule $q1/QH1 + q2/QH2 + q3/QH3 + q4/QH4 + q5/QH5 + \dots$ est supérieure ou égale à 1,

où qx désigne la quantité de la substance dangereuse X (ou de la catégorie de substances dangereuses) relevant des parties 1 ou 2 de la présente annexe,

et QHx désigne la quantité seuil pour la substance ou la catégorie x indiquée dans la colonne 3 des parties 1 ou 2.

Cette directive s'applique, à l'exception des articles 9, 11 et 13 si la somme obtenue par la formule : $q1/QL1 + q2/QL2 + q3/QL3 + q4/QL4 + q5/QL5 + \dots$ est supérieure ou égale à 1,

où qx désigne la quantité de la substance dangereuse X (ou de la catégorie de substances dangereuses) relevant des parties 1 ou 2 de la présente annexe,

et QLx désigne la quantité seuil pour la substance ou la catégorie x indiquée dans la colonne 2 des parties 1 ou 2.

Cette règle doit être utilisée pour évaluer les dangers globaux liés à la toxicité, à l'inflammabilité et à l'écotoxicité. Elle doit donc être appliquée trois fois, à savoir :

a) pour faire la somme des substances et préparations désignées dans la partie 1 et classées comme toxiques ou très toxiques, et des substances et préparations des catégories 1 ou 2;

b) pour faire la somme des substances et préparations désignées dans la partie 1 et classées comme comburantes, explosives, inflammables, facilement inflammables ou extrêmement inflammables, et des substances et préparations des catégories 3, 4, 5, 6, 7a, 7b ou 8;

c) pour faire la somme des substances et préparations désignées dans la partie 1 et classées comme dangereuses pour l'environnement [R50 (y compris R50/53) ou R 51/53], et des substances et préparations des catégories 9), point i) ou 9), point ii).

Les dispositions pertinentes de cette directive s'appliquent lorsque la somme obtenue dans un des trois cas est supérieure ou égale à 1. » .

Vu pour être annexé à l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 mai 2006 modifiant l'arrêté du Gouvernement flamand du 6 février 1991 fixant le règlement flamand relatif à l'autorisation écologique et l'arrêté du Gouvernement flamand du 1er juin 1995 fixant les dispositions générales et sectorielles en matière d'hygiène de l'environnement afin de corriger des erreurs et de transposer davantage la réglementation de l'UE.

Bruxelles, le 12 mai 2006.

Le Ministre-Président du Gouvernement flamand,

Y. LETERME

Le Ministre flamand des Travaux publics, de l'Energie, de l'Environnement et de la Nature,

K. PEETERS

Notes

(1) Une teneur en azote de 15,75 % en poids due au nitrate d'ammonium correspond à 45 % de nitrate d'ammonium.

(2) Une teneur en azote de 24,5 % en poids due au nitrate d'ammonium correspond à 70 % de nitrate d'ammonium.

(3) Une teneur en azote de 15,75 % en poids due au nitrate d'ammonium correspond à 45 % de nitrate d'ammonium.

(4) Une teneur en azote de 28 % en poids due au nitrate d'ammonium correspond à 80 % de nitrate d'ammonium.

(5) JO 196 du 16 août 1967, P. 1. directive modifiée en dernier lieu par le règlement (CE) n° 807/2003 (JO L 122 du 16 mai 2003, p. 36).

(6) JO L 200 du 30 juillet 1999, P. 1. Directive modifiée en dernier lieu par la directive 2001/60/CE de la Commission (JO L 226 du 22 août 2001, P. 5).

(7) JO L 319 du 12 décembre 1994, P. 7. Directive modifiée en dernier lieu par la directive 2003/28/CE de la Commission (JO L 90 du 8 avril 2003, P. 45).

Annexe III

« ANNEXE 5.2.4.1.

COMMENTAIRE SUR LES CRITERES D'ADMISSION DES DECHETS DANS LES DECHARGES

Annexe A

EVALUATION DE LA SECURITE POUR L'ADMISSION DES DECHETS EN STOCKAGE SOUTERRAIN

1. PRINCIPES DE SECURITE POUR LE STOCKAGE SOUTERRAIN : TOUS TYPES DE STOCKAGE

1.1. L'importance de la barrière géologique

L'isolement des déchets par rapport à la biosphère est l'objectif ultime de l'élimination finale des déchets en stockage souterrain. Les déchets, la barrière géologique et les cavités, y compris toute structure artificielle, constituent un système qui, ajouté à tous les autres aspects techniques, doit satisfaire aux exigences correspondantes.

Pour répondre aux exigences de la directive-cadre sur l'eau (2000/60/CE), il convient de démontrer la sécurité à long terme de l'installation (cf. point 1.2.7). L'article 11, paragraphe 3, point j), de cette directive établit une interdiction générale du rejet direct de polluants dans les eaux souterraines.

L'article 4, paragraphe 1er, point b), i) de cette même directive dispose que les Etats membres doivent prendre les mesures nécessaires pour prévenir la détérioration de l'état de toutes les masses d'eau souterraines.

1.2. Evaluation des risques spécifiques à un site

L'évaluation des risques suppose d'identifier :

- le danger (en l'espèce, les déchets déposés),
- les cibles (en l'espèce, la biosphère et éventuellement les eaux souterraines);
- le voies par lesquelles les substances provenant des déchets peuvent atteindre la biosphère, et
- l'évaluation de l'impact des substances susceptibles d'atteindre la biosphère.

Les critères d'admission en stockage souterrain doivent notamment être liés à l'analyse de la roche hôte, c'est pourquoi il convient de vérifier qu'aucune des conditions relatives aux sites définies à l'annexe I de la directive sur les décharges (à l'exception de l'annexe I, paragraphes 2, 3, 4 et 5) ne s'applique.

Les critères d'admission en stockage souterrain ne peuvent être définis qu'à partir des conditions locales. Il faut donc démontrer que l'horizon géologique est de nature à permettre un stockage, c'est-à-dire évaluer les risques liés au confinement, en tenant compte du système global comprenant les déchets, les structures et les cavités artificielles et la formation géologique encaissante.

L'évaluation spécifique des risques liés au site de l'installation doit être effectuée à la fois pour les phases d'exploitation et de post exploitation. Sur la base de ces évaluations, les mesures de contrôle et de sécurité qui s'imposent ainsi que les critères d'admission sont définis.

Une analyse intégrée de l'évaluation de la performance est préparée; cette analyse comprend notamment :

1. une évaluation géologique,
2. une évaluation géomécanique,
3. une évaluation hydrogéologique,

4. une évaluation géochimique,
5. une évaluation des incidences sur la biosphère,
6. une évaluation de la phase d'exploitation,
7. une évaluation à long terme,
8. une évaluation de l'incidence de toutes les installations situées à la surface du site.

1.2.1. Evaluation géologique

Des recherches ou une connaissance approfondies des données géologiques du site sont nécessaires. Ce travail comprend des études et des analyses portant sur les types de roches, les sols et la topographie. L'évaluation géologique doit démontrer l'adéquation du site à un stockage souterrain. L'emplacement, la fréquence et la structure de toute faille ou fracture observée dans les couches géologiques environnantes et l'incidence éventuelle d'une activité sismique sur ces structures doivent notamment être étudiés. Les autres emplacements envisageables pour le site doivent aussi être pris en compte.

1.2.2. Evaluation géomécanique,

La stabilité des cavités doit être démontrée par des études et des évaluations appropriées. Les déchets stockés sont pris en compte dans cette évaluation. Il convient systématiquement d'analyser les processus et d'étayer cette analyse par une documentation.

La démonstration doit porter sur les points suivants :

1. pendant et après la formation des cavités, aucune déformation importante susceptible d'altérer la mise en œuvre du stockage souterrain ou d'ouvrir une voie vers la biosphère ne devrait se produire dans la cavité elle-même ou à la surface de la terre;
2. la résistance à la déformation de la cavité est suffisante pour empêcher son effondrement pendant l'exploitation;
3. les matériaux entreposés doivent avoir la stabilité nécessaire compatible avec les propriétés géomécaniques de la roche hôte.

1.2.3. Evaluation hydrogéologique

Une étude approfondie des propriétés hydrogéologiques est nécessaire pour évaluer la configuration de l'écoulement des eaux souterraines dans les strates environnantes, sur la base d'informations relatives à la conductivité hydraulique de la formation géologique encaissante, de ses fractures et des gradients hydrauliques.

1.2.4. Evaluation géochimique

Une étude approfondie de la Roche et de la composition des eaux souterraines est nécessaire pour évaluer la composition des eaux souterraines et leur évolution possible dans le temps, la nature et la quantité des minéraux comblant les fractures ainsi qu'une description minéralogique quantitative de la roche hôte. Il convient d'évaluer l'incidence de la variabilité sur le système géochimique.

1.2.5. Evaluation des incidences sur la biosphère

Il convient de réaliser une étude concernant les incidences éventuelles du stockage souterrain sur la biosphère. Des études de référence doivent être menées pour définir le niveau des substances concernées dans le milieu naturel local.

1.2.6. Evaluation de la phase d'exploitation,

Pour la phase opérationnelle, l'analyse doit démontrer les points suivants :

1. la stabilité des cavités, conformément au point 1.2.2;
2. l'absence de risque inacceptable d'ouverture d'une voie de transfert entre les déchets et la biosphère;
3. l'absence de risque inacceptable susceptible d'affecter le fonctionnement de l'installation.

Lors de la démonstration de la sécurité pendant la phase d'exploitation, une analyse systématique du fonctionnement de l'installation doit être menée sur la base de données spécifiques relatives à l'inventaire des déchets, à la gestion de l'installation et au programme d'activités. La démonstration doit porter sur les points suivants :

il convient de démontrer que les déchets ne provoqueront dans la roche aucune réaction chimique ou physique susceptibles d'altérer sa résistance et son étanchéité et de représenter un danger pour le stockage lui-même. Pour ces raisons, outre les déchets interdits par l'article 5, paragraphe 3, de la directive, les déchets spontanément inflammables dans les conditions de stockage prévues (température, humidité), les produits gazeux, les déchets volatils, les déchets collectés sous forme de mélanges indéfinissables ne doivent pas être acceptés.

Les incidents particuliers susceptibles de créer une voie de transfert entre les déchets et la biosphère pendant la phase d'exploitation doivent être identifiés. Il convient de résumer et de classer les différents types de risques opérationnels envisageables dans des catégories spécifiques. Leurs incidences éventuelles doivent faire l'objet d'une évaluation. Il convient de démontrer l'absence de risque inacceptable lié à la rupture de confinement.

Des mesures d'urgence doivent être prévues.

1.2.7. Evaluation à long terme

En vue d'atteindre les objectifs de la mise en décharge durable, l'évaluation des risques doit porter sur le long terme. Il convient de s'assurer qu'aucune voie de transfert ne sera créée vers la biosphère à long terme après l'exploitation du site de stockage souterrain.

Les protections du dépôt souterrain (par exemple la qualité des déchets, les structures artificielles, les ouvrages de consolidation et d'obturation des puits et des forages), la performance de la roche hôte, les strates environnantes et les roches de recouvrement doivent faire l'objet d'une évaluation quantitative sur le long terme et d'une évaluation fondée sur des données spécifiques au site ou sur des hypothèses suffisamment larges. Les conditions géochimiques et hydrogéologiques telles que l'écoulement des eaux souterraines (cf. points 1.2.3 et 1.2.4 ci-dessus), l'efficacité des barrières, l'atténuation naturelle ainsi que la lixiviation des déchets stockés doivent être prises en considération.

Il convient de démontrer la sécurité à long terme du site de stockage souterrain par une évaluation de la sécurité. Celle-ci comprend une description de l'état initial du site à un moment déterminé (par exemple, à sa fermeture) puis un scénario décrivant les évolutions majeures prévues dans le temps géologique. Enfin, il faut évaluer les conséquences de la libération des substances concernées hors du stockage souterrain, dans le cadre de différents scénarios reflétant l'évolution à long terme envisageable pour la biosphère, la géosphère et le site de stockage souterrain.

Le revêtement des conteneurs et des cavités ne doit pas être pris en compte lors de l'évaluation des risques à long terme liés au dépôt des déchets, en raison de leur durée de vie limitée.

1.2.8. Evaluation de l'incidence des installations de réception en surface

Même si les déchets amenés au site sont destinés à être mis en stockage souterrain, ils sont déchargés, contrôlés et éventuellement stockés en surface avant d'atteindre leur destination finale. Les installations de réception doivent être conçues et exploitées de manière à prévenir toute atteinte à la santé des personnes et à l'environnement local. Elles doivent remplir les mêmes conditions que toute autre installation de réception de déchets.

1.2.9. Evaluation des autres risques

En vue d'assurer la protection des travailleurs, les déchets ne doivent être déposés en stockage souterrain que si ce site est séparé de manière sûre des activités minières. Les déchets ne doivent pas être acceptés s'ils contiennent ou risquent de produire des substances dangereuses susceptibles de porter atteinte à la santé des personnes, par exemple des germes pathogènes de maladies transmissibles.

2. CRITERES D'ADMISSION POUR LE STOCKAGE SOUTERRAIN : TOUS TYPES DE STOCKAGE

2.1. Déchets exclus

Conformément aux points 1.2.1 à 1.2.8 ci-dessus, les déchets susceptibles de subir des transformations physiques, chimiques ou biologiques indésirables après leur dépôt ne doivent pas être éliminés en stockage souterrain. Les déchets concernés sont les suivants :

- a) les déchets visés à l'article 5, paragraphe 3 de la directive sur les déchets;
- b) les déchets et leurs conteneurs susceptibles de réagir au contact de l'eau de la roche hôte, dans les conditions de stockage données, et d'entraîner :

- une variation de volume;
- la production de substances ou de gaz auto-inflammables, toxiques ou explosifs; ou
- toute autre réaction susceptible de mettre en danger la sécurité opérationnelle et/ou l'intégrité de la barrière.

Les déchets qui risquent de réagir les uns au contact des autres doivent être définis et classés dans des groupes de compatibilité; les différents groupes de compatibilité doivent être physiquement séparés au moment du stockage.

- c) les déchets biodégradables;
- d) les déchets ayant une odeur âcre;
- e) les déchets susceptibles de produire un mélange air-gaz toxique ou explosif; il s'agit en particulier des déchets qui donnent lieu à :
 - des concentrations de gaz toxique, du fait des pressions partielles de leurs composants;
 - des concentrations supérieures de plus de 10 % à la concentration correspondant à la limite inférieure d'explosibilité, lorsqu'ils sont saturés à l'intérieur d'un conteneur.

- f) les déchets ayant une stabilité insuffisante compte tenu des conditions géomécaniques;

g) les déchets auto-inflammables ou spontanément inflammables dans les conditions de stockage données, les produits gazeux, les déchets volatils, les déchets collectés sous forme de mélanges indéfinissables.

h) les déchets contenant ou susceptibles de libérer des germes pathogènes de maladies transmissibles (cas déjà prévu à l'article 5, paragraphe 3, point c) de la directive).

2.2. Listes des déchets admissibles au stockage souterrain

Les déchets inertes ainsi que les déchets dangereux et non dangereux qui ne relèvent pas des points 2.1 et 2.2 ci-dessus, sont admissibles en stockage souterrain.

Les Etats membres peuvent établir des listes de déchets admissibles dans les installations de stockage souterrain, conformément aux catégories définies à l'article 4 de la directive sur les déchets.

2.3. Evaluation spécifique des risques liés au site

L'admission des déchets sur un site spécifique doit être soumise à une évaluation des risques spécifique de ce site.

L'évaluation spécifique décrite plus haut au point 1.2 pour les déchets admissibles en stockage souterrain doit démontrer que le niveau de confinement par rapport à la biosphère est acceptable. Les critères doivent être remplis compte tenu des conditions de stockage.

2.4. Conditions d'admission

Les déchets ne peuvent être entreposés qu'en stockage souterrain si ce site est séparé de manière sûre des activités minières.

Les déchets qui risquent de réagir les uns au contact des autres doivent être définis et classés dans des groupes de compatibilité; les différents groupes de compatibilité doivent être physiquement séparés au moment du stockage.

3. REMARQUES COMPLEMENTAIRES : MINES DE SEL

3.1. Importance de la barrière géologique

Les principes de sécurité relatifs aux mines de sel accordent un double rôle à la roche qui entoure les déchets :

- elle joue le rôle de roche hôte dans laquelle les déchets sont encapsulés.
- à l'instar des strates de Roche imperméables sus-jacentes et sous-jacentes (anhydrite par exemple) elle joue le rôle de barrière géologique destinée à empêcher les eaux souterraines de pénétrer dans la décharge et, le cas échéant, à contenir efficacement les liquides ou les gaz susceptibles de s'échapper du site de décharge. Lorsque cette barrière géologique est percée de puits et de forages, ces derniers doivent être scellés pendant le fonctionnement des installations pour prévenir la pénétration d'eau et ils doivent être hermétiquement fermés lorsque la décharge souterraine n'est plus exploitée. Si l'extraction minérale se poursuit après la fermeture de la décharge, la zone de décharge doit alors être scellée par un barrage hydrauliquement imperméable, construit en tenant compte de la pression hydraulique effective calculée en fonction de la profondeur, afin que l'eau susceptible de s'infiltrer dans la mine encore exploitée, ne puisse pas pénétrer dans la zone de décharge.
- dans les mines de sel, on estime que les el permet un confinement total. Les déchets ne peuvent alors entrer au contact de la biosphère que si un accident ou un événement géologique, tel qu'un mouvement de l'écorce terrestre ou un phénomène d'érosion (lié par exemple à la hausse du niveau de la mer) se produit.

Les déchets sont peu susceptibles d'évoluer en cours de stockage. Il convient d'envisager les conséquences de ce type de scénarios.

3.2. Evaluation à long terme

La sécurité à long terme d'un stockage souterrain établi dans une roche saline doit être principalement démontrée par la désignation de cette roche comme roche barrière. La Roche saline répond à l'exigence d'imperméabilité aux gaz et aux liquides, d'encapsulation des déchets en raison de son comportement convergent et de confinement total des déchets à la fin du processus de transformation.

Le comportement convergent de la roche n'est donc pas incompatible avec l'exigence de stabilité des cavités pendant la phase opérationnelle. La stabilité est importante pour garantir la sécurité de fonctionnement des installations et pour maintenir l'intégrité de la barrière géologique sans limite temporelle, afin d'assurer une protection constante de la biosphère. Les déchets doivent être isolés en permanence de la biosphère. L'affaissement contrôlé des roches de recouvrement ou les autres défauts envisageables à long terme ne sont acceptables que s'il peut être démontré que ces transformations n'entraîneront pas de failles, que l'intégrité de la barrière sera maintenue et qu'aucune voie susceptible d'entraîner un contact entre l'eau et les déchets ou une migration des déchets ou de leurs composants vers la biosphère ne se formera.

4. REMARQUES COMPLEMENTAIRES : ROCHES DURES

Par stockage profond dans des roches dures, on entend un stockage souterrain à plusieurs centaines de mètres de profondeur, les roches dures recouvrant différentes roches ignées telles que le granit ou le gneiss, ainsi que des roches sédimentaires telles que le calcaire et le grès.

4.1. Principes de sécurité

Un stockage profond en roche dure est envisageable pour éviter d'imposer aux générations futures la responsabilité des déchets en question, puisque les structures de ce type doivent être passives et ne nécessitent pas de maintenance. En outre, ces structures ne doivent pas faire obstacle à la valorisation des déchets ou à la mise en œuvre ultérieure de mesures correctives. Elles doivent également être conçues de manière à assurer que les atteintes ou la responsabilité environnementales liées aux activités des générations actuelles ne retomberont pas sur les générations futures.

Les principes de sécurité du stockage souterrain des déchets accordent une place essentielle au concept de l'isolement des déchets par rapport à la biosphère, ainsi qu'à l'atténuation naturelle de tout polluant émis par les déchets. Pour certains types de substances et de déchets dangereux, il est apparu nécessaire de protéger la société et l'environnement contre un risque d'exposition importante sur de longues périodes. Une longue période recouvre plusieurs milliers d'années. Ces niveaux de protection peuvent être atteints par un stockage profond en roche dure. Le stockage profond de déchets dans des roches dures peut se faire dans des mines désaffectées, dans lesquelles les activités minières ont cessé, ou dans de nouvelles installations de stockage.

En cas de stockage en roche dure, un confinement total n'est pas envisageable. Le stockage souterrain doit donc être conçu de manière à ce que l'atténuation naturelle des strates environnantes limite l'effet des polluants de sorte qu'ils n'exercent aucun effet négatif irréversible sur l'environnement. En d'autres termes, la capacité de l'environnement proche d'atténuer et de dégrader les polluants déterminera l'acceptabilité d'une fuite provenant d'une installation de ce type.

Pour répondre aux exigences de la directive-cadre sur l'eau (2000/60/CE), il convient de démontrer la sécurité à long terme de l'installation (cf. point 1.2.7). Les caractéristiques d'un système de stockage profond doivent être évaluées de manière globale, en tenant compte du fonctionnement cohérent des différentes composantes du système. Le stockage profond en roche dure se situe sous la surface de la nappe phréatique. L'article 11, paragraphe 3, point j), de cette directive établit une interdiction générale du rejet direct de polluants dans les eaux souterraines.

L'article 4, paragraphe 1er, point b), i) de cette même directive dispose que les Etats membres doivent prendre les mesures nécessaires pour prévenir la détérioration de l'état de toutes les masses d'eau souterraines. Le stockage profond en roche dure respecte cette exigence en assurant qu'aucun rejet de substance dangereuse provenant du stockage n'atteigne la biosphère, pas plus que la partie supérieure de la nappe phréatique ouverte sur la biosphère, en quantité ou dans des concentrations susceptibles d'avoir des conséquences dommageables. Par conséquent, les voies d'écoulement d'eau vers la biosphère et à l'intérieur de la biosphère doivent faire l'objet d'une évaluation.

Il convient d'évaluer l'incidence de la variabilité sur le système géohydraulique.

Du gaz peut se former dans un stockage profond en Roche dure en raison de la détérioration à long terme des déchets, des emballages et des structures artificielles. Ce facteur doit donc être pris en compte lors de la conception d'installations de stockage profond en Roche dure.

Annexe B

VUE D'ENSEMBLE DES POSSIBILITES DE MISE EN DECHARGE OFFERTES
PAR LA DIRECTIVE « DECHARGES »

(Sous-section 5.2.4.1.)

Introduction

la figure n° 1 donne une vue d'ensemble des possibilités de mise en décharge de déchets prévues par la directive «décharges» ainsi que certains exemples de sous-catégories de décharges. Le point de départ (en haut à gauche) correspond au déchet qui doit être mis en décharge. Conformément à l'article 6, paragraphe a), de la directive, la plupart des déchets doivent faire l'objet d'un traitement avant leur mise en décharge. La définition générale du « traitement » est relativement générale et est laissée dans une large mesure, à l'appréciation des autorités compétentes des Etats membres. On suppose que le déchet en question n'appartient à aucune des catégories visées à l'article 5, paragraphe 3 de la directive sur les déchets.

Décharge pour déchets inertes

La première question à poser pourrait consister à déterminer si les déchets sont ou non classés dangereux. Si le déchet n'est pas dangereux (au sens de la directive relative aux déchets dangereux (91/689/CE) et la liste de déchets actuelle), la question suivante pourrait être de savoir si le déchet est inerte. S'il remplit les critères définis pour les déchets devant être stockés dans une décharge pour déchets inertes (catégorie A, cf. figure n° 1 du tableau n° 1), le déchet peut être admis dans ce type de décharges.

Un déchet inerte peut aussi être placé dans une décharge pour déchets non dangereux, à condition qu'il remplisse les critères appropriés (ce qui est en général le cas).

Décharges pour déchets non dangereux, y compris les sous-catégories de décharges

Si le déchet n'est ni dangereux, ni inerte, il s'agit d'un déchet non dangereux, qui doit alors être déposé dans une décharge pour déchets non dangereux. Les Etats membres peuvent définir des sous-catégories de décharges pour les déchets non dangereux conformément à leurs stratégies nationales de gestion des déchets, dans la mesure où les exigences de la directive sont respectées. Trois sous-catégories principales de décharges sont indiquées à la figure n° 1 : les décharges pour déchets inorganiques ayant un faible contenu organique/biodégradable (B1), les décharges pour déchets organiques (B2) et les décharges pour déchets non dangereux mélangés contenant une quantité importante des matières tant organiques/biodégradables qu'organiques. Les sites de catégorie B 1 peuvent à leur tour se subdiviser en sites pour déchets ne remplissant pas les critères visés au point 2.2.2 de la présente décision pour les déchets non dangereux inorganiques susceptibles d'être éliminés avec des déchets stables et non réactifs (B1a) et en sites pour déchets moins réactifs et biologiquement traités. Les sites de catégorie B2 peuvent par exemple se subdiviser en décharges pour bioréacteurs et en décharges pour déchets moins réactifs et biologiquement traités. Certains Etats membres souhaitent peut-être affiner la sous-classification des décharges pour déchets non dangereux, c'est pourquoi il est possible d'établir dans chaque sous-catégorie des groupes recouvrant les monodécharges et les décharges pour déchets solidifiés/monolithiques (cf. note figurant sur le tableau n° 1). Les critères nationaux d'admission peuvent être définis par les Etats membres pour assurer une bonne répartition des déchets non dangereux dans les différentes sous-catégories de décharges pour déchets non dangereux. Si un Etat ne souhaite pas de sous-classification des décharges pour déchets non dangereux, tous les déchets non dangereux (sous réserve des dispositions des articles 3 et 5 de la directive « décharges ») peuvent être placés dans des décharges pour déchets non dangereux mélangés (catégorie B3).

Dépôt d'un déchet dangereux, stable et non réactif, dans une décharge pour déchets non dangereux

Si le déchet est dangereux (au sens de la directive relative aux déchets dangereux (91/689/CE) et de la liste de déchets actuelle), son traitement peut lui permettre de remplir les critères d'admission des déchets dangereux stables et non réactifs admissibles dans les décharges pour déchets non dangereux, à l'intérieur de casiers destinés aux déchets inorganiques ayant un faible contenu organique/biodégradable qui remplissent les critères visés au point 2.2.2 de la présente décision (catégorie B1b)

Le déchet peut être granulaire (sous réserve d'avoir acquis une stabilité chimique) ou solidifié/monolithique.

Décharges pour déchets dangereux

Si le déchet dangereux ne remplit pas les critères d'admission dans une décharge de catégorie B1b ou dans un casier pour déchets non dangereux, la question suivante pourrait être de déterminer s'il remplit les critères d'admission dans une décharge pour déchets dangereux (catégorie C). Si les critères sont remplis, le déchet peut être placé dans une décharge pour déchets dangereux.

Si les critères d'admission dans une décharge pour déchets dangereux ne sont pas remplis, le déchet peut être soumis à un autre traitement et être à nouveau soumis à des essais correspondant aux critères établis, jusqu'à ce que ces derniers soient remplis.

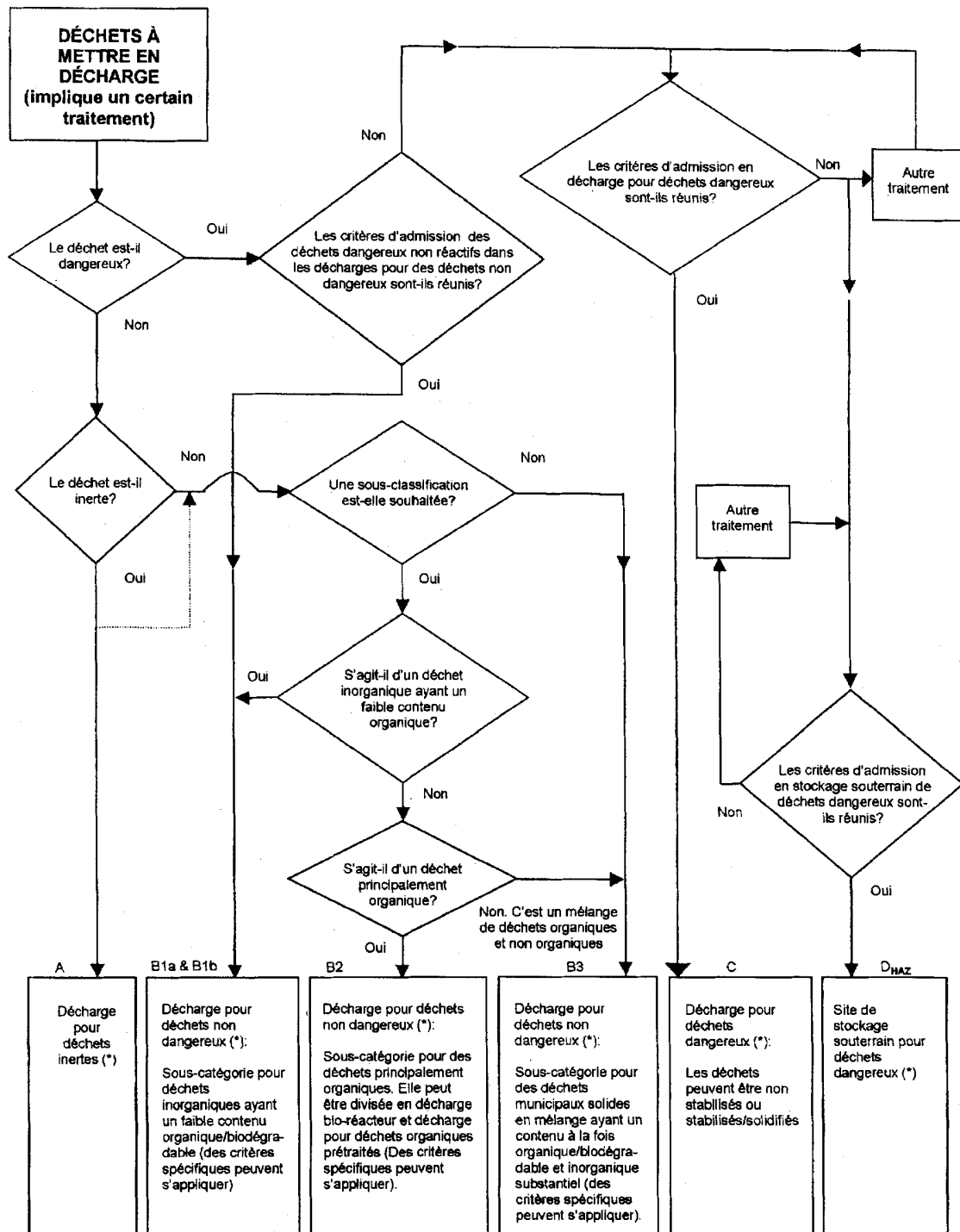
Stockage souterrain

Le déchet peut aussi faire l'objet d'essais portant sur les critères de stockage souterrain. Si ces critères sont remplis, le déchet peut être admis dans une installation de stockage souterrain pour déchets dangereux (décharge de catégorie D_{HAZ}). Si les critères de stockage souterrain ne sont pas remplis, le déchet peut être soumis à un traitement complémentaire en faire l'objet de nouveaux essais.

Bien que le stockage souterrain soit d'ordinaire réservé aux déchets dangereux spéciaux, cette sous-catégorie peut en principe aussi être utilisée pour les déchets inertes (catégorie DINERT) et pour les déchets non dangereux (catégorie D_{NON-HAZ}).

Figure 1 :

Diagramme présentant les possibilités de mise en décharge offertes par la sous-section 5.2.4.1.

(*) En principe, le stockage souterrain est également possible pour les déchets inertes et non dangereux.

Tableau 1

Présentation générale des catégories de décharges et exemples de sous-catégories			
Catégorie de décharge	Principales sous-catégories (installations de stockage souterrain, de stockage mono-déchets et décharges pour déchets solidifiés et monolithiques (*) admissibles dans toutes les catégories de décharges)	ID	Critères d'admission
Décharge pour déchets inertes	Décharge acceptant les déchets inertes	A	Les critères en matière de lixiviation et de teneur en composants organiques sont définis au niveau de l'Union (point 2.1.2). Les critères en matière de teneur en composants inorganiques peuvent être fixés au niveau des Etats membres
Décharge pour déchets non dangereux	Décharge pour déchets inorganiques non dangereux ayant un faible contenu organique/biodégradable, si ces déchets ne remplissent pas les critères visés au point 2.2.2 concernant les déchets inorganiques non dangereux qui peuvent être mis en décharge avec des déchets dangereux stables et non réactifs	B1a	Les critères en matière de lixiviation et de contenu total ne sont pas définis au niveau de l'Union
	Décharge pour déchets inorganiques non dangereux ayant un faible contenu organique/biodégradable	B1b	Les critères en matière de lixiviation et de contenu organique (COT), ainsi que d'autres propriétés, sont définis au niveau de l'Union, tant pour les déchets granulaires non dangereux que pour les déchets dangereux stables et non réactifs (point 2.2). Les critères de stabilité supplémentaires applicables à cette dernière catégorie doivent être établis par les Etats membres. Les critères correspondant aux déchets monolithiques doivent être définis au niveau des Etats membres
	Décharge pour déchets organiques non dangereux	B2	Les critères en matière de lixiviation et de contenu total ne sont pas définis au niveau de l'Union
	Décharge pour déchets mélangés non dangereux contenant en quantité importante tant des déchets organiques/biodégradables que des déchets inorganiques	B3	Les critères en matière de lixiviation et de contenu total ne sont pas définis au niveau de l'Union
Décharge pour déchets dangereux	Décharge de surface pour déchets dangereux	C	Les critères en matière de lixiviation applicables aux déchets dangereux granulaires ainsi que le contenu total de certains composants ont été fixés au niveau de l'Union (point 2.4). Les critères correspondant aux déchets monolithiques doivent être définis au niveau des Etats membres. Les Etats membres peuvent établir des critères supplémentaires concernant la teneur en éléments contaminants
	Site de stockage souterrain	D _{HAZ}	Les exigences particulières définies au niveau de l'Union sont présentées à l'annexe A
(*) Les déchets monolithiques ne sont admissibles que dans les sous-catégories B 1, C et D _{HAZ} , et éventuellement A.			

Vu pour être annexé à l'arrêté du Gouvernement flamand du 12 mai 2006 modifiant l'arrêté du Gouvernement flamand du 6 février 1991 fixant le règlement flamand relatif à l'autorisation écologique et l'arrêté du Gouvernement flamand du 1er juin 1995 fixant les dispositions générales et sectorielles en matière d'hygiène de l'environnement afin de corriger des erreurs et de transposer davantage la réglementation de l'UE.

Bruxelles, le 12 mai 2006.

Le Ministre-Président du Gouvernement flamand,

Y. LETERME

Le Ministre flamand des travaux publics, de l'Energie, de l'Environnement et de la Nature,

K. PEETERS